

การพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)
เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

โดย

นางสาววาโยรี อรุณเนตร
ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่
บริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม จำกัด

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๖๒
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓

หนังสือรับรอง

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ได้อนุมัติให้เอกสารวิจัยส่วนบุคคล เรื่อง “การพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้” ลักษณะวิชา สังคมจิตวิทยา ของ นางสาววายุรี อรุณเนตร เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๖๒ ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓

พลโท

(พิสิทธิ์ ปฐมเอม)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

บทคัดย่อ

เรื่อง การพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ลักษณะวิชา สังคมจิตวิทยา

ผู้วิจัย นางสาววายุรี อรุณเนตร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๖๒

การพัฒนาประเทศไทย ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง โดยการสร้างความปลอดภัยและสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ถูกบรรจุเป็นหนึ่งในเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง การติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ นับเป็นวิธีหนึ่งที่รัฐเลือกใช้ งานวิจัยนี้เพื่อศึกษาสถานการณ์ความมั่นคง ก่อนติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ศึกษาปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนวิเคราะห์แนวทางที่เหมาะสม ในนำมาพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาจากเอกสารต่างๆ เป็นการเก็บข้อมูลทุติยภูมิ และข้อมูลสถิติต่างๆ จากผู้เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจุบันหลังการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ พบว่าสถิติการก่อเหตุการณ์ไม่สงบลดลงอย่างมาก โดยเน้นเรื่องการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน การดำเนินการเฝ้าตรวจ/แจ้งเตือน และการติดตามจับกุมผู้ก่อเหตุ ด้วยการตรวจสอบจากกล้องวงจรปิด (CCTV) ทำให้สามารถสืบสวนขยายผลติดตามจับกุมคนร้ายด้วยระบบเทคโนโลยีจากกล้องวงจรปิด (CCTV) ได้หลายคดี การวิจัยนี้ยังได้กล่าวถึงอุปสรรคและปัญหาของการนำเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) และแนวทางแก้ไข พัฒนา ตลอดจนการนำเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ใหม่ ๆ มาใช้ร่วมด้วย อาทิ เทคโนโลยีด้าน AI (Artificial Intelligence) ในด้านต่างๆ ตลอดจน เทคโนโลยีการตรวจจับใบหน้า (Face Recognition)

Abstract

Title The development of the security closed circuit television (CCTV) in the southern border provinces.

Field Social - Psychology

Name Miss Wayuree Arunnate **Course** NDC **Class** 62

In development plan of Thailand, 20 years national strategy on security is included the insurgency of the southern border provinces problems.

The security closed circuit television (CCTV) projects are always selected to solve by the government the problem. This researcher studies from secondary document and statistic from related government officers. The research is document study.

The results are satisfied by reducing the total case of the insurgency. Use the closed circuit television (CCTV) for monitoring, warning, following and checking troublemakers.

We also find some problems and some barrier of the security closed circuit television (CCTV) projects in the southern border provinces. And we recommend the ways to solve the problems and barrier. We also recommend to use new technology, such as AI, Artificial Intelligence and FACE Recognition to improve the closed circuit television (CCTV) system.

คำนำ

การสร้างความปลอดภัยและสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ถูกบรรจุเป็นหนึ่งในเป้าหมายหนึ่งของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านความมั่นคง นับว่ารัฐให้ความสำคัญกับปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ และภาครัฐได้มีโครงการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่อความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ หลายโครงการตลอดหลายปี ใช้งบประมาณการลงทุนจำนวนมาก เพื่อเป็นเครื่องมือในการเฝ้าระวัง แจ้งเตือน และติดตามจับกุมผู้ก่อเหตุ ผู้วิจัยเห็นว่า เราควรมาทบทวน วิเคราะห์ ประเมิน ปัญหาและอุปสรรค เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

งานวิจัยนี้ไม่ได้เป็นเพียงการศึกษาด้านเทคนิคเท่านั้น แต่เป็นการศึกษาด้านสังคม จิตวิทยาด้วย โดยได้นำสถิติการก่อเหตุการณ์ไม่สงบ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ แยกประเภทซึ่งสถิติต่างๆ ย่อมแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ผู้วิจัยได้ใช้ประสบการณ์การทำงานมาร่วมวิเคราะห์และเสนอแนะ โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการในการจัดทำโครงการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่อความมั่นคง ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ในอนาคตต่อไป

(นางสาววายุรี อรุณเนตร)

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๖๒

ผู้วิจัย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจากเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า (ศปก.ตร.สน.) ยะลา สำหรับสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทุกท่านที่ให้ข้อมูลประกอบการวิจัย รวมทั้งบุคคลที่ไม่ได้กล่าวไว้ ณ ที่นี้ ในการสนับสนุนงานวิจัยจนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะมีประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

(นางสาววายุรี อรุณเนตร)

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๖๒

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ซ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
ขอบเขตของการวิจัย	๔
วิธีดำเนินการวิจัย	๔
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๕
คำจำกัดความ	๕
บทที่ ๒ การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๗
แนวคิดเรื่องความมั่นคงแห่งชาติ	๗
แนวคิดและทฤษฎีการบริหารจัดการ	๑๖
แนวคิดด้านการพัฒนาเทคโนโลยี	๒๖
สถานการณ์ด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	๓๐
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๗
กรอบแนวคิดการวิจัย	๔๓
สรุป	๔๓
บทที่ ๓ สถานการณ์ด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	
กับระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)	๔๕
แผนแม่บทระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	
พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕	๔๕
ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) และแนวความคิดในการใช้	
กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)	๖๔
การใช้งานจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ประกอบแผนแม่บท	
ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	๙๒
สรุป	๙๗

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)	
เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	๙๙
สถานการณ์ความมั่นคง ก่อน และ หลังการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	๙๙
ปัญหา และอุปสรรคของการนำเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในการนำมาใช้งานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	๑๐๖
แนวคิดการพัฒนา และการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	๑๑๑
สรุป	๑๑๙
บทที่ ๕ สรุปและข้อเสนอแนะ	๑๒๑
สรุป	๑๒๑
ข้อเสนอแนะ	๑๓๓
บรรณานุกรม	๑๓๗
ภาคผนวก	๑๔๒
ตารางสรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้	๑๔๓
ประวัติย่อผู้วิจัย	๑๖๐

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๓ - ๑	สรุปจำนวนกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในระบบบูรณาการ	๘๓
๓ - ๒	ตารางสรุปขั้นตอนการดำเนินการทั้ง ๒ สถานการณ์	๙๗
๔ - ๑	สถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้	๑๐๒
๔ - ๒	สถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แยกประเภทคดี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๖๒	๑๐๒
๔ - ๓	โครงการเช่ากล้องและระบบโครงการติดตั้งระบบป้องกันความปลอดภัย ด้วยระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในเขตเมือง ซึ่งเป็นโครงการที่ติดตั้งล่าสุด เมื่อปี ๒๕๖๐	๑๐๔
๔ - ๔	สรุปรายละเอียด Server VMS	๑๒๓

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า	
๓ - ๑	การเชื่อมโยงสัญญาณศูนย์ควบคุม ๔๖ ศูนย์	๖๖
๓ - ๒	Big Data of Video	๖๗
๓ - ๓	Decision Maker	๖๘
๓ - ๔	เปรียบเทียบคุณภาพกล้องทั่วไป และกล้อง BOSCH ในที่มีด	๖๙
๓ - ๕	ภาพเปรียบเทียบคุณภาพกล้องทั่วไป และกล้อง BOSCH เพื่อดูการตัดแสง	๖๙
๓ - ๖	ตัวอย่างภาพตอนเย็น (พื้นที่จริง)	๗๐
๓ - ๗	ตัวอย่างภาพตอนกลางคืน (พื้นที่จริง)	๗๐
๓ - ๘	ตัวอย่างการตั้งค่า IVA เพื่อป้องกันการจราจรในที่ห้ามจอด	๗๑
๓ - ๙	ตัวอย่างการตั้งค่า IVA เพื่อป้องกันการขโมยของออกจากบริเวณนั้น	๗๑
๓ - ๑๐	ตัวอย่างการตั้งค่า IVA เพื่อป้องกันการจักรยานยนต์ขับบนทางเท้า	๗๒
๓ - ๑๑	ตัวอย่างการตั้งค่า IVA เพื่อป้องกันการจราจรในบนทางเท้า	๗๒
๓ - ๑๒	ตัวอย่างการตั้งค่า IVA เพื่อป้องกันการนำสิ่งของอันตรายมาวางทิ้งไว้ ไว้ในจุดที่ล่อแหลม	๗๓
๓ - ๑๓	ตัวอย่างการตั้งค่า IVA เพื่อป้องกันการจอดรถในที่ห้ามจอด	๗๓
๓ - ๑๔	ตัวอย่างของภาพ แสดงให้เห็นถึงลักษณะสีรถและป้ายทะเบียน อย่างชัดเจน ซึ่งนำมาเป็นหลักฐานประกอบในเหตุการณ์ต่างๆ ได้	๗๔
๓ - ๑๕	ตัวอย่างการทำงานของ IVA เพื่อป้องกันการโจรกรรมจักรยานยนต์ หรือบุคคลต้องสงสัย	๗๔
๓ - ๑๖	การตรวจจับการทำผิดกฎจราจร (ย้อนศร)	๗๕
๓ - ๑๗	ตัวอย่างการตั้งค่าการใช้งานบนท้องถนน	๗๕
๓ - ๑๘	Searching for a 3D Face	๗๖
๓ - ๑๙	ผังโครงสร้างศูนย์บูรณาการ CCTV จังหวัดชายแดนภาคใต้	๗๙
๓ - ๒๐	แผนผังการใช้งานกล้อง CCTV เชิงรับและเชิงรุก	๘๒
๓ - ๒๑	แสดงเส้นทาง/ช่องทาง พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	๘๖
๓ - ๒๒	แผนที่แสดงภาพรวมความต้องการการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด	๘๙
๓ - ๒๓	แผนที่แสดงพื้นที่อำเภอเขตเมืองเศรษฐกิจ ๘ เมืองหลัก	๙๐
๓ - ๒๔	แผนที่แสดงพื้นที่อำเภอที่ต้องควบคุมสถานการณ์ ๑๐ อำเภอ	๙๑

สารบัญแผนภาพ (ต่อ)

แผนภาพที่	หน้า
๓ - ๒๕ แผนที่แสดงพื้นที่ ๓ เมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”	๙๑
๓ - ๒๖ แผนที่แสดงพื้นที่อำเภอเฝ้าระวัง ๒๑ อำเภอ	๙๒
๓ - ๒๗ แผนผังขั้นตอนวิธีดำเนินการ	๙๓
๓ - ๒๘ แนวทางการใช้งานกล้องวงจรปิด (CCTV) ในสถานการณ์ปกติ	๙๔
๓ - ๒๙ แนวทางการใช้งานกล้องวงจรปิด (CCTV) ในแผนเผชิญเหตุ	๙๕
๔ - ๑ สถิติเหตุการณ์ที่ลดลงตลอด ๑๐ ปี	๑๐๔
๔ - ๒ แนวคิดการพัฒนาและการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	๑๑๔
๕ - ๑ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศพม่า)	๑๒๖
๕ - ๒ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศอินโดนีเซีย)	๑๒๗
๕ - ๓ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศอินโดนีเซีย)	๑๒๗
๕ - ๔ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศอินโดนีเซีย)	๑๒๘
๕ - ๕ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศอินโดนีเซีย)	๑๒๘
๕ - ๖ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศอินโดนีเซีย)	๑๒๙
๕ - ๗ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศจีน)	๑๒๙
๕ - ๘ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศจีน)	๑๓๐
๕ - ๙ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศจีน)	๑๓๐
๕ - ๑๐ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศจีน)	๑๓๑
๕ - ๑๑ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศจีน)	๑๓๑
๕ - ๑๒ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศจีน)	๑๓๒
๕ - ๑๓ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศจีน)	๑๓๒

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยุทธศาสตร์ชาติ คือ กรอบการพัฒนาระยะยาว เพื่อให้ประเทศสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ โดยเป็นเป้าหมายที่ทางภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนร่วมมือกันกำหนดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ นำมาซึ่งความกินดีอยู่ดีของประชาชนไทยทุกคน การมียุทธศาสตร์ชาติ ก็เพื่อให้การพัฒนาประเทศนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่องตามกรอบที่วางไว้อย่างมั่นคง และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย ๓ หลักการ คือ Ends หมายถึง ความต้องการเป้าหมายที่ต้องการบรรลุ (Objectives), Ways หมายถึง แนวทางวิธีการหรือสิ่งที่ปฏิบัติเพื่อไปให้ถึงเป้าหมาย (Courses of Action) และ Means หมายถึง เครื่องมือเครื่องมือหรืออุปกรณ์ ที่จำเป็นต้องนำมาใช้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ (Resource)

การพัฒนาประเทศไทย ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) กำหนดให้มี ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาค ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

การสร้างความปลอดภัยและสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ถูกบรรจุเป็นหนึ่งในเป้าหมาย ของยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (Ends) นับว่าภาครัฐให้ความสำคัญปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ถูกบรรจุในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เพราะปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เกิดขึ้น ถือเป็นปัญหาความมั่นคงของชาติที่สำคัญที่สุด ณ ปัจจุบัน และมีการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้ในนโยบายของรัฐบาล และภาคส่วนต่างๆ หลายชุดที่ผ่านมาจนกระทั่งรัฐบาลปัจจุบันได้กำหนดให้เป็น “วาระแห่งชาติ” แต่เนื่องจากปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มก่อความไม่สงบซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อแบ่งแยกดินแดนประกอบกับเป็นพื้นที่ลักษณะ พหุสังคม จึงเป็นปัญหาที่ละเอียดอ่อนมีความสลับซับซ้อน ค่อนข้างยากต่อการแก้ไขส่งผลให้สถานการณ์ความรุนแรงก็ยังคงค้างอยู่ ดังนั้นจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการทบทวน และปรับเปลี่ยนนโยบายให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งต่อมารัฐได้มีการปรับและพัฒนากำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาด้วยการนำนโยบายการพูดคุยสันติสุขมาดำเนินการ

การใช้กระบวนการพูดคุยสันติสุขเป็นวิธีการที่ได้รับการยอมรับทั้งจากสังคมในประเทศและจากนานาอารยประเทศ และประสบผลสำเร็จมาหลายพื้นที่ เพราะเป็นแนวทางสันติวิธีที่สอดคล้องกับวิถีทางประชาธิปไตย ไม่ก่อให้เกิดการสูญเสีย ไม่สุ่มเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน และการถูกวิพากษ์วิจารณ์ ในทางลบเหมือนเช่นการใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้กระบวนการพูดคุยสันติสุขน่าจะได้รับการยอมรับจากโลกอิสลาม รวมทั้งประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งส่วนใหญ่

เป็นมุสลิมด้วย เพราะสอดคล้องกับแนวทางคำสอนของอิสลามที่ให้ความสำคัญเรื่อง ความสันติ (นักรบ บุญบัวทอง, ๒๕๖๒)

รัฐบาลไทย ทหารตำรวจ และทุกส่วนราชการ ต่างให้ความสำคัญกับปัญหาการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้มาโดยตลอด ผลกระทบจากปัญหาการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แม้ว่าเหตุสถานการณ์ความรุนแรงจากสถิติส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในเขตพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ บางครั้งอาจลุกลามมาก่อเหตุถึงเขต ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ นอกจากจะกระทบต่อสภาพชีวิตความเป็นอยู่ และสภาพจิตใจที่ต้องหวาดกลัวภัยของประชาชนในพื้นที่ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น แต่ยังคงส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในระดับประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเศรษฐกิจ และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวที่เลือกที่จะเข้ามาท่องเที่ยวและใช้จ่ายเงินในประเทศไทย ตลอดจนอาจกระทบถึงความมั่นคงของประเทศในด้านอื่นๆ ได้แก่ ความมั่นคงด้านการเมืองภายในประเทศ ด้านการเมืองระหว่างประเทศ ด้านการทหาร เป็นต้น (สุรพล อยู่หนูช, ๒๕๖๐)

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา วิทยาการและเทคโนโลยีในปัจจุบันมีความก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว เมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต จึงทำให้องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน ได้นำวิทยาการและเทคโนโลยีเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ในองค์กร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (Close Circuit Television System : CCTV) เป็นวิทยาการ และเทคโนโลยีประเภทหนึ่งที่ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางในการปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย กำลังเป็นที่นิยมในฐานะอุปกรณ์ที่ใช้สอดส่อง เฝ้าระวังพื้นที่ และสังเกตเหตุการณ์ไม่ปกติ รวมถึงเป็นอุปกรณ์ที่ใช้บันทึกเหตุการณ์ในเวลาขณะเกิดเหตุที่ผ่านมาแล้วได้ ซึ่งได้ถูกนำมาติดตั้งตามสถานที่ต่างๆ เพื่อใช้ตรวจสอบบันทึก และใช้เป็นหลักฐาน หากมีเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้น (ณัชชาธิ์ย์ บวรชัยกุลพัฒน์, ๒๕๕๘) ในอดีตจะติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เฉพาะบางจุดภายในอาคารหรือสำนักงานที่จำเป็นต้องรักษาความปลอดภัยอย่างสูง หรือมีอันตรายอย่างมาก แต่ในปัจจุบันกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ได้ถูกนำไปติดตั้งมากขึ้นในหลายจุดในเขตพื้นที่เมืองได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยได้มีการนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานสาธารณะต่างๆ เช่น บริเวณสี่แยก สวนสาธารณะ ทางเดินเท้าสะพานลอย สถานที่ก่อสร้าง งานด้านการจราจร งานด้านการบรรเทาสาธารณภัย และงานที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม ได้แก่ งานด้านการป้องกันปราบปราม และงานสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรม รวมถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการสอดส่อง เพื่อควบคุมพฤติกรรมในการสร้างความเดือดร้อนรำคาญ และการต่อต้านสังคมที่ประสบในเมืองใหญ่ทั่วโลก ของอาคาร รวมถึงที่สาธารณะต่างๆ บางแห่ง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง การให้ความสำคัญของการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการป้องกันเฝ้าระวังความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินของบุคคลในองค์กร และบุคคลทั่วไป

การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มาใช้ในปัจจุบันมิได้มีประโยชน์เพียงเพื่อรักษาความปลอดภัยโดยทั่วไปเท่านั้น แต่ยังสามารถนำมาเป็นเครื่องมือช่วยสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินการด้านธุรกิจลดจำนวนสูญหายทรัพย์สินขององค์กรได้ ทำให้สามารถลดต้นทุนส่งผลให้มีกำไรมากขึ้นอีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังสามารถสร้างความได้เปรียบคู่แข่งได้ด้วยเช่นกัน ทำให้องค์กรเกิดความน่าเชื่อถือและมีมาตรฐานด้านการรักษาความปลอดภัย หากแต่ก็ยังมีปัญหาที่องค์กรกำลังประสบ อยู่ก็คือ ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่มีในปัจจุบัน หรือที่กำลังจะมีการจัดซื้อจัดหาเพิ่มเติม นั้น สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพดังที่ต้องการ ได้หรือไม่ เพราะโดยทั่วไปแล้ว เมื่อมีการนำระบบ

กล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้จะมีค่าใช้จ่ายต่างๆ เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็น การติดตั้ง การบำรุงรักษา การดูแลและบริหารจัดการ (เชิดชัย ศรีโสภณ, ๒๕๕๕)

ในส่วนของประเทศไทยนั้นได้นำเทคโนโลยีเกี่ยวกับกล้องวงจรปิดมาใช้ในกิจการต่างๆ มากมายโดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร มีกล้องวงจรปิดจำนวนกว่า ๕๐,๐๐๐ กล้อง ทั้งใช้ในการบริหารการจราจร และควบคุมจุดเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรม รวมถึงการใช้ในการสืบสวนในคดีเกี่ยวกับความมั่นคงอาทิ คดีระเบิดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และ คดีการชุมนุมสาธารณะ เป็นต้น

รัฐบาลได้มีหลายมาตรการและวิธีการเพื่อจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว (Ways) วิธีการหนึ่งที่จะสร้างความมั่นคงปลอดภัยในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ จัดทำโครงการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่ต่างๆ (Means) ปัจจุบันในพื้นที่ จังหวัดชายแดนใต้ รวมทั้งสิ้น ๓๘ อำเภอ มีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) จากหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ซึ่งการดำเนินการใช้ประโยชน์ที่ผ่านมามีใช้ในการดำเนินการเฝ้าตรวจและแจ้งเตือน และการติดตามจับกุมผู้ก่อเหตุ

เราอาจกล่าวได้ว่า ระบบกล้องวงจรปิดเป็นเครื่องมือเฝ้าตรวจชนิดหนึ่ง (Means) ของงานด้านข่าวกรองทางภาพจึงเป็นเครื่องมือเฝ้าตรวจที่มีความสำคัญยิ่งในการช่วยวาดภาพสถานการณ์ต่างๆ ให้มีความชัดเจน และเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยระบุตัวคนเป้าหมาย ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างชัดเจนมากที่สุด หากแต่ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของระบบว่าจะดีมากน้อยเพียงไร เช่น จำนวน สถานที่ติดตั้ง มุมกล้อง คุณภาพกล้อง ระบบสายเชื่อมต่อ และซอฟต์แวร์ประมวลผล ซึ่งการวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะโครงการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นโครงการล่าสุดที่เพิ่งติดตั้งไปได้มากกว่า ๒ ปี และมีสถิติชัดเจนว่าก่อนติดตั้งและหลังติดตั้ง กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีผลให้ทำให้เกิดเหตุการณ์ลดลง และช่วยทำให้มีหลักฐานในการพิจารณาคดีต่างๆ ในพื้นที่ได้มากขึ้น

ดังนั้นการวิจัย เรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจ และสำคัญยิ่งควรค่าต่อการศึกษาค้นหาคำตอบเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยในฐานะที่เคยปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มาอย่างต่อเนื่อง จึงรับรู้ และเข้าใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นอย่างดี การนำเทคโนโลยีกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ซึ่งเป็นมิติใหม่ ในการนำเทคโนโลยีเข้ามาเสริมประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ในการแสวงหาพยานหลักฐาน และข่าวสารเพื่อประกอบการทำงานและการตัดสินใจในการปฏิบัติการ ตลอดจนการใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรมมาใช้เพื่อสนับสนุนงานด้านความมั่นคงในบริบทพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ประสบกับปัญหาความไม่สงบมาอย่างยาวนาน อันจะนำมาซึ่งความสงบ และสันติสุขของประชาชนในพื้นที่อย่างยิ่งยวด ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ดังกล่าวในการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อนำเสนอข้อมูลการพัฒนาประสิทธิภาพโครงการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาสถานการณ์ความมั่นคง หลังติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
๒. เพื่อศึกษาปัญหา และอุปสรรคของการนำเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
๓. เพื่อกำหนดแนวทางที่เหมาะสม ในการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ขอบเขตของการวิจัย

๑. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- ๑.๑ ศึกษาแนวคิดเรื่องความมั่นคงแห่งชาติ แนวคิดและทฤษฎีการบริหารจัดการ แนวคิดด้านการพัฒนาเทคโนโลยี สภาวะแวดล้อมและสถานการณ์ด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๑.๒ ศึกษาปัญหา และอุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ในการใช้งานโครงการกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาประสิทธิภาพโครงการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๒. ขอบเขตด้านเวลา

ขอบเขตด้านเวลา การวิจัยครั้งนี้จะเริ่มดำเนินการเก็บข้อมูลตั้งแต่ เดือนมกราคม - พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ รวมทั้งสิ้น ๕ เดือน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

๑. การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Study)

เป็นการเก็บข้อมูลในลักษณะข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากหนังสือ และเอกสาร งานวิชาการต่างๆ ทั้งที่เป็นหนังสือ และสื่อสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ งานเขียนทางวิชาการ บทความทางวิชาการ เอกสารทางราชการ เอกสารทางกฎหมาย วารสาร นิตยสาร สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ แนวคิดเรื่องความมั่นคงแห่งชาติ แนวคิดและทฤษฎีการบริหารจัดการ แนวคิดด้านการพัฒนาเทคโนโลยี สภาวะแวดล้อม และสถานการณ์ด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ความรู้ทั่วไปของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) รวมทั้งปัญหา อุปสรรค การใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ที่ผ่านมา ในการนี้ผู้วิจัยจะเลือกเฉพาะในส่วนของข้อมูลที่เชื่อมโยงหรือที่มีส่วนสัมพันธ์กับเนื้อหาสาระ รวมทั้งกรอบแนวคิดในการวิจัย และเป็นข้อมูลที่มีส่วนสัมพันธ์กันนำมาวางแผน และวิเคราะห์ ศึกษา เป็นแนวทางที่เหมาะสมต่อไป

๒. การวิเคราะห์ข้อมูล

๒.๑ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสารเนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Benchmarking) นำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนา โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียง และจำแนกอย่างเป็นระบบ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และตีความหมาย เชื่อมโยงความสัมพันธ์ และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวมได้โดยทำไปพร้อมๆ กับการเก็บรวบรวมข้อมูล

๒.๒ การตรวจสอบและการวิเคราะห์ข้อมูล ในขั้นแรกผู้ศึกษาได้ตรวจสอบว่าได้ข้อมูลเพียงพอแล้วหรือยัง ข้อมูลนั้นได้ตอบปัญหาของการวิจัยแล้วหรือไม่ หากผู้ศึกษาพบว่าได้ข้อมูลที่ไม่ตรงกัน ผู้ศึกษาจะตรวจสอบว่าข้อมูลที่แท้จริงเป็นอย่างไร ซึ่งผู้ศึกษาได้เลือกวิธีการตรวจสอบข้อมูลที่มักใช้กันมากในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) จากนั้นนำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ก่อนเรียบเรียงนำเสนอเป็นผลการศึกษา โดยอาศัยความรู้ และประสบการณ์ที่เคยรับผิดชอบงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ต่อไป

๓. การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัย เรื่อง การพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ในครั้งนี้ จะนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน การรวบรวมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่ได้มา นำมาสรุปเพื่อเป็นแนวทางที่เหมาะสมนำเสนอแนวคิดใหม่ๆ จากการวิจัยต่อไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑. ทำให้ทราบสถานการณ์ความมั่นคง หลังติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๒. ทำให้ปัญหา และอุปสรรคของการนำเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓. ได้ทราบแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๔. รัฐบาล และหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยตรง จะได้นำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางที่เหมาะสม ในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป

คำจำกัดความ

พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง พื้นที่ของ จว.ยะลา จว.ปัตตานี จว.นราธิวาส และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา (อ.จะนะ อ.เทพา อ.นาทวี และ อ.สะบ้าย้อย)

ผู้ก่อความรุนแรง, ผู้ก่อเหตุ หมายถึง บุคคลที่กระทำความผิดตามกฎหมายโดยประทุษร้าย ต่อชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของผู้อื่น กระทำด้วยวิธีการรุนแรง โดยใช้อาวุธมีด ปืน หรือวัตถุระเบิด

	หรือกระทำการรุนแรงในรูปแบบอื่นในลักษณะเดียวกัน โดยประสงค์ต่อเป้าหมาย สร้างความหวาดกลัวความสูญเสียด้านชีวิตบุคคล ทำลายทรัพย์สินหรือสิ่งปลูกสร้าง
การพัฒนา	หมายถึง การเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นของระบบต่างๆ ในสังคมที่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคมนั้น
เทคโนโลยี	หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์พัฒนาขึ้น เพื่อช่วยในการทำงานหรือแก้ปัญหาต่างๆ เช่น อุปกรณ์, เครื่องมือ, เครื่องจักร, วัสดุ หรือ แม้กระทั่งที่ไม่ได้เป็นสิ่งของที่จับต้องได้ เช่น กระบวนการต่างๆ
กล้องวงจรปิด (CCTV)	หมายถึง กล้องวงจรปิด หรือ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด เป็นกล้องชนิดที่สามารถแปรภาพเป็นสัญญาณวิทยุหรือกระแสไฟฟ้าและส่งไปยังสถานที่ที่กำหนดได้ โดยใช้คลื่นวิทยุหรือสายไฟฟ้าเป็นสื่อส่งสัญญาณ ซึ่งแตกต่างจากวิทยุโทรทัศน์ที่ออกอากาศโดยไม่มี การจำกัดผู้รับภาพและเสียง นิยมใช้ในสถานที่เฉพาะ เช่น ธนาคาร บ่อนการพนัน สนามบิน พื้นที่ควบคุมทางทหาร ร้านค้า หรือโรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ
วิศวกรรมสารสนเทศและการสื่อสาร	หมายถึง ศาสตร์ทางวิศวกรรมว่าด้วยการใช้ความรู้ทางวิศวกรรม ในการผลิตระบบสารสนเทศและระบบการสื่อสาร สำหรับอุตสาหกรรมหรือองค์กรวิสาหกิจที่มีสถาปัตยกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและสารสนเทศขนาดใหญ่ เช่น อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์สำหรับองค์กรวิสาหกิจขนาดใหญ่ ธุรกิจสารสนเทศเพื่อการสื่อสารระดับประเทศ ระบบข้อมูลสารสนเทศดาวเทียม อุตสาหกรรมเกมส์และศึกษابันเทิง ระบบเครือข่ายองค์กรวิสาหกิจ วิศวกรรมซอฟต์แวร์ของวิสาหกิจขนาดใหญ่ เป็นต้น วิศวกรรมสารสนเทศและการสื่อสาร จะมีความรู้ทางด้านวิศวกรรมทั่วไป โดยเน้นความรู้พื้นฐาน ในการพัฒนาซอฟต์แวร์ วิศวกรรมซอฟต์แวร์วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ การสื่อสารสารสนเทศ ระบบเครือข่าย ศาสตร์การบริหารจัดการ การประมวลผลและการจัดการวิสาหกิจ ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือกล่าวได้ว่าเป็นการผนวกรวมองค์ความรู้ทางด้านวิศวกรรมคอมพิวเตอร์วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และวิศวกรรมโทรคมนาคมเข้าด้วยกัน

บทที่ ๒

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ทฤษฎี บทความ แนวคิด การทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ พบว่ามีประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องและครอบคลุม ในการทำวิจัยให้เกิดความเชื่อมั่นเที่ยงตรงตามหลักการระเบียบวิธีวิจัย ดังมีประเด็นที่ศึกษาประกอบไปด้วย

๑. แนวคิดเรื่องความมั่นคงแห่งชาติ
๒. แนวคิดและทฤษฎีการบริหารจัดการ
๓. แนวคิดด้านการพัฒนาเทคโนโลยี
๔. สถานการณ์ด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
๕. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
๖. กรอบแนวคิดการวิจัย
๗. สรุป

แนวคิดเรื่องความมั่นคงแห่งชาติ (National Security)

ในการศึกษาเรื่องความมั่นคงแห่งชาติ ควรมีการศึกษาความหมายของคำสำคัญ ๒ คำ ได้แก่ คำว่า “ชาติ (Nation)” และ “ความมั่นคง (Security)” ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ชาติ (Nation) หมายถึง ประเทศ ประชาชนที่เป็นพลเมืองของประเทศ กลุ่มชนที่มีความรู้สำนึกในเรื่องเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ประวัติศาสตร์ ความเป็นมา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอย่างเดียวกัน หรืออยู่ในปกครองรัฐบาลเดียวกัน

รัฐ (State) หมายถึง แคว้น บ้านเมือง ประเทศ และอาจหมายความรวมถึงการมีการปกครองประเทศอย่างมีเอกราช และเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ

ประเทศ (Country) หมายถึง บ้านเมือง แคว้น ชุมชนแห่งมนุษย์ซึ่งตั้งมั่นอยู่ในดินแดนอันมีอาณาเขตแน่นอน มีอำนาจอธิปไตยที่จะใช้ได้อย่างอิสระ และมีการปกครองอย่างเป็นระเบียบเพื่อประโยชน์ของบรรดามนุษย์ที่อยู่ร่วมกัน

ความมั่นคง (Security) หมายถึง การปกป้อง บุคคล อาคาร องค์กร หรือประเทศชาติให้รอดพ้นจากภัยคุกคามต่างๆ

ซึ่งเมื่อนำมารวมกัน ความมั่นคงแห่งชาติ (National Security) คือ การปกป้องประเทศชาติให้รอดพ้นจากภัยคุกคามต่างๆ นั่นคือความหมายอย่างกว้าง หากมองในมุมของพลเมือง

แนวความคิดเรื่องความมั่นคงแห่งชาติ ครอบคลุมในมิติต่างๆ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความท้าทาย โอกาส และภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ๆ มีนักวิชาการหลายท่านให้ความเห็นไว้สามารถสรุปได้ ดังนี้

ความมั่นคงแห่งชาติ หรือ ความมั่นคงของรัฐหมายถึง "การที่ชาติ หรือรัฐมีเอกราชสวัสดิภาพของสังคมและประชาชนอยู่ในความปลอดภัยอยู่ดีมีสุข มีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีระเบียบวินัยและมีวัฒนธรรม"

ปัจจัยสำคัญอันเป็นหลักของความมั่นคงแห่งชาติ ๕ ประการ

๑. ด้านการเมือง ได้แก่ มีรัฐบาลบริหารประเทศโดยชอบด้วยวิถีทางแห่งระบอบการปกครองรัฐบาลมีเสถียรภาพ และปราศจากการบงการ หรือบังคับข่มขู่จากภายนอกประเทศ รัฐบาลบริหารประเทศเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งชาติ และจัดระบบงานราชการให้มีประสิทธิภาพและปราบปรามการแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบ

๒. ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ จัดให้การประกอบการทางเศรษฐกิจมีความเจริญก้าวหน้าส่งเสริมให้ประชาชนมีผลประโยชน์จากรายได้ทางเศรษฐกิจโดยยุติธรรม และลดความเหลื่อมล้ำ ในฐานะของบุคคลทางเศรษฐกิจ จัดการให้เงินตรามีเสถียรภาพ

๓. ด้านสังคมจิตวิทยา ได้แก่ ส่งเสริมการศึกษาอบรม และการวิจัยตลอดจนวิชาชีพบำรุงส่งเสริมระเบียบวินัย และวัฒนธรรมเสริมสร้างให้ประชาชนมีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จัดการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล การสาธารณสุข การอนามัย และสังคมสงเคราะห์ให้เพียงพอ และมีประสิทธิภาพ

๔. ด้านการทหาร ได้แก่ จัดให้มีกำลังรบอาวุธยุทโธปกรณ์เพียงพอแก่การป้องกันรักษาเอกราชของชาติ ฝึกกำลังรบทุกประเภทให้มีสมรรถภาพ มีระเบียบวินัย มีความกล้ากล้าตลอดจนทำนุบำรุงให้ทหารกองหนุนอยู่ในสภาพพร้อมรบอยู่เสมอ (เช่นเรียกเข้ารับการฝึกในยามปกติเป็นครั้งคราว เรียกเข้าฝึกร่วมกับกองทัพประจำการในการประลองยุทธในสนาม)

๕. ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการพลังงาน และสิ่งแวดล้อม จะต้องก้าวหน้ามีนักวิชาการที่มีคุณภาพจำนวนมาก มีการคิดค้น และวิจัยที่เป็นประโยชน์ในทุกๆ ด้านเพื่อการพัฒนา และการทดแทน นอกจากนี้ ความคิดของนักวิชาการอื่นๆ กล่าวถึงความมั่นคงของชาติ คือ ความมั่นคงของแกนทั้งสามซึ่ง ได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ สามแกนนี้เป็นรากแก้ว หรือแก่นแท้ของประเทศชาติประสานกันอยู่ในลักษณะของรูปสามเหลี่ยมปิรามิด

๑. การจำแนกความมั่นคงแห่งชาติ

๑.๑ ความมั่นคงแห่งชาติของประเทศในลักษณะของรูปธรรม ได้แก่ ชาติ - รัฐ ประเทศ และสังคมอันเป็นลักษณะรวม กล่าวคือ

๑.๑.๑ ชาติ (Nation) เป็นศัพท์ที่เน้นถึงคนที่มีวัฒนธรรมร่วมกันมีเชื้อสายเดียวกัน มีความรู้สึกร่วมกันในสายเลือด และมีประวัติศาสตร์ร่วมกัน อยู่ในรัฐเดียวกันอยู่ภายใต้ประมุขของรัฐคนเดียวกัน ภายใต้ธงชาติผืนเดียวกัน รัฐ (State) เป็นศัพท์ที่เน้นทางการเมือง และการรับรองของนานาชาติ รัฐทำให้ชาติเป็นชาติอย่างเต็มภาคภูมิ และรัฐก็คือชาติที่มีการจัดเป็นรูปองค์กรอิสระขึ้นเป็นประเทศ (Country) เป็นศัพท์ที่เน้นทางภูมิศาสตร์ หมายถึงการมีดินแดนอันเป็นที่รวมของชนชาติของรัฐ หรือเป็นที่รวมของสังคมขนาดใหญ่สังคม (Society) เป็นศัพท์ที่เน้นถึงสภาพความเป็นอยู่ของหมู่คนที่คบค้าสมาคมกันอยู่ ดังนั้นเมื่อก้าวถึงความมั่นคงแห่งชาติจึงอาจกล่าวว่าเป็นความมั่นคงของสังคมก็ได้

๑.๑.๒ องค์ประกอบของชาติ - รัฐ ในส่วนที่เกี่ยวกับความมั่นคงจะประกอบด้วย ดินแดน ประชากร รัฐบาล ความมีเอกราช และการรับรองของสังคมนานาชาติประเทศจะมีความมั่นคง หรือไม่เพียงใดพิจารณาได้จากองค์ประกอบเหล่านี้กล่าวคือ

ดินแดน - ความมั่นคงของดินแดน คือการไม่สูญเสียบูรณภาพแห่งดินแดน แต่การสูญเสียบูรณภาพแห่งดินแดนในลักษณะของการยึดครองทั้งประเทศ เช่น ในยุคที่มีการล่าเมืองขึ้น หรือยุคจักรวรรดินิยมนั้นเป็นเรื่องล้าสมัยเสียแล้ว จักรวรรดินิยมเป็นลัทธิการเมืองลัทธิหนึ่งซึ่งผูกกันอยู่กับระบบเศรษฐกิจที่เรียกว่าระบบ "พหุชนนิยม" ยุคจักรวรรดินิยมเป็นยุคในประวัติศาสตร์แห่งนโยบายเศรษฐกิจที่มีนโยบายการเมืองแฝงอยู่ด้วยหลายประการ เช่นนโยบายขยายอำนาจโดยการค้าโดยรัฐเข้ามาเกี่ยวข้องในการค้าเองด้วยการผูกขาด เพื่อประโยชน์แห่งความรู้สึกทางชาตินิยมระบบพหุชนนิยมได้นำชาติต่างๆ ในยุโรปไปสู่การแสวงหาเมืองขึ้น เพื่อจะได้ซื้อวัตถุดิบได้ในราคาถูกหรือนำสินค้าที่ประเทศเจ้าของเมืองขึ้นผลิตได้ไปแลกกับวัตถุดิบในลักษณะที่ปราศจากความเป็นธรรมทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตราค่าตามใจชอบ

ประชากร - ประชากรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของ ชาติ - รัฐและของประเทศ เพราะรัฐจะมีขึ้นไม่ได้ถ้าดินแดนไม่มีประชากรที่เป็นคนของชาติ ความมั่นคงแห่งชาติในเรื่องของประชากรขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา ความรู้ความสามารถ หรือทักษะตลอดจนจริยธรรม และความสามัคคีของประชากรภายในชาติ เพราะเรื่องต่างๆ เหล่านี้จะทำให้เขาทั้งหลายครองชีวิตอยู่ได้ด้วยความปลอดภัย ประชากรภายใน ชาติ - รัฐอาจแตกต่างกันบ้างในเรื่องเชื้อชาติ ศาสนา ผิวพรรณ วรรณะ หรือแม้แต่ทัศนคติอุดมการณ์ และปรัชญาในการครองชีวิตแต่ถ้ามีความสมัครสมานสามัคคีชาติก็มั่นคงได้

รัฐบาล - รัฐบาลเป็นสถาบันทางการเมืองของชาติที่รัฐจะขาดเสียมิได้ รัฐบาลเป็นเครื่องมือที่รัฐจะใช้ดำเนินการตามความตั้งใจของประชากร ประชากรที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มอยู่ในดินแดนที่มีขอบเขตที่แน่นอนแห่งหนึ่งจะยังไม่มีสภาพเป็นรัฐ จนกระทั่งได้มีองค์กรทางการเมืององค์กรหนึ่งเกิดขึ้นคือ รัฐบาล องค์กรนี้อาจจะแตกต่างกันไปในรูปลักษณะตามความเหมาะสมของแต่ละรัฐ รัฐบาลเป็นองค์กรของรัฐที่จะพิทักษ์ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประชากรภายในรัฐพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของรัฐ สถาปนาความยุติธรรม และป้องกันการรุกรานจากรัฐอื่น รัฐบาลเป็นองค์กรที่จะบริหารงานใน ชาติ - รัฐ มีความมั่นคงแต่ความมั่นคงแห่งชาติในเรื่องของรัฐบาลขึ้นอยู่กับเสถียรภาพของรัฐบาลเอง เพราะเสถียรภาพของรัฐบาลจะทำให้ประชากรรู้สึกว่าการเมืองของรัฐปราศจากความผันผวน เมื่อปราศจากความผันผวนในวงการเมืองรัฐบาลก็มีเสถียรภาพ และสามารถที่จะบริหารงานของชาติให้เกิดความมั่นคงได้

เอกราช - ประเทศที่มีเอกราช คือประเทศที่มีได้ตกไปอยู่ภายใต้การปกครองของประเทศอื่น ชาติอื่น หรือรัฐอื่น มีอิสระที่จะดำเนินการปกครองตนเองมีอำนาจอธิปไตยที่จะดำเนินกิจการทั้งภายใน และภายนอกประเทศ โดยปราศจากการบงการจากชาติอื่น มีความเสมอภาคในการติดต่อสัมพันธ์กับองค์การระหว่างประเทศ ดังนั้นความมั่นคงแห่งชาติของประเทศในเรื่องเอกราชก็คือ การไม่สูญเสียเอกราชสามารถดำเนินกิจการทั้งปวงของประเทศได้โดยเสรี ความมั่นคงแห่งชาติของประเทศในเรื่องเอกราช ปัจจุบันมีความหมายรวมถึงความมั่นคงของดินแดนด้วย เพราะหากสูญเสียดินแดนไปแม้เพียงบางส่วน อำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนแห่งนั้นก็ตี ผลประโยชน์ต่างๆ ก็ตี ย่อมสูญเสียไปด้วย

นอกจากนั้นคำว่า เอกราช ในที่นี้ยังรวมถึงความมีเอกราชทางเศรษฐกิจ และทางวัฒนธรรมด้วยการเมืองระหว่างประเทศระดับโลกซึ่งแข่งอิทธิพลกันอยู่ทุกวันนี้ มักจะไม่สนใจต่อการที่จะช่วงชิงดินแดนเท่ากับการแผ่อิทธิพลทางเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม เพราะการได้มาซึ่งดินแดนของอีกรัฐหนึ่งย่อมยุ่งยากต่อการปกครอง และเป็นภาระแก่รัฐบาลที่ได้ดินแดนของรัฐอื่นมาครอบครอง

การรับรองโดยสังคมนานาชาติ - ความมั่นคงแห่งชาติของประเทศจะมีผลสมบูรณ์ได้ประเทศนั้นๆ จะต้องได้รับการรับรองในความมีเอกราช และอธิปไตยจากสังคมนานาชาติใด รัฐใดก็ตาม มีองค์ประกอบของชาตินั้นจะมีความมั่นคงอย่างครบถ้วนดังกล่าวมาแล้วแต่ถ้าขาดการรับรองจากสังคมนานาชาติย่อมแสดงว่าชาตินั้นๆ ขาดความเชื่อถือ และขาดการดำรงความสัมพันธ์ในสภาพปกติระหว่างรัฐ ฉะนั้นจะถือว่าชาตินั้นมีความมั่นคงเพียงพอที่จะดำเนินกิจการระหว่างประเทศไม่ได้ด้วยเหตุนี้การทูต หรือการเจริญทางไมตรีระหว่างประเทศในอันที่จะผูกมิตรกับนานาชาติจึงมีความสำคัญต่อความมั่นคงแห่งชาติของประเทศเป็นอย่างยิ่ง

๑.๒ ความมั่นคงแห่งชาติของประเทศในลักษณะนามธรรม หมายถึง ความมั่นคงแห่งชาติในรูปลักษณะที่จับต้องไม่ได้ จึงต้องมุ่งไปยังความมั่นคงของประชากรภายในประเทศ ซึ่งอาจมองไปในรูปของปัจเจกชนโดยตรงซึ่งรวมกันอยู่เป็นชาติเป็นประเทศ หรือมองในรูปของความมั่นคงของสังคมโดยรวม กล่าวคือคนในสังคมจะเกาะกลุ่มรวมกันอยู่ได้อย่างมั่นคงแน่นอนหนาถาวร มีความสมัครสมานสามัคคีกลมเกลียวเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมแรงร่วมใจกันสร้างชาติ หรือเผชิญกับข้าศึกอริราชศัตรูช่วยกันปกป้องคุ้มครองดินแดนรักษาเอกราชอธิปไตยเหล่านี้ได้ ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยทางจิตวิทยาของประชากรในสังคม ซึ่งมีความเกี่ยวพันกันอยู่ระหว่างความมั่นคงแห่งชาติของประเทศในลักษณะที่เป็นรูปธรรมกับนามธรรม เช่นความเป็นธรรมของสังคมความจงรักภักดีต่อชาติ ความรู้สึกอันดีที่มีต่อรัฐบาล นิสัยของคนภายในชาติ ความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว และระหว่างกลุ่มสังคมใกล้ชิด ทั้งนี้โดยจะได้แยกกล่าวให้เห็นเพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาต่อไปได้พอเป็นสังเขปดังนี้

๑.๒.๑ ความเป็นธรรมของสังคม ความเป็นธรรมในการได้มาซึ่งบุคคล และคณะบุคคลที่จะเป็นตัวแทนของรัฐในการบริหารประเทศ ความเป็นธรรมของกระบวนการยุติธรรมที่จะตัดสินคดีความ ระหว่างคนในสังคมความเป็นธรรมในการดำรงชีวิตในอันที่จะประกอบกิจการงานต่างๆ ทั้งในทางส่วนตัว และราชการ ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจในวิถีชีวิตประจำวัน ฯลฯ ปัจเจกชนที่รวมตัวกันอยู่เป็นสังคม ถ้าขาดความเป็นธรรม ความสามัคคีปรองดอง ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันย่อมเกิดขึ้นได้ยาก สังคมจะระส่ำระสาย ขาดความมั่นคง ฉะนั้น ตัวแทนของรัฐที่มีการจัดเป็นรูปขององค์กรอิสระดำเนินการบริหารประเทศ คือ รัฐบาลจะต้องจัดการสถาปนาความเป็นธรรมในลักษณะต่างๆ ให้มีขึ้นในสังคมให้ได้ มิฉะนั้นความมั่นคงแห่งชาติของประเทศก็จะมีไม่ได้ ประชากรจะมีความรู้สึกทางจิตวิทยาดังกล่าว และอาจรวมกันขึ้นเป็นพลังก่อปฏิริยาใด ๆ ขึ้นทำให้ชาติขาดความมั่นคงได้

๑.๒.๒ ความจงรักภักดีต่อชาติ ประชากรเชื้อชาติเดียวกันหรือแม้แต่ว่าเชื้อชาติกัน แต่อยู่ภายใต้ประมุขของรัฐคนเดียวกัน ภายใต้ธงชาติผืนเดียวกัน ย่อมมีจิตใจผูกพันอยู่กับชาติ มีความกตัญญูรู้คุณ มีความจงรักภักดีต่อชาติ จิตวิทยาของประชากรที่มีความจงรักภักดีต่อชาติ จะสร้างความมั่นคงให้แก่ชาติ ให้สามารถดำรงความเป็นประเทศอยู่ในสังคมนานาชาติได้อย่างมีเกียรติสามารถจะพลีได้แม้ชีวิต และเลือดเนื้อเพื่อป้องกันชาติ

๑.๒.๓ ความรู้สึกที่ดีของประชากรที่มีต่อรัฐบาลรัฐบาล คือคณะบุคคลที่ได้ อำนาจรัฐร่วมกัน บริหารประเทศตามความต้องการของประชากร ถ้ารัฐบาลได้อำนาจรัฐมาโดยมิชอบ และไม่สามารถจะบริหารประเทศให้เป็นไปตามความต้องการของประชากรได้ ประชากรย่อมมีความรู้สึกวาทนตกอยู่ในสังคมที่ขาดความชอบธรรม และอาจจะก่อปฏิกริยาใดๆ ขึ้นให้เป็นการกระทบกระเทือนต่อเสถียรภาพของรัฐบาลได้ เมื่อรัฐบาลขาดเสถียรภาพการเมืองของรัฐย่อมสับสนเกิดความปั่นป่วน การบริหารประเทศไม่อาจจะดำเนินไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ ความมั่นคงแห่งชาติของประเทศย่อมจะได้รับความกระทบกระเทือนไปด้วย แม้รัฐบาลจะได้อำนาจรัฐมาโดยชอบธรรม แต่ไม่สามารถจะบริหารประเทศตามความต้องการของประชากรได้ รัฐบาลและชาติย่อมตกอยู่ในสภาพเช่นเดียวกัน เพราะรัฐบาลเป็นองค์กรของรัฐที่จะบริหารประเทศให้เกิดความมั่นคง

๑.๒.๔ นิสัยประจำชาติ นิสัยประจำชาติหรือนิสัยของคนภายในชาตินั้นจะ ดูได้จากการประพจน์ และปฏิบัติของคนส่วนใหญ่ในชาติ ซึ่งเป็นอุปนิสัยโดยกำเนิดสืบต่อกันมา เช่น ชนชาติไทยมีนิสัยรักความเป็นอิสระ ปราศจากการเบียดเบียน และมีความฉลาดในการประสานประโยชน์ นิสัยเหล่านี้ได้ช่วยสร้างความมั่นคงให้แก่ประเทศชาติมาแล้ว การมีนิสัยรักความอิสระเสรีได้ช่วยให้ชนชาติไทยไม่ยอมอยู่ภายใต้อำนาจของชนชาติอื่น สามารถนึกกำลังสร้างความเป็นปึกแผ่น มีดินแดน ครอบครอง ดำรงความเป็นเอกราช มีอธิปไตยรอดพ้นอันตรายมาได้จวบจนทุกวันนี้ นอกจากนั้น การเอื้ออารีปราศจากการเบียดเบียนก็ดี ฉลาดในการประสานประโยชน์ก็ดี ทำให้ชนชาติไทยสามารถ อยู่ร่วมกันกับบุคคลที่ต่างเชื้อชาติศาสนาได้

๑.๒.๕ ความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว และต่อกลุ่มสังคมที่อยู่ใกล้ชิด ครอบครั้ว เป็นสถาบันแห่งแรกที่เป็นจุดเริ่มต้นของการขยายตัวของประชากรภายในชาติ และเป็นจุดเริ่มต้นของการแผ่ขยายสถาบันต่างๆ ทางสังคม ดังนั้นความมั่นคงแห่งชาติของประเทศจึง ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์อันราบรื่นเรียบร้อยระหว่างสถาบันทางสังคมต่างๆ ดังกล่าวมาแล้วแม้จะมีการ แดกแยกขัดแย้ง หากได้รับการขจัดปัดเป่าไปได้โดยสันติวิธี หรือด้วยความเป็นธรรมแล้ว สังคมจะเกาะ กุมกันอยู่ได้อย่างแน่นแฟ้นภัยคุกคามใดๆ ไม่อาจจะกล้ากรายเข้ามาได้ ฉะนั้นถ้าสามารถดำรงไว้ ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงามดังกล่าวได้ จะเป็นการป้องกันประเทศชาติราชอาณาจักรได้อย่างดีขึ้น

๒. ความมั่นคงแห่งชาติในความหมายใหม่

ตามแนวคิดของนักวิชาการ และนักบริหารยุคปัจจุบันมองว่าเป็นความมั่นคงในลักษณะ องค์กรวมที่มีความหมายกว้างขึ้นครอบคลุมถึงปัจจัยทุกๆ ด้านมากขึ้น โดยไม่มองเฉพาะในความหมาย เพียงความอยู่รอดความปลอดภัยของรัฐ หรือความเข้มแข็งของชาติของชุมชน และของประชาสังคมใน ทุกด้าน แต่จะหมายรวมไปถึงนอกประเทศด้วย คือความมั่นคงของประเทศเพื่อนบ้าน ด้วยเหตุผลว่า ประเทศไม่สามารถมั่นคงได้ด้วยตนเอง โดยลำพังหากเพื่อนบ้านยังไม่มั่นคงแนวคิดในลักษณะองค์กรวม ดังกล่าวเรียกว่า เป็นความมั่นคงสมบูรณ์แบบ หรือความมั่นคงเบ็ดเสร็จสมบูรณ์ (Comprehensive National Security) ความหมายของคำว่า "ความมั่นคงแห่งชาติ" ทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรม และ นามธรรมนั้น จะเห็นได้ว่ามีความเกี่ยวพันกันอยู่ในรูปของศาสตร์ต่างๆ ซึ่งสามารถที่จะรวบรวมข้อคิด จากประเด็นต่างๆ ในความหมายของแต่ละองค์ประกอบได้ อย่างไรก็ตามอาจให้นิยามของคำว่า ความมั่นคงแห่งชาติในลักษณะที่เป็นความหมายประยุกต์ได้โดยจำแนกเป็นความมั่นคงแห่งชาติ

ด้านต่างๆ คือ ด้านการเมืองด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมจิตวิทยา ด้านการป้องกันประเทศ รวมทั้งด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการพลังงานและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

๒.๑ ความมั่นคงแห่งชาติด้านการเมือง หมายถึง สภาพการณ์ทางการเมืองที่ทำให้ประชากรมีความเชื่อถือ และศรัทธาต่อระบอบการปกครอง ต่อรัฐบาลผู้บริหารการปกครอง ประชากรมีความเคารพเชื่อฟัง และยอมปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลมีความเชื่อมั่นในรัฐบาลว่าจะสามารถสร้างความเป็นธรรมในหมู่ประชากร และสามารถป้องกันความแตกแยกระหว่างชนในชาติ สามารถรักษาดินแดนให้ปลอดภัยจากการแบ่งแยกยึดครองมีเอกภาพ และรักษาศักดิ์ศรีของชาติในวงการเมืองระหว่างประเทศ รัฐบาลมีความชอบธรรมสามารถบริหารประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีอิสระปลอดจากอิทธิพล และการบงการในการดำเนินนโยบายของประเทศ ประชากร ดินแดน รัฐบาล อำนาจอธิปไตย ตลอดจนเสถียรภาพของประเทศปลอดจากการคุกคามทั้งภายใน และภายนอก และที่ปฏิบัติการภายใต้อิทธิพลของต่างประเทศ

๒.๒ ความมั่นคงแห่งชาติด้านเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจที่ทำให้ประชากรมีงานทำ และยอมรับนับถือระบบเศรษฐกิจของประเทศ สามารถยกฐานะทางเศรษฐกิจทั้งส่วนตัว และส่วนรวมให้สูงขึ้นได้ในอัตราที่เหมาะสม โดยที่ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมไม่มีความแตกต่างเหลื่อมล้ำกันมากนัก ประเทศสามารถรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ มีระบบภาษีอากรที่เหมาะสม และเป็นธรรมสามารถพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีอิสระทางเศรษฐกิจจากต่างประเทศ มีความสามารถทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริการตลอดจนกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่นๆ

๒.๓ ความมั่นคงแห่งชาติด้านสังคมจิตวิทยา หมายถึง สภาพการณ์ทางด้านสังคมที่ทำให้ประชากรสามารถครองชีวิตอยู่ได้ด้วยความปกติสุข มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ได้รับความเป็นธรรมจากกระบวนการยุติธรรม และความเป็นธรรมในการดำเนินชีวิตมีความเสมอภาค และภารดรภาพ มีความรู้ความสามารถ มีวัฒนธรรมจริยธรรม และศีลธรรมรวมทั้งมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของพลเมือง และต่อสังคม ตลอดจนมีจิตสำนึก และภาคภูมิใจในความเป็นชาติ และเกียรติภูมิของบรรพบุรุษรวมทั้งยึดมั่นในอุดมการณ์ของชาติ

๒.๔ ความมั่นคงแห่งชาติด้านป้องกันประเทศ หมายถึง สภาพการณ์ด้านการป้องกันประเทศ และการทหารที่แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งของกำลังรบของชาติ ความพร้อมรบ ความมีประสิทธิภาพของอาวุธยุทโธปกรณ์ และการใช้อาวุธ มีวินัยขวัญและกำลังรบอื่นๆ มีการจัดการฝึก การศึกษา การสวัสดิการ ยุทธศาสตร์ และยุทธวิธีที่สามารถจะเอาชนะศัตรูผู้รุกรานทั้งจากภายใน และภายนอกประเทศได้

๒.๕ ความมั่นคงแห่งชาติด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการพลังงานและสิ่งแวดล้อม หมายถึง สภาพการณ์ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการพลังงานและสิ่งแวดล้อมของประเทศ สามารถตอบสนองความต้องการของคนในชาติ สามารถส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาต่างประเทศในระดับที่ทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ

สรุป แนวความคิดเรื่องความมั่นคงแห่งชาติ แสดงให้เห็นถึงขอบเขตของงานด้านความมั่นคง ทั้งในด้านรูปธรรมและนามธรรม และมีมุมมองของงานความมั่นคงที่เกี่ยวข้องกับภาคส่วนต่างๆ ของสังคม อาทิ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งจะเป็น

ประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัย ให้เห็นมุมมองที่ชัดเจนของสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ศึกษา ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ

๓. นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๔)

พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๓ กำหนดให้ คณะรัฐมนตรี จัดให้มีนโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติขึ้นตามข้อเสนอแนะของสภาความมั่นคงแห่งชาติ ประกอบกับ มาตรา ๑๔ บัญญัติให้นโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ต้องมีสาระครอบคลุมถึงนโยบายภายในประเทศ นโยบายต่างประเทศ และนโยบายการทหารกับเศรษฐกิจ และอื่นๆ อันเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติให้สอดคล้องต่อกัน เพื่อให้กิจการของหน่วยงานของรัฐสามารถประสานกันได้อย่างใกล้ชิดเป็นผลดีต่อความมั่นคงแห่งชาติ ทั้งนี้เมื่อมีพระบรมราชโองการประกาศให้ใช้นโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติแล้ว ให้คณะรัฐมนตรี หรือหน่วยงานของรัฐแล้วแต่กรณี ใช้เป็นกรอบแนวทางหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนนิติบัญญัติ การกำหนดยุทธศาสตร์ หรือแผนด้านความมั่นคงเฉพาะเรื่อง แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ แผนบริหารวิกฤติที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติ หรือกำหนดแผนงาน หรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ หรือการปฏิบัติราชการอื่นใดให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ทั้งนี้หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำยุทธศาสตร์ หรือแผนด้านความมั่นคงเฉพาะเรื่อง หรือการกำหนดโครงการให้เป็นไปตามที่สภาความมั่นคงแห่งชาติกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ทั้งนี้นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ นโยบายที่ ๓ ระบุเรื่อง การป้องกัน และแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ รองรับวัตถุประสงค์ ให้มีความปลอดภัย ปราศจากเงื่อนไขของการใช้ความรุนแรง โดยมีแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ให้ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

๔. แผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. ๒๕๕๙ - พ.ศ. ๒๕๖๔)

นโยบายรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมการเมือง และความมั่นคงอาเซียน ในกิจการด้านการบริหารจัดการชายแดน โดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกันและแก้ไขข้อพิพาทต่างๆ และแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกทั้งระดับทวิภาคี และพหุภาคี ทั้งนี้การดำเนินการแก้ไขปัญหาคความมั่นคงให้เกิดเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องมีแผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. ๒๕๕๙ - พ.ศ. ๒๕๖๔) ที่กำหนดบทบาทหน้าที่ และภารกิจของหน่วยงานความมั่นคงที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีการบูรณาการการแก้ไขปัญหาบริเวณชายแดนระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในลักษณะประชาคมความมั่นคงทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง โดยมีจุดประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาบริเวณชายแดน ดังนี้

๑. ปัญหาเส้นเขตแดน
๒. ปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง
๓. ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ
๔. ปัญหายาเสพติด

๕. ปัญหาการค้าสิ่งผิดกฎหมาย

๖. ปัญหาความมั่นคงอื่นๆ บริเวณชายแดน

แผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. ๒๕๕๙ - พ.ศ. ๒๕๖๔) ให้ความสำคัญในเชิงพื้นที่บริเวณชายแดนที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศรอบบ้าน และพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง โดยบูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงของชาติอย่างยั่งยืนในอนาคต ตามวัตถุประสงค์

๑. เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่เกิดขึ้นบริเวณชายแดน

๒. เพื่อให้การบริหารจัดการมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

๓. เพื่อสร้างความมั่นคงปลอดภัยขึ้นในบริเวณชายแดน และทำให้พื้นที่ชายแดนมีความเข้มแข็ง สามารถรองรับปัญหาความมั่นคงรูปแบบต่างๆ

ทั้งนี้แนวทางดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. ๒๕๕๙ - พ.ศ. ๒๕๖๔) ประกอบด้วย

๑. การจัดระบบป้องกันพื้นที่ชายแดน ให้สามารถต้านทานความมั่นคงที่จะเกิดขึ้นได้อย่างทันทั่วทั้ง เพื่อความมั่นคงปลอดภัยของพื้นที่ชายแดน และสนับสนุนการพัฒนาการค้าชายแดนของไทย กับประเทศรอบบ้าน

๒. พัฒนาระบบการแจ้งเตือนภัยความมั่นคง โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง

๓. จัดทำการเชื่อมโยงฐานข้อมูลการสัญจรข้ามแดน ประกอบด้วยสินค้าและยานพาหนะ ให้มีข้อมูลเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔. พัฒนาระบบการสัญจรข้ามแดนให้สามารถป้องกัน และควบคุมการลักลอบเข้าเมือง และปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติที่เป็นภัยคุกคามความมั่นคงของไทย

๕. จัดระบบแรงงานต่างด้าวข้ามแดน เพื่อลดปัญหาอาชญากรรม และปัญหาความมั่นคง

๖. พัฒนาระบบการตรวจโรคระบาดและระบบส่งต่อผู้ป่วยข้ามพรมแดน เพื่อป้องกันการแพร่โรคระบาดที่เป็นภัยคุกคามต่อประชาชน

๗. ดำเนินการจัดระเบียบพื้นที่ที่มีเงื่อนไขของปัญหาความมั่นคงหรือควบคุมการใช้พื้นที่ที่มีปัญหาเส้นเขตแดนทับซ้อน เพื่อลดการเผชิญหน้าหรือการกระทบกระทั่งกับประเทศคู่กรณี

๘. พัฒนาระบบข่าว รองรับการเพิ่มขึ้นของปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่ชายแดน

๙. สนับสนุนและพัฒนาปฏิบัติการจิตวิทยาในพื้นที่ชายแดน เพื่อเฝ้าระวังประชาสัมพันธ์ และปฏิบัติการจิตวิทยาให้เกิดการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับประชาชน

๑๐. จัดเฝ้าตรวจพื้นที่ชายฝั่งทะเล เพื่อเสริมประสิทธิภาพการป้องกันภัยความมั่นคงทางทะเล

๕. ยุทธศาสตร์ความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๔

๕.๑ แนวความคิดทางยุทธศาสตร์

น้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้เป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อบูรณาการไปสู่การยุติสภาพปัญหา และการสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนในพื้นที่ โดยมีแนวความคิดทางยุทธศาสตร์ดังนี้

๕.๑.๑ การยึดมั่นในหลักการแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามแนวทางสันติวิธี หลักสิทธิมนุษยชน และนิติธรรม

๕.๑.๒ การเปลี่ยนถ่ายความรับผิดชอบพื้นที่ให้กับกำลังในพื้นที่ กำลังประจำถิ่น และการบริหารจัดการให้กับกลไกปกติของรัฐ

๕.๑.๓ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขบนพื้นฐานของความแตกต่างของสังคมพหุวัฒนธรรม

๕.๑.๔ การเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกกลุ่มทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่

๕.๒ วัตถุประสงค์มูลฐาน พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความสงบสันติ และได้รับการพัฒนาเพื่อให้มีศักยภาพในการแข่งขันทัดเทียมกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ ประชาชนทุกหมู่เหล่าสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี บนพื้นฐานของความหลากหลายของสังคมพหุวัฒนธรรม และการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืน

๕.๓ วัตถุประสงค์เฉพาะ

๕.๓.๑ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัย ประชาชนทุกหมู่เหล่าสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข บนความแตกต่าง หลากหลายของสังคมพหุวัฒนธรรม

๕.๓.๒ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และพื้นที่ได้รับการพัฒนาเพื่อให้มีศักยภาพในการแข่งขัน ทั้งในด้านของเศรษฐกิจ ศิลปะ และวัฒนธรรม โดยสอดคล้องกับความต้องการของคนในพื้นที่ และลักษณะพิเศษของแต่ละพื้นที่

๕.๓.๓ โครงสร้างทางสังคมของจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง และประชาชนในพื้นที่ไม่รู้สึกแปลกแยกจากสังคมใหญ่

๕.๓.๔ เจ้าหน้าที่รัฐ ภาคประชาสังคม ภาคประชาชน และสื่อมวลชน ทั้งในและนอกพื้นที่ มีความรู้ความเข้าใจต่อกระบวนการพูดคุย และให้การสนับสนุน/ส่งเสริมการดำเนินการของคณะพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้

๕.๓.๕ ประชาชนได้รับและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมโดยเท่าเทียม และเจ้าหน้าที่รัฐสามารถนำกระบวนการยุติธรรมมาใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๓.๖ สังคมทั้งในประเทศ และนอกประเทศเข้าใจต่อสถานการณ์ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น และให้ความร่วมมือสนับสนุนนโยบายการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล และต่อต้านการใช้ความรุนแรงในทุกรูปแบบจากทุกกลุ่ม ทุกฝ่าย

๕.๓.๗ กลไกปกติของภาครัฐ รวมทั้งทุกภาคส่วนเข้ามามีบทบาทอย่างสำคัญในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่

๖. แผนปฏิบัติการเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๖๔

คณะรัฐมนตรี ได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เห็นชอบนโยบายการบริหาร และการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นแนวนโยบายที่มีครอบคลุมทั้งมิติ งานด้านการพัฒนา และมีติดงานด้านความมั่นคง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นกรอบแนวทางหลักใน การปฏิบัติงานและจัดทำยุทธศาสตร์ รวมทั้ง แผนหลักรองรับในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ปัญหา จชต.) อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อทดแทนนโยบายการบริหาร และการพัฒนา พ.ศ. ๒๕๕๕- พ.ศ. ๒๕๕๗ และแผนปฏิบัติการการแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๘ - พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามที่ ทน.คสช. ได้เห็นชอบเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ และเพื่อความต่อเนื่อง ในการขับเคลื่อนงานการแก้ไขปัญหา จชต. ให้รองรับนโยบายการบริหารและการพัฒนา จชต. ฉบับใหม่ สมช./สล.คปต ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนใน พื้นที่ จชต. พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางหลักในการแก้ไขปัญหา จชต. ต่อไป

แผนปฏิบัติการเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้นำมาศาสตร์พระราชามาเป็นแนวทางหลัก และยึดถือตามกรอบนโยบายการบริหาร และการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๒ รวมทั้งแนวนโยบายของหัวหน้า คสช. (การสร้างเอกภาพและประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการบูรณาการการปฏิบัติงานในทุกกระดับ) ตลอดจน ให้ความสำคัญกับความต้องการของประชาชนทุกหมู่เหล่าในพื้นที่ และกลุ่มเด็กเยาวชน ตลอดจน มุ่งกำหนดแผนงานหลัก แผนงบประมาณ และการติดตามผล ตลอดจนการประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ๕ ประการ ครอบคลุมเรื่องทำให้เกิดความเข้าใจของทุกภาคส่วน และร่วมสนับสนุนภาครัฐ เรื่องทำให้เกิดความปลอดภัยที่มั่งคั่งเหตุรุนแรงและภัยแทรกซ้อน เรื่องการ พัฒนา มุ่งยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และสร้างสังคมพหุวัฒนธรรมในพื้นที่ จชต. ให้เข้มแข็ง รายละเอียดดังนี้

๑. เพื่อให้ประชาชนทั้งในและนอกพื้นที่ จชต. รวมทั้งหน่วยงานในต่างประเทศ และ องค์กรต่างประเทศสนับสนุนแนวทางของภาครัฐ
๒. เพื่อลดสถานการณ์การใช้ความรุนแรงในพื้นที่ จชต.
๓. เพื่อลดปัญหาภัยแทรกซ้อน และปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลให้เกิดปัญหาความรุนแรง ในพื้นที่ จชต.
๔. เพื่อให้สังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง
๕. เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และดำรง อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขและยั่งยืน

แนวคิดและทฤษฎีการบริหารจัดการ

๑. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

ผู้บริหารยุคปัจจุบันต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่หลากหลาย ทำลาย และเปลี่ยนแปลงไป จากเดิมมาก จะต้องทำงานในแต่ละวันที่ยาวนาน ต้องแก้ปัญหาที่ยุ่ยากซับซ้อนตลอดเวลา ต้องเจอ

กับสภาพการแข่งขันทั้งระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับภายในประเทศ ต้องใช้เวลาติดตามระเบียบข้อบังคับของรัฐรวมทั้งถูกกดดันจากกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ มากมายนับวันงานบริหารยิ่งยุ่งมากขึ้น อันสืบเนื่อง มาจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วโดยไม่คาดคิด ภาวะวิกฤติทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดเวลาเหล่านี้ผู้บริหารจึงต้องเสี่ยงกับภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และความหลากหลายต่างๆ แต่ขณะเดียวกันก็ต้องใช้ความสามารถทั้งศาสตร์ และศิลป์แสวงหาโอกาส และความได้เปรียบให้เกิดขึ้นแก่องค์กรที่ตนเองรับผิดชอบได้ มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารหลายอย่าง เช่น

แลนดักท์ (Landugt, อ้างถึงใน กำจัด สินธุ์ชัย, ๒๕๓๙) เห็นว่า ความหมายของการบริหารตามพจนานุกรมนั้น หมายถึงว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติการ หรือการจัดการเกี่ยวกับราชการ หรือ หน่วยงานของรัฐ

ไซมอน (Simon, อ้างถึงใน กำจัด สินธุ์ชัย, ๒๕๓๙) ได้ให้คำนิยามความหมายอย่างกว้างว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมของกลุ่มบุคคลที่ร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งร่วมกันไว้

ซุบ กาญจนประกร (๒๕๐๙) ได้ให้ความหมายของการบริหาร หมายถึง การร่วมมือ ดำเนินการหรือปฏิบัติงานใดๆ

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าการบริหารคือ “การทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยคนอื่น” คำนิยามนี้เป็นการระบุว่าผู้บริหารไม่ได้ลงมือทำงานด้วยตนเอง แต่ทำงานโดยการสั่งให้คนอื่นทำ อีกความหมายหนึ่ง “การบริหาร คือ กิจกรรมในการใช้ทรัพยากรขององค์การให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล” ตามความหมายนี้ การบริหาร ได้แก่ กิจกรรมในการวางแผน การจัดองค์การ การจูงใจ และการควบคุมทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรวัตถุให้บรรลุเป้าหมายขององค์การด้วยดี

ในอีกความหมายหนึ่ง “การบริหาร คือ กระบวนการทำงานกับคน และวัตถุเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร” คำจำกัดความนี้เน้นการใช้ทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรวัตถุให้เกิดผลประโยชน์ต่อองค์การ ความหมายของการบริหารที่ครอบคลุมที่สุด คือ “การบริหาร คือ กระบวนการทำงานกับคนและโดยอาศัยคน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง” และผู้บริหารจะต้องมีสิ่งต่างๆ เหล่านี้ คือ

มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลดี

มีความเป็นผู้นำและสามารถทำงานเป็นทีมได้ดี

มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ หากมีการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์

มีความสามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายได้

คำว่า “การบริหาร” นั้น นอกจากใช้คำในภาษาอังกฤษว่า “Administration” ยังมีคำหนึ่งที่ใช้แทนกันได้ คือ คำว่า “Management” ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายเหมือนกัน แต่ทางวิชาการจะเลือกใช้คำว่า “Administration” ก็ด้วยเหตุผล ๒ ประการ คือเหตุผลประการที่หนึ่ง เพื่อไม่ต้องการให้ใช้คำที่มีความหมายหนักไปในทางการจัดการธุรกิจของเอกชน และเหตุผลประการที่สอง เพื่อไม่ต้องการใช้คำที่จะทำให้เกิดความสับสน เพราะคำว่า “การจัดการ” (Management) นั้น มีความใกล้เคียงกับคำว่า

“ผู้จัดการ” (Manager) ซึ่งมีความหมายแคบ จำกัดลงไปว่า เป็นผู้บริหารงานขององค์การแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นเมื่อพูดถึงการบริหารงานโดยทั่วไป หรือการบริหารราชการจึงนิยมใช้คำว่า “Administration” และเพื่อความกระจ่างชัดระหว่างคำสองคำนี้ ผู้วิจัยจึงนำเอานิยามความหมายของคำว่า “การจัดการ” มาแสดงไว้ในที่นี้ด้วย เพื่อเป็นแนวทางของการศึกษาสืบต่อไป

การจัดการ (Management) หมายถึง กระบวนการในการทำงานให้ บรรลุวัตถุประสงค์ ที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient) และประสิทธิผล (Effective) โดยการสั่งการและการทำงาน ร่วมกับบุคคลอื่น (Wehrich & Koontz, ๑๙๙๓) การจัดการเป็นงานสำคัญที่ผู้บริหารทุกคนต้องทำให้ ได้ตามเป้าหมายอย่างชาญฉลาด ในอดีตสภาพแวดล้อม และการแข่งขันไม่รุนแรง องค์การต่างๆ เพียงแต่ ดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายก็เพียงพอ แต่ความรุนแรงของการแข่งขัน และความผันผวนของสภาพแวดล้อม ในปัจจุบันยิ่งทวีความซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ธุรกิจต้องดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ และมีทิศทาง ที่ชัดเจน การจัดการจึงเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา และสร้างความก้าวหน้าแก่ธุรกิจ ประสิทธิภาพ หมายถึงการทำงานให้ได้ผลลัพธ์ (Outputs) โดยการใช้ทรัพยากร หรือปัจจัยนำเข้า (Inputs) ให้คุ้มค่า มากที่สุด ซึ่งจะให้ความสำคัญกับวิธีการหรือกระบวนการในการทำงาน โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่าง ผลลัพธ์กับปัจจัยนำเข้าที่ได้แปรรูปให้มีอัตราส่วนสูงที่สุด ขณะที่ประสิทธิผล หมายถึง การทำงานให้ สำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการซึ่งจะให้ความสนใจกับการทำงานให้สำเร็จเพียงอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึง ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร

เวเบอร์ (Weber, อ้างถึงใน โสภส ปัญจะวิสุทธ์, ๒๕๔๐) นักทฤษฎีที่มีชื่อเสียงชาวเยอรมัน ว่าด้วยองค์กรแบบ Bureaucracy งานของเขาถูกตีพิมพ์ในเยอรมันในปี ค.ศ. ๑๙๒๑ เป็นรูปแบบ องค์กรที่มีประสิทธิภาพดีที่สุดในยุคแรกและสามารถใช้ได้อย่างสอดคล้องกับองค์กรที่สลับซับซ้อน ซึ่งเกิดขึ้นใน สังคมใหม่ องค์กรแบบ Bureaucracy ประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

๑. จะต้องมีการจัดการชั้นตำแหน่งและสายงานบังคับบัญชาอย่างชัดเจน และสามารถทราบได้อย่างชัดเจนว่าหน่วยงานใดขึ้นอยู่กับหน่วยงานใด

๒. การจัดแบ่งงานกันทำจะต้องขึ้นอยู่กับความชำนาญเฉพาะอย่างในหน้าที่นั้นๆ ไม่ก้าวก่ายซึ่งกันและกัน

๓. มีระบบกฎเกณฑ์ คือต้องมีระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ เป็นแบบแผนเพื่อก่อให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกัน และการประสานงานกัน

๔. มีระบบของระเบียบวิธีในการปฏิบัติงานในลักษณะ และสถานการณ์ ต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติของทุกๆ คนเสมอ

๕. ความสัมพันธ์ของคนจะต้องไม่เอาความรู้สึกส่วนตัว หรือเรื่องส่วนตัวมาเกี่ยวข้อง คือจะต้องไม่มีความชอบ ความรัก ความเกลียดชัง มาเกี่ยวข้องในองค์กร เพราะผู้ปฏิบัติงานในองค์กร จะตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจริงๆ จะต้องหลีกเลี่ยงการใช้อารมณ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา

๖. การเลือกคนเข้าทำงาน และการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง จะต้องพิจารณา จากความรู้สึก และความสามารถเป็นเกณฑ์

อย่างไรก็ดี องค์กรแบบ Bureaucracy ของ Weber นี้ เป็นองค์กรในรูปของอุดมคติไม่มีองค์กรใดในโลกของความเป็นจริงจะเป็นไปตามนี้ทุกประการ แต่จะมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งของทฤษฎีนี้ปรากฏอยู่ในทุกองค์กรเสมอ

เดท (Date, ๒๐๐๒) ได้เขียนเอาไว้ว่า คำนิยามความหมายประการหนึ่งของการบริหาร (Management) ที่ได้ยินกันอยู่บ่อยๆ ก็คือการบริหารงานนั้น คือการทำให้งานนั้นลุล่วงสำเร็จไปโดยใช้ผู้อื่นเป็นผู้กระทำ (Management is Getting Things Done Though Other People)

ไซมอน (Simon, ๑๙๗๑) ได้ให้คำนิยาม และให้ความหมายอย่างกว้างว่า การบริหาร (Administration) หมายถึงกิจกรรมของกลุ่มบุคคลที่ร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจกันปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ร่วมกัน (The Activities of Groups Operation to Accomplish Common Goals) และได้ให้ตัวอย่างของการบริหารว่า เมื่อคนสองคนช่วยกันเข็นก้อนหินซึ่งคนเพียงคนเดียวทำให้ขยับเขยื้อนไม่ได้การบริหารก็เกิดขึ้นแล้ว การกระทำที่ดูเป็นเรื่องธรรมดาๆ นั้นมีลักษณะพื้นฐานที่สำคัญ ๒ ประการ ของสิ่งที่เรียกว่า การบริหาร (Administration) คือ มีจุดมุ่งหมาย หรือ วัตถุประสงค์ร่วมกัน (Purpose) คือ การเคลื่อนก้อนหินไปให้ได้ และมีการกระทำที่ร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจกัน (Cooperative Action) คือ การที่คนมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไปได้ใช้พลังร่วมกัน เพื่อให้ได้ผลบางอย่างบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ซูป กาญจนประกร (๒๕๐๙) ได้ให้ความหมายของ คำว่า Administration การบริหาร หมายถึง การร่วมมือดำเนินการหรือปฏิบัติงานในองค์กรใดๆ

ติน ปรัชญพฤทธิ; และ อิสระ สุวรรณกุล (2514) ได้เขียนคำอธิบายไว้ว่า คำว่า “Administration” นั้นนำมาจากภาษาละตินว่า “Administrare” ซึ่งแปลได้ว่า การรับใช้ การจัดการ การปฏิบัติภารกิจ และการอำนวยความสะดวก (To Serve, to Manage, to Conduct, to Direct) ในทางการบริหารเรามักจะเน้นความหมายของคำว่า “Administration” ไปในแง่ของการรับใช้ เพราะเราถือว่าข้าราชการต้องเป็นผู้รับใช้ประชาชน มิใช่เป็นเจ้านายของประชาชน

เฟยอล (Fayol, ๑๙๔๙) เป็นนักทฤษฎีการบริหารคนแรกที่ทำให้ความสนใจศึกษาจัดองค์กรและการบริหาร (Principles of Organizing and Management) โดยเห็นว่าการบริหารงานจะประกอบด้วยส่วนสำคัญๆ ๕ ประการ คือ

๑. การวางแผน (Planning)
๒. การจัดองค์การ (Organizing)
๓. การอำนวยความสะดวก (Directing)
๔. การประสานงาน (Coordinating)
๕. การควบคุมงาน (Controlling)

นอกจากนี้ Fayol ยังได้พิจารณาต่อไปถึงหลักการบริหารอีกกว่าควรประกอบด้วยหลักเกณฑ์ต่างๆ ๑๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักการแบ่งงาน (Division of Work) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Management)

๒. การกำหนดอำนาจหน้าที่ (Authority) และความรับผิดชอบ (Responsibility) ควรจะได้สัดส่วนกัน

๓. เอกภาพในการบังคับบัญชา (Unity of Command) คือภายในโครงสร้างขององค์การหนึ่งๆ จะประกอบด้วยหน่วยงาน ผู้ปฏิบัติงาน และผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนมากมาตามหลักเอกภาพในการบังคับบัญชา ผู้ปฏิบัติงาน หรือผู้ใต้บังคับบัญชาควรมีผู้บังคับบัญชาเพียงผู้เดียว เพื่อหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้ในการปฏิบัติตามคำสั่ง

๔. เอกภาพในการอำนวยการ (Unity of Direction) หมายถึงเอกภาพของทิศทางในการปฏิบัติงานที่มีวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานร่วมกัน มีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว และมีแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกัน

๕. หลักการรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง (Centralization of Authority) เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเอกภาพในการบังคับบัญชา และเอกภาพในการอำนวยการ

๖. หลักการบังคับบัญชาที่ต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ (Scalar Chain) คืออำนาจที่ใช้ในการบังคับบัญชาจะลดหลั่นลงมาเป็นลำดับตามสายการบังคับบัญชา จากระดับสูงลงมาระดับล่าง

๗. องค์การจะต้องมีวินัย (Discipline) เพื่อเป็นกฎข้อบังคับใช้ในการปกครอง และควบคุมพฤติกรรมของคนในองค์การ

๘. องค์การจะต้องมีระเบียบ (Order) เป็นหลักในการปฏิบัติงาน

๙. ผู้ปฏิบัติงานจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว

๑๐. ผลประโยชน์ตอบแทนในรูปของเงินเดือนควรได้สัดส่วนกับผลการปฏิบัติงานที่กระทำเพื่อให้เกิดความพอใจทั้งสองฝ่าย คือองค์การ และผู้ปฏิบัติงาน

๑๑. องค์การจะต้องมีความยุติธรรม และความเสมอภาค

๑๒. องค์การจะต้องสร้างความมั่นคงในชีวิตการทำงาน (Security of Tenure) ให้กับผู้ปฏิบัติงาน

๑๓. องค์การจะต้องสนับสนุนความคิดริเริ่มของบุคคล

๑๔. ผู้ปฏิบัติงานควรปฏิบัติงานร่วมกันในลักษณะเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (Esprit de Corps) คือมีความจงรักภักดี มีความจริงใจ และสุจริตใจต่อกันและกัน เพื่อประโยชน์ขององค์การโดยรวม

กุลลิค และ เออร์วิค (Gulick and Urwick, ๑๙๓๗ : ๑๗) ได้เสนอขบวนการบริหารไว้ขั้นตอน หรือที่เรียกกันย่อๆ ว่า “POSDCORB” ซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนพื้นฐานของการศึกษาการบริหาร ขบวนการทั้ง ๗ ขั้นตอนประกอบด้วย

๑. P = Planning การวางแผน หมายถึงการเตรียมการไว้ล่วงหน้าก่อนลงมือปฏิบัติจริง

๒. O = Organizing การจัดองค์การ หมายถึงการวางโครงสร้างการทำงานภายในองค์การเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

๓. S = Staffing การจัดบุคคลเข้าทำงาน หมายถึงการจัดบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในตำแหน่ง เป็นภารกิจเกี่ยวกับบุคลากรทั้งหมด ในเรื่องเกี่ยวกับการสรรหาการฝึกอบรม ตลอดจนการสร้างสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ดี

๔. D = Directing การอำนวยการ หมายถึงเป็นกิจกรรมที่เป็นภาระหน้าที่สำคัญของผู้บริหารที่จะต้องทำการตัดสินใจ สั่งการ ออกคำสั่ง และควบคุมการทำงาน

๕. Co = Coordinating การประสานงาน หมายถึงภาระหน้าที่ในการเชื่อมโยงส่วนต่างๆ ของงานเข้าด้วยกัน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ พยายามสร้างระบบการติดต่อสื่อสาร การสร้างกลุ่มทำงาน

๖. R = Reporting การรายงานผลการปฏิบัติงาน หมายถึงการรายงานถึงสภาพการทำงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เป็นการแสดงถึงข้อเท็จจริง ปัญหา และอุปสรรค ในการดำเนินงาน ตลอดจนการชี้แจง หรือประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

๗. B = Budgeting งบประมาณ หมายถึงเป็นการศึกษาถึงการใช้จ่ายเงินในการบริหารงบประมาณ รวมตลอดถึงการวางแผน การคลัง การทำบัญชี และการควบคุม เพื่อให้มีการใช้จ่ายเงินตรงตามเป้าหมายของการบริหารที่กำหนดไว้

โปแลนด์ (Poland, 1971) ได้เสนอความเห็นว่ หลัก POSDCORB ของ Gulick นั้นได้ครอบคลุมรวมถึงกระบวนการที่สำคัญของการบริหาร แต่ไม่ได้รวมถึงเรื่องการประเมินผลไว้ด้วย เพราะฉะนั้นจึงควรเพิ่มเรื่องการประเมินผล คือเพิ่ม E (Evaluation) เข้าไปด้วยอีกหนึ่งตัวจะได้เป็น POSDECORB

๒. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ

๒.๑ ความหมายของการจัดการ

พินลจรรยา นามวัฒน์ (๒๕๔๑) ได้กล่าวถึงการจัดการไว้ว่า ในองค์การซึ่งประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป มาร่วมกันเพื่อดำเนินการให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ต้องการ โดยที่บุคคลเดียวไม่สามารถกระทำได้เพียงลำพังนั้น การทำงานของแต่ละบุคคล หรือแต่ละกลุ่มจะต้องประสานกัน และมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกันโดยอาศัยกลุ่มของกิจกรรมที่ออกแบบมาเพื่อสนับสนุน และชี้แนะแนวทางสำหรับการทำงานเหล่านั้น กลุ่มของกิจกรรมดังกล่าวมานี้ หมายถึงการจัดการ (Management) ซึ่งจะเพิ่มพูนความสำคัญ และความซับซ้อนยิ่งขึ้นเมื่อองค์กรมีขนาดใหญ่ขึ้น

นักวิชาการ และนักทฤษฎีการจัดการจำนวนมาก ต่างก็ได้พยายามนิยามความหมายคำว่า การจัดการ ไว้ซึ่งมีทั้งคล้ายคลึงกัน และที่แตกต่างกันไปบ้างในบางประเด็น ดังตัวอย่างต่อไปนี้ที่ได้นิยามคำว่า “การจัดการ” หมายถึง

๑. กระบวนการใช้ทรัพยากรขององค์การ เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ด้วยการทำหน้าที่ด้านการวางแผน การจัดการ การนำ และการควบคุม

๒. กระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์ และประสานความพยายามของบุคลากร เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นั้น

๓. กระบวนการที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลดำเนินการ เพื่อประสานกิจกรรมของบุคคลอื่นให้บรรลุผลสำเร็จ ในสิ่งที่บุคคลคนเดียวไม่สามารถกระทำได้โดยลำพัง

จากคำนิยามดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า การจัดการเป็นเรื่องของการใช้ทรัพยากรขององค์การโดยเฉพาะอย่างยิ่งความพยายามของบุคคล หรือบุคคลอื่นเพื่อสร้างความสำเร็จให้กับองค์การ

๒.๒ ความสำคัญของการจัดการ

พินลจรรยา นามวัฒน์ (๒๕๔๑) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการไว้ดังนี้

๑. การจัดการเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้องค์การทุกองค์การดำเนินไปได้องค์การทุกองค์การไม่ว่าจะเป็นภาครัฐกิจ หรือภาครัฐบาล หรือเป็นองค์การทางการศึกษา องค์การทางศาสนา ฯลฯ ต่างก็ต้องดำเนินการโดยอาศัยการจัดการทั้งสิ้น อาจกล่าวได้ว่าความสำคัญของการจัดการอยู่ที่กิจกรรมทางการจัดการที่มีต่อเจ้าขององค์การ ซึ่งรวมถึงผู้ถือหุ้นและสมาชิกทุกคนในองค์การ รวมตลอดถึงประชาชนในสังคมซึ่งเป็นผู้ใช้สินค้า และบริการอันเป็นผลผลิตขององค์การนั้นๆ

๒. การตัดสินใจทางการจัดการมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการผลิตการกำหนดนโยบาย และเป้าหมายขององค์การซึ่งมีผลกระทบต่อองค์การ และสังคมโดยส่วนรวมด้วย อาจกล่าวได้ว่า การจัดการมีความสำคัญต่อมาตรฐานการครองชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในแง่ของความรับผิดชอบต่อจัดการมีต่อการผลิตสินค้าและบริการที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้รับบริการ ต่อการรักษาสุขภาพแวดล้อม และต่อความสันติสุขของสังคม

๓. การจัดการก่อให้เกิดสภาวะการจ้างงาน ซึ่งมีผลต่อการยกระดับรายได้ และรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ดีขึ้นรวมทั้งการได้บริโภคสินค้า และบริการที่มีคุณภาพดียิ่งขึ้น อาจกล่าวได้ว่าการจัดการมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศด้วย

๒.๓ ปัจจัยและกระบวนการในการจัดการ

การที่นักจัดการพัฒนาสังคมไม่ว่าจะปฏิบัติอยู่ในระดับใดจะสามารถนำเอานโยบายของฝ่ายการเมือง หรือนโยบายและคำสั่งของผู้บังคับบัญชาไปปฏิบัติจัดทำให้เกิดผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี นอกเหนือจากที่เขาผู้นั้นจะต้องมีความสำนึกถึงสังคม และประชาชนกลุ่ม เป้าหมายที่ตนเองถูกวางตัว หรืออาสาเข้ามาในการรับผิดชอบต่อในการสร้างประโยชน์แล้วนักจัดการผู้นั้นยังจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ และความรอบรู้ที่จะกำหนดระบบงาน ระเบียบ และเทคนิคในการปฏิบัติงาน สร้างความพร้อม และมีความสามารถที่จะใช้สิ่งเหล่านี้ให้เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการทำงานของคน และหน่วยงานของตนอีกด้วย ระบบงานระเบียบ และเทคนิคในการปฏิบัติงานที่กล่าวถึง สามารถแยกออกได้เป็น ๕ ด้าน ดังนี้คือ

M 1 (Mechanism) ได้แก่ด้านการจัดองค์การ ซึ่งหมายถึงการกำหนดรูปแบบ และภารกิจขององค์กร การแบ่งส่วนงานขององค์กร การกำหนดกิจกรรมของแต่ละส่วนงาน การกำหนดตำแหน่งงาน (Position) พร้อมหน้าที่ความรับผิดชอบและอำนาจ (Authority) ของแต่ละตำแหน่ง แต่ละส่วน แต่ละระดับ (Level) และขององค์กรเป็นส่วนรวม การกำหนดโครงสร้าง และความสัมพันธ์ของงานของส่วนต่างๆ ของแต่ละองค์กร และการสร้างระบบการควบคุมให้ทุกส่วนขององค์กรได้เป็นไปอย่างสืบเนื่อง และมีเอกภาพ (Unity)

M 2 (Money) ได้แก่ ด้านการเงิน ที่จะต้องจัดหาเพื่อดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในจำนวน และกำหนดเวลาที่ต้องสอดคล้องกัน ดังนั้นการพิจารณาเรื่องแหล่งเงิน การจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกิจกรรม และรายการต่างๆ ให้ได้สัดส่วนที่จะให้ผลตอบแทนที่ดีที่สุด และการควบคุมการใช้จ่ายให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์โดยไม่วุ่นวาย สูญเสีย หรือฟุ่มเฟือย โดยไม่จำเป็น แต่ในขณะเดียวกันก็เพื่อที่จะช่วยสนับสนุนให้การทำงานได้ดำเนินการไปอย่างราบรื่นจนสามารถบรรลุเป้าหมายได้เป็นอย่างดี การเงินจึงเป็นส่วนสำคัญที่นักจัดการจะต้องดูแล

M 3 (Manpower) ได้แก่ด้านบุคลากร ซึ่งการจัดการที่ดีจำเป็นจะต้องได้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และคุณสมบัติที่จำเป็นอย่างอื่นมาบรรจุให้กับตำแหน่งและหน้าที่การงาน

ที่กำหนดไว้ แต่จะต้องให้มีจำนวนพอเพียงไม่มากเกินไปหรือน้อยไป การจัดการด้านบุคลากรยังครอบคลุมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการให้ค่าตอบแทน และผลประโยชน์ที่สมดุลกับภาวะการณ์ปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร ความจำเป็นที่จะต้องดูแลความเรียบร้อยในการปฏิบัติ และการเพิ่มพูนความรู้ และสมรรถภาพในการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากรภายในหน่วยเป็นระยะๆ ด้วย

M 4 (Materials & Building) ได้แก่การจัดการหา และมีไว้ซึ่งเครื่องมือเครื่องใช้วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ปฏิบัติงาน สถานบริการที่เหมาะสมทันสมัยพอเพียง และมีประสิทธิภาพที่จะสามารถช่วยให้การดำเนินงานตามหน้าที่ ของหน่วยงานนั้นๆ ได้เป็นไปอย่างได้ผลหรือสมประโยชน์ที่สุด ทั้งนี้การจัดการด้านนี้ยังรวมถึงการเสาะแสวงหา การคิดค้น การออกแบบ การควบคุมการใช้งาน การบำรุงรักษา และเปลี่ยนชิ้นส่วน หรือส่วนประกอบที่ชำรุดเสียหาย หรือชำรุดเสียหาย หรือมีประสิทธิภาพในการทำงานต่ำกว่าระดับที่ต้องการ และการถอดถอนจากประจำการหรือถอดถอนเพื่อจัดหาหรือจัดทำสิ่งทดแทนภายในกำหนดเวลาที่สมควรได้

M 5 (Methodology and Information) ได้แก่ องค์ความรู้ และข้อมูลข่าวสารที่นักจัดการจะต้องนำมาใช้ในการวางแผน การเลือกใช้กลยุทธ์ (Strategy) และกิจกรรม (Activity) ที่ควรจะดำเนินการ การจัดหน่วยงาน และวางระบบงาน การติดต่อสื่อสาร การอำนวยความสะดวก การตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหา

๓. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

๓.๑ ความหมายของการบริหารและการจัดการ

คำว่า “การบริหาร” (Administration) และ “การจัดการ” (Management) มีที่มาในเชิงพัฒนาการขององค์ความรู้ที่แตกต่างกัน แต่ปัจจุบันได้มีการกำหนดองค์ความรู้ทั้งสองด้านมาผสมผสาน และประยุกต์เข้ากับองค์กรสมัยใหม่ จึงทำให้ทั้งสองคำนี้มีความหมายเช่นเดียวกัน และสามารถใช้แทนกันได้ เพียงแต่ความนิยมคุ้นเคยหรือความนึกคิดเชิงภาษาที่แตกต่างกันไปบ้างเท่านั้น กล่าวคือ มีนัย (Sense) ที่แตกต่างกันในด้านต่อไปนี้

๑. เกี่ยวกับประเภทขององค์กรและหน่วยงาน

คำว่า “การบริหาร” นิยมใช้ในหน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานราชการ ดังจะเห็นได้จากตำแหน่งบริหาร หรือนักบริหาร (Administration) มีการบัญญัติศัพท์สาขาวิชาที่ศึกษาด้านนี้ว่า “รัฐประศาสนศาสตร์” (Public Administration) ขณะที่คำว่า การจัดการมักหมายถึงการบริหารงานในองค์กรภาคเอกชน หรือธุรกิจมากกว่าการบริหารรัฐกิจดังจะพบเสมอว่าตำแหน่งสำคัญในองค์กรเอกชนใช้คำว่า “ผู้จัดการ” (Manager)

๒. เกี่ยวกับระดับหรือขอบข่ายความรับผิดชอบของการดำเนินการ

การบริหารบางครั้งเป็นคำที่ใช้ให้ความหมายถึงการทำหน้าที่ในระดับนโยบาย คือการตัดสินใจให้แนวทาง และรับผิดชอบในผลที่เกิดขึ้นในภาพรวม ส่วนการจัดการเน้นการดำเนินงานในระดับปฏิบัติ (Policy Implementation) ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบรองลงมา หรือเป็นหน่วยงานระดับกลาง หรือระดับล่าง

ในทางวิชาการทั้งการบริหารและการจัดการ ไม่ได้มีความหมายแตกต่างกันคำว่าจัดการสามารถใช้ได้ในองค์กรภาครัฐ และใช้กับการดำเนินงานระดับนโยบายเช่นกัน ทั้งนี้เพราะแนวความคิดการจัดการสมัยใหม่ (Modern Management Thought) เน้นการผสมผสานองค์

ความรู้ทั้งศาสตร์การบริหาร (Administrative Science) ศาสตร์การจัดการ (Management Science) ตลอดจนพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Science) เข้าด้วยกันอย่างแยกไม่ออก (วิชัย รูปขำดี, ๒๕๔๒)

๓.๒ องค์ประกอบและกระบวนการจัดการ

กระบวนการจัดการ (Management Process) หมายถึง ขั้นตอนการทำงานที่ทำหน้าที่จัดการพึงปฏิบัติเพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ คือมีสิ่งนำเข้ามาผ่านในระบบการจัดการ และจะได้ผลงานหรือผลที่เกิดจากการปฏิบัติงานออกมาตามที่ต้องการ โดยมีผู้พยายามชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบของกระบวนการจัดการที่เหมาะสมว่าควรประกอบด้วยเรื่องต่างๆ ดังนี้

กุลลิค และ เออร์วิค (Luther Gulik & Lyndall Urwick, อ้างถึงใน สุรสิทธิ์ ฤทธิสรไกร ๒๕๓๘) ได้มององค์ประกอบของการจัดการที่มีประสิทธิภาพภายใต้กระบวนการบริหารว่ามีกิจกรรมที่สำคัญ ๗ ประการ หรือที่เรียกกันย่อๆ ว่า POSDCORB Model 1 ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การบริหารงานบุคคล การอำนวยการ การประสาน การรายงานผลการปฏิบัติงาน และการงบประมาณ

ฮอดเก็ตต์ (Hodgetts, อ้างถึงใน วิชัย รูปขำดี, ๒๕๔๒) มองกระบวนการจัดการภายใต้แนวคิดเชิงระบบว่า กระบวนการจัดการที่แท้จริง ก็คือการทำหน้าที่ของการจัดการ (Management Function) ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ของการจัดการภายใต้เรื่องที่สำคัญ ๔ เรื่อง ได้แก่ ๑) การวางแผน กำหนดทิศทางของหน่วยงาน (Planning the Enterprises Direction) ๒) การจัดโครงสร้างองค์การ และบุคคล (Organizing and Staffing the Structure) ๓) การอำนวยการเชิงการนำ และการผลักดันบุคลากร (Leading and Influencing the Personnel) ๔) การควบคุมในเชิงการปฏิบัติการ และในด้านทรัพยากร (Controlling Organizational Operations and Resources)

ธงชัย สันติวงษ์ (๒๕๓๕) ได้ระบุถึงหน้าที่ในการบริหาร (Management Functions) ที่สำคัญมีด้วยกัน ๕ ประการ คือ

๑. การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดวิถีทางที่จะปฏิบัติไว้เป็นการล่วงหน้าซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จตามความต้องการ การวางแผนจะต้องมีกระบวนการนึกคิด (Conceptual Thinking) ที่สมบูรณ์ และเป็นสาระถูกต้อง เพื่อให้สามารถช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ (Objectives) พัฒนากลยุทธ์ (Strategies) จัดทำแผนงาน (Programs) จัดสรรงบประมาณ การใช้ทรัพยากร ต่างๆ (Budget) กำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติ (Procedures) และแนวนโยบาย (Policies) ที่ดีที่สุดสำหรับองค์การของตน ภายหลังจากที่ได้มีการวิเคราะห์ และคาดการณ์ (Forecast) สภาพเหตุการณ์ต่างๆ อย่างระมัดระวัง และรอบคอบที่สุดแล้ว เป้าหมายสำคัญของการปฏิบัติหน้าที่วางแผนคือ จะต้องตัดสินใจเลือกและรู้จักทำแผนต่างๆ ให้ได้แผนงานที่ดีที่สุด และเหมาะสมกับกำลังความสามารถขององค์การที่จะเป็นหนทางให้องค์การสามารถหาประโยชน์จากการทำงาน ภายใต้อสภาพแวดล้อมที่ได้คาดการณ์ไว้แล้ว

๒. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง ภาระหน้าที่ในการกำหนด จัดเตรียม และจัดความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้สามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการบริหารสิ่งของ และทรัพยากรต่างๆ (Things) ภายหลังจากที่ได้ใช้ดุลพินิจ และมีข้อตัดสินใจที่ยุติแล้วว่า จะทำอะไรบ้าง การดำเนินการเพื่อจัดองค์การตามกระบวนการนี้ จะประกอบด้วยงานที่ต้องทำดังนี้ คือ จัดทำโครงสร้างองค์การ (Organization

Structure) กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดจะแบ่งสรรกันไปทำ ระบุขอบเขตของตำแหน่งงานต่างๆ พิจารณาให้ทราบถึงรายละเอียดความยากง่ายของงานแต่ละตำแหน่ง เพื่อให้สามารถทราบถึงคุณสมบัติของคนที่ต้องการได้

๓. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) คือ ภาระหน้าที่ ที่เกี่ยวกับการบริหารตัวคน ซึ่งเริ่มต้นด้วยการเสาะหา และคัดเลือกให้ได้มาซึ่งคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับลักษณะงานต่างๆ ที่ได้พิจารณามาแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้ประกันได้ว่างานต่างๆ จะได้รับการปฏิบัติงานลุล่วงไปอย่างได้ผลที่สุด ภาระหน้าที่นี้จะสำคัญที่สุดที่จะต้องสามารถเข้าใจ และทำการฝึกอบรมและพัฒนาคนงาน ให้มีความสามารถ มีความพร้อม โดยเฉพาะการจัดหาคนในระดับผู้บริหารรองลงมา

๔. การจัดการ (Directing) หมายถึงความพยายามที่จะให้การกระทำต่างๆ ของทุกฝ่ายในองค์การเป็นไปในทางที่จะส่งเสริมให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ด้วยการพยายามเอาชนะใจผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทุกฝ่ายให้ร่วมมือกันทำงาน และเสริมต่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การ การรู้จักมอบหมายงาน ชักจูงใจ และกระตุ้นให้ทุกคนทำงานดี การรู้จักประสานงานของทุกฝ่ายให้เข้ากันได้ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นภาระที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้การสั่งการสมบูรณ์ และสำเร็จผลได้ในที่สุด ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนและกลุ่มคน จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยให้สามารถบังคับบัญชาให้การทำงานของคนงานแต่ละคนได้ผลสูงสุด และช่วยให้งานของทุกฝ่ายสอดคล้อง และเสริมกัน ในอันที่จะสำเร็จตามวัตถุประสงค์เดียวกันได้

๕. การควบคุม (Controlling) คือ การบังคับ หรือกำกับให้การทำงานต่างๆ เป็นไปตามแผน เพื่อที่จะป้องกันมิให้เกิดความเสียหายในประการทั้งปวง ผู้บริหารทุกคนย่อมต้องคอยควบคุมงานต่างๆ ที่ตนรับผิดชอบอยู่เสมอ กระบวนการควบคุมภายใต้ระบบการควบคุมที่จัดขึ้น คือ การวัดผลงานที่ทำไปด้วยการเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนด เพื่อช่วยให้ทราบถึงข้อแตกต่างที่ผิดไปจากแผน และสามารถดำเนินการแก้ไขเข้าสู่ทิศทางที่ถูกต้องได้ เนื่องจากงานที่ทำทุกอย่างจำต้องอาศัยคนเป็นผู้ทำการควบคุม จึงควรมีจุดสนใจที่การควบคุมให้ปฏิบัติงานเป็นผลดีเสมอ การรู้จักใช้ระบบการตอบแทนและลงโทษ จึงเป็นศิลปะสำคัญที่ผู้บริหารทุกคนจำต้องเข้าใจด้วยเสมอ

๔. แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการบริหาร (Administration Theory)

การบริหารจัดการ (Management) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคนอื่นๆ, ๒๕๔๕) หมายถึงชุดของหน้าที่ต่างๆ (Set of Functions) ที่ใช้กำหนดทิศทางในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ การใช้ทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient) หมายถึงการใช้ทรัพยากรได้อย่างเฉลียวฉลาดและคุ้มค่า (Cost-Effective) ส่วนการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective) หมายถึงการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง (Right Decision) และมีการปฏิบัติการได้สำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ ดังนั้นผลสำเร็จของการบริหารจัดการจึงต้องมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลควบคู่กัน (Griffin, 1997)

การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการของการมุ่งสู่เป้าหมายขององค์การจากการทำงานร่วมกัน โดยใช้บุคคลและทรัพยากรอื่นๆ เคอร์โต (Certo, 2000) หรือเป็นกระบวนการออกแบบและรักษาสภาพแวดล้อมที่บุคคลทำงานร่วมกันในกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทรัพยากรทางการบริหารจัดการ ๖ M (Management Resources) ประกอบด้วย ๑) คน (Men) ๒) เงิน (Money) ๓) วัสดุวัตถุดิบ (Material) ๔) เครื่องจักร (Machine) ๕) วิธีการบริหารจัดการ (Method of Management) ๖) ตลาด (Market)

จากความหมายต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น การบริหารจัดการจึงเป็นกระบวนการของกิจกรรมที่ต่อเนื่อง และประสานงานกัน ซึ่งผู้บริหารต้องเข้ามาช่วยเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ ประเด็นสำคัญของการบริหารจัดการ (Management) มีดังนี้

๑. การบริหารจัดการสามารถประยุกต์ใช้กับองค์การใดองค์การหนึ่งได้
๒. เป้าหมายของผู้บริหารทุกคน คือ การสร้างกำไร
๓. การบริหารจัดการเกี่ยวกับการเพิ่มผลผลิต (Productivity) โดยมุ่งสู่ประสิทธิภาพ (Efficiency) วิธีการใช้ทรัพยากรโดยประหยัดที่สุด

แนวคิดด้านการพัฒนาเทคโนโลยี

เทคโนโลยี (Technology) หมายถึง สิ่งที่มนุษย์พัฒนาขึ้น เพื่อช่วยในการทำงานหรือแก้ปัญหาต่างๆ เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ หรือ แม้กระทั่งที่ไม่ได้เป็นสิ่งของที่จับต้องได้ เช่น กระบวนการต่างๆ เทคโนโลยีเป็นการประยุกต์นำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาใช้ และก่อให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติแก่มวลมนุษย์ กล่าวคือ เทคโนโลยีเป็นการนำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ส่วนที่เป็นข้อแตกต่างอย่างหนึ่งของเทคโนโลยีกับวิทยาศาสตร์ คือ เทคโนโลยีจะขึ้นอยู่กับปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นสินค้า มีการซื้อขาย ส่วนความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เป็นสมบัติส่วนรวมของชาวโลก มีการเผยแพร่โดยไม่มีการซื้อขายแต่อย่างใด กล่าวโดยสรุปคือ เทคโนโลยีสมัยใหม่เกิดขึ้นโดยมีความรู้ทางวิทยาศาสตร์เป็นฐานรองรับ

ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี ได้มีบทบาทสำคัญเพิ่มขึ้นจนสามารถสร้างนวัตกรรม (Innovation) ซึ่งก็คือ การเรียนรู้ การผลิต และการใช้ประโยชน์จากความคิดใหม่ให้เกิดผลทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เทคโนโลยีทำให้สังคมโลกที่เรียบง่ายกลายเป็นสังคมที่มีการดำรงชีวิตที่สลับซับซ้อนมากขึ้น ก่อให้เกิดกระแสแห่งความไร้พรมแดน หรือกระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้ามาสู่ทุกประเทศอย่างรวดเร็ว จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศอันเป็นการผสมผสาน ๔ ศาสตร์ เข้าด้วยกันได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ โทรคมนาคม และข่าวสาร (Electronics , Computer ,Telecommunication and Information หรือเรียกย่อๆ ว่า ECTI) ทำให้สังคมโลกสามารถสื่อสารกันได้ทุกแห่งทั่วโลกอย่างรวดเร็ว สามารถรับรู้ข่าวสาร ความเคลื่อนไหวต่างๆ ได้พร้อมกัน สามารถบริหารจัดการ และตัดสินใจได้ทุกขณะเวลา การลงทุนค้าขาย และธุรกรรมการเงินทำได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นเทคโนโลยี กำลังทำให้โลกใบนี้ “เล็กลง” ทุกขณะ

ความสัมพันธ์และบทบาทของเทคโนโลยี

๑. ด้านการดำรงชีวิตประจำวัน เทคโนโลยีมีความสำคัญเป็นอย่างมากด้านการใช้ชีวิตประจำวัน เช่น รถยนต์ก็เป็นยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางทำให้ชีวิตสะดวกสบายยิ่งขึ้น

๒. ด้านการพัฒนาประเทศ แบ่งออกเป็นหลายด้าน เช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ตัวอย่างเช่น เราใช้เทคโนโลยีต่างๆ ในการศึกษาเช่น คอมพิวเตอร์ใช้ศึกษาหาข้อมูล ช่วยในการเรียนรู้ข้อมูลต่างๆ ได้รวดเร็วขึ้น

๓. ด้านสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีช่วยให้มนุษย์สามารถทำงานได้มากขึ้น เดินทางได้รวดเร็วขึ้น สามารถมองเห็นได้ไกลกว่าที่ดวงตามนุษย์จะมองเห็นได้ สามารถติดต่อสื่อสาร และสื่อความหมายกันได้ โดยไม่ต้องเดินทางมาพบกัน ฯลฯ เช่น มนุษย์สามารถเดินทางได้ถึงวันละ ๔๐๘,๐๐๐ ไมล์ โดยทางอากาศเป็นต้น ที่สำคัญคือมนุษย์ได้อาศัยเทคโนโลยีในการผลิตอาหาร ทำให้ได้อาหารมากขึ้น ต่างกับสมัยก่อน

ลักษณะของเทคโนโลยี

๑. เทคโนโลยีในลักษณะของกระบวนการ (Process) เป็นการใช้อย่างเป็นระบบของวิธีการทางวิทยาศาสตร์ หรือความรู้ต่างๆ ที่ได้รวบรวมไว้ เพื่อนำไปสู่ผลในทางปฏิบัติ โดยเชื่อว่าเป็นกระบวนการที่เชื่อถือได้ และนำไปสู่การแก้ปัญหาต่างๆ

๒. เทคโนโลยีในลักษณะของผลผลิต (Product) หมายถึง วัสดุและอุปกรณ์ที่เป็นผลมาจากการใช้กระบวนการทางเทคโนโลยี

๓. เทคโนโลยีในลักษณะผสมของกระบวนการและผลผลิต (Process and Product) เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งมีการทำงานเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวเครื่องกับโปรแกรม

วิวัฒนาการเทคโนโลยี (Evolution of Technology)

เทคโนโลยี มีการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาเมื่อเวลาผ่านไปขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับกระบวนการทางวิวัฒนาการ (Evolution) ของระบบหรือเครื่องมือต่างๆ ดังนั้นคำว่าวิวัฒนาการของเทคโนโลยี (Evolution of Technology) จึงหมายถึง ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระบบ หรือเครื่องมือที่เกิดขึ้นอย่างซับซ้อน และมีการเปลี่ยนแปลงตามลำดับอย่างต่อเนื่องอันมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่างๆ ในการนำเทคโนโลยีมาใช้กับงานในสาขาใดสาขาหนึ่ง เทคโนโลยี มีความสำคัญ 3 ประการ คือ

๑. ประสิทธิภาพ (Efficiency) เทคโนโลยีจะช่วยให้การทำงานบรรลุผลตามเป้าหมายได้เที่ยงตรง และรวดเร็ว

๒. ประสิทธิภาพ (Productivity) เกิดผลผลิตเต็มที่ ได้ประสิทธิผลสูงสุด

๓. ประหยัด (Economy) ประหยัดทั้งเวลา และแรงงาน ลงทุนน้อยแต่ได้ผลมาก ประโยชน์ของเทคโนโลยียังช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษย์ แล้วยังช่วยพัฒนาระบบอารยธรรมโดยทางอ้อมอีกด้วย จนบัดนี้ทำให้มนุษย์เราแทบไม่สามารถแยกจากเทคโนโลยีไปได้แล้ว คงปฏิเสธไม่ได้ว่า เทคโนโลยีมีบทบาทในชีวิตคนเรามากขึ้นเรื่อยๆ เห็นได้จากแนวโน้มของเทคโนโลยี ๗ ประเด็นที่กำลังเป็นเทรนด์ และหลายอย่างก็เริ่มกลายมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน หรือ New Normal ในชีวิตเราไปแล้วคือ

๑. การที่ชีวิตเราถูกแวดล้อมไปด้วยคอมพิวเตอร์ (Ubiquitous Computing)

จากเดิมที่คอมพิวเตอร์ (หรือสมัยนั้นคือ Mainframe) มีขนาดใหญ่ ราคาแพง มีความซับซ้อนในการใช้งาน จึงมีใช้เฉพาะในองค์กรที่มีทุนหนาเท่านั้น ต่อมาคอมพิวเตอร์ก็เริ่มถูกพัฒนาให้เข้าถึงได้ง่ายขึ้น ทำงานได้หลากหลายมากขึ้น ราคาถูกลง ทำให้คนหันมาใช้คอมพิวเตอร์กันอย่างแพร่หลาย รวมถึง Device เช่น Smartphone และ Tablet และปัจจุบัน ในยุค IoT (Internet of

Things) คอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีส่วนในทุกแง่มุมของชีวิตประจำวันของเราไปแล้ว เมื่อพูดถึงคอมพิวเตอร์ในยุคปัจจุบัน จึงไม่ได้จำกัดอยู่แค่สิ่งที่มีหน้าตาเหมือนคอมพิวเตอร์ในอดีตอีกต่อไป ระบบคอมพิวเตอร์กลายเป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการใช้งานที่หลากหลายขึ้น เช่น มีระบบคอมพิวเตอร์ และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในนาฬิกา เกิดเป็นนาฬิการูปแบบใหม่ที่เรียกว่า Smart Watch ที่สามารถนับจำนวนก้าวเดิน หรือเก็บบันทึกข้อมูลสุขภาพของเราได้ หรืออาจแฝงมาในรูปแบบนวัตกรรมซึ่งเป็น Thermostat ที่ใช้ Machine Learning เพื่อเรียนรู้พฤติกรรมการใช้ไฟฟ้า โดยมี Sensor เพื่อจับพฤติกรรมการใช้งานของคน และปรับอุณหภูมิให้เหมาะสมตามได้ หรือเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่อยู่กับขูดยาที่ทำหน้าที่ตรวจจับความถี่ในการกินยา และส่งสัญญาณเตือนเพื่อกระตุ้นให้คนรับประทานยาตามกำหนด เช่น ขวดยาหยี้อ AdhereTech หรือเกษตรกรเองก็อาจใช้ชิปฝังไว้กับสัตว์ในฟาร์มเพื่อคอย Monitor ตำแหน่ง ภาวะสุขภาพ หรือการตั้งครรภ์ของสัตว์

๒. การใช้ข้อมูลเพื่อช่วยในการตัดสินใจ (Data Driven)

ทุกวันนี้ ปฏิเสธไม่ได้ว่าคนส่วนใหญ่เข้าถึงข้อมูลที่หลากหลายมาก และหลายครั้งที่คนเราใช้ชุดข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจต่างๆ เทคโนโลยีเองก็ถูกออกแบบมาเพื่อให้ตอบสนองต่อพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปของเราเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น เว็บไซต์ซื้อของออนไลน์ชื่อดังอย่าง Amazon ก็จะมี Suggested List ที่คัดสินค้าในหมวดที่น่าจะถูกรสนิยมโดยประมวลเอาจากพฤติกรรมการค้นหา รายชื่อหนังสือ และการซื้อหนังสือที่ผ่านมา หรืออย่าง HealthMap ที่เป็น Platform ในการดึงข้อมูลเกี่ยวกับโรคระบาดจากแหล่งต่างๆ ทั้งจากแหล่งข้อมูลที่เป็นทางการ เช่น องค์การอนามัยโลก (WHO) หรือแหล่งข้อมูลที่ไม่เป็นทางการ เช่น การรายงานจากพยานผู้เห็นเหตุการณ์ ข้อมูลจากข่าว แล้วนำข้อมูลมา Plot ลงใน Map และแสดงผลโดยผู้ใช้งานสามารถเชื่อมโยงกับแอปพลิเคชัน เพื่อตรวจสอบเช็คข้อมูลเกี่ยวกับโรคระบาดในแต่ละพื้นที่ก่อนเดินทางได้

๓. ความเกี่ยวพันระหว่างหุ่นยนต์และมนุษย์

การเติบโตของวิวัฒนาการด้านหุ่นยนต์ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการใช้ชีวิตประจำวันของมนุษย์ แนวโน้มหนึ่งที่เราเห็นได้ชัดคือ การที่ตำแหน่งงานหลายตำแหน่งในบริษัทหรือโรงงานขนาดใหญ่ กำลังถูกแทนที่ด้วยแรงงานจักรกล เช่นที่เกิดกับบริษัท FoxConn ซึ่งเป็นบริษัทที่รับจ้างผลิตให้กับบริษัท Apple โดยในเดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๙ ที่ผ่านมา มีการแทนที่พนักงานกว่า ๕๐% หรือ ๖๐,๐๐๐ คน ด้วยการนำหุ่นยนต์เข้ามาใช้ในการผลิต ซึ่งหลายๆ บริษัทที่มีโรงงานวางแผนไม่ว่าจะเป็นบริษัท CP ของไทย หรือ บริษัทกูลิโกะ ก็มีแนวโน้มที่จะนำเทรนด์ดังกล่าวไปปรับใช้ในอนาคตอันใกล้นี้เช่นกัน อีกแนวโน้มหนึ่งที่กำลังเติบโต คือ การนำหุ่นยนต์มาใช้อำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันของมนุษย์มากขึ้น เช่นในประเทศญี่ปุ่นที่มีปัญหาเรื่องสังคมผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันก็มีปัญหาขาดแคลนแรงงานวัยหนุ่มสาวที่จะมาทำหน้าที่เป็นผู้ดูแล จึงเป็นที่มาของการพัฒนาหุ่นยนต์ทางการแพทย์ที่ช่วยในการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย ขึ้นมาทำหน้าที่ทดแทนการจ้างคน หรือแม้แต่เทคโนโลยีอย่างเครื่องดูดฝุ่นอัตโนมัติประจำบ้านที่ก็เป็นหุ่นยนต์เช่นกัน

๔. การระดมทุนและการแบ่งปันทางเศรษฐกิจ

ปัจจุบันองค์ความรู้ ทักษะ หรือธุรกิจต่างๆ ไม่สามารถผูกขาดได้ด้วยใครคนใดคนหนึ่ง เทคโนโลยีได้เข้ามาเปลี่ยนแปลงการผูกขาดดังกล่าวด้วย Platform ต่างๆ ที่เอื้อให้เกิดการแลกเปลี่ยน Resource และทำให้การทำงานร่วมกันเป็นไปได้ง่ายขึ้น หลายองค์กรนำเทคโนโลยีดังกล่าวมาใช้ และ

พลิกแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีความสมบูรณ์รอบด้านมากขึ้น โดยต่างจากวิธีเดิมๆ อย่างสิ้นเชิง ตัวอย่างเช่น Wikipedia ที่เข้ามาแทนที่สารานุกรมรูปแบบเก่าอื่นๆ ด้วยฟังก์ชันที่เปิดให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้ามาเขียน ตรวจสอบเนื้อหา และปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมข้อมูลได้เพื่อร่วมกันสร้างฐานข้อมูลใหม่ปริมาณมหาศาล และเป็นผลให้บริษัทยักษ์ใหญ่ด้านสารานุกรมอย่าง Britannica จำเป็นต้องปรับตัวอย่างยิ่งใหญ่ หรือแม้กระทั่งการเอา Gamer มาช่วยกันทำ DNA Sequencing ที่ช่วยให้งานที่นักวิจัยใช้เวลาทำเป็น ๑๐ ปีเสร็จได้ภายในระยะเวลา ๓ สัปดาห์เท่านั้น พร้อมไปกับการขยายตัวของเทรนด์ Sharing Economy ก็ทำให้เกิดบริษัทที่มีโมเดลธุรกิจใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย ยกตัวอย่างเช่น บริษัท UBER ที่เกิดขึ้นเพื่อเข้ามาตอบโจทย์การใช้ชีวิตคนเมือง โดยเชื่อมโยงระหว่างปัญหาการหาแท็กซี่ยาก และการที่คนชนชั้นกลางที่มีรถยนต์ส่วนตัวอยากหารายได้เพิ่มเติม สามารถผงาดขึ้นมาเป็นบริษัทผู้ให้บริการแท็กซี่รายใหญ่ที่สุดได้โดยไม่ต้องเป็นเจ้าของรถแท็กซี่สักคันเดียว

๕. รูปแบบการสื่อสารใหม่ๆ

จากการสำรวจยอดดาวนโหลดแอปพลิเคชันที่จัดทำขึ้นโดยบริษัท KPCB พบว่า แอปพลิเคชันที่ได้รับยอดดาวนโหลดสูงสุดส่วนใหญ่ คือ แอปพลิเคชันที่ใช้เพื่อส่งข้อความพูดคุยกัน ซึ่งเป็นการย้ำให้เห็นว่า ปัจจุบันวิวัฒนาการด้านการสื่อสารพัฒนาไปมาก จากการสื่อสารแบบตัวต่อตัว ไปสู่การโทรศัพท์ ไปสู่การ Chat ผ่านแอปพลิเคชันต่างๆ ไปจนถึงการใช้ Youtube หรือการสื่อสารผ่าน Siri หรือ Chatbot ที่ใช้เทคโนโลยี Q&A ที่ทันสมัยมาทำให้ชีวิตเราสะดวกสบายมากขึ้น ซึ่งสามารถนำมาต่อยอดสู่การนำไปใช้เพื่อจัดทำเป็นแคมเปญรณรงค์ต่างๆ ทางสังคมได้ แม้แต่อดีต CEO ของ Line อย่างคุณ Akira Morikawa ก็ยังเห็นโอกาสจากแนวโน้มดังกล่าว จนออกมาตั้งกิจการใหม่ของตัวเอง ชื่อ C Channel ที่จับกระแสการสื่อสารด้วยสื่อวิดีโอผ่าน Smartphone มาทำเป็นธุรกิจ โดยจะทำให้คนสามารถใช้ Smartphone ของตัวเองถ่ายวิดีโอ และนำมาตัดต่อเผยแพร่สู่สังคมออนไลน์ได้อย่างรวดเร็ว โดยหวังว่า Video Chat จะเป็นคลื่นลูกใหม่ที่จะมาแทนที่ Text Chat ซึ่งจะเปลี่ยนกรอบคิดและผลักดันให้ทุกคนสามารถลุกขึ้นมาเป็นสื่อได้ด้วยตัวเอง

๖. โลกเสมือน vs โลกจริง

กระแส Pokemon Go! ได้ทำให้เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) เป็นที่รู้จักในกลุ่มคนทั่วไปมากขึ้น AR คือเทคโนโลยีที่เป็นการผสานโลกความเป็นจริงกับโลกเสมือนเข้าด้วยกัน โดยอาศัยการทำงานระหว่าง Software ควบคู่กับ Device ต่างๆ เพื่อทำให้เกิดภาพเสมือนแบบ Real Time ที่แสดงผลแบบสามมิติเกิดขึ้นซ้อนทับกับภาพจริง และกระแสที่มาแรงไม่แพ้ AR คือ Virtual Reality (VR) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ผลิตสิ่งแวดล้อมเสมือนจริงขึ้นมาโดยคอมพิวเตอร์ และทำให้ผู้ใช้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งแวดล้อมนั้นๆ ได้โดยที่ไม่มีอยู่จริง ซึ่ง Mark Zuckerberg ได้ประกาศชัดเจนว่าเทคโนโลยีนี้จะเป็นเทรนด์สำคัญที่กำลังจะเกิดขึ้น และได้ลงทุนมหาศาลเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีดังกล่าว เทคโนโลยี VR สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย ในมุมการเรียนรู้ นักศึกษาสามารถเรียนรู้วิธีการทำ Lab แบบเสมือนจริงได้ผ่านการใส่แว่น VR โดยไม่ต้องทำการทดลองจริง

๗. การเปลี่ยนพฤติกรรมด้วยเทคโนโลยี

ปัจจุบัน มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนด้วย เช่น Application iClip ที่ใช้หลักจิตวิทยาควบคู่ไปกับเทคโนโลยี โดยจะมีการเป็น Challenge ต่างๆ เช่น ถ้าผู้เล่นงดการสูบบุหรี่ต่อเนื่องเป็นเวลาตามจำนวนวันที่กำหนด จึงจะสามารถปลดล็อกเกมส่ได้ และ

ผู้ใช้สามารถนำเงินที่ชนะจาก Challenge ไปซื้อของได้จริง หรือ GCC (Global Corporate Challenge) ที่เป็นการกระตุ้นให้คนในบริษัทใหญ่ต่างๆ รวมทีมกันเพื่อแข่งกันเดินให้มากขึ้น โดยมีการขึ้น Rank ระหว่างบริษัท เพื่อกระตุ้นความรู้สึกรักอยากแข่งขัน

สถานการณ์ด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๑. สถานการณ์ทั่วไป

ปรากฏการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปัญหาที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน และมีความซับซ้อนละเอียดอ่อน และเชื่อมโยงกันหลายมิติ ปัจจัยหลักที่ถูกนำมาเป็นเงื่อนไขของปัญหา คือ ชาตินิยม ศาสนา วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสภาพของปัญหาสามารถแยกออกเป็น ปัญหาการแบ่งแยกดินแดน ซึ่งเป็นปัญหาหลัก และปัญหาภัยแทรกซ้อนที่เป็นปัญหาสนับสนุนคอยซ้ำเติม และเสริมให้ปัญหาหลักมีความรุนแรงยิ่งขึ้น โดยปัญหาการแบ่งแยกดินแดนเป็นปัญหาที่เกิดจากการสูญเสียอำนาจในการปกครอง ในฐานะประเทศราชของกลุ่มผู้ปกครองรัฐปัตตานีเดิม ภายหลังจากที่รัฐได้ปรับโครงสร้างการปกครอง โดยการรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลาง เพื่อสร้างบูรณาการเหนือดินแดน ทำให้รัฐปัตตานีกลายเป็นชนกลุ่มน้อย ซึ่งมีความแตกต่างด้านอัตลักษณ์ ชาตินิยม ความเชื่อ ความศรัทธา วัฒนธรรม ประเพณี และภาษาพูดที่แตกต่างชัดเจนกับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ และเกิดความรู้สึกถูกปกครอง ทำให้มีประชาชนกลุ่มหนึ่งได้จัดตั้งเป็นองค์กรลับ และจับอาวุธขึ้นมาต่อสู้ โดยสถานการณ์ ณ ปัจจุบันจากงานข่าวกรองทางทหารสามารถยืนยันได้ว่า กลุ่มแนวร่วมปฏิวัติประชาชนชาติปัตตานี (BRN - Coordinate) เป็นกลุ่มหลักในการต่อสู้ ซึ่งมีความคิดในการแบ่งแยกดินแดนออกจากประเทศไทย โดยมียุทธศาสตร์ที่ดำเนินการ เพื่อมุ่งไปสู่การได้เอกราช คือ การปฏิบัติการทางทหาร การก่อการร้าย การก่อวินาศกรรม และการบ่อนทำลาย เพื่อให้บรรลุผลทางการเมือง ๒ ประการ คือ

๑. การชนะจากภายนอก กล่าวคือ การได้รับการรับรองจากองค์กรระหว่างประเทศ หรือต่างประเทศว่า รัฐปัตตานีถูกยึดครองโดยรัฐบาลไทย รัฐบาลไทยปกครองเปรียบเสมือนเป็นประชาชนชั้นสองถูกกดขี่ข่มเหง ไร้มนุษยธรรม และเรียกร้องให้เข้ามาสนับสนุนให้ปัตตานีได้รับเอกราช โดยให้สอดคล้องกับหลักการของสิทธิในการกำหนดชะตากรรมตนเอง (Right To Self Determination) ตามข้อตกลงของสหประชาชาติ (UN) ในมติของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ที่ ๑๕๑๔ (XV) ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ เรื่อง การให้เอกราชแก่ดินแดนอาณานิคม (Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and peoples) ทั้งนี้ได้กำหนดเป้าหมายขั้นต้น คือ การได้สิทธิในการปกครองตนเอง (Autonomy) หรือเขตปกครองพิเศษ

๒. ให้รัฐแพ้จากภายใน ใช้ยุทธศาสตร์การสถาปนาพื้นที่ปลดปล่อยทางการเมือง ทัพบกอำนาจรัฐ มุ่งสู่การทำประชามติ เลือกที่จะปกครองตนเอง (เมื่อชนะจากภายนอก) หรือใช้การลุกขึ้นเรียกร้องการปกครองตนเอง โดยประชาชนนับล้านคน (ตัวแบบการลุกขึ้นมาโค่นล้มอำนาจรัฐโดยประชาชน เช่น Arab Spring) ควบคุมการก่อเหตุสร้างสถานการณ์และบ่อนทำลาย เพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศไม่สนับสนุนการปฏิบัติของรัฐบาล จนทำให้รัฐบาลต้องยอมรับข้อเรียกร้องของกลุ่มผู้ก่อการร้ายในที่สุด

ปัจจุบัน สถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ จชต. มีแนวโน้มลดลง แต่ยังมีสถานการณ์ความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง สถานการณ์ความรุนแรงตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน ถือได้ว่าเป็นสถานการณ์ที่มีความละเอียดอ่อน และมีผลกระทบต่อความมั่นคงอย่างยิ่ง ด้วยเป็นปัญหาความรุนแรงที่เป็นผลมาจากเงื่อนไขที่ซับซ้อนและเชื่อมโยงกันใน ๓ ระดับ คือ

๑. เงื่อนไขระดับบุคคล ซึ่งเกิดจากกลุ่มที่มีอุดมการณ์แตกต่างจากรัฐ การสร้างเงื่อนไขของเจ้าหน้าที่รัฐบางคน ภัยแทรกซ้อน และการใช้ความรุนแรงอันมีเหตุจากความแค้นและความเกลียดชัง

๒. เงื่อนไขระดับโครงสร้าง คือ โครงสร้างการปกครองไม่สนองตอบกับความต้องการไม่ได้รับความเป็นธรรม ถูกเลือกปฏิบัติ และขาดอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองอย่างแท้จริง

๓. เงื่อนไขระดับวัฒนธรรม ประชาชนไทยมลายูในพื้นที่บางส่วนรู้สึกแปลกแยกไม่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย โดยเห็นว่าการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐบางคนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ หวาดระแวง และมีอคติ ไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนในพื้นที่ จึงเป็นเงื่อนไขที่ทำให้คนในพื้นที่บางส่วนยอมรับ หรือเห็นด้วยกับฝ่ายที่ใช้ความรุนแรง และเป็นเงื่อนไขสำคัญที่กลุ่มผู้เห็นต่างจากรัฐหยิบยกมาใช้เป็นข้ออ้าง เพื่อสร้างความชอบธรรมในการใช้ความรุนแรงในการต่อสู้เพื่อเป้าหมายของตน

สำหรับปัญหาภัยแทรกซ้อนเป็นปัญหาที่มีความเกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงกับปัญหาเรื่อง การแบ่งแยกดินแดนซึ่งเป็นปัญหาหลัก ทั้งในแง่ของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในการเคลื่อนไหว และการก่อเหตุของกลุ่ม ผก. ตลอดจนจนเป็นเครื่องมือเพื่อใช้สร้างแรงจูงใจหรือโน้มน้าวชักจูงเยาวชนให้เข้าร่วมกับกลุ่มผู้ก่อการร้าย นอกจากนี้ยังเป็นสาเหตุของคดีอาชญากรรมหลายๆ คดีในพื้นที่ ซึ่งล้วนแต่เป็นการซ้ำเติมให้สภาพปัญหาที่มีความซับซ้อน และเกิดสภาพความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยมีปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งรัดการแก้ไข เพื่อไม่ให้เกิดเป็นเงื่อนไขของความรุนแรงในพื้นที่ได้แก่ ยาเสพติด น้ำมัน หลีกเลี้ยงภาษี ผู้มีอิทธิพล และธุรกิจผิดกฎหมาย

การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลจากการดำเนินการตามนโยบายการบริหารและการพัฒนา จชต. พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๑ ที่ผ่านมา ได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน จึงทำให้การแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความก้าวหน้าตามลำดับ ภาครัฐมีการปรับเปลี่ยนแนวทางการแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในพื้นที่มากยิ่งขึ้นเช่น การจัดระบบการดำเนินงานด้านความมั่นคง และด้านการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกันมากขึ้น ปรับกลไกการบริหารให้มีเอกภาพ มีการบูรณาการงบประมาณแผนงานโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นโยบาย และการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อทำหน้าที่แก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง ทั้งนี้มีความคืบหน้าที่ชัดเจน คือ การเปิดเวทีพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ภาคประชาสังคม และภาคประชาชนกล้าแสดงออก และเข้ามามีบทบาทในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาครัฐและเจ้าหน้าที่รัฐมีการปรับตัวพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และความทุ่มเทต่อการแก้ไขปัญหาเพิ่มขึ้นจนทุกฝ่ายมีความมั่นใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการเสริมสร้างสันติสุข อย่างไรก็ตามอุปสรรคสำคัญคือ การแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ การสร้างเอกภาพ และการบูรณาการ การทำงานร่วมกันของภาครัฐให้มากยิ่งขึ้น โดยหลังจากมีการปรับโครงสร้างการบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องเอกภาพ และการบูรณาการการดำเนินงานตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึง

ระดับหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ ทำให้อุปสรรคในเรื่องการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาที่เป็นเอกภาพเริ่มมีทิศทางที่ชัดเจนและแนวโน้มที่ดีขึ้น

๒. สถานการณ์เฉพาะ

สถานการณ์ในพื้นที่มีแนวโน้มดีขึ้นตามลำดับ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สถิติเหตุการณ์ และการสูญเสียลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โครงสร้างของกลุ่มผู้ก่อการร้ายถูกทำลาย สูญเสียกองกำลังติดอาวุธ มวลชนและแนวร่วมลดลง จากทั้งการปฏิบัติการทางทหาร การบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่และการกลับตัวกลับใจเข้าร่วมโครงการพาคคนกลับบ้าน และ มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรฯ และถูกจำกัดเสรีในการปฏิบัติ ตลอดจนศักยภาพในการก่อเหตุขนาดใหญ่ลดน้อยลง รวมทั้งถูกทำลายความชอบธรรมในการก่อเหตุจากประชาชนในพื้นที่ และองค์กรระหว่างประเทศ แม้ว่ากลุ่มผู้ก่อการร้ายจะถูกกดดัน และถูกจำกัดเสรีในการปฏิบัติอย่างหนัก แต่คงมีความพยายามในการก่อเหตุ โดยได้ปรับเปลี่ยนวิธี และรูปแบบในการก่อเหตุมาเป็นการก่อเหตุแบบเร่งด่วนมากขึ้น รวมทั้งมุ่งกระทำต่อเป้าหมายที่ทำให้เกิดผลกระทบในวงกว้าง เช่น เขตเมืองเศรษฐกิจ และเป้าหมายที่เป็นเจ้าหน้าที่รัฐ รวมทั้งผู้ที่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อเป็นการตอบโต้ และทำลายความเชื่อมั่น และจากภาพความรุนแรงที่เกิดขึ้นกระทบกับประชาชนผู้บริสุทธิ์อยู่บ่อยครั้ง ทำให้ผู้แทนองค์การความร่วมมืออิสลาม (Organisation of the Islamic Cooperation : OIC) และองค์กรสิทธิมนุษยชน (Human Right Watch) แสดงท่าทีไม่เห็นด้วยกับการกระทำของกลุ่มผู้ก่อการร้ายอย่างชัดเจน และออกแถลงการณ์ประณาม ผู้ก่อเหตุว่าเป็นอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ ในขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่ได้แสดงท่าทีอย่างชัดเจนผ่านการสำรวจทัศนคติ ต้องการให้รัฐ และกลุ่มผู้ก่อการร้ายแก้ไขปัญหาความขัดแย้งตามแนวทางสันติวิธี เป็อหน่ายสถานการณ์ความรุนแรงที่ยืดเยื้อยาวนาน กังวลใจต่อปัญหาด้านเศรษฐกิจของครอบครัว รายได้ไม่พอรายจ่าย การศึกษาของบุตรหลาน และยาเสพติด ต้องการให้รัฐพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้มีความเจริญเหมือนจังหวัดอื่นๆ และออกมาให้ความร่วมมือ และสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะการรักษาความปลอดภัย เส้นทาง และชุมชนของตัวเองในรูปแบบของชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน ชุดคุ้มครองตำบล สมาชิกไทยอาสาป้องกันชาติและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ได้มีการรวมตัวกันจัดกิจกรรมเพื่อแสดงออกถึงการต่อต้านความรุนแรงในทุกรูปแบบ และรณรงค์การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนไทยพุทธ และไทยมุสลิมเริ่มกลับมาเหมือนเดิม มีการจัดกิจกรรมร่วมกันตามวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นมากขึ้น มีการบูรณาการระหว่างส่วนราชการต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม และขับเคลื่อนกระบวนการพูดคุย เพื่อให้เป็นทางออกจากความขัดแย้งตามแนวทางสันติวิธี โดยมีกลุ่มผู้เห็นต่างจากรัฐรวม ๖ กลุ่ม (BRN, PULO MKP, PULO DSPP, PULO - P4, BIPP และ GMIP) เข้าร่วมกระบวนการพูดคุยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามากยิ่งขึ้น ขณะที่กลไกปกติของรัฐ สามารถขับเคลื่อนงานการแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม ประชาชน และกลุ่มภาคประชาสังคมในพื้นที่ มีความตื่นตัวต่อกระบวนการพูดคุย เพื่อสันติสุขมากขึ้น โครงสร้างทางสังคมได้รับการพัฒนาเพื่อให้เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง

สาเหตุของปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สามารถแยกเป็นแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านการเมือง นอกจากความพยายามแบ่งแยกดินแดนอันเนื่องมาจากความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ยังรวมถึงกรอบความคิดหรือมุมมองของรัฐบาลต่อการกำหนดนโยบายการพัฒนา และการแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่น นโยบายแบบผสมกลมกลืน นอกจากนี้ปัจจัยทางศาสนาเกี่ยวกับอิสลาม ได้ถูกนำมาตีความจากฝ่ายผู้ก่อความไม่สงบเพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับการกระทำของตน รวมถึงการสร้างแนวร่วมจากประชาชนในพื้นที่ของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ

ด้านเศรษฐกิจ ปัญหาความยากจนที่เกิดจากสภาพสังคมแบบปิดของคนไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจตามมา ไม่ว่าจะเป็นภาวะการว่างงาน ปัญหาการไร้การศึกษา ปัญหาคุณภาพชีวิต ประกอบกับปัญหาความขัดแย้งในการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติทำให้เกิดความกดดันต่อชาวบ้าน

ด้านสังคมและวัฒนธรรม สังคมและวัฒนธรรมอิสลามในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ถูกปิดทับด้วยนโยบายต่างๆ ของรัฐที่พยายามสร้างความเป็นไทยแก่สังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้ แม้ว่าปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้จะปรากฏมานานแล้ว แต่ดูเหมือนว่ารัฐและสังคมไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจในการยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม และกลายเป็นปัญหาในปัจจุบัน

ด้านการศึกษา ทศนคติของชาวบ้านที่เป็นคนไทยมุสลิมเชื้อสายมลายูต่อการศึกษาสายสามัญของภาครัฐ ที่เกรงว่าจะเป็นเครื่องมือในการกลืนวัฒนธรรมมลายู ทำให้ค่านิยมที่จะศึกษาตามปอเนาะ หรือโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีมากกว่า

ด้านกระบวนการยุติธรรม การกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐที่ก่อให้เกิดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนสร้างความขឹងใจในหมู่ประชาชนโดยไม่มีการลงโทษแก่ผู้กระทำผิด ด้วยเหตุผลเพื่อรักษาความมั่นคงของชาติ และปัญหาการขาดความเป็นเอกภาพในการดำเนินงานร่วมกันของข้าราชการฝ่ายปกครอง หรือฝ่ายสืบสวน สอบสวน จึงพบว่าในทางปฏิบัติมักมีข่าวการซ้อมทรมาน การทุบตี หรือการบีบบังคับเอาข้อมูลจากผู้ต้องสงสัย ผู้ถูกจับ หรือผู้ต้องหาอยู่บ่อยครั้ง (คณะกรรมการความมั่นคงแห่งรัฐ สภาผู้แทนราษฎร ๒๕๕๓ : ๕๔ - ๖๐)

ปัญหากลุ่มผลประโยชน์ เรื่องยาเสพติด การเมืองท้องถิ่น ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่เข้ามาเกี่ยวข้องในขบวนการด้วย แน่นนอนว่าความรุนแรงในระดับใหญ่เช่นนี้ ย่อมต้องมีสาเหตุอื่นๆ ร่วมด้วย เช่น เรื่องยาเสพติด การค้าของเถื่อน ความขัดแย้งส่วนตัว การเมืองท้องถิ่น ฯลฯ (รุ่งรวี เฉลิมศรีภิญโญรัช, ๒๕๕๘)

อนึ่ง ปัญหาแต่ละด้านที่กล่าวมาข้างต้นนี้ เมื่อเชื่อมโยงเข้ากับความแตกต่างด้านศาสนา เชื้อชาติ และภาษา ซึ่งถือเป็นอัตลักษณ์ของมลายูปัตตานี ถูกปลุกปั่นว่ากำลังถูกกลืนและถูกทำลายจากกลุ่มก่อความไม่สงบ เลือกลงใช้ความรุนแรงในการจัดการปัญหา ทำให้จังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องตกอยู่ภายใต้สถานการณ์ความไม่สงบที่ยังไม่มีท่าทีว่าจะยุติ

๓. การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน

การแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน ยังคงใช้กรอบและทิศทางตามนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นไป

ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยน้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนาและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” รวมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหโดย “สันติวิธี” เพื่อไปสู่วิสัยทัศน์ของนโยบายที่มุ่งหวังให้ “สังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัย ปราศจากเงื่อนไข ความรุนแรง วิถีชีวิตของทุกคนได้รับการปกป้อง พัฒนา บนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม และมีส่วนร่วมในกระบวนการเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืน” โดยมีวัตถุประสงค์ ๖ ข้อ ดังนี้

๑. เพื่อให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยสงบ สันติ มีความไว้วางใจ เชื่อใจต่อกัน ปราศจากเงื่อนไขที่เอื้อต่อการใช้ความรุนแรงจากทุกฝ่าย

๒. เพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในพื้นที่ ให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

๓. เพื่อให้สังคมไทยและสังคมในพื้นที่ ยอมรับและเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม และรับผิดชอบร่วมกันในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

๔. เพื่อให้พัฒนาศักยภาพของคน สังคม และเศรษฐกิจ ให้สอดคล้องกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีความเสมอภาคและเป็นธรรมในสังคมอย่างทั่วถึง ให้เป็นพื้นที่นำร่อง นำร่องเที่ยว และนำลงทุน

๕. เพื่อสร้างความเชื่อมั่น และหลักประกันความต่อเนื่องของกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ และเตรียมความพร้อมในการเข้ามามีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการแสวงหาทางออกจากความขัดแย้ง

๖. เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นต่อสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้เกิดการสนับสนุนและมีบทบาทการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

ภายใต้นโยบายดังกล่าวมียุทธศาสตร์การดำเนินงานทั้งด้านความมั่นคง และด้านการพัฒนา โดยกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) รับผิดชอบด้านความมั่นคง และศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) รับผิดชอบด้านการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อให้การขับเคลื่อนตามนโยบายให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ก็ได้ยึดแนวทางการดำเนินงานตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ฉบับที่ ๙๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่กำหนดให้มีโครงสร้างกลไกการบริหารจัดการ ๓ ระดับ คือ ๑) ระดับนโยบาย มีหัวหน้า คสช. เป็นผู้รับผิดชอบสูงสุด โดยมีสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) เป็นหน่วยดำเนินงาน ๒) ระดับการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โดยให้จัดตั้ง “คณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (คปต.)” และมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงศ์สุวรรณ) เป็นประธาน คปต. ผู้บัญชาการทหารบก ในฐานะ (รอง ผอ.รมน.) เป็นรองประธาน และเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ กลไกดังกล่าว เป็นกลไกรับผิดชอบการขับเคลื่อนงานให้มีเอกภาพ และมีประสิทธิภาพร่วมกับกลไกเดิมที่มีอยู่ อาทิ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (กพต.) และคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (กปต.) เป็นต้น รวมทั้งได้จัดตั้งสำนักงานเลขานุการ คปต. (สล.คปต.) ขึ้นในสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ โดยมีหน่วยงานกลางได้แก่ สำนักงานงบประมาณ สชช. สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน กพร. และกรมบัญชีกลาง ร่วมดำเนินงาน และ ๓) ระดับหน่วยปฏิบัติ กำหนดให้ กอ.รมน.ภาค ๔ สน. และ ศอ.บต.เป็นหน่วยรับผิดชอบหลักในระดับพื้นที่ เพื่อบูรณาการงานด้าน

ความมั่นคงและด้านการพัฒนา ดำเนินไปอย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาในพื้นที่เป้าหมาย ซึ่งเป็นไปตามผังโครงสร้างการบริหารจัดการการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

การดำเนินงานที่ผ่านมา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๘ - พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งได้รับอนุมัติจากหัวหน้า คสช. เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการบูรณาการแผนงาน/โครงการ และงบประมาณในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามแผนปฏิบัติงานดังกล่าว ได้แบ่งกลุ่มภารกิจเป็น ๗ กลุ่ม ได้แก่

๑. งานรักษาความปลอดภัยฯ
๒. งานอำนวยความยุติธรรมฯ
๓. งานสร้างความเข้าใจฯ
๔. งานการศึกษาฯ
๕. งานพัฒนาศักยภาพของพื้นที่
๖. งานเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐฯ
๗. งานแสวงหาทางออกจากความขัดแย้ง

ซึ่งทุกเรื่องที่ทำเนิการจะมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๘๐) ในเรื่อง การรักษาความสงบภายในประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๔) ในเรื่องการเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ.๒๕๖๔ ในเรื่องป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และนโยบายรัฐบาลตามที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ในเรื่องการเร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้สัมฤทธิ์ผลในระดับของการบูรณาการแผนงาน/โครงการ และงบประมาณของการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภายใต้กลุ่มภารกิจงานทั้ง ๗ ภายใต้ สล.ศปต. ผลการบูรณาการแผนงาน โครงการ และงบประมาณดังกล่าวสำนักงบประมาณและ สนช. ได้ประกาศเป็นพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฯ ปี ๒๕๖๐ แล้ว รวม ๒,๕๐๐ ล้านบาท (๑๔ กระทรวง) ๕๐ หน่วยงาน โดยการดำเนินการจะมีวัตถุประสงค์หลัก ผลลัพธ์ที่ต้องการ และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เช่น แนวทางที่ ๑ การเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน วัตถุประสงค์หลัก คือ เพื่อรักษาความปลอดภัยในพื้นที่เมืองสำคัญ/เมืองหลัก ผลลัพธ์ที่ต้องการ คือ พื้นที่เขตเมือง ๗ เมืองหลัก ปลอดภัยจากเหตุรุนแรงและหมู่บ้านเสริมสร้างความมั่นคงลดลง ตัวชี้วัด คือ จำนวนเหตุการณ์ที่ลดลง จำนวนเหตุระเบิดรุนแรงในพื้นที่ ๗ เมืองหลักลดลง ร้อยละของสถิติการก่อเหตุที่เกี่ยวกับความมั่นคงในภาพรวมลดลง แนวทางที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐ และการขับเคลื่อนนโยบาย วัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีความพร้อมนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ผลลัพธ์ที่ต้องการ คือ เจ้าหน้าที่รัฐมีความพร้อมปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตัวชี้วัด คือ ระดับความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรมฝึกอบรม และฝึกทักษะต่างๆ และร้อยละของความสำเร็จในการดำเนินการตามนโยบายและยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น

นอกจากนี้เพื่อให้การแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพและเร่งรัดการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ หัวหน้า คสช. ได้ลงนามคำสั่งหัวหน้า คสช. ที่ ๕๗/๒๕๕๙ เรื่อง การปรับปรุงการบริหารเพื่อแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยแต่งตั้งผู้แทนพิเศษของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ผทพ.) ทำหน้าที่ประสานงานระหว่าง คณะรัฐมนตรี และราชการส่วนกลาง หน่วยงานในพื้นที่ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมี Road Map ในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ และเชื่อมโยงกับนโยบายยุทธศาสตร์แผนหลัก และแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ในส่วนงานพูดคุยเพื่อสันติสุข ได้จัดตั้งกลไกหลัก คือ คณะกรรมการอำนวยการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ (คพส.) ตามคำสั่ง นร ที่ ๒๓๐/๒๕๕๗ (ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗) โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติเป็นกรรมการ และเลขานุการ มีการจัดตั้งสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการอำนวยการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ (สล.คพส.) เพื่อดำเนินการเรื่องการพูดคุยเพื่อสันติสุขเป็นการเฉพาะด้วย

การดำเนินการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งในระดับนโยบาย ระดับแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ และระดับหน่วยปฏิบัติเริ่มมีทิศทาง และการบริหารจัดการที่มีเอกภาพ มีการบูรณาการในระดับแผนงาน โครงการ และงบประมาณกันมากขึ้น จนทำให้สถานการณ์ความรุนแรงลดลง แต่ลดลงในเชิงปริมาณ ในขณะที่ผลกระทบจากความรุนแรงเชิงคุณภาพกลับไม่ลดลง ซึ่งอาจเป็นเพราะความรุนแรงที่เกิดขึ้นดังกล่าว หน่วยงานของรัฐจึงต้องวางน้ำหนักกับแก้ไขปัญหาในเชิงปรากฏการณ์รายวัน จนทำให้ขาดน้ำหนักในการแก้ไขปัญหาที่เป็นรากเหง้า ในขณะที่ยังปรากฏว่าการดำเนินนโยบายในแต่ละส่วนมีความสัมพันธ์ส่งเสริมซึ่งกันและกันไม่เท่าที่ควร ภายใต้สภาวะดังกล่าวนี้ ภาครัฐจึงจำเป็นต้องตระหนักและเรียนรู้ที่จะเข้าใจการเปลี่ยนแปลง ต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขเรื่องที่เป็นสาเหตุของปัญหา เพื่อนำไปสู่สันติสุขอย่างยั่งยืน

๔. นโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๒

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ได้จัดทำนโยบายการบริหาร และพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการรองรับอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ได้กำหนดกรอบแนวคิดของนโยบาย ดังนี้

๑. การยึดมั่นในหลักการแก้ไขปัญหาโดยใช้แนวทางสันติวิธี ด้วยการแปรเปลี่ยนความขัดแย้งจากการใช้แนวทางรุนแรงมาเลือกใช้แนวทางสันติวิธี
๒. การใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง
๓. การบริหารจัดการบนพื้นฐานของสังคมพหุวัฒนธรรมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่

๔. การยึดมั่นในหลักสิทธิมนุษยชน หลักนิติรัฐ นิติธรรม ธรรมนูญและเคารพในกติกา ระหว่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ รวม ๖ ข้อ ดังนี้

๔.๑ เพื่อให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัย สงบสันติ มีความไว้วางใจต่อกัน ปราศจากเงื่อนไขที่เอื้อต่อการใช้ความรุนแรงจากทุกฝ่าย

๔.๒ เพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในพื้นที่ ให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

๔.๓ เพื่อให้สังคมไทย และสังคมในพื้นที่ยอมรับ และเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม และรับผิดชอบร่วมกันในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

๔.๔ เพื่อพัฒนาศักยภาพของคน สังคม และเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับความต้องการหลากหลายทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีความเสมอภาค และเป็นธรรมในสังคมอย่างทั่วถึงให้เป็นพื้นที่น่าอยู่ น่าท่องเที่ยว และน่าลงทุน

๔.๕ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น และหลักประกันความต่อเนื่องของกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ และเตรียมความพร้อมในการเข้ามามีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการแสวงหาทางออกจากความขัดแย้ง

๔.๖ เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นต่อสังคมทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ให้เกิดการสนับสนุน และมีบทบาทเกื้อกูลต่อการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถาบันราชบุรีศึกษา (๒๕๖๒) ได้จัดทำบทความทางวิชาการ เรื่อง แนวคิดการพัฒนาและการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความประสงค์เพื่อบันทึกเป็นข้อมูลให้ผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้พิจารณาทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมาว่ามีข้อบกพร่องที่ใดบ้าง และจะเดินหน้าพัฒนาต่อไปอย่างไร เงินงบประมาณแผ่นดินจำนวนมากกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท ที่ได้ทุ่มเทลงไปตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ จนกระทั่งถึงปัจจุบันนับเป็นเวลากว่า ๑๕ ปี ทำไมถึงไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หากมีการดำเนินการพัฒนา และบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้สู่ความเป็น Smart CCTV ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยใช้งบประมาณให้คุ้มค่าต่อการลงทุน ควรมีหลักในการพิจารณา ดังนี้

๑. จ้างบริษัทที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ และได้การรับรองจากทางราชการ ออกแบบระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเต็มรูปแบบ โดยมุ่งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วเป็นพื้นฐานในการออกแบบตามแนวคิด Smart CCTV ที่กล่าวมาแล้ว เพื่อใช้เป็นแผนแม่บทในการเขียน TOR ระยะเวลาต่างๆ

๒. ทะยอยเปลี่ยนจาก "การซื้อระบบและบริหารจัดการเอง" เป็นการ "เช่าระบบจากเอกชน" แทน เพื่อตัดปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ควบคุม CCTV การดูแลบำรุงรักษาระบบ และประสิทธิภาพของการทำงาน ซึ่งจะช่วยประหยัดงบประมาณของแผ่นดินที่ต้องใช้จ่ายเป็นจำนวนมากในการซื้อระบบ และไม่เป็นภาระของทางราชการ

สุรพล อยู่หนูช (๒๕๖๐) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ระบบกล้องวงจรปิด (CCTV) เพื่อสนับสนุนงานด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า สถานการณ์ปัญหาการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่มีแนวโน้มที่ดีขึ้นตามลำดับ ด้วยความพยายามในการแก้ไขปัญหาของรัฐและทุกฝ่าย

ที่เกี่ยวข้องตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา กล้องวงจรปิดถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานด้านความมั่นคงได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ระบบกล้องวงจรปิดในการสืบสวนติดตามจับกุมตัวผู้ก่อเหตุความรุนแรงมาดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรมได้มากถึงประมาณร้อยละ ๗๐ แต่ทั้งนี้การใช้กล้องวงจรปิดในการปฏิบัติงานในพื้นที่นั้น พบปัญหาอยู่หลายประการในระดับนโยบาย กล่าวคือ ปัญหาความไม่ต่อเนื่องของโครงการ และการขาดการบูรณาการการใช้กล้องระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในระดับปฏิบัติการ กล่าวคือปัญหาเกี่ยวกับกล้องวงจรปิดที่ไม่ได้คุณภาพ ปัญหาการวางแผนติดตั้งกล้องที่ไม่ครอบคลุมพื้นที่ ระบบกล้องที่ไม่เสถียร กำลังพลขาดความเชี่ยวชาญในการใช้ ตลอดจนปัญหากล้องถูกทำลาย กล้องเสื่อมสภาพขาดการซ่อมบำรุง หรือจัดหาทดแทน ปัญหาดังกล่าวเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงานให้มากขึ้นในอนาคต ข้อเสนอแนะของงานวิจัยนี้ จึงมุ่งเน้นในเรื่องการบูรณาการการใช้กล้องวงจรปิดตามแผนแม่บท การบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ผู้บังคับบัญชาและผู้นำหน่วยทุกท่านจะต้องให้ความสำคัญ ดำเนินการบูรณาการตามกรอบแนวทางการปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับมาตรการด้านอื่นๆ

ปัทมาวดี เปรมภาค (๒๕๖๑) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กล้องวงจรปิดเพื่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเมืองพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า กล้องวงจรปิดนับเป็นเครื่องมือสำคัญในการสอดส่องดูแลรักษาความปลอดภัยทั้งในพื้นที่ส่วนบุคคลและพื้นที่สาธารณะต่างๆ และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายว่ามีประโยชน์ในการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรม เนื่องจากช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถติดตามจับกุมคนร้ายได้ ตลอดจนช่วยให้คนร้ายเกิดความหวาดกลัวที่จะกระทำความผิดในพื้นที่ที่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด เมืองพิษณุโลกนับเป็นศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญในเขตภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งต้องเผชิญกับปัญหาอาชญากรรมเช่นเดียวกับเมืองใหญ่อื่นๆ กล้องวงจรปิดที่ติดตั้งในพื้นที่มีจำนวนค่อนข้างมาก แต่ไม่มีฐานข้อมูลที่จะช่วยสนับสนุนการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจหากเกิดเหตุขึ้น เพราะกล้องวงจรปิดแต่ละตัวมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันออกไปไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการบันทึกข้อมูล ตำแหน่งที่ติดตั้ง ผู้รับผิดชอบหรือเจ้าของซึ่งอาจจะเป็นเอกชนร้านค้า หรือหน่วยงานซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้มีผลต่อการวางแผนการจับกุมคนร้ายให้ได้ทันท่วงที งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการที่จะพัฒนาระบบฐานข้อมูลกล้องวงจรปิดของ สภ.เมืองพิษณุโลก และการพัฒนาในรูปแบบ Website เพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงข้อมูลของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผลการศึกษาพบว่ามีกล้องวงจรปิดตามแบบรายงานการติดตั้งกล้อง CCTV ในพื้นที่ สภ.เมืองพิษณุโลก ภ.จว.พิษณุโลก ทั้งหมด ๘๔ จุด ซึ่งแบ่งพื้นที่เป็น ๘ เขตรับผิดชอบ และได้มีการแบ่งประเภทกิจกรรม เป็น ๕ ประเภท พบว่ากิจกรรมประเภทการค้า และการบริการมีมากที่สุดคือ ๓๘ แห่ง รองลงมาคือร้านสะดวกซื้อ ร้านทอง ประเภทการธนาคาร และประเภทหอพักโรงแรมตามลำดับ มีการทำแผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งของกล้องวงจรปิดพร้อมข้อมูลรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง

ศิริวัฒน์ เหมือนโพธิ์ (๒๕๖๐) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กระบวนการตัดสินใจซื้อกล้องวงจรปิดของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ๓๖๔ คนมีความต้องการซื้อกล้องวงจรปิดคิดเป็นร้อยละ ๙๑ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ต้องการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อใช้เป็นหลักฐานในกรณีที่มีการโจรกรรม แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการซื้อกล้องวงจรปิดส่วนใหญ่มาจากการสอบถามผู้ที่เคยติดตั้งกล้องวงจรปิดมากที่สุด ราคาเป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินใจซื้อกล้องวงจรปิดมากที่สุด รองลงมาคือ

คุณภาพ และความคมชัดของกล้อง และผู้บริโภคใช้การเปรียบเทียบราคากับตราสินค้าเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจซื้อมากที่สุด ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ ๙๕ พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะที่พิกมีผลต่อราคาของกล้องวงจรปิด อย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติ อายุและการศึกษามีผลกิจกรรมการส่งเสริมทางการตลาดอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

เชิดชัย ศรีโสภ (๒๕๕๖) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพิจารณาใช้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดสำหรับงานรักษาความปลอดภัยขององค์กรธุรกิจก่อสร้าง ผลการศึกษาจากแบบสอบถามพบว่าส่วนใหญ่รับรู้ถึงประโยชน์ของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดว่า สามารถช่วยจับผู้กระทำผิด ช่วยให้รู้สึกปลอดภัย ช่วยให้การก่ออาชญากรรมลดลงได้ ความสามารถของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดจะเน้นคุณภาพย้อนหลังได้ สามารถฟังเสียงได้ สามารถมองเห็นในที่มืดได้ ส่วนความรู้สึกเกี่ยวกับกล้องที่มีอยู่ในหน่วยงานส่วนใหญ่รู้สึกว่ากล้องโทรทัศน์วงจรปิดช่วยให้ปลอดภัย จากการศึกษาหน่วยงานในองค์กรพบว่า การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ใช้ในหน่วยงาน จะเน้นติดตั้งตามจุดเสี่ยงเพื่อป้องกันทรัพย์สิน และความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน โดยส่วนใหญ่จะเป็นการป้องปราม และใช้เป็นหลักฐาน รวมถึงใช้ในการบริหารจัดการ ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบคือหน่วยงานขาดผู้ดูแลรับผิดชอบ พื้นฐานการได้มาซึ่งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมนั้น ควรดำเนินการตามวงจรการจัดการ และการใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (Acquisition & use of CCTV for Security) อันประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้ ๑) การจัดซื้อ (Procurement) ๒) การ เตรียมการ (Provision) ๓) การส่งมอบงาน (Hand over) ๔) การดำเนินงาน (Operation) ภายใต้กรอบแนวทาง 4 ขั้นตอน คือ ๑) ระบุความต้องการขั้นพื้นฐาน (Operational Requirements) ๒) ระบุความต้องการของระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (Operational Requirement for CCTV) ๓) ข้อกำหนดด้านเทคนิค (Technical Specification) ๔) การติดตั้งระบบและการตรวจสอบประเมินผลการทำงานของระบบ (System Commissioning and Validation)

ไกรพล ดีแก้ว (๒๕๖๒) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมประเภททรัพย์สินในพื้นที่ถนนข้าวสาร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่ถนนข้าวสารในการป้องกันอาชญากรรมประเภททรัพย์สินได้แก่ ๑) องค์ประกอบพื้นฐานและลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ถนนข้าวสาร ๒) ปัจจัยด้านกระบวนการยุติธรรม และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ๓) ปัจจัยด้านเหยื่อ ๔) ปัจจัยด้านตัวอาชญากรรม และ ๕) ปัจจัยอื่นๆ อันเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกันอาชญากรรม เช่น นโยบายในการป้องกันอาชญากรรม จำนวน และคุณสมบัติของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด เป็นต้น ซึ่งแนวทางในการแก้ไขปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกันอาชญากรรมประเภททรัพย์สิน ในพื้นที่ถนนข้าวสารได้แก่ ๑) ควรมีการปรับแก้กำลังเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้เพียงพอต่อปริมาณงาน และการดึงภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เช่น อาสาสมัคร ตำรวจ ๒) ควรมีการปรับปรุงนโยบายป้องกันอาชญากรรมโดยมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และมีแนวทางในการติดตามผลลัพธ์โดยตลอด ๓) ควรมีการจัดตั้งชุดสายตรวจพิเศษ อันประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจ และล่ามเพื่อให้ข้อมูล และคำแนะนำแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับอาชญากรรม และข้อควรระวัง ๔) ติดป้ายประกาศทั้งในส่วนของการแจ้งเตือนนักท่องเที่ยวให้ระวังทรัพย์สินของตน และประกาศเกี่ยวกับการมีอยู่ และบริหารความปลอดภัยในพื้นที่ด้วยกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ๕) การเพิ่มจำนวนกล้องโทรทัศน์วงจรปิด และบริหารจัดการติดตั้ง และทิศทางให้สอดคล้องกัน

เพื่อลดจุดบอดในพื้นที่ที่กล้องโทรทัศน์วงจรปิดไม่สามารถบันทึกได้ หรือภาพที่บันทึกได้ไม่มีประสิทธิภาพ และ ๖) การเปลี่ยนประเภทของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ใช้งานอยู่จากแบบยึดติดแน่น (Fixed) เป็นแบบที่สามารถควบคุมทิศทางได้จากห้องควบคุม และเพิ่มประสิทธิภาพในการบันทึกภาพ เช่น ความคมชัดของภาพที่ได้ และการขยายภาพที่บันทึกได้ เป็นต้น

กองวิจัยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ (๒๕๕๕) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ระบบการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อลดช่องโอกาสในการก่ออาชญากรรมในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ๑) จุดที่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดของกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อแก้ไขปัญหาจราจร โดยมีการติดตั้งกล้องวงจรปิดตามแยกที่มีสัญญาณไฟจราจร และมีการจราจรหนาแน่น ส่วนการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อป้องกันอาชญากรรมได้เน้นการติดตั้งกล้องวงจรปิดให้ครอบคลุมพื้นที่เป็นการทั่วไป และมาจากความเห็นของเจ้าหน้าที่ในฝ่ายต่างๆ ซึ่งยังขาดการวิเคราะห์พื้นที่เพื่อกำหนดจุดเสี่ยงอย่างเป็นระบบ เช่น บริเวณสะพานลอยซึ่งเป็นที่เปลี่ยว สวนสาธารณะ ขนส่งมวลชน และที่สาธารณะอื่นๆ ๒) ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความรู้สึกในการที่ตนเองมีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่า การรู้สึกถึงความปลอดภัยโดยมีค่าเฉลี่ยรวมของความรู้สึกถึงโอกาสที่ตนเองจะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่ ๒.๒๗ และค่าเฉลี่ยความรู้สึกปลอดภัยในการใช้ชีวิตประจำวันที่ ๑.๘๖ โดยมีความรู้สึกปลอดภัยมากที่สุดเมื่อไปใช้พื้นที่ที่ขนส่งมวลชนซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความรู้สึกปลอดภัยอยู่ที่ ๒.๐๙ และมีความรู้สึกว่าตนเองมีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากที่สุดเมื่อใช้พื้นที่เขตเมืองโดยมีค่าเฉลี่ยของความรู้สึกถึงโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมอยู่ที่ ๒.๓๔ ส่วนในด้านการใช้พื้นที่ประชาชนผู้ใช้พื้นที่ส่วนใหญ่ ทราบว่าในพื้นที่ที่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดคิดเป็นร้อยละ ๕๓.๖ โดยก่อนการติดตั้งไม่เคยมีผู้มาสำรวจความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ ๙.๒๘ และประชาชนมีความรู้สึกปลอดภัยในการใช้พื้นที่ที่มีการติดตั้งกล้อง ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาวิจัยดังกล่าวถือเป็นมิติใหม่ในการศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับกล้องวงจรปิดในการมาประยุกต์ใช้กับงานป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรม ทว่ายังไม่ได้กล่าวไปถึงการประยุกต์ใช้ในงานความมั่นคงแต่อย่างใด

อุนิษา เลิศโตมรสกุล และ ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี (๒๕๕๓) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพในการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดจำเป็นได้รับการปรับปรุงและพัฒนาได้แก่ จำนวนกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ควรมีการติดตั้งให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ คุณสมบัติของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด การดูแลและบำรุงรักษาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดสำหรับปัญหาและอุปสรรคในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมพบว่าสถานีตำรวจมีปัญหาด้านงบประมาณการขาดความต่อเนื่องนโยบาย และวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร การขาดการบำรุงรักษาและขาดผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ดังนั้นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้สามารถป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการตั้งศูนย์เฉพาะกิจขึ้นโดยมีกฎหมายรองรับมีการพัฒนาผู้เชี่ยวชาญทางด้านกล้องโทรทัศน์วงจรปิด การใช้เทคโนโลยีอื่นๆ เพื่อเสริมการทำงานของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเช่นโปรแกรมตรวจจับวัตถุต้องสงสัยจากภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด การแสวงหาความร่วมมือกับเอกชนในการติดตั้งกล้อง และใช้ข้อมูลร่วมกันรวมทั้งการออกแนวทางปฏิบัติในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (THE CCTV CODE

OF PRACTICE) ในลักษณะที่เป็นกฎหมายเพื่อรองรับการใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

สุทธิชาญ อุณหะวงษ์ (บทคัดย่อ, ๒๕๕๒) ได้ศึกษาระบบตรวจจับและประมวลผลภาพจากกล้องพบว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบกล้องวงจรปิดในยุคปัจจุบันที่มีอย่างแพร่หลาย โดยได้ทำการรวบรวมข้อมูลทางคุณสมบัติของระบบกล้องวงจรปิดประเภทต่างๆ เช่น ประเภทของตัวกล้องวงจรปิดความละเอียดของภาพที่กล้องสามารถบันทึกได้ การเชื่อมต่อตัวกล้องเข้าสู่ระบบเครื่องบันทึกภาพรูปแบบการอัดบีบภาพ และได้ทำการเก็บตัวอย่างจากสถานที่ทดลอง และเก็บข้อมูลตัวอย่างภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยได้ทำการเก็บตัวอย่างข้อมูล และคุณสมบัติของระบบกล้องวงจรปิดเพื่อนำไปวิเคราะห์ถึงความเหมาะสมระหว่างสถานที่ที่ทำการติดตั้งกล้องวงจรปิด ซึ่งจากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า กล้องวงจรปิดบางส่วนที่ทำการติดตั้งภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ไม่มีความเหมาะสมกับสถานที่ที่ทำการติดตั้ง เพราะขาดคุณสมบัติบางอย่างที่ทำให้ระบบกล้องวงจรปิดทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

อุนิษา เลิศโตมรสกุล และ ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี (๒๕๕๓) ได้ทำการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรม โดยใช้การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรม จำนวน ๑๐ แห่ง พบประเด็นสำคัญ ๖ ประการ ดังนี้

๑. การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด เพื่อป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ ภายในสถานีตำรวจกับพื้นที่สาธารณะ โดยจุดที่ติดตั้งจะเน้นที่จุดที่เสี่ยง กับจุดที่สามารถมองเห็นผู้คนที่เข้าออกในบริเวณนั้น เช่นภายในสถานีตำรวจก็เป็นห้องซังทางเข้าออกหน้าสถานีตำรวจ พื้นที่สาธารณะก็จะเป็นสี่แยกจุดตัด ซึ่งจำนวนจุดที่ติดตั้งมีไม่มากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบ อีกทั้งพบว่า กล้องโทรทัศน์วงจรปิดส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ติดตั้งในพื้นที่สาธารณะขัดข้อง และใช้การไม่ได้ ดังนั้นสถานีตำรวจบางแห่ง จึงขอความร่วมมือจากภาคเอกชนให้ติดตั้งเพิ่มเติมในส่วนที่สามารถมองเห็น พื้นที่สาธารณะซึ่งจะเป็นประโยชน์ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ผิดปกติขึ้น

๒. คุณสมบัติของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ในการคัดเลือกกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่จะนำมาใช้เพื่อการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจ จะถูกจำกัดด้วยเรื่องของงบประมาณ ซึ่งต้องขอรับการสนับสนุนจากภาคเอกชน จึงไม่สามารถกำหนดคุณสมบัติของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดได้อย่างชัดเจน ซึ่งส่งผลให้กล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ได้มามีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ต่ำถึงพอใช้

๓. ลักษณะการใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิด จะเป็นในลักษณะให้ภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดทุกตัวไปรวมศูนย์ที่สถานีตำรวจ ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ประจำตลอด ๒๔ ชั่วโมง แต่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวไม่สามารถเฝ้าดูจอภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดได้ตลอดเวลา เนื่องจากเจ้าหน้าที่มีภารกิจประจำอื่นที่ต้องปฏิบัติเป็นหลัก เช่นการรับฟังเหตุการณ์จากเครื่องรับวิทยุของสถานี

๔. การดูแล และบำรุงรักษาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด สถานีตำรวจไม่มีงบประมาณในเรื่องการบำรุงดูแลรักษา ต้องอาศัยการสนับสนุนจากภาคเอกชน หรือตัวเจ้าหน้าที่เอง ดังนั้นจึงทำให้กล้องโทรทัศน์วงจรปิดส่วนใหญ่เสียหายและไม่ได้รับการซ่อมแซม

๕. ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรมืด ในบางคดีภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรมืดสามารถช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตาม จับกุมคนร้ายได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น แต่ก็มีจำนวนไม่มาก อีกทั้ง ภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรมืด

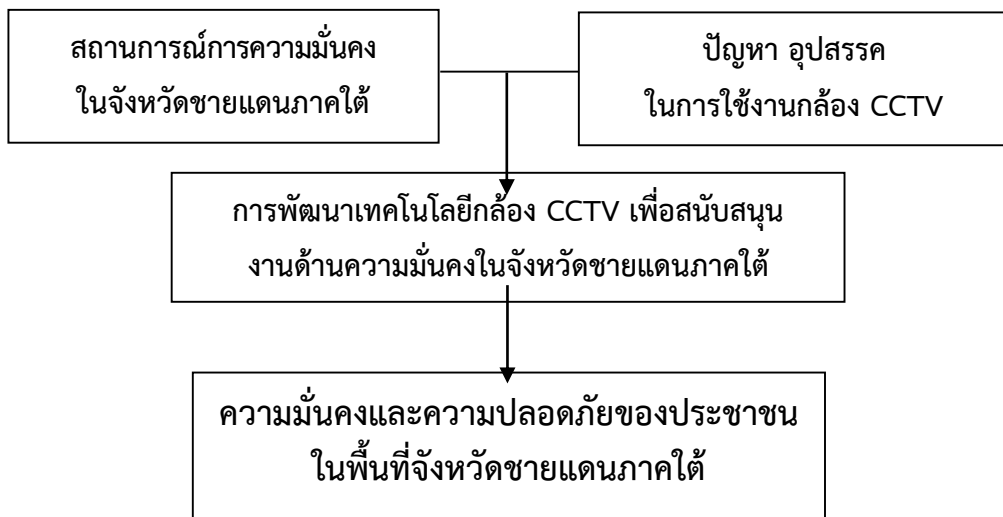
๖. ปัญหาและอุปสรรค ด้านค่าใช้จ่ายในการติดตั้ง และบำรุงรักษากล้องโทรทัศน์วงจรมืดสูงมาก สถานีตำรวจไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้ในส่วนนี้ ทำให้ต้องอาศัยภาคเอกชนให้การสนับสนุนการติดตั้ง และบำรุงกล้องโทรทัศน์วงจรมืด จึงไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงเจ้าหน้าที่ที่ดูแลรับผิดชอบ ผู้ใช้งาน และดูแลรักษากล้องโทรทัศน์วงจรมืด จำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี แต่พบว่าเจ้าหน้าที่ได้รับคำแนะนำเพียงการใช้งานเบื้องต้น หรือบางครั้งก็ไม่ได้รับการอบรมใดๆ จึงทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากกล้องโทรทัศน์วงจรมืดได้ อย่างเต็มที่ ภาพที่ได้จากกล้องโทรทัศน์วงจรมืดสามารถอธิบายได้เพียงลักษณะ ท่าทาง การแต่งกายคร่าวๆ และพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดไม่สามารถมองเห็นใบหน้าหรือทะเบียนยานพาหนะของผู้กระทำความผิดได้อย่างชัดเจน จึงต้องอาศัยพยานแวดล้อมอื่นๆ ประกอบด้วยเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องใช้เวลาสืบสวน สอบสวน และข้อมูลอื่นๆ ประกอบ จึงจะสามารถดำเนินการได้สำเร็จจุล่ง

ปวีรพรต คลีมานะกิจ (๒๕๕๐) ได้ทำการศึกษาระบบรักษาความปลอดภัยสำหรับหมู่บ้านและอาคารสถานที่ราชการ ผลการศึกษาโครงการหมู่บ้านพบว่า การใช้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ๑ คน ต้องรับผิดชอบพื้นที่เฉลี่ยจำนวน ๙ ไร่ หรือจำนวนบ้านเฉลี่ย ๓๐ หลัง ส่วนการเลือกใช้ระบบรักษาความปลอดภัยแบบอิเล็กทรอนิกส์นั้นพบว่า มีการติดระบบกล้องโทรทัศน์วงจรมืดบริเวณป้อมยามทุกโครงการติดตั้งภายในโครงการคิดเป็นร้อยละ ๑๙.๒๓ ของจำนวนโครงการทั้งหมด และสำหรับหมู่บ้านที่ใช้ระบบสัญญาณเตือนภัยการบุกรุกมีเพียงร้อยละ ๑๕.๓๘ การวิเคราะห์การลงทุนระบบรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน เพื่อลดจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย พบว่าพื้นที่โครงการจำนวน ๒๐๐ ไร่ หรือจำนวนบ้าน ๖๐๐ หลัง เมื่อเพิ่มระบบรักษาความปลอดภัยแบบอิเล็กทรอนิกส์ จะใช้เงินลงทุนเท่ากับ ๖.๓๕ ล้านบาท ซึ่งสามารถลดจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้ ๒๗ คน จากจำนวน ๔๑ คน สำหรับกรณีที่ไม่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์บนพื้นฐานอัตราจ้าง ๔๐๐ บาทต่อคนต่อวัน และจากผลของการวิเคราะห์การลงทุนสามารถคำนวณระยะเวลาคืนทุนได้เท่ากับ ๑ ปี ๘ เดือน สำหรับการศึกษาระบบรักษาความปลอดภัยในอาคารสถานที่ราชการ พบว่าการใช้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ๑ คน ต้องรับผิดชอบพื้นที่ในอาคารเฉลี่ย จำนวน ๑,๘๗๕ ตารางเมตร และ ๓,๕๐๙ ตารางเมตร สำหรับอาคารขนาดใหญ่พิเศษ และอาคารสูงตามลำดับ ส่วนการเลือกใช้ระบบรักษาความปลอดภัยแบบอิเล็กทรอนิกส์นั้น พบว่า ได้มีการใช้ ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรมืด และระบบควบคุมการเข้า-ออกพื้นที่เมื่อพิจารณาในด้านเงินทุนของ ระบบรักษาความปลอดภัยแบบอิเล็กทรอนิกส์ของอาคารทั้งสองหลัง พบว่าขึ้นอยู่กับความสำคัญ ของหน่วยงานราชการที่อยู่ภายในอาคารนั้น ๆ

ธนัช อัครถาวร (๒๕๕๓) ได้ทำการวิจัย เรื่องแนวทางการออกแบบจุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรมืดโดยใช้การวิจัยเชิงทดลอง ได้เลือกพื้นที่ทำการทดลองเป็น ๒ แบบ คือภายนอก ๓ แห่งภายใน ๓ แห่งใช้หลักเกณฑ์ในการเลือกคือ ต้องเป็นพื้นที่ที่เป็นทางสัญจรหลัก มีการดำเนินกิจกรรมในพื้นที่เสมอ ซึ่งแต่ละพื้นที่ทดลองจะทำการกำหนดตำแหน่งจุดติดตั้งที่แตกต่างกัน ๓ แบบ โดยแต่ละตำแหน่งจุดติดตั้งจะทำการทดลองด้วยเลนส์ ๒ ขนาด คือ ๓.๕ มม. และ ๘ มม. และนำขนาดภาพที่ได้จากการทดลองมาเข้าสู่โปรแกรมจำลอง เพื่อหาปริมาตรครอบคลุมและขนาดความสูงของวัตถุต่อขนาดความสูงของภาพที่ได้

จากการศึกษาทดลอง จะได้ผลการทดลองแบ่งเป็นแต่ละพื้นที่ โดยแต่ละพื้นที่จะได้ผลของสัดส่วนร้อยละ การครอบคลุมพื้นที่ รวมทั้งสัดส่วนร้อยละของขนาดความสูงของวัตถุต่อขนาดความสูงของภาพที่ได้ในแต่ละตำแหน่ง จุดติดตั้งในกรณีใช้เลนส์ต่างขนาดกันติดตั้งในตำแหน่งเดียวกัน และกรณีใช้เลนส์ขนาดเดียวกัน แต่มีตำแหน่งจุดติดตั้งที่ต่างกัน จากผลทดลองพบว่าภาพที่ได้จากเลนส์ขนาด ๓.๕ มม. ครอบคลุมปริมาตรมากกว่าเลนส์ขนาด ๘ มม. อยู่ระหว่าง ๑.๐๓ เท่า ถึง ๓.๓๓ เท่า และจากการกำหนดตำแหน่งติดตั้งที่แตกต่างกัน พบว่าครอบคลุมปริมาตรของเลนส์ขนาด ๓.๕ มม. มากกว่าเลนส์ขนาด ๘ มม. อยู่ระหว่าง ๐.๙๖ เท่า ถึง ๓.๐๑ เท่า โดยเมื่อทำการวิเคราะห์ขนาดของวัตถุพบว่า เลนส์ขนาด ๓.๕ มม. จะได้ขนาดภาพแบบตรวจจับได้ (Detect) และเลนส์ขนาด ๓ มม. ได้ขนาดภาพแบบแยกแยะ (Recognize) ซึ่งผลการวิจัยจะสามารถสรุปได้ว่า ควรเลือกขนาดของเลนส์และมุมติดตั้งที่ตำแหน่งใดในพื้นที่ที่จะสอดคล้องกับความต้องการในการใช้งานในแต่ละพื้นที่ ให้ความสำคัญในด้านใดเป็นหลัก ซึ่งจะก่อให้เกิดความคุ้มค่าต่อการลงทุนมากที่สุด

กรอบแนวคิดการวิจัย

สรุป

ปัญหาความรุนแรงจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปัญหาความมั่นคงของประเทศที่เป็นวาระแห่งชาติ (National Agenda) มีความยืดเยื้อ เรื้อรัง มีความสูญเสียทั้งชีวิต และทรัพย์สิน สูญเสียงบประมาณในการแก้ไขปัญหาจำนวนมาก ที่สำคัญของปัญหาไม่ได้มีเฉพาะในพื้นที่ แต่ส่งผลกระทบต่อเมืองไปยังสังคมใหญ่ในภาพรวม สังคมในภูมิภาค และสังคมโลก ซึ่งรัฐบาลทุกรัฐบาลได้ทุ่มเทแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งรากเหง้าและเงื่อนไขของปัญหา คือ ปัญหาความขัดแย้งที่ใช้ความรุนแรง ถึงตาย (Deadly Conflict) โดยมีเงื่อนไขที่ซับซ้อน และเชื่อมโยงกันทั้งในระดับบุคคล ระดับโครงสร้าง และระดับวัฒนธรรม ที่สัมพันธ์กับเรื่องชาติ ประวัติศาสตร์ ศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของพื้นที่ ส่วนสถานการณ์ปัญหาในภาพรวม ปัจจัยหลักที่ถูกนำมาเป็นเงื่อนไขของการใช้ความรุนแรง คือ ชาติพันธุ์ ประวัติศาสตร์ ศาสนาและวัฒนธรรม การใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง เป็นผลมาจากคนกลุ่มหนึ่งที่มีอุดมการณ์แตกต่างจากรัฐ

ต่อสู้ด้วยการใช้ความรุนแรง เพื่อเป้าหมายที่ต้องการ ส่งผลทำให้เกิดบรรยากาศความกลัว ความไม่ไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชน และประชาชนกับประชาชน ปัจจุบันสถานการณ์ความรุนแรง มีแนวโน้มลดลง แต่ยังมีความรุนแรง และความไม่สงบต่อเนื่อง กลุ่มที่ใช้ความรุนแรง ยังคงน่าปัจจัยเดิม คือ ชาติพันธุ์ ประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม มาเป็นเงื่อนไขในการสร้างความชอบธรรมในการใช้ความรุนแรง ในขณะที่เงื่อนไขระดับบุคคล ระดับโครงสร้าง และระดับวัฒนธรรม ยังคงดำรงอยู่ รวมทั้งยังต้องเผชิญกับปัญหาภัยแทรกซ้อนเพิ่มเติมที่สำคัญ คือ ปัญหาเสพติดในหมู่เยาวชน ปัญหาความยากจน และความรู้สึกไม่เป็นธรรมในสังคม ตลอดจนปัจจัยเสริมที่เป็นแรงหนุนจากกระแสภายนอก เช่น กระแสท้อถือนิยม กระแสการต่อสู้ด้วยแนวทางสุดโต่ง กระแสความขัดแย้งระหว่างโลกตะวันตกกับโลกมุสลิม ทำให้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นซับซ้อนขึ้น อย่างไรก็ตามแนวโน้มของปัญหาเริ่มเห็นการแก้ไขปัญหาคือดีขึ้นอย่างสำคัญ คือ ภาครัฐมีทิศทาง นโยบาย และการบริหารจัดการที่มีการบูรณาการ และมีเอกภาพมากขึ้น ทุกภาคส่วนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขปัญหามากขึ้น นานาชาติ และองค์กรต่างประเทศเข้าใจ และร่วมมือกับรัฐบาลในการแก้ไขปัญหามากขึ้น มีการพูดคุยเพื่อสันติสุขอย่างต่อเนื่อง และการรวมตัวของประชาคมอาเซียนจะเป็นโอกาสในการพัฒนาพื้นที่อย่างสำคัญ

ทางออกจากความรุนแรง มีการนำเสนอการแก้ไขปัญหาด้านการวางน้ำหนักไปที่การแก้ไขปัญหาที่เป็นรากเหง้ามากกว่าการแก้ไขปัญหาในเชิงปรากฏการณ์รายวัน โดยมีข้อเสนอทางออกความรุนแรง ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ๒) การยึดมั่นในการแก้ไขปัญหาด้วยสันติวิธี ๓) การยอมรับและเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม ๔) การใช้การพูดคุยเพื่อสันติสุข เป็นทางในการออกจากความรุนแรง และ ๕) การบริหารจัดการของภาครัฐ โดยย้ำให้เห็นว่าการบริหารจัดการของภาครัฐเป็นหัวใจ และสำคัญที่สุดในการแก้ไขปัญหา ซึ่งจะต้องพิจารณาดำเนินการทั้งเรื่องกลไกในทุกกระดับ หน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเครือข่ายการดำเนินการ ให้มีเอกภาพ ทั้งเรื่องข้อมูล ความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติต่อการแก้ไขปัญหาคือสำคัญยิ่งจะต้องมี “ความต่อเนื่อง” ในการดำเนินการ อันจะทำให้ทางออกจากความรุนแรงเกิดผลเป็นรูปธรรมได้

บทที่ ๓

สถานการณ์ด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ กับระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

การวิจัย เรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในบริบทนี้จะทำการศึกษาความรู้ทั่วไปของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ที่มีผลต่องานด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และบทสรุป โดยมีลำดับการศึกษาดังนี้

๑. แผนแม่บทระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
๒. ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) และแนวความคิดในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)
๓. การใช้งานจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ประกอบแผนแม่บทระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
๔. สรุป

แผนแม่บทระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

เหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ จชต.ของประเทศไทยตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน เป็นเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อความมั่นคงภายในของรัฐ สร้างความสูญเสียทั้งชีวิต และทรัพย์สิน ให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ปัจจุบันในพื้นที่ จชต. และ ๔ อำเภอของ จ.สงขลา และ อ.หาดใหญ่ รวม ๓๘ อำเภอ มีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) จากหน่วยงานภาครัฐติดตั้งใช้งานในสถานที่ต่างๆ ซึ่งการดำเนินการใช้ประโยชน์ที่ผ่านมา ได้กระทำใน ๒ ลักษณะ ได้แก่ ดำเนินการเฝ้าตรวจ/แจ้งเตือน และการติดตามจับกุมผู้ก่อเหตุ ซึ่งยังไม่มีการบูรณาการการใช้งานร่วมกัน รวมทั้งข้อจำกัดบางประการที่ทำให้การใช้งานยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร คือ กล้องกระจุกตัวอยู่ในเขตเมือง ไม่ครอบคลุมปมคมนาคม/เส้นทางเข้าออกพื้นที่ คุณภาพของภาพที่ได้จากกล้องวงจรปิดไม่สามารถระบุรายละเอียดได้ และข้อจำกัดของมนุษย์ (Human error)

ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ซึ่งเป็นเครื่องมือเฝ้าตรวจชนิดหนึ่งของงานด้านการข่าวกรองการภาพ (IMINT) จึงเป็นเครื่องมือเฝ้าตรวจที่มีความสำคัญยิ่งในการช่วยในการวิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ให้มีความชัดเจน และเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยระบุตัวตนเป้าหมาย ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างชัดเจนมากที่สุด หากแต่ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีปัจจัยหลายประการที่จะทำให้ระบบมีประสิทธิภาพ เช่น จำนวน, สถานที่ติดตั้ง, มุมกล้อง, คุณภาพกล้อง, ระบบ

เชื่อมต่อ, Software ประมวลผล, มีหลายหน่วยงานที่เป็นเจ้าของระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) รวมถึงเจ้าหน้าที่ประจำ ณ ศูนย์ควบคุมทุกระดับที่ต้องมีความคุ้นเคย ชำนาญพื้นที่ และมีทักษะที่ดีในการสังเกตสิ่งต่างๆ ที่ผิดปกติ ถ้าสามารถทำการผสมผสานเครื่องมือทุกอย่างได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบจะทำให้เกิดความถูกต้องชัดเจน เป็นที่น่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น จึงต้องดำเนินการบูรณาการใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จชต. อย่างเป็นรูปธรรม โดยจัดทำแผนแม่บทที่สอดคล้องกับสถานการณ์ ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย ครอบคลุมถูกต้อง ชัดเจน เกิดประสิทธิภาพในการใช้งานสูงสุด และเป็นประโยชน์ต่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งความมั่นคงของประเทศชาติ

ทั้งนี้ ในคราวประชุม คณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (คปต.) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ ได้มีมติเห็นชอบในหลักการ แผนแม่บทระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ รวมทั้ง ให้ กอ.รมน. และ กอ.รมน.ภาค ๔ ส่วนหน้า เร่งรัดพิจารณาดำเนินการตามข้อสั่งการ รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ)/ประธาน คปต. และความเห็นของผู้แทนพิเศษของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา จชต. ต่อไป

ตอนที่ ๑ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์ : กอ.รมน. “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

๑. ความมั่นคง

๑.๑ ความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

๑.๒ ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลาง และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่ การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

๑.๓ สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนา ประเทศชุมชนมีความเข้มแข็งครอบครัวมีความอบอุ่น

๑.๔ ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการ ดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

๑.๕ ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมมีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

๒. ความมั่งคั่ง

๒.๑ ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องยกระดับเข้าสู่กลุ่ม ประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนา อย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

๒.๒ เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจาก ภายใน และภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการ

เชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาค และระดับโลกเกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างมีพลัง

๒.๓ ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๓. ความยั่งยืน

๓.๑ การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

๓.๒ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

๓.๓ มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

๓.๔ ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วิสัยทัศน์

ก.ร.มน.ภาค ๔ สน. : รับผิดชอบต่อในการบูรณาการงานด้านความมั่นคง งานด้านการพัฒนา และการเสริมสร้างความเข้าใจในพื้นที่ จชต. เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พัฒนาระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น และนำสันติสุขกลับสู่ จชต. อย่างยั่งยืน ภายใต้บริบทของสังคมพหุวัฒนธรรม

เจตนารมณ์ของ ผอ.ร.มน.ภาค ๔

๑. ความมุ่งหมาย สร้างความเชื่อมั่นศรัทธา มุ่งแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ จชต. ด้วยการบูรณาการกำลังทุกภาคส่วน ในการทำพื้นที่ให้ปลอดภัย ปราศจากเงื่อนไขความรุนแรง ปัญหายาเสพติด และภัยความมั่นคงอื่นๆ โดยประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการเสริมสร้างสันติสุข ร่วมสร้างสภาวะที่เกื้อกูลต่อการพูดคุยเพื่อสันติสุข และร่วมพัฒนาพื้นที่ รวมทั้งองค์กรทั้งในประเทศ และต่างประเทศ มีความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น และให้การสนับสนุนแนวทางการแก้ไขปัญหานำมาสู่ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขอย่างแท้จริง ภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง

๒. วิธีการ น้อมนำศาสตร์พระราชชา ยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และหลักการทรงงาน ๒๓ ข้อ เป็นยุทธศาสตร์หลักในการแก้ไขปัญห และพัฒนาพื้นที่ จชต ไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” และสานต่องานที่ได้ดำเนินการในปีที่ผ่านมาให้มีความต่อเนื่อง

๓. ผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ

๓.๑ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน พื้นที่ที่มีความสงบ สันติ ปัญหาอาชญากรรม และภัยแทรกซ้อนอื่นๆ ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ ต่อกัน ปราศจากเงื่อนงำที่เอื้อต่อการใช้ความรุนแรง

๓.๒ สังคมในพื้นที่ จชต. เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ประชาชน และทุกภาคส่วน รับผิดชอบร่วมกันในการแก้ไขปัญหา ทำให้สังคมมีความเสมอภาค

๓.๓ เศรษฐกิจในพื้นที่ได้รับการพัฒนาประชาชนมีรายได้ และยกระดับ คุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น โดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิต

๓.๔ กลุ่มผู้เห็นต่าง และประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อกระบวนการพูดคุย และเข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนสนับสนุนการพูดคุยเพื่อสันติสุขมากขึ้น

๓.๕ องค์กรทั้งในประเทศ และต่างประเทศ มีความเข้าใจเกี่ยวกับ สถานการณ์ความเป็นจริง ที่เกิดขึ้นและให้การสนับสนุนแนวทางการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล

พันธกิจ

กรอบแนวทางการแก้ไขปัญหา

๑. น้อมนำ ศาสตร์พระราชา และยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และหลักการทรงงาน ๒๓ ข้อ เป็นยุทธศาสตร์หลัก ในการ แก้ไขปัญหาตามแนวทางสันติวิธี โดยใช้งานการเมืองนำการทหาร

๒. ยึดมั่นหลักการแก้ไขปัญหาตามแนวทางสันติวิธี ใช้การเมืองนำการทหาร, ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมีประชาชน และชุมชนเป็นศูนย์กลาง, รณรงค์ และ สร้างสังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง และยึดมั่นในหลักสิทธิมนุษยชน

๓. ปฏิบัติงานภายใต้กรอบแนวทางการบริหาร และพัฒนาจังหวัด ชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒, แนวทางการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหา จชต. ของ คปต. และ คณะผู้แทนพิเศษของรัฐบาล ซึ่งกำหนดการขับเคลื่อนงานเป็น ๗ กลุ่มภารกิจงาน, กรอบยุทธศาสตร์ ความมั่นคง จชต. พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔, คำสั่งและประกาศของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ, แผนปฏิบัติการเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ในพื้นที่ จชต. พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ของ สมช. นโยบาย และข้อสั่งการของหน่วยเหนือ

๔. เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในพื้นที่ โดยมุ่งเน้นงานควบคุมพื้นที่ และการบังคับใช้กฎหมาย, เพิ่มขีดความสามารถของกำลังประจำถิ่น (อส.) กำลังตำรวจ กำลังประชาชน และกลไกปกติของรัฐ, พัฒนาประสิทธิภาพของงานด้านการข่าว รวมทั้งการจัดตั้ง และใช้แหล่งข่าว ประชาชนในพื้นที่ให้ได้ผล

๕. ขับเคลื่อนงานด้านเศรษฐกิจในพื้นที่ จชต. เพื่อสร้างอาชีพ เพิ่มรายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ทำให้พื้นที่ จชต. “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ควบคู่กันไป ได้แก่

๑. การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชน, การลงทุนภาครัฐ, ภาคเอกชน, นักธุรกิจ/ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว ให้มีความเชื่อมั่นในการเข้ามา ลงทุนและท่องเที่ยวในพื้นที่

๒. การสนับสนุนโครงการเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของรัฐบาลอย่างเต็มขีดความสามารถ

๓. การบูรณาการทุกภาคส่วน โดยยึดประชาชน และชุมชนเป็นศูนย์กลาง ตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ประชาชนช่วยเหลือ และร่วมมือกันทำ สอดคล้องกับ วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ท้องถิ่น คงไว้ซึ่งสังคมพหุวัฒนธรรม

๖. สร้างสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการพูดคุยเพื่อสันติสุข จชต. มุ่งเน้นงาน โครงการพาคนกลับบ้าน, งานแสวงหาความร่วมมือกับภาคประชาสังคม (CSOs), องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) และภาคประชาชน เพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพูดคุยเพื่อสันติสุข ลดความหวาดระแวง และสร้างความเชื่อมั่นต่อกัน จนนำไปสู่การสร้างพื้นที่ปลอดภัย (Safety Zone) ร่วมกัน

๗. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน มุ่งเน้นการสนับสนุนส่งเสริมกระบวนการ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และพัฒนา ด้วยการถ่ายโอนการบริหารจัดการพื้นที่ให้กับส่วนราชการ ที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้เสียโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชน ในระดับชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดแนวทางการ แก้ไขปัญหา และพัฒนา

๘. เน้นการปฏิบัติการข่าวสาร และงานประชาสัมพันธ์เชิงรุก นำเสนอเรื่องราวดีๆ โครงการพัฒนาใหม่ๆ ในพื้นที่ จชต. ควบคุมการขยายภาพความรุนแรง เพื่อป้องกันการเข้าใจผิดจากการนำเสนอข่าวสาร

๙. งานต่องานที่ได้ดำเนินการมาจากปีที่ผ่านมาให้มีความต่อเนื่อง และ ดำเนินการตามแผนงานโครงการสำคัญ จำนวน ๑๙ งานให้มีความต่อเนื่องจากปี ๒๕๖๑ ประกอบด้วย ๑) การเพิ่มประสิทธิภาพงานด้านการข่าว, ๒) อำนาจความยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน, ๓) งานควบคุมพื้นที่ และบังคับบังคับใช้กฎหมาย, ๔) งานแก้ไขปัญหายาเสพติดและภัยแทรกซ้อนอื่นๆ, ๕) การดำเนินงาน ในหมู่บ้านเสริมสร้างความมั่นคง, ๖) งานยุทธศาสตร์ประชาชนมีส่วนร่วม, ๗) งานจัดระเบียบแนว ชายแดนในพื้นที่ จชต., ๘) งานบูรณาการลาดตระเวนในพื้นที่ จชต., ๙) งานปฏิบัติการข่าวสารและ ประชาสัมพันธ์เชิงรุก, ๑๐) งานสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ, ๑๑) สนับสนุนโครงการ เมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”, ๑๒) การบูรณาการการพัฒนาเพื่อความมั่นคง, ๑๓) งานสนับสนุนการศึกษาเพื่อความมั่นคง, ๑๔) งานสร้างสังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง, ๑๕) การเพิ่ม ประสิทธิภาพ จนท. ในการปฏิบัติงานในพื้นที่, ๑๖) โครงการพาคนกลับบ้าน, ๑๗) การสร้างสภาวะแวดล้อมให้ เอื้อต่อการพูดคุยเพื่อสันติสุข, ๑๘) การสร้างความเข้าใจ, และ ๑๙) การเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ได้จัดทำขึ้น ตามพระราชบัญญัติการบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ ซึ่งได้กำหนดให้ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ปรับปรุงแผน และแนวทางการปฏิบัติงาน และการดำเนินการเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหาร และการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ ที่สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติได้ จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นแผนแม่บทในการแก้ไขปัญหาของหน่วย และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทดแทน นโยบายฉบับเดิมที่ได้ขับเคลื่อนมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบัน โดยยุทธศาสตร์ที่ได้จัดทำขึ้นดังกล่าวนี้

ยังคงดำรงความมุ่งหมาย และให้ความสำคัญกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย การจัดเงื่อนไขที่เอื้อต่อการใช้ความรุนแรง การมีส่วนร่วมของประชาชน การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลไกปกติของรัฐ การแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งตามแนวทางสันติวิธี ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และอัตลักษณ์ของพื้นที่ภายใต้บริบทของสังคมพหุวัฒนธรรม โดยมีความมุ่งหมายและขอบเขตของยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ความมุ่งหมาย เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการบูรณาการ และการขับเคลื่อนงานการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ของหน่วย และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยตามสายงานปกติ ซึ่งอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้แก่ กระทรวง กรม และหน่วยงานที่มีหน้าที่ หรือจัดตั้งขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาเป็นการเฉพาะ ได้แก่ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานภายใต้ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่อยู่ภายใต้ พระราชบัญญัติการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๓

๒. ขอบเขต เป็นการดำเนินการ และการบูรณาการภายใต้กรอบนโยบายการบริหาร และการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ และแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ ของรัฐบาล รวมทั้งการอำนวยการ และการบริหารงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมุ่งเน้นเรื่องการสร้างเอกภาพ ความประสานสอดคล้อง และแนวทางในการบูรณาการแผนงาน และการปฏิบัติร่วมกันของหน่วยในระดับแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ และหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๙๘/๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการสร้างความร่วมมือตลอดจน การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหา

๓. สภาวะแวดล้อมและสถานการณ์ด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓.๑ สถานการณ์ทั่วไป

ปรากฏการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ จชต. เป็นปัญหาที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน และมีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และเชื่อมโยงกันหลายมิติ ปัจจัยหลักที่ถูกนำมาเป็นเงื่อนไขของปัญหา คือ ชาติพันธุ์ ศาสนา วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสภาพของปัญหาสามารถแยกออกเป็น ปัญหาการแบ่งแยกดินแดน ซึ่งเป็นปัญหาหลัก และปัญหายัยแทรกซ้อนที่เป็นปัญหาคอขวด คอยซ้ำเติม และเสริมให้ปัญหาหลักมีความรุนแรงยิ่งขึ้น โดยปัญหาการแบ่งแยกดินแดน เป็นปัญหาที่เกิดจากการสูญเสียอำนาจใน การปกครองในฐานะประเทศราชของกลุ่มผู้ปกครองรัฐปัตตานีเดิม ภายหลังจากที่รัฐได้ปรับโครงสร้างการปกครอง โดยการรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลาง เพื่อสร้างบูรณาการเหนือดินแดน ทำให้รัฐปัตตานีกลายเป็นชนกลุ่มน้อย ซึ่งมีความแตกต่างด้านอัตลักษณ์ ชาติพันธุ์ ความเชื่อ ความศรัทธา วัฒนธรรม ประเพณี และภาษาพูดที่แตกต่างชัดเจนกับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ และเกิดความรู้สึกถูกปกครอง ทำให้มีประชาชนกลุ่มหนึ่งได้จัดตั้งเป็นองค์กรลับ และจับอาวุธขึ้นมาต่อสู้ โดยสถานการณ์ ณ ปัจจุบันจากงานข่าวกรองทางทหารสามารถยืนยันได้ว่า กลุ่มแนวร่วมปฏิวัติ ประชาชาติปัตตานี (BRN - Coordinate) เป็นกลุ่มหลักในการต่อสู้ ซึ่งมีแนวความคิดในการแบ่งแยกดินแดนออกจากประเทศไทย โดยมียุทธศาสตร์ที่ดำเนินการ เพื่อมุ่งไปสู่การได้เอกราช คือ การปฏิบัติการทางทหาร, การก่อการร้าย, การก่อวินาศกรรมและการบ่อนทำลาย เพื่อให้บรรลุผลทางการเมือง

๒ ประการ คือ ๑) การชนะจากภายนอก กล่าวคือ การได้รับการรับรองจากองค์กรระหว่างประเทศ หรือต่างประเทศว่า รัฐปัตตานีถูกยึดครองโดยรัฐบาลไทย รัฐบาลไทยปกครองเปรียบเสมือน เป็นประชาชนชั้นสองถูกกดขี่ข่มเหง ไร้มนุษยธรรม และเรียกร้องให้เข้ามาร่วมสนับสนุนให้ปัตตานี ได้รับเอกราช โดยให้สอดคล้องกับหลักการของสิทธิในการกำหนดชะตากรรมตนเอง (Right To Self Determination) ตามข้อตกลงของสหประชาชาติ (UN) ในมติของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ที่ ๑๕๑๔ (XV) ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๐๓ เรื่อง การให้เอกราชแก่ดินแดนอาณานิคม (Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and peoples) ทั้งนี้ได้กำหนดเป้าหมาย ขั้นต้น คือ การได้สิทธิในการปกครองตนเอง (Autonomy) หรือเขตปกครองพิเศษ และให้รัฐแพ้จาก ภายใน ใช้อุทศาสตร์การสถาปนาพื้นที่ปลดปล่อยทางการเมืองทับซ้อนอำนาจรัฐ มุ่งสู่การทำ ประชาคมดีเลือกที่จะปกครองตนเอง (เมื่อชนะจากภายนอก) หรือใช้การลุกขึ้นเรียกร้องการปกครอง ตนเอง โดยประชาชนนับล้านคน (ตัวแบบการลุกขึ้นมาโค่นล้มอำนาจรัฐโดยประชาชน เช่น Arab Spring) ควบคุมการก่อเหตุสร้างสถานการณ์ และบ่อนทำลาย เพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ ไม่สนับสนุนการปฏิบัติของรัฐบาล จนทำให้รัฐบาลต้องยอมรับข้อเรียกร้องของกลุ่ม ผกร. ในที่สุด

ปัจจุบันสถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ จชต. มีแนวโน้มลดลง แต่ยังมีสถานการณ์ ความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง สถานการณ์ความรุนแรงตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน ถือได้ว่าเป็น สถานการณ์ที่มีความละเอียดอ่อน และมีผลกระทบต่อความมั่นคงอย่างยิ่ง ด้วยเป็นปัญหาความรุนแรง ที่เป็นผลมาจากเงื่อนไขที่ซับซ้อน และเชื่อมโยงกันใน ๓ ระดับ คือ ๑) เงื่อนไขระดับบุคคล ซึ่งเกิดจาก กลุ่มที่มีอุดมการณ์แตกต่างจากรัฐ การสร้างเงื่อนไขของเจ้าหน้าที่รัฐบางคน ภัยแทรกซ้อน และการใช้ ความรุนแรงอันมีเหตุจากความแค้น และความเกลียดชัง ๒) เงื่อนไขระดับโครงสร้าง คือ โครงสร้าง การปกครองไม่สนองตอบกับความต้องการไม่ได้รับความเป็นธรรม ถูกเลือกปฏิบัติและขาดอำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองอย่างแท้จริง ๓) เงื่อนไขระดับวัฒนธรรม ประชาชนไทยมลายู ในพื้นที่บางส่วนรู้สึกแปลกแยกไม่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย โดยเห็นว่าการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐ บางคนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ หวาดระแวง และมือคด ไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของ คนในพื้นที่ จึงเป็นเงื่อนไขที่ทำให้คนในพื้นที่บางส่วน ยอมรับหรือเห็นด้วยกับ ฝ่ายที่ใช้ความรุนแรง และเป็นเงื่อนไขสำคัญที่กลุ่มผู้เห็นต่างจากรัฐหยิบยกมาใช้เป็นข้ออ้าง เพื่อสร้างความชอบธรรมในการ ใช้ความรุนแรงในการต่อสู้เพื่อเป้าหมายของตน

สำหรับปัญหาภัยแทรกซ้อน เป็นปัญหาที่มีความเกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงกับปัญหา เรื่องการแบ่งแยกดินแดน ซึ่งเป็นปัญหาหลัก ทั้งในแง่ของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในการเคลื่อนไหว และ การก่อเหตุของกลุ่ม ผกร. ตลอดจนเป็นเครื่องมือ เพื่อใช้สร้างแรงจูงใจ หรือโน้มน้าวชักจูงเยาวชน ให้เข้าร่วมกับกลุ่ม ผกร. นอกจากนี้ ยังเป็นสาเหตุ ของคดีอาชญากรรมหลายๆ คดีในพื้นที่ ซึ่งล้วนแต่ เป็นการซ้ำเติมให้สภาพปัญหา มีความซับซ้อน และเกิดภาพความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยมีปัญหาสำคัญ ที่ต้องเร่งรัดการแก้ไข เพื่อไม่ให้เกิดเป็นเงื่อนไขของความรุนแรงในพื้นที่ ได้แก่ ยาเสพติด น้ำมัน หลีกเลียงภาษี ผู้มีอิทธิพล และธุรกิจผิดกฎหมาย

การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลจากการดำเนินการตามนโยบายการบริหาร และการ พัฒนา จชต. พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๑ ที่ผ่านมา ได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน จึงทำให้การแก้ไขปัญหา และพัฒนา จชต. มีความก้าวหน้าตามลำดับ ภาครัฐมีการปรับเปลี่ยนแนวทางการแก้ไขปัญหาให้

สอดคล้องกับสถานการณ์ในพื้นที่มากยิ่งขึ้น เช่น การจัดระบบการดำเนินงานด้านความมั่นคง และด้านการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกันมากขึ้น ปรับกลไกการบริหารให้มีเอกภาพ มีการบูรณาการงบประมาณ แผนงานโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นโยบายและการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อทำหน้าที่แก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง ทั้งนี้ มีความคืบหน้าที่ชัดเจน คือ การเปิดเวทีพูดคุยเพื่อสันติสุข จขต. ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน กล้าแสดงออก และเข้ามา มีบทบาทในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่ จขต. ภาครัฐ และเจ้าหน้าที่รัฐมีการปรับตัว พัฒนา ความรู้ ความเข้าใจ และความทุ่มเทต่อการแก้ไขปัญหาเพิ่มขึ้น จนทุกฝ่ายมีความมั่นใจที่จะเข้ามา มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างสันติสุข อย่างไรก็ตาม อุปสรรคสำคัญ คือ การแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ การสร้างเอกภาพ และการบูรณาการ การทำงานร่วมกันของภาครัฐให้มากยิ่งขึ้น โดยหลังจาก มีการปรับโครงสร้างการบริหารราชการ จขต. ที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องเอกภาพ และการบูรณาการการดำเนินงานตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ ทำให้อุปสรรคในเรื่องการแปลงนโยบายไปสู่ การปฏิบัติ รวมทั้งการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาที่เป็นเอกภาพเริ่มมีทิศทางที่ชัดเจน และแนวโน้มที่ดีขึ้น

๒. สถานการณ์เฉพาะ

สถานการณ์ในพื้นที่มีแนวโน้มดีขึ้นตามลำดับ นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ สถิติ เหตุการณ์ และการสูญเสียลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โครงสร้างของกลุ่ม ผกร. ถูกทำลาย สูญเสียกอง กำลังติดอาวุธ มวลชนและแนวร่วมลดลง จากทั้งการปฏิบัติการทางทหาร การบังคับใช้กฎหมายของ เจ้าหน้าที่ และการกลับตัวกลับใจเข้าร่วมโครงการพาคคนกลับบ้าน และ มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการ รักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรฯ และถูกจำกัดเสรีในการปฏิบัติ ตลอดจนศักยภาพในการ ก่อเหตุขนาดใหญ่ลดน้อยลง รวมทั้งถูกทำลายความชอบธรรมในการก่อเหตุจากประชาชนในพื้นที่ และองค์กรระหว่างประเทศ แม้ว่ากลุ่ม ผกร. จะถูกกดดัน และถูกจำกัดเสรีในการปฏิบัติอย่างหนัก แต่คงมีความพยายามในการก่อเหตุ โดยได้ปรับเปลี่ยนวิธี และรูปแบบในการก่อเหตุมาเป็นการก่อเหตุ แบบเร่งด่วนมากขึ้น รวมทั้งมุ่งกระทำต่อเป้าหมายที่ทำให้เกิดผลกระทบในวงกว้าง เช่น เขตเมือง เศรษฐกิจ และเป้าหมายที่เป็นเจ้าหน้าที่รัฐ รวมทั้งผู้ที่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อเป็นการตอบโต้ และทำลายความเชื่อมั่น และจากภาพความรุนแรงที่เกิดขึ้นกระทบกับประชาชนผู้บริสุทธิ์อยู่บ่อยครั้ง ทำให้ผู้แทนองค์การความร่วมมืออิสลาม (Organisation of the Islamic Cooperation : OIC) และ องค์กรสิทธิมนุษยชน (Human Right Watch) แสดงท่าทีไม่เห็นด้วยกับการกระทำของกลุ่ม ผกร. อย่างชัดเจน และออกแถลงการณ์ประณาม ผู้ก่อเหตุว่าเป็นอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ ในขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่ได้แสดงท่าทีอย่างชัดเจน ผ่านการสำรวจทัศนคติ ต้องการให้รัฐ และกลุ่ม ผกร. แก้ไข ปัญหาความขัดแย้งตามแนวทางสันติวิธี, เบื่อหน่ายสถานการณ์ความรุนแรงที่ยืดเยื้อยาวนาน, กังวลใจ ต่อปัญหาด้านเศรษฐกิจของครอบครัว รายได้ไม่พอรายจ่าย, การศึกษาของบุตรหลาน และยาเสพติด ต้องการให้รัฐพัฒนาพื้นที่ จขต. ให้มีความเจริญเหมือนจังหวัดอื่นๆ และออกมาให้ความร่วมมือ และ สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะการรักษาความปลอดภัย เส้นทาง และชุมชนของตนเอง ในรูปแบบของชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน ชุดคุ้มครองตำบล สมาชิกไทย อาสาป้องกันชาติ และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ได้มีการรวมตัวกันจัดกิจกรรมเพื่อแสดงออก ถึงการต่อต้านความรุนแรงในทุกรูปแบบ และรณรงค์การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนไทยพุทธ และไทยมุสลิมเริ่มกลับมาเหมือนเดิม มีการจัดกิจกรรมร่วมกัน

ตามวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่นมากขึ้นมีการบูรณาการระหว่างส่วนราชการต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม และขับเคลื่อนกระบวนการพูดคุย เพื่อให้เป็นทางออกจากความขัดแย้งตามแนวทางสันติวิธี โดยมีกลุ่มผู้เห็นต่างจากรัฐรวม ๖ กลุ่ม (BRN, PULO MKP, PULO DSPP, PULO - P4, BIPP และ GMIP) เข้าร่วมกระบวนการพูดคุย ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามากยิ่งขึ้น ขณะที่กลไกปกติของรัฐสามารถขับเคลื่อนงานการแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม ประชาชน และกลุ่มภาคประชาสังคมในพื้นที่ มีความตื่นตัวต่อกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขมากขึ้น โครงสร้างทางสังคมได้รับการพัฒนาเพื่อให้เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง

นอกจากนี้ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่กระจายเข้าไปสู่หมู่บ้าน และชุมชนในพื้นที่ จชต. ได้เพิ่มระดับความรุนแรง และจำนวนเยาวชนที่ติดยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวจนนำไปสู่ปัญหาความมั่นคงด้านอื่นๆ

๔. นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้อง และบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมาย ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา จึงมีผลบังคับใช้ในการเป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้อง และบูรณาการกัน ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ ๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับปรุงสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ทั้งนี้ ภายใต้ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีเป้าหมายเพื่อให้ ๑) ปัญหาความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการแก้ไขจนเกิดความสงบและสันติสุขอย่างยั่งยืน ประชาชนในพื้นที่มีความปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน ๒) อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม รวมทั้ง ๓) ได้รับการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันกับภูมิภาคอื่นๆ

๔.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

มีแนวคิดในการดำเนินการที่สำคัญ คือ การวิเคราะห์และระบุสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาในแต่ละเรื่องให้ชัดเจน วางแผนบูรณาการในการแก้ไขปัญหาตามลำดับความเร่งด่วนของปัญหา มีการติดตามตรวจสอบที่เป็นรูปธรรม ตลอดจนพัฒนากลไกในการเฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาทั้งที่มีอยู่ในปัจจุบัน และอาจจะเกิดขึ้นใหม่ให้ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติกำหนดให้มีแผนย่อยด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อรองรับต่อเป้าหมายการดำเนินการที่สำคัญของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

และเป้าหมาย ตัวชี้วัดของแผนแม่บทประเด็นการป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง โดยมีแนวทางดำเนินการสำคัญ ๓ ด้าน คือ ๑) ด้านการแก้ปัญหา ๒) ด้านการป้องกันปัญหา ๓) ด้านการเสริมความมั่นคงเพื่อการพัฒนา

๔.๓ นโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๓ กำหนดให้ คณะรัฐมนตรีจัดทำมีนโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติขึ้นตามข้อเสนอแนะของ สภาความมั่นคงแห่งชาติ ประกอบด้วย มาตรา ๑๔ บัญญัติให้นโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ต้องมีสาระครอบคลุมถึงนโยบายภายในประเทศ นโยบายต่างประเทศ และนโยบาย การทหารกับเศรษฐกิจ และอื่นๆ อันเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติให้สอดคล้องต้องกัน เพื่อให้กิจการ ของหน่วยงานของรัฐสามารถประสานกันได้อย่างใกล้ชิดเป็นผลดีต่อความมั่นคงแห่งชาติ ทั้งนี้ เมื่อมี พระบรมราชโองการประกาศให้ใช้นโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติแล้ว ให้คณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐแล้วแต่กรณี ใช้เป็นกรอบแนวทางหรือดำเนินการตามอำนาจ หน้าที่ในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนนิติบัญญัติ การกำหนดยุทธศาสตร์หรือแผน ด้านความมั่นคงเฉพาะเรื่อง แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ แผนบริหารวิกฤติที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง แห่งชาติ หรือกำหนดแผนงาน หรือโครงการที่เกี่ยวกับนโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคง แห่งชาติ หรือการปฏิบัติราชการอื่นใดให้สอดคล้องกับนโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคง แห่งชาติ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำยุทธศาสตร์ หรือแผนด้านความมั่นคงเฉพาะเรื่อง หรือการกำหนดโครงการให้เป็นไปตามที่สภาความมั่นคงแห่งชาติกำหนด โดยความเห็นชอบของ คณะรัฐมนตรี

ทั้งนี้ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ นโยบายที่ ๓ ระบุเรื่อง การป้องกันและแก้ไข การก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ รองรับวัตถุประสงค์ ๓.๔.๓ เพื่อให้จังหวัดชายแดน ภาคใต้มีความปลอดภัย ปราศจากเงื่อนไขของการใช้ความรุนแรง โดยมีแผนระดับชาติว่าด้วย ความมั่นคงแห่งชาติด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ให้ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

๔.๔ นโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ได้จัดทำนโยบายการบริหารและ พัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถ นำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการรองรับอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ได้ กำหนดกรอบแนวคิดของนโยบาย ดังนี้

๔.๔.๑ การยึดมั่นในหลักการแก้ไขปัญหาโดยใช้แนวทางสันติวิธี ด้วยการแปรเปลี่ยนความขัดแย้งจากการใช้แนวทางรุนแรงมาเลือกใช้นโยบายสันติวิธี

๔.๔.๒ การใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง

๔.๔.๓ การบริหารจัดการบนพื้นฐานของสังคมพหุวัฒนธรรมในการ แก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่

๔.๔.๔ การยึดมั่นในหลักสิทธิมนุษยชน หลักนิติรัฐ นิติธรรม ตระหนัก และเคารพในกติการะหว่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ รวม ๖ ข้อ ดังนี้

๔.๔.๔.๑ เพื่อให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัย สงบสันติมีความไว้วางใจต่อกัน ปราศจากเงื่อนไขที่เอื้อต่อการใช้ความรุนแรงจากทุกฝ่าย

๔.๔.๔.๒ เพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในพื้นที่ให้ ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

๔.๔.๔.๓ เพื่อให้สังคมไทย และสังคมในพื้นที่ อบรม และเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม และรับผิดชอบร่วมกันในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

๔.๔.๔.๔ เพื่อพัฒนาศักยภาพของคน สังคม และเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีความเสมอภาค และเป็นธรรมในสังคมอย่างทั่วถึง ให้เป็นพื้นที่นำร่อง นำร่องเที่ยว และนำลงทุน

๔.๔.๔.๕ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น และหลักประกันความต่อเนื่องของกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ และเตรียมความพร้อมในการเข้ามามีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการแสวงหาทางออกจากความขัดแย้ง

๔.๔.๔.๖ เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นต่อสังคมทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ให้เกิดการสนับสนุน และมีบทบาทเกื้อกูลต่อการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

๔.๕ แผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔)

นโยบายรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมการเมือง และความมั่นคงอาเซียน ในกิจการด้านการบริหารจัดการชายแดน โดยเน้น ความร่วมมือเพื่อป้องกัน และแก้ไขข้อพิพาทต่างๆ และแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไก ทั้งระดับทวิภาคี และพหุภาคี ทั้งนี้ การดำเนินการแก้ไขปัญหาความมั่นคงให้เกิดเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องมีแผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔) ที่กำหนดบทบาทหน้าที่ และภารกิจของหน่วยงานความมั่นคงที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีการบูรณาการการแก้ไขปัญหา บริเวณชายแดนระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในลักษณะประชาคมความมั่นคงทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง โดยมีจุดประสงค์ เพื่อแก้ไขปัญหาบริเวณชายแดน ดังนี้ ๑) ปัญหาเส้นเขตแดน ๒) ปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง ๓) ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ๔) ปัญหายาเสพติด ๕) ปัญหาการค้าสิ่งผิดกฎหมาย และ ๖) ปัญหาความมั่นคงอื่นๆ บริเวณชายแดน

แผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔) ให้ความสำคัญ ในเชิงพื้นที่บริเวณชายแดนที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศรอบบ้าน และพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง โดยบูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงของชาติอย่างยั่งยืนในอนาคต ตามวัตถุประสงค์

๑. เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงที่เกิดขึ้นบริเวณชายแดน
 ๒. เพื่อให้การบริหารจัดการมีเอกภาพและประสิทธิภาพ
 ๓. เพื่อสร้างความมั่นคงปลอดภัยขึ้นในบริเวณชายแดนและทำให้พื้นที่ชายแดนมีความเข้มแข็ง สามารถรองรับปัญหาคความมั่นคงรูปแบบต่างๆ
 ทั้งนี้ แนวทางดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคง (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔) ประกอบด้วย

๑. การจัดระบบป้องกันพื้นที่ชายแดน ให้สามารถต้านทานความมั่นคงที่จะเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที เพื่อความมั่นคงปลอดภัยของพื้นที่ชายแดน และสนับสนุนการพัฒนาการค้าชายแดนของไทยกับประเทศรอบบ้าน

๒. พัฒนาระบบการแจ้งเตือนภัยความมั่นคง โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง

๓. จัดทำการเชื่อมโยงฐานข้อมูลการสัญจรข้ามแดน ประกอบด้วยสินค้าและยานพาหนะ ให้มีข้อมูลเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔. พัฒนาระบบการสัญจรข้ามแดนให้สามารถป้องกันและควบคุมการลักลอบเข้าเมืองและปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ที่เป็นภัยคุกคามความมั่นคงของไทย

๕. จัดระบบแรงงานต่างด้าวข้ามแดน เพื่อลดปัญหาอาชญากรรม และปัญหาความมั่นคง

๖. พัฒนาระบบการตรวจโรคระบาด และระบบส่งต่อผู้ป่วยข้ามพรมแดน เพื่อป้องกันการแพร่โรคระบาดที่เป็นภัยคุกคามต่อประชาชน

๗. ดำเนินการจัดระเบียบพื้นที่ที่มีเงื่อนไขของปัญหาคความมั่นคงหรือควบคุมการใช้พื้นที่ที่มีปัญหาเส้นเขตแดนทับซ้อน เพื่อลดการเผชิญหน้าหรือการกระทบกระทั่งกับประเทศคู่กรณี

๘. พัฒนาระบบข่าว รองรับการเพิ่มขึ้นของปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่ชายแดน

๙. สนับสนุน และพัฒนาปฏิบัติการจิตวิทยาในพื้นที่ชายแดน เพื่อเฝ้าระวังประชาสัมพันธ์และปฏิบัติการจิตวิทยา ให้เกิดการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับประชาชน

๑๐. จัดเฝ้าตรวจพื้นที่ชายฝั่งทะเล เพื่อเสริมประสิทธิภาพการป้องกันภัยความมั่นคงทางทะเล

๔.๖ แผนปฏิบัติการเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

คณะรัฐมนตรี ได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ เห็นชอบ นโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นแนวนโยบายที่มีครอบคลุมทั้งมิติงานด้านการพัฒนา และมิติงานด้านความมั่นคง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นกรอบแนวทางหลักในการปฏิบัติงานและจัดทำยุทธศาสตร์ รวมทั้ง แผนหลักรองรับในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อทดแทนนโยบายการบริหาร และการพัฒนาฯ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗ และแผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐

ตามที่ หน.คสช. ได้เห็นชอบ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗ และเพื่อความต่อเนื่องในการขับเคลื่อนงานการแก้ไข ปัญหา จชต. ให้รองรับนโยบายการบริหารและการพัฒนา จชต. ฉบับใหม่ สมช./สล.คปต ร่วมกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนในพื้นที่ จชต. พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางหลักในการแก้ไขปัญหา จชต. ต่อไป

แผนปฏิบัติการเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ได้นำมาศาสตร์พระราชามาเป็นแนวทางหลัก และยึดถือตามกรอบนโยบาย การบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒ รวมทั้ง แผนนโยบายของ หัวหน้า คสช. (การสร้างเอกภาพและประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการบูรณาการการปฏิบัติงานในทุกระดับ) ตลอดจนให้ความสำคัญกับความต้องการของประชาชนทุกหมู่เหล่าในพื้นที่ และกลุ่มเด็ก เยาวชน ตลอดจนมุ่งกำหนดแผนงานหลัก แผนงบประมาณ และการติดตามผล ตลอดจนการประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ๕ ประการ ครอบคลุมเรื่องทำให้เกิดความเข้าใจของทุก ภาคส่วนและร่วมสนับสนุนภาครัฐ เรื่องทำให้เกิดความปลอดภัยที่มุ่งลดเหตุรุนแรงและภัยแทรกซ้อน เรื่องการพัฒนาคุณภาพระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และสร้างสังคมพหุวัฒนธรรมในพื้นที่ จชต. ให้เข้มแข็ง รายละเอียด ดังนี้

๑. เพื่อให้ประชาชนทั้งในและนอกพื้นที่ จชต. รวมทั้งหน่วยงาน ในต่างประเทศ และองค์กรต่างประเทศสนับสนุนแนวทางของภาครัฐ
๒. เพื่อลดสถานการณ์การใช้ความรุนแรงในพื้นที่ จชต.
๓. เพื่อลดปัญหาภัยแทรกซ้อนและปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลให้เกิดปัญหา ความรุนแรงในพื้นที่ จชต.
๔. เพื่อให้สังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง
๕. เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขและยั่งยืน

๔.๗ ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๙๘/๒๕๕๗ เรื่องการแก้ไข ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้กำหนดกลไกในการบริหารงานเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับนโยบาย โดยมี หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย และแนวทางการ แก้ไขปัญหา และมีสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นที่ปรึกษา ระดับแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ กำหนดให้มีคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำหน้าที่ในการบูรณาการ งานการแก้ไขปัญหาของจังหวัดชายแดนภาคใต้ของส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐ และให้กอง อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร และศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นหน่วยงานหลักร่วมกันบูรณาการแผนปฏิบัติการ แผนงาน และโครงการของส่วนราชการ และ หน่วยงานของรัฐ ในด้านความมั่นคง และด้านการพัฒนาที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตลอดจนการสร้างความปลอดภัยในทุกมิติ และระดับหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ ซึ่งได้มอบให้ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า เป็นหน่วยรับผิดชอบหลักในการขับเคลื่อน งานการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งปวงในพื้นที่ และให้ ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัด ชายแดนภาคใต้ จัดให้มี ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนหน้า เพื่อปฏิบัติงานร่วมกับ

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า พร้อมทั้งได้กำหนดลำดับความสำคัญเร่งด่วนในการปฏิบัติงาน ไว้ดังนี้

๔.๗.๑ ให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานด้านความมั่นคง เสริมสร้างศักยภาพขีดความสามารถ และประสิทธิภาพในการรักษาความปลอดภัยพื้นที่เป้าหมาย เร่งรัดการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ซ้อน ดำเนินการลดพื้นที่เขตอิทธิพลของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง และคุ้มครองเฝ้าระวังความปลอดภัยของประชาชน และเป้าหมายอ่อนแอ

๔.๗.๒ ให้กระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายทุกหน่วยในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ สร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน โดยการบังคับใช้กฎหมายด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความตระหนักในการปฏิบัติตามกฎหมาย และเคารพหลักสิทธิมนุษยชนโดยเคร่งครัด รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย

๔.๗.๓ ให้ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนราชการ และหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งมีหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชน เร่งรัดการดำเนินการในทุกด้าน และทุกมิติ โดยเข้าถึงประชาชนในทุกพื้นที่อย่างแท้จริง และเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนสอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของประชาชน และลักษณะพิเศษเฉพาะของแต่ละพื้นที่ด้วย

๔.๘ ขึ้นการแก้ไขปัญหา กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ได้แบ่งชั้นการแก้ไขปัญหาเป็น ๓ ชั้น โดยใช้สถานการณ์ การปฏิบัติของฝ่ายเรา และของผู้ก่อเหตุรุนแรง รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นเป็นปัจจัยในการกำหนด โดยการปฏิบัติในปัจจุบันอยู่ในช่วงการเปลี่ยนผ่านจากขั้นที่ ๒ ชั้นการปฏิบัติการเชิงรุกควบคู่กับการพัฒนา ซึ่งได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ไปสู่ขั้นที่ ๓ การเสริมสร้างสันติสุข และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ภายใน ตุลาคม ๒๕๖๐

๕. ยุทธศาสตร์ความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

๕.๑ แนวความคิดทางยุทธศาสตร์

น้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้เป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งไปสู่การยุติสภาพปัญหา และการสร้างสันติสุข อย่างยั่งยืนในพื้นที่ โดยมีแนวความคิดทางยุทธศาสตร์ดังนี้

๕.๑.๑ การยึดมั่นในหลักการแก้ไขปัญหาตามแนวทางสันติวิธี หลักสิทธิมนุษยชน และนิติธรรม

๕.๑.๒ การเปลี่ยนถ่ายความรับผิดชอบพื้นที่ให้กับกำลังในพื้นที่ กำลังประจำถิ่น และการบริหารจัดการให้กับกลไกปกติของรัฐ

๕.๑.๓ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขบนพื้นฐานของความแตกต่างของสังคมพหุวัฒนธรรม

๕.๑.๔ การเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกกลุ่มทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่

๕.๒ วัตถุประสงค์มูลฐาน พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความสงบสันติ และได้รับการพัฒนาเพื่อให้มีศักยภาพในการแข่งขันทัดเทียมกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ ประชาชนทุกหมู่เหล่าสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี บนพื้นฐานของความหลากหลายของสังคมพหุวัฒนธรรม และการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืน

๕.๓ วัตถุประสงค์เฉพาะ

๕.๓.๑ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัย ประชาชนทุกหมู่เหล่าสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข บนความแตกต่างหลากหลายของสังคมพหุวัฒนธรรม

๕.๓.๒ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และพื้นที่ได้รับการพัฒนาเพื่อให้มีศักยภาพในการแข่งขัน ทั้งในด้านของเศรษฐกิจ ศิลปะ และวัฒนธรรม โดยสอดคล้องกับความต้องการของคนในพื้นที่ และลักษณะพิเศษของแต่ละพื้นที่

๕.๓.๓ โครงสร้างทางสังคมของจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง และประชาชนในพื้นที่ไม่รู้สึกแปลกแยกจากสังคมใหญ่

๕.๓.๔ เจ้าหน้าที่รัฐ ภาคประชาสังคม ภาคประชาชน และสื่อมวลชนทั้งในและนอกพื้นที่ มีความรู้ความเข้าใจต่อกระบวนการพูดคุย และให้การสนับสนุน/ส่งเสริมการดำเนินการของคณะพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้

๕.๓.๕ ประชาชนได้รับและเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมโดยเท่าเทียม และเจ้าหน้าที่รัฐสามารถนำกระบวนการยุติธรรมมาใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๓.๖ สังคมทั้งในประเทศ และนอกประเทศเข้าใจต่อสถานการณ์ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นและให้ความร่วมมือสนับสนุนนโยบายการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล และต่อต้านการใช้ความรุนแรงในทุกรูปแบบจากทุกกลุ่ม ทุกฝ่าย

๕.๓.๗ กลไกปกติของภาครัฐ รวมทั้งทุกภาคส่วนเข้ามามีบทบาทอย่างสำคัญในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่

๖ ประเด็นยุทธศาสตร์

การสร้างและนำสันติสุขกลับคืนสู่พื้นที่ให้ได้อย่างยั่งยืนและถาวรนั้น จะต้องมุ่งไปสู่การจัดปัญหาที่เป็นเงื่อนไขที่เอื้อต่อการใช้ความรุนแรงทั้งในระดับบุคคล ระดับโครงสร้าง และระดับวัฒนธรรม ซึ่งครอบคลุม ทั้งในมิติของงานความมั่นคง งานพัฒนา และงานอำนวยความยุติธรรม ตลอดจนความร่วมมือร่วมใจจากทุกภาคส่วน ซึ่งสามารถกำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ได้ดังนี้

๖.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในพื้นที่

๖.๑.๑ เป้าประสงค์

๖.๑.๑.๑ พื้นที่อิทธิพลของผู้ก่อเหตุรุนแรงลดน้อยลง ในขณะที่พื้นที่ปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น

๖.๑.๑.๒ จำนวนเหตุความรุนแรง และการสูญเสียชีวิต

๖.๑.๑.๓ โครงสร้างของผู้ก่อเหตุรุนแรงถูกทำลาย และไม่มีแนว

ร่วมใหม่

๖.๑.๑.๔ ประชาชนสามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข

๖.๑.๑.๕ กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงไม่มีศักยภาพในการก่อเหตุขนาดใหญ่

๖.๑.๒ กลยุทธ์

๖.๑.๒.๑ การรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ดำเนินการโดยใช้มาตรการทางทหารทั้งเชิงรับและเชิงรุก ตลอดจนมาตรการทางกฎหมายเพื่อกดดัน และทำลายศักยภาพในการก่อเหตุของกองกำลังติดอาวุธ ตลอดจนปัญหาภัยแทรกซ้อนที่อาศัยความ รุนแรงในพื้นที่ดำเนินธุรกิจผิดกฎหมาย เพื่อสร้างผลประโยชน์ และอิทธิพลให้กับกลุ่มของตัวเอง ควบคู่ไปกับการใช้มาตรการทางการเมือง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้หลงผิดได้กลับตัวกลับใจ และยุติการใช้ ความรุนแรง

๖.๑.๒.๒ การพัฒนาประสิทธิภาพของงานด้านการข่าว มีการ จัดตั้งแหล่งข่าวภาคประชาชนครอบคลุมในทุกพื้นที่ และมีการตรวจสอบ/ประเมินผลการปฏิบัติงาน อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีเครื่องมือและระบบการเฝ้าตรวจพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพทั้งในเชิงป้องกัน/ป้องปราม และการคลี่คลายสถานการณ์เมื่อเกิดเหตุ

๖.๑.๒.๓ การเพิ่มขีดความสามารถของกำลังประจำถิ่น กำลัง ตำรวจ กำลังประชาชน และกลไกปกติของรัฐ ดำรงความต่อเนื่องในการเสริมสร้างความพร้อมในการ ปฏิบัติงาน ทั้งในเรื่องของอัตรา ยุทธวิธีอุปกรณ์ การฝึกอบรม เพื่อรองรับการถ่ายโอนความรับผิดชอบใน การบริหารจัดการพื้นที่

๖.๑.๒.๔ การต่อสู้ทางความคิด จัดให้มีแผนงานและหน่วยงาน ที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อทำหน้าที่ในการการศึกษาวิเคราะห์ความคิดทางการเมืองของกลุ่มผู้เห็นต่าง ติดตาม และระวังป้องกันการใช้สถานศึกษาเป็นแหล่งบ่มเพาะ การตอบโต้ และต่อต้านการสร้างและ การขับเคลื่อนประเด็นที่ใช้เป็นเงื่อนไขเพื่อสร้างความชอบธรรมในการใช้ความรุนแรง และการสร้าง แนวร่วมของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ด้วยการใช้มาตรการทางการเมือง และการปฏิบัติการข่าวสาร ที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

๖.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพของคน และพื้นที่

๖.๒.๑ เป้าประสงค์

๖.๒.๑.๑ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีรายได้เพียงพอต่อ การดำรงชีวิต และได้รับการบริการจากรัฐอย่างเท่าเทียม

๖.๒.๑.๒ ระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานได้รับการพัฒนา ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในทุกพื้นที่

๖.๒.๑.๓ เยาวชนในพื้นที่ได้รับการศึกษาที่มีประสิทธิภาพโดย สอดคล้องกับวิถีชีวิต ทั้งทางด้านวิชาการ และศาสนา

๖.๒.๑.๔ พื้นที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพในการแข่งขันใน เศรษฐกิจเพื่อรองรับการเป็นประตูเชื่อมต่อกับอาเซียนทางด้านใต้

๖.๒.๒ กลยุทธ์

๖.๒.๒.๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต และโครงสร้างพื้นฐาน ประสานสนับสนุนให้มีการบริการสาธารณะ และระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง รวมทั้ง

มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถรองรับระบบเศรษฐกิจของเมืองและชุมชนอย่างเพียงพอ คน และพื้นที่ได้รับการพัฒนาเพื่อให้มีศักยภาพในการแข่งขัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทัดเทียมกับประเทศเพื่อนบ้าน ด้วยการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และบริหารจัดการในชุมชนของตัวเองอย่างกว้างขวาง เพื่อให้การพัฒนาดังกล่าวเกิดประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง รวมทั้งมีความประสานสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบระหว่างความต้องการด้านการพัฒนา กับความต้องการด้านความมั่นคง

๖.๒.๒.๒ การพัฒนาการศึกษา ประสานและสนับสนุนให้มีระบบการศึกษาที่มีความเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบ ตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐาน (ก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา) อาชีวศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา และการสร้างความสมดุลระหว่างวิชาการกับศาสนา เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และการมีงานทำ ควบคู่ไปกับความรู้ทางด้านศาสนา รวมทั้งการสร้างสมดุลระหว่างสถานศึกษาของรัฐ และเอกชน โดยให้ชุมชน และท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในทุกๆระดับ เพื่อสร้างทางเลือก และโอกาสทางการศึกษาให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการได้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนมีระบบการบริหารจัดการ และการควบคุมการไปศึกษาต่อในต่างประเทศเพื่อสร้างหลักประกัน ทั้งในเรื่องของคุณวุฒิการศึกษา และการประกอบอาชีพภายหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว

๖.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม

๖.๓.๑ เป้าประสงค์

๖.๓.๑.๑ ประชาชนทุกหมู่เหล่าสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ภายใต้อาณาเขตต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม

๖.๓.๑.๒ อัตลักษณ์ และวัฒนธรรมท้องถิ่น ของทุกชาติพันธุ์ และศาสนาได้รับการส่งเสริมให้เป็นต้นทุนทางสังคม

๖.๓.๒ กลยุทธ์

๖.๓.๒.๑ การเสริมสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจระหว่างประชาชนกับประชาชน และประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ โดยการเปิดพื้นที่การสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับสถานการณ์ความเป็นจริงในพื้นที่ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การอยู่ร่วมกันอย่างสันติบนความแตกต่างหลากหลาย และไม่มีการเลือกปฏิบัติทางวัฒนธรรม

๖.๓.๒.๒ การส่งเสริมการเรียน การสอนภาษาไทย ภาษามลายู กลาง ภาษามลายูถิ่น ภาษาอาหรับ และภาษาต่างประเทศ ทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยรวมถึงการผลิตบุคลากรครูที่มีความชำนาญในการสอนภาษาดังกล่าว ในจำนวนที่เพียงพอต่อความต้องการด้วย เพื่อให้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ การสื่อสาร และโอกาสในการพัฒนาศักยภาพในการเตรียมความพร้อมรองรับการติดต่อสื่อสารและการเชื่อมสัมพันธ์กับโลกมลายูในบริบทของประชาคมอาเซียน อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอีกทางหนึ่ง

๖.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๖.๔.๑ เป้าประสงค์ : ภาคประชาสังคม ภาคประชาชน และผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์มากขึ้น

๖.๔.๒ กลยุทธ์ : การสนับสนุนส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนา ด้วยการถ่ายโอนการบริหารจัดการพื้นที่ให้กับส่วนภูมิภาค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้เสียโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนในระดับชุมชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์

๗. เป้าหมายเฉพาะ

๗.๑ เป้าหมายปี ๒๕๖๐

๗.๑.๑ สถิติการก่อเหตุ และการสูญเสียชีวิตลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙

๗.๑.๒ จำนวนหมู่บ้านเสริมสร้างความมั่นคงลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙

๗.๑.๓ ยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษามีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙

๗.๑.๔ ชีตความสามารถ และศักยภาพของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงลดลงไม่สามารถก่อเหตุขนาดใหญ่ได้

๗.๑.๕ ประชาชนในพื้นที่มีรายได้ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙

๗.๑.๖ มีการสับเปลี่ยนความรับผิดชอบพื้นที่ระหว่างกำลังทหารจากนอกพื้นที่กับกำลังทหารของกองทัพภาคที่ ๔ และกรมทหารราบนาวิกโยธิน กองทัพเรือ ตามนโยบาย

๗.๑.๗ กลไกปกติของรัฐเข้ามามีบทบาทในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่มากขึ้น

๘. เป้าหมายปี ๒๕๖๑

๘.๑ สถิติการก่อเหตุ และการสูญเสียชีวิตลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๐

๘.๒ จำนวนหมู่บ้านเสริมสร้างความมั่นคงทั้งหมดแปรสภาพเป็นหมู่บ้านเร่งรัดการพัฒนา และมีจำนวนหมู่บ้านเสริมสร้างการพัฒนาเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๐

๘.๓ ยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษามีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๐

๘.๔ ประชาชนในพื้นที่มีรายได้ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๐

๘.๕ กลุ่มผู้ที่นิยมความรุนแรงขาดความชอบธรรมในการก่อเหตุ และถูกต่อต้านจากภาคประชาชน และภาคประชาสังคมในพื้นที่

๘.๖ ภาคประชาชน และภาคประชาสังคมมีความเข้มแข็งและสามารถเป็นพลังในการแปรเปลี่ยนความขัดแย้งจากการใช้ความรุนแรงมาเป็นการต่อสู้ตามแนวทางสันติวิธี

๘.๗ พื้นที่บังคับใช้ พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินฯ ลดน้อยลง ในขณะที่มีพื้นที่ประกาศใช้ พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ เพิ่มมากขึ้น

๙. เป้าหมายปี ๒๕๖๒

๙.๑ สถิติการก่อเหตุ และการสูญเสียชีวิตลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๑

๙.๒ หมู่บ้านเร่งรัดการพัฒนาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ แปรสภาพเป็นหมู่บ้าน
เสริมสร้างการพัฒนา

๙.๓ เยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษามีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๑

๙.๔ ประชาชนในพื้นที่มีรายได้ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๑

๙.๕ เงื่อนไขที่เป็นรากเหง้าของปัญหาได้รับการแก้ไข และไม่สามารถนำมาใช้
เป็นประเด็นในการสร้างแนวร่วมใหม่ๆ

๙.๖ จำนวนผู้เห็นต่างจากรัฐที่ยุติการใช้ความรุนแรง และกลับมาให้ความ
ร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเพิ่มมากขึ้น

๙.๗ พื้นที่ได้รับการพัฒนาเพื่อให้มีศักยภาพในการแข่งขัน โดยสอดคล้องกับ
ที่ตั้งทางภูมิรัฐศาสตร์ และอัตลักษณ์ในพื้นที่

๙.๘ จำนวนกำลังทหารหลักลดลง และมีการถ่ายโอนความรับผิดชอบงานด้าน
การพัฒนา และงานอำนวยความสะดวกให้กับหน่วย/ส่วนราชการที่มีภารกิจโดยตรง

๑๐. เป้าหมายปี ๒๕๖๓

๑๐.๑ สถานการณ์ในพื้นที่เริ่มกลับเข้าสู่ภาวะปกติ

๑๐.๒ หมู่บ้านเร่งรัดการพัฒนาทั้งหมดแปรสภาพเป็นหมู่บ้านเสริมสร้างการพัฒนา

๑๐.๓ เยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษามีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๒

๑๐.๔ ประชาชนในพื้นที่มีรายได้ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๒

๑๐.๕ ผู้ที่มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมการแก้ไขปัญหา และพัฒนา
พื้นที่ จนสามารถนำไปสู่การสร้างสันติสุขในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

๑๐.๖ จำนวนแนวร่วมลดลง และไม่มีแนวร่วมใหม่ๆ

๑๐.๗ กองพลทหารราบที่ ๑๕ และกำลังประจำถิ่น และภาคประชาชน
มีความพร้อมในการดูแล และเฝ้าระวังพื้นที่

๑๑. เป้าหมายปี ๒๖๖๔

๑๑.๑ พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัย มีความเป็นธรรม และ
มีศักยภาพเพียงพอต่อการลงทุนขนาดใหญ่

๑๑.๒ สังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง

๑๑.๓ กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงยุติการต่อสู้โดยใช้ความรุนแรง

๑๒. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

๑๒.๑ หน่วยงานของรัฐและข้าราชการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแก้ไขปัญหา
จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความเข้าใจตรงกันในปรัชญา ความคิด ทิศทางการแก้ไขตามนโยบาย

๑๒.๒ ข้าราชการทุกหน่วยงานมีจิตสำนึกและความตระหนักในการปฏิบัติ
หน้าที่อย่างเต็มความสามารถ

๑๒.๓ ทุกภาคส่วนที่มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงกับปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
รู้สึกปลอดภัยที่จะแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยไม่รู้สีกว่าถูกข่มขู่
คุกคามจากฝ่ายใด ตลอดจนให้การยอมรับ และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาตามนโยบาย

๑๒.๔ มีการส่งสัญญาณในการสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายการบริหาร และการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้จากรัฐบาลที่จริงจัง ชัดเจน และต่อเนื่อง

๑๒.๕ การแก้ไขปัญหาต้องยึดประชาชนเป็นจุดศูนย์กลางของการแก้ไขปัญหา โดยแผนงาน/โครงการ จะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์และความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

๑๒.๖ เอกภาพทางความคิด ทุกภาคส่วนต้องมีความเข้าใจ และต้องยึดมั่น ในการแก้ไขปัญหาตามกรอบแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาจังหวัด ชายแดนภาคใต้ของคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การแก้ปัญหา

๑๒.๗ ความประสานสอดคล้องระหว่างงานด้านการพัฒนาและงานด้าน ความมั่นคง โดยต้องให้สามารถสนับสนุนเกื้อกูลซึ่งกันและกันได้อย่างเป็นระบบ

๑๒.๘ ทุกภาคส่วนให้การสนับสนุนกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัด ชายแดนภาคใต้ ในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาตามแนวทางสันติวิธี ซึ่งรัฐบาลได้ให้ ความสำคัญ และกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติแล้ว

ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) และแนวคิดในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

๑. ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ดีจะต้องประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ อุปกรณ์ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด และระบบบริหารจัดการภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (VMS)

๑.๑ ตัวกล้องโทรทัศน์วงจรปิดต้องดี เพราะเป็นอุปกรณ์ต้นทางที่สำคัญหาก มีคุณภาพต่ำ คุณภาพจะต่ำทั้งระบบ เพราะไม่มีอุปกรณ์ใดๆ ในระบบสามารถช่วยแก้ไขได้ กล้องที่ดี ต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญ ดังนี้

๑.๑.๑ มีความละเอียดของภาพสูง ซึ่งปัจจุบันกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (DE) กำหนดคุณภาพมาตรฐานไว้ที่ ๕ ล้าน Pixel (๕MP) โดยมีผู้ผลิตหลายราย ปัจจุบัน ผู้ผลิตบางรายพัฒนาผลิตภัณฑ์กล้องฯให้มีความละเอียดถึง ๘ ล้าน Pixel (๘K) ออกจำหน่ายแล้ว แต่การใช้กล้องความละเอียดสูงมากเกินความจำเป็น ก็จะทำให้สิ้นเปลือง Bandwidth มากขึ้น ส่งผลให้ต้อง ลงทุน Network มากขึ้นด้วย

๑.๑.๒ มีความไวแสงสูง คือ ตัวกล้องต้องให้รายละเอียดของภาพได้ดีใน สภาวะแสงน้อย แม้ว่าหลายผู้ผลิตจะผลิตกล้องให้ทำงานได้ในที่มืดโดยทำงานร่วมกับแสงอินฟราเรด (มีหลอดไฟอินฟราเรด-IR LED ติดตั้งอยู่ในกล้อง) แต่ภาพที่ได้จะเป็นภาพขาว-ดำ ดังนั้นผู้ผลิตทั้งหลาย จึงพยายามผลิตกล้องให้สามารถให้รายละเอียดของภาพ มีความคมชัดที่ดีที่สุดในขณะที่มีสภาวะแสง น้อยที่สุด ก่อนที่กล้องจะเปลี่ยนไปทำงานด้วยแสงอินฟราเรด

๑.๑.๓ มีวงจรหรือระบบชดเชยแสงในตัวกล้อง เพื่อให้กล้องสามารถ ให้รายละเอียดของภาพได้ดีที่สุดในขณะจับภาพย้อนแสง สามารถปรับชดเชยให้มีความสว่างของภาพ ในส่วนที่มีมืดและลดความสว่างของภาพในส่วนที่สว่างที่ลงในภาพเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ภาพของคน ที่เดินเข้าประตูอาคาร (เดินเข้าหากกล้อง) กล้องที่ดีต้องให้รายละเอียดของใบหน้าทั้งตา คิ้ว จมูกและ ปากของคนๆ นั้นได้ดี (ปกติเมื่อเรามองคนที่เดินย้อนแสงเข้าหาเรา เราจะไม่เห็นรายละเอียดของ

ใบหน้า) คุณสมบัตินี้เรียกว่ากล้องทำงานที่มี Dynamic Range สูง (Wide Dynamic Range) ปัจจุบันผู้ผลิตสามารถผลิตกล้องที่มี Dynamic Range สูงถึง ๑๑๓ dB (เมื่อวงจรการชดเชยแสงในกล้องทำงานแล้ว)

๑.๑.๔ มีวงจรการบีบอัดสัญญาณภาพดิจิทัลที่ดี (Signal Compression) เพราะการส่งผ่านสัญญาณภาพจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง ใช้เทคโนโลยีการส่งแบบดิจิทัลผ่านระบบเครือข่าย IP Network ดังนั้นการบีบอัดสัญญาณภาพให้มีขนาดเล็กที่สุดโดยยังคงคุณภาพของภาพต้นทางไว้ได้ จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากในการใช้งาน เพราะสามารถประหยัดได้ทั้งขนาดของเครือข่าย Network และอุปกรณ์บันทึกภาพ ปัจจุบันทุกผู้ผลิตนิยมใช้มาตรฐานการบีบอัดแบบ H.264 นอกจากนั้นผู้ผลิตได้มีการพัฒนาการบีบอัดเป็นแบบ H.265 สำเร็จแล้ว ซึ่งจะประหยัดได้มากกว่า H.264 ประมาณ ๔๐% และตัวกล้องต้องรองรับรูปแบบสัญญาณดิจิทัลที่ได้มาตรฐาน ONVIF ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ผู้ผลิตกล้องส่วนใหญ่ได้ทำข้อตกลงร่วมกันกำหนดขึ้น เพื่อให้กล้องใช้งานแทนกันได้ ไม่ว่าจะกล้องนั้นจะผลิตจากผู้ผลิตใดก็ตาม

๑.๑.๕ มี Software สำหรับวิเคราะห์พฤติกรรมตรวจจับการเกิดเหตุต้องสงสัย (Video Content Analytic) เนื่องจากกล้องในระบบมีเป็นจำนวนมากตั้งแต่หลักร้อยกล้องจนถึงหลักหลายพันกล้อง หมื่นกล้อง ดังนั้นการใช้เจ้าหน้าที่คอยเฝ้าตรวจสอบภาพที่ละกล้องให้ครบทุกกล้องจึงเป็นเรื่องที่ยากมาก ผู้ผลิตกล้องจึงมีซอฟต์แวร์ระบบ Video Content Analytic เพื่อคอยตรวจจับเหตุการณ์ ซึ่งมีให้มาพร้อมใช้งานในตัวกล้อง ปัจจุบันสามารถตรวจจับเหตุการณ์ได้ถึง ๑๗ เหตุการณ์ ซึ่งมีประโยชน์เป็นอย่างมาก เพราะเจ้าหน้าที่สามารถรับทราบเหตุการณ์ผิดปกติได้ทุกเหตุการณ์ จาก alarms ที่แจ้งเตือนทำให้การตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่างๆ สามารถปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ได้ทันที ทำให้สามารถลดความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ เพราะหากตอบสนองช้า ปัญหาที่เกิดขึ้นก็จะลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่

๑.๒ ระบบบริหารจัดการภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (VMS) ต้องดี โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑.๒.๑ คุณภาพของภาพต้นทางเมื่อบันทึกไว้ในระบบต้องไม่ถูกลดทอนลง คุณภาพของภาพจากตัวกล้องเป็นเช่นใดเมื่อบันทึกไว้ แล้วนำออกมาแสดงผลต้องมีคุณภาพเหมือนเดิม และมีคุณสมบัติครบถ้วนถูกต้องตามที่ได้กำหนดไว้ เช่น ความละเอียดของภาพ จำนวนภาพต่อวินาที จำนวนวันที่บันทึกไว้

๑.๒.๒ นอกจากข้อ ๑.๑ แล้ว ระบบที่ดีต้องใช้งานง่าย สะดวก ทำให้ผู้ใช้งานสามารถเรียนรู้ได้โดยไม่ต้องใช้เวลาและไม่ต้องสับสนในการใช้งานแต่ละเรื่องแต่ละขั้นตอน การตอบสนองต่อเหตุการณ์จะได้เร็วซึ่งจะลดความสูญเสียจากเหตุการณ์ร้ายได้มาก

๑.๒.๓ มีเครื่องมือให้ผู้ใช้งานมากเพียงพอในการรับรู้เหตุการณ์เพื่อตอบสนองและแก้ไขเหตุการณ์ได้อย่างทันทีทันใด เช่น สามารถกำหนดหน้าจอการแสดงผลเมื่อกล้องตรวจจับเหตุการณ์ผิดปกติได้โดยสามารถกำหนดให้แสดงแผนที่หรือแผนผังบอกตำแหน่งของกล้องที่จุดเกิดเหตุ แสดงภาพพร้อมกันได้ทั้งภาพปัจจุบัน ภาพย้อนหลังก่อนเกิดเหตุการณ์ และภาพจากกล้องในบริเวณใกล้เคียง ตลอดจนแสดงขั้นตอนการตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตามที่เราได้สร้างขึ้นและบันทึกไว้ในระบบ (จำลองเหตุการณ์และขั้นตอนการตอบสนองแล้วบันทึกไว้ในระบบ จำลองไว้ทุกเหตุการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นได้)

๑.๒.๔ การแสดงผลบนหน้าจอยังคงครอบคลุมถึงหน้าจอของผู้ใช้งานคนอื่นๆ ที่อยู่ในส่วนงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองเหตุการณ์ด้วยโดยแสดงผลตามที่ได้บันทึกไว้พร้อมๆ กันทันทีที่เกิดเหตุโดยขั้นตอนการตอบสนองเหตุการณ์ที่แสดงจะแตกต่างกันตามหน้าที่ ตามความรับผิดชอบของแต่ละส่วนงาน

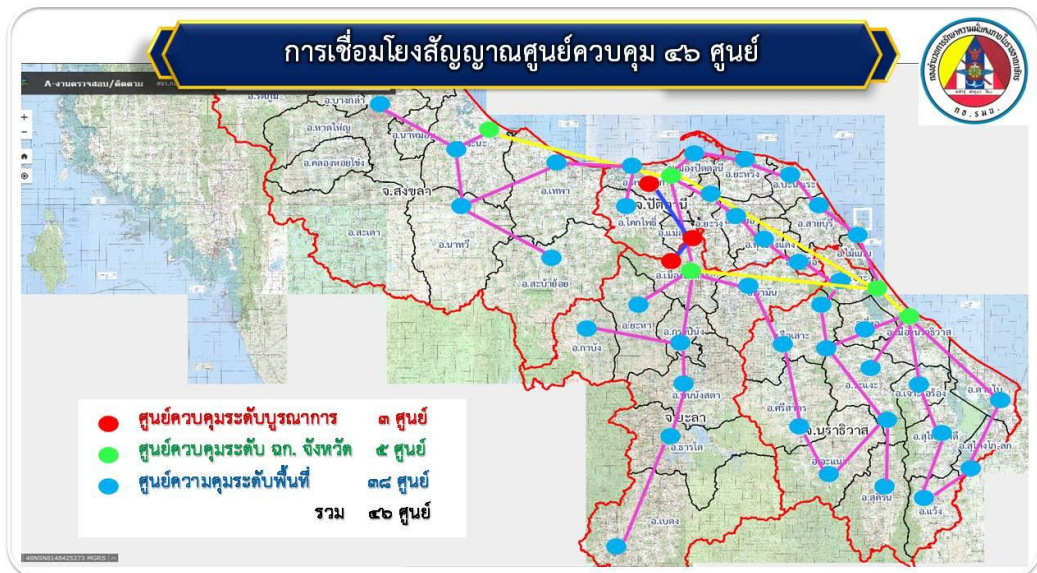
๑.๒.๕ ความสามารถในการรองรับจำนวนอุปกรณ์ในระบบต้องมากเพียงพอ และเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นทุกครั้งที่ต้องการ เนื่องจากระบบเป็นระบบ IP Network ดังนั้นเมื่อต้องการติดตั้งกล้องเพิ่มก็เพิ่มจำนวน Network และตัวบันทึกภาพเข้าไปในระบบเดิม ปัจจุบันมีผู้ผลิตที่ออกแบบให้ ๑ ระบบสามารถบันทึกและบริหารจัดการภาพได้หลายแสนกล้อง

๑.๒.๖ ระบบที่ดีเป็นที่นิยมใช้งานในที่ต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศ การลงทุนกับบริษัทผู้ผลิตที่มีความชำนาญมีผู้ใช้งานมากมายในหลายๆ ประเทศเป็นการบ่งบอกถึงคุณภาพและความสามารถในการพัฒนาระบบให้มีความทันสมัยทันต่อเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาต่อเนื่อง และรวดเร็วจึงสำคัญเพราะการลงทุนกับระบบใดๆ แล้ว ต้องใช้งานต่อเนื่องไปอีกนานนับ ๑๐ ปี

๑.๓. ระบบควบคุมและบริหารจัดการสถานการณ์แบบบูรณาการครบวงจร

ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดแต่ละหน่วยงานก็มีระบบของตนเอง ไม่สามารถเชื่อมต่อระหว่างหน่วยงานได้ ตลอดจนไม่ได้มีการต่อยอดให้โครงการดังกล่าวสามารถใช้ประโยชน์ได้มากกว่าคุณภาพ และบันทึกภาพ ไม่สามารถแก้ปัญหาทันทีทันใดเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน ทำได้เพียงเมื่อเกิดเหตุแล้วมาค้นหาภาพที่ละระบบ เพื่อหาหลักฐานย้อนหลัง หรือหาผู้กระทำผิดเท่านั้น

แผนภาพที่ ๓ - ๑ การเชื่อมโยงสัญญาณศูนย์ควบคุม ๔๖ ศูนย์

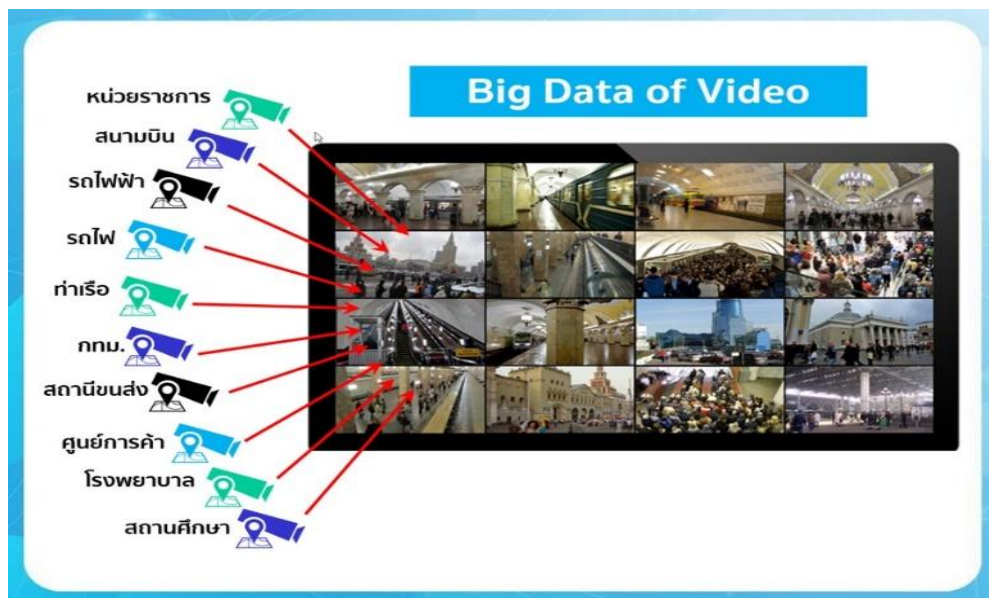
ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี

ระบบควบคุมและบริหารจัดการสถานการณ์แบบบูรณาการครบวงจร จึงถูกนำมาใช้งาน เพื่อเชื่อมต่อระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) จากหลายระบบ หลากหลายหน่วยงานเข้าด้วยกัน เพื่อทำงานร่วมกัน หรือเรียกได้ว่าเป็น Big Data ของ Video เพื่อป้องกันการเกิดเหตุ และลดการเกิด เหตุลง (Proven Technology) อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

นอกจากนั้นระบบยังสามารถเชื่อมต่อกับระบบการแจ้งเตือนจากระบบอื่น เพื่อทำงาน ร่วมกัน เช่น ระบบวิเคราะห์ใบหน้า, ระบบวิเคราะห์และตรวจจับป้ายทะเบียน, ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้, ระบบควบคุมการเข้าออกพื้นที่, ระบบรู้วีโอเล็กทรอนิกส์, ระบบตรวจจับผู้บุกรุก, ระบบเรดาร์, ระบบ ควบคุมสัญญาณไฟจราจร ฯลฯ เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น หากมีการแจ้งเหตุ (alarm) โดยระบบวิเคราะห์และตรวจจับป้ายทะเบียน ตรวจจับได้ว่ามีรถผู้ต้องสงสัยที่มีป้ายทะเบียนระบุไว้ในฐานข้อมูลผู้ต้องสงสัย (blacklist) เคลื่อนที่ผ่าน จุดตรวจ ระบบจะทำการส่งสัญญาณเตือนและพิกัดตำแหน่งที่เกิดเหตุไปยังส่วนกลาง ผ่านโปรแกรม เพื่อแจ้งเตือน โดยระบบส่วนกลางจะส่งการต่อไปยังระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่อเปิด ภาพกล้องโทรทัศน์วงจรปิด บริเวณจุดเกิดเหตุและจุดใกล้เคียงโดยอัตโนมัติ

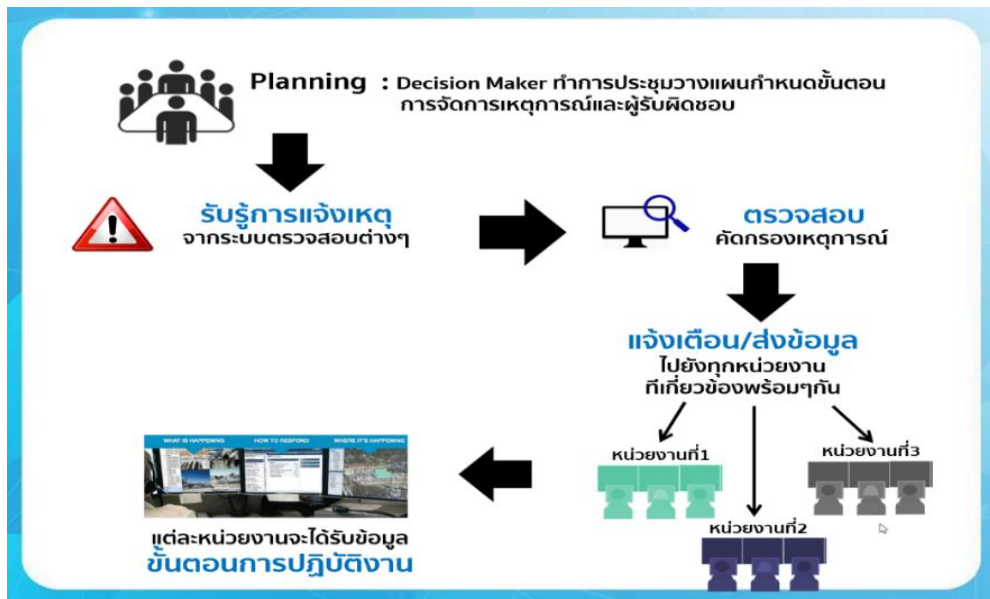
แผนภาพที่ ๓ - ๒ Big Data of Video

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)
สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

เพื่อติดตามและเข้าจับกุม พร้อมทั้งแสดงผลขั้นตอนการปฏิบัติงาน Standard Operating Procedure (SOP) เพื่อให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ของความมั่นคงสามารถปฏิบัติงาน จัดการเหตุการณ์การเกิดเหตุได้อย่างฉับไว และรวดเร็วยิ่งขึ้น (Pro Active) เพื่อป้องกันการเกิดเหตุที่ อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต

แผนภาพที่ ๓ - ๓ Decision Maker

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

ผลที่ได้รับเมื่อมีการนำระบบการแจ้งเตือนจากหลายระบบมาทำงานร่วมกันภายใต้ระบบควบคุม และบริหารจัดการสถานการณ์แบบบูรณาการอย่างครบวงจร ทำให้สามารถช่วยให้ เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงาน ผู้บริหารของหน่วยงาน และบุคลากรของหน่วยงานภายนอก ที่เกี่ยวข้องกับภารกิจในการแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น ให้ได้รับแจ้งเหตุอย่างรวดเร็ว และจัดการแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ตามขั้นตอนที่กำหนดในแผนงานได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม รวดเร็ว มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยสามารถวางแผนการจัดการสถานการณ์ต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น รวมไปถึงการเฝ้าระวังและแจ้งเตือนสถานการณ์ (Situation Awareness) และบริหารจัดการสถานการณ์ที่เกิดขึ้น (Situation Management) ไปพร้อมๆ กันในขั้นตอนเดียวกันอีกด้วย

แผนภาพที่ ๓ - ๔ เปรียบเทียบคุณภาพกล้องทั่วไป และกล้อง BOSCH ในที่มืด

ที่มา : แผนกติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของบริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม จำกัด

เปรียบเทียบภาพเมื่อนำกล้องที่มีคุณภาพสูง มาเทียบกับกล้องที่มีคุณภาพต่ำ ซึ่งกล้องที่ดีจะมีความสว่างกว่ามากในที่มืด ทำให้เห็นรายละเอียดของภาพได้ชัดเจนขึ้น

แผนภาพที่ ๓ -๕ ภาพเปรียบเทียบคุณภาพกล้องทั่วไป และ กล้อง BOSCH เพื่อดูการตัดแสงไฟ

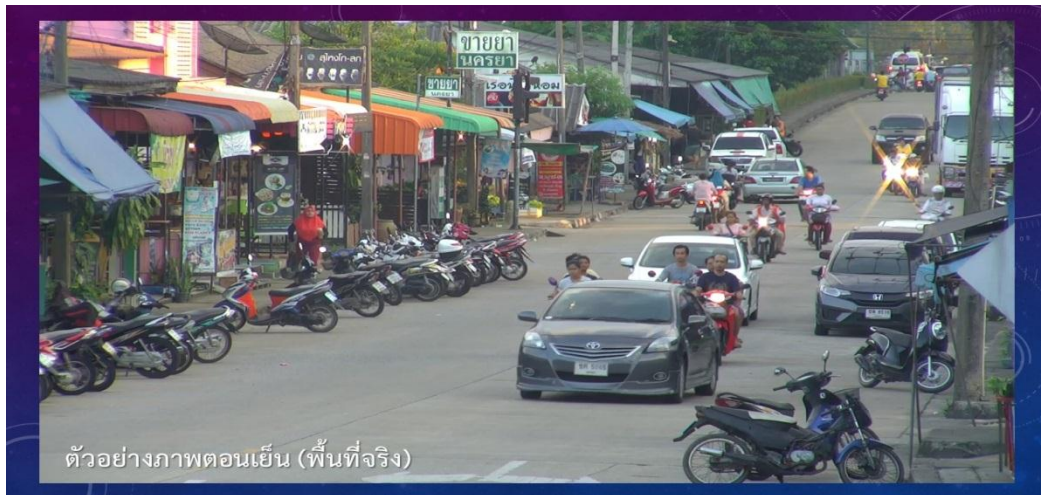

ที่มา : แผนกติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของบริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม จำกัด

ภาพนี้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของคุณลักษณะ Auto Exposure โดยมีหลักการทำงาน คือ ในส่วนที่ภาพมีความสว่างมาก กล้องก็จะลดความสว่างลง ทำให้เห็นรายละเอียดในร้านค้าได้อย่างชัดเจน กลับกัน หากส่วนไหนมืด ตัวกล้องก็จะปรับบริเวณนั้นให้สว่างขึ้นด้วยเช่นกัน

แผนภาพที่ ๓ - ๖ ตัวอย่างภาพตอนเย็น (พื้นที่จริง)

ที่มา : แผนกติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของบริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม จำกัด

ภาพนี้แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดแม้จะเปิดไฟหน้ารถ ก็ยังเห็นรายละเอียดของใบหน้าได้อย่างชัดเจน

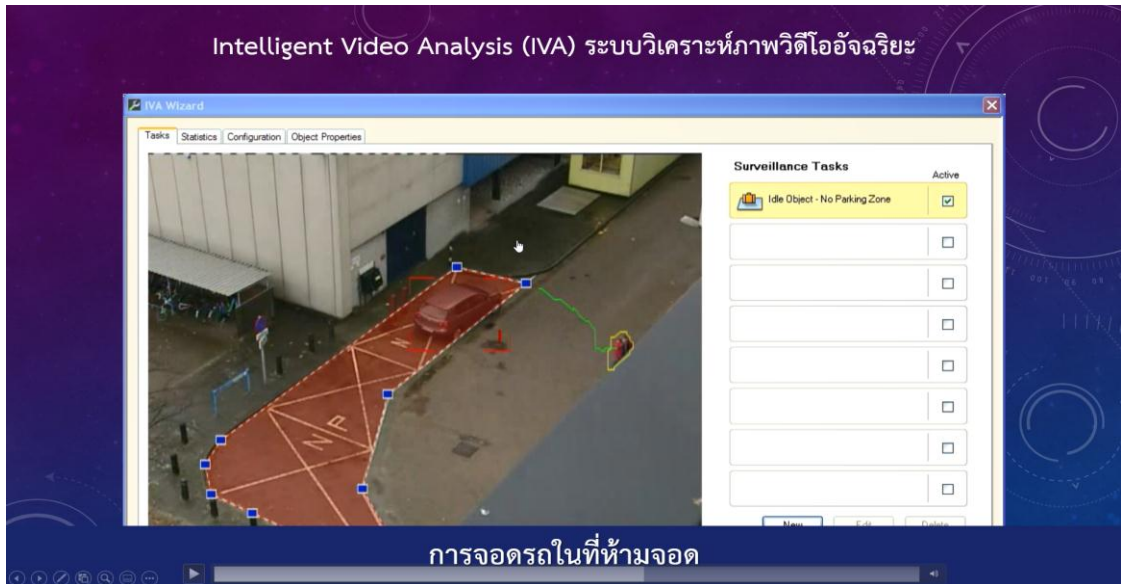
แผนภาพที่ ๓ - ๗ ตัวอย่างภาพตอนกลางคืน (พื้นที่จริง)

ที่มา : แผนกติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของบริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม จำกัด

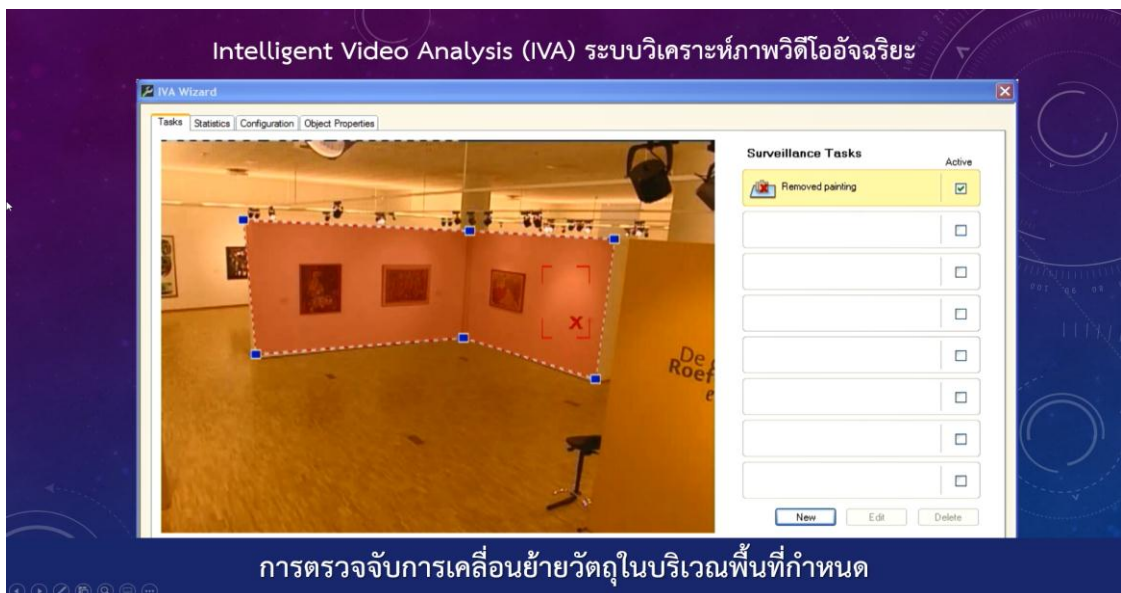
ภาพนี้แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของสีสันในภาพ ที่แสดงผลออกมาได้อย่างถูกต้องทำให้ง่ายต่อการนำภาพไปวิเคราะห์ต่อไป

แผนภาพที่ ๓ - ๘ ตัวอย่างการตั้งค่า IVA เพื่อป้องกันรถมาจอดในที่ห้ามจอด

ที่มา : แผนกติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของบริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม จำกัด

แผนภาพที่ ๓ - ๙ ตัวอย่างการตั้งค่า IVA เพื่อป้องกันการขโมยของออกจากบริเวณนั้น

ที่มา : แผนกติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของบริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม จำกัด

แผนภาพที่ ๓ - ๑๐ ตัวอย่างการตั้งค่า IVA เพื่อป้องกันรถจักรยานยนต์ ชับบนทางเท้า

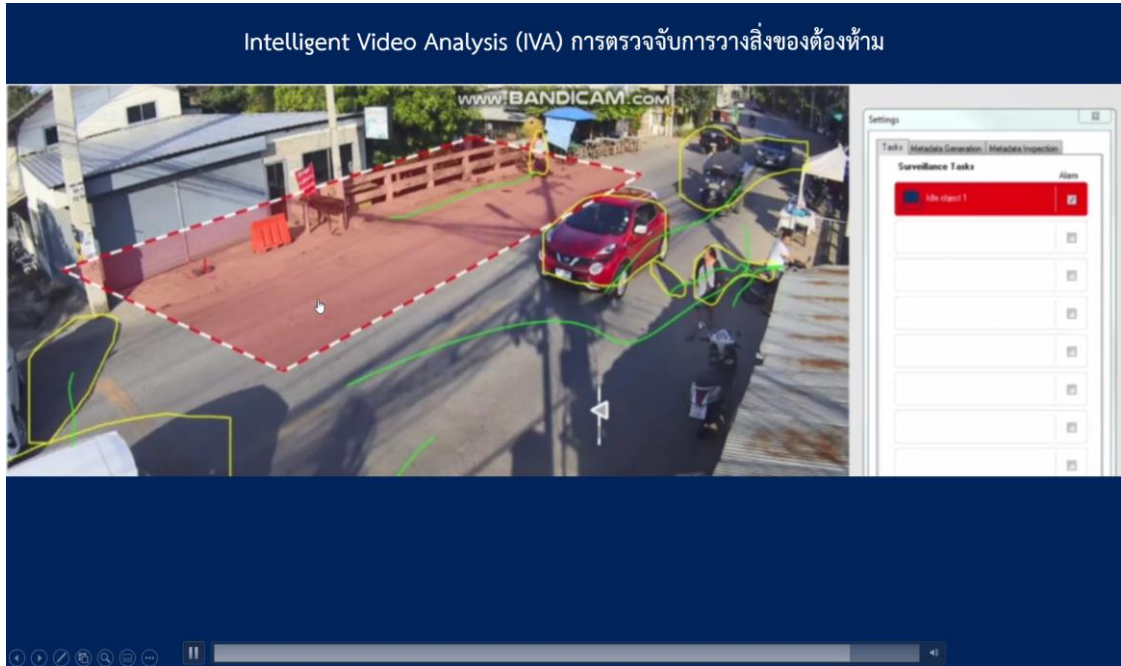
ที่มา : แผนกติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของบริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีสเต็ม จำกัด

แผนภาพที่ ๓ - ๑๑ ตัวอย่างการตั้งค่า IVA เพื่อป้องกันรถมาจอดในบนทางเท้า

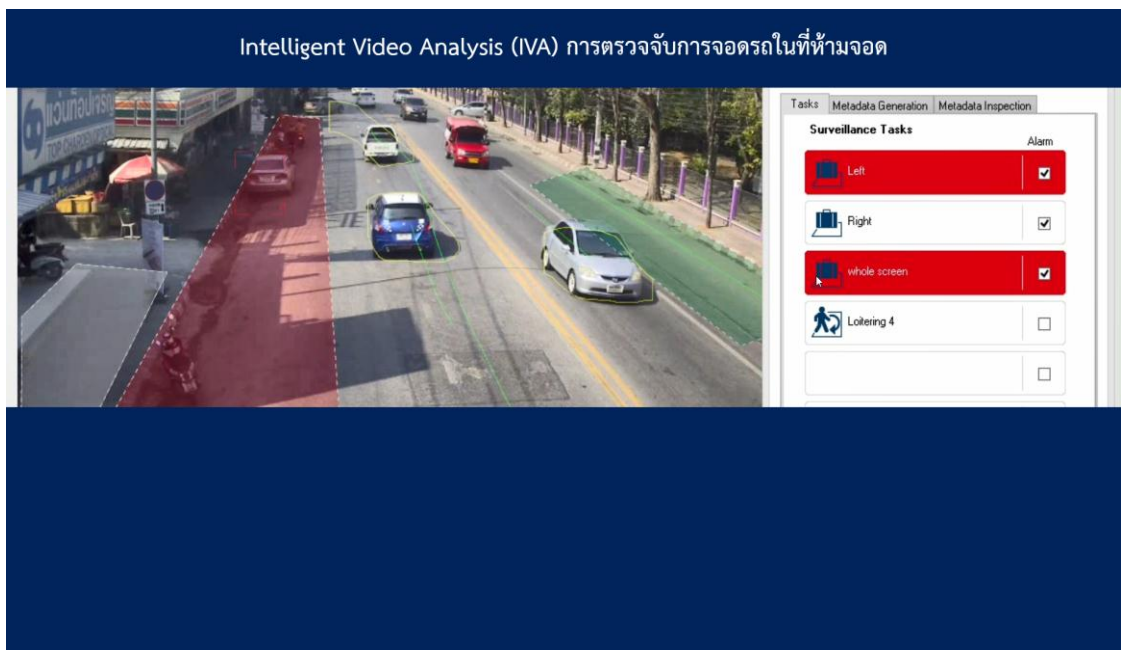
ที่มา : แผนกติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของบริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีสเต็ม จำกัด

แผนภาพที่ ๓ - ๑๒ ตัวอย่างการตั้งค่า IVA เพื่อป้องกันการนำสิ่งของอันตรายมาวางทิ้งไว้ในจุดที่ล่อแหลม

ที่มา : แผนกติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของบริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม จำกัด

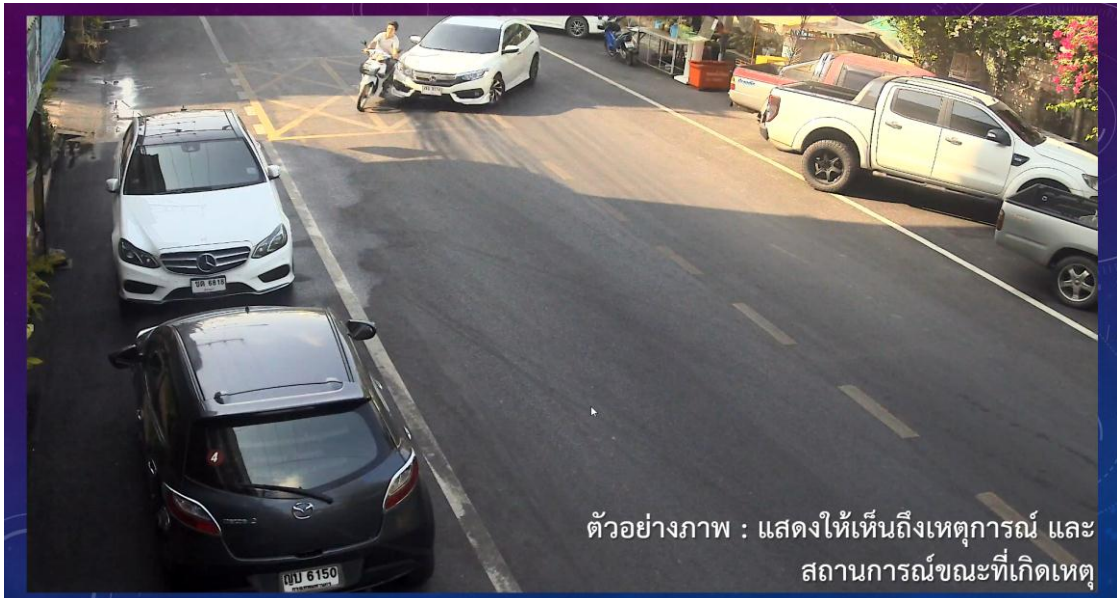
แผนภาพที่ ๓ - ๑๓ ตัวอย่างการตั้งค่า IVA เพื่อป้องกันการจอดรถในที่ห้ามจอด

ที่มา : แผนกติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของบริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม จำกัด

แผนภาพที่ ๓ - ๑๔ ตัวอย่างของภาพ แสดงให้เห็นถึงลักษณะสีรถ และป้ายทะเบียนอย่างชัดเจนซึ่งนำมาเป็นหลักฐานประกอบในเหตุการณ์ต่างๆ ได้

ที่มา : แผนกติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของบริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีสเต็ม จำกัด

แผนภาพที่ ๓ - ๑๕ ตัวอย่างการทำงานของ IVA เพื่อป้องกันการโจรกรรมจักรยานยนต์ หรือบุคคลต้องสงสัย

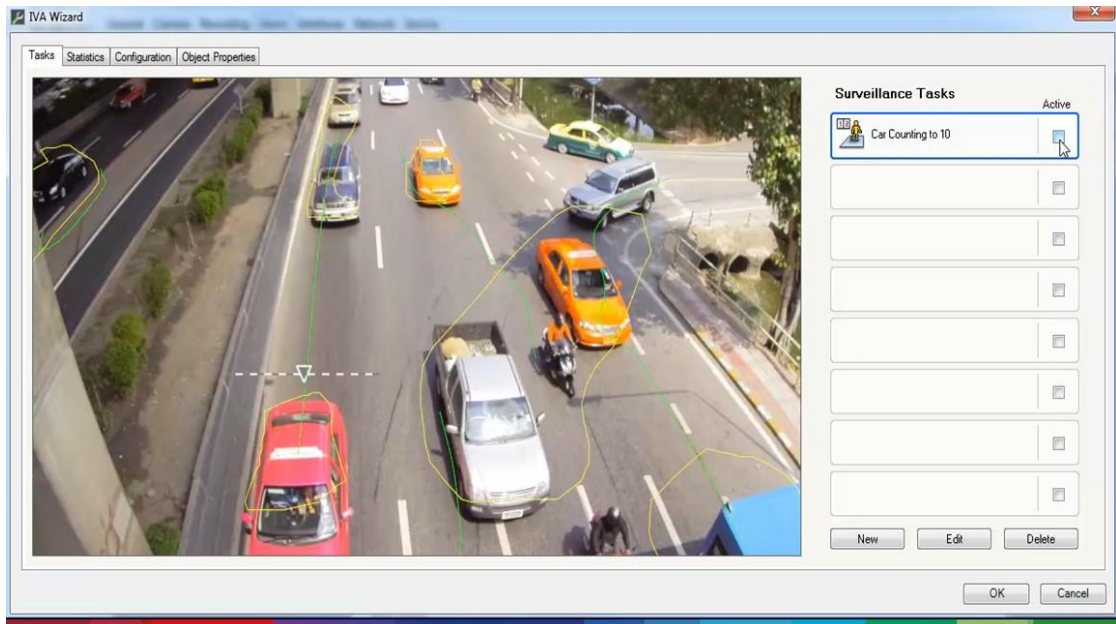
ที่มา : แผนกติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของบริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีสเต็ม จำกัด

แผนภาพที่ ๓ - ๑๖ การตรวจจับการทำผิดกฎจราจร (ย้อนศร)

ที่มา : แผนกติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของบริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม จำกัด

แผนภาพที่ ๓ - ๑๗ ตัวอย่างการตั้งค่าการใช้งานบนท้องถนน

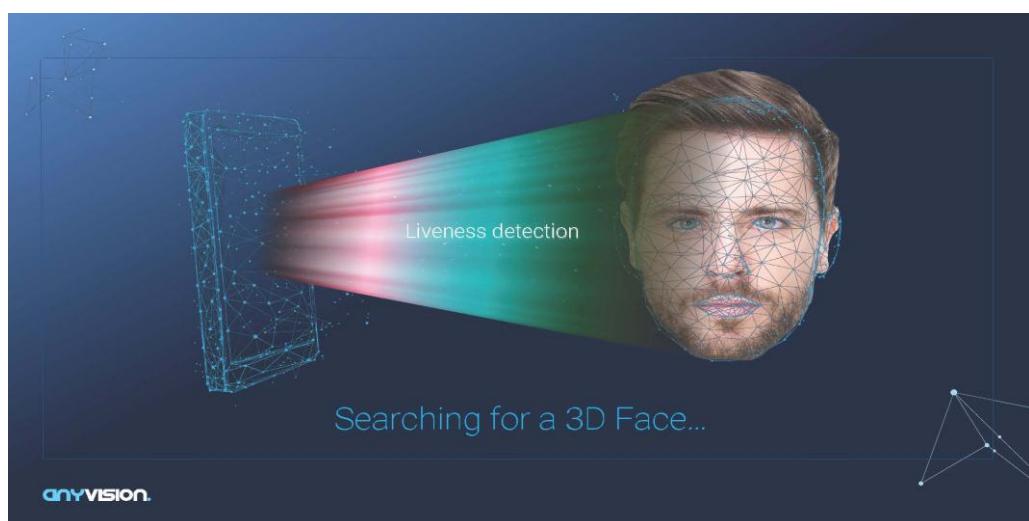

ที่มา : แผนกติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของบริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม จำกัด
ระบบ Function AI ของการทำงานแบ่งเป็น ๑๖ หมวดหมู่ ดังนี้

๑. Audio Detection หมายถึง การตรวจจับเสียงที่ผิดปกติ โดยแยกแยะจากคลื่นความถี่
๒. Tamper Detection หมายถึง การตรวจจับการบังภาพจากกล้อง
๓. Motion+ หมายถึง การตรวจจับการเคลื่อนไหวภายในภาพจากกล้อง
๔. Any Object หมายถึง การตรวจจับวัตถุภายในภาพจากกล้อง
๕. Object in field หมายถึง การตรวจจับวัตถุเข้ามาในภาพที่กำหนด
๖. Line Crossing หมายถึง การตรวจจับการข้ามเส้นเข้ามาในพื้นที่ที่กำหนด
๗. Enter/Leave field หมายถึง การตรวจจับการเข้า/ออกมายังพื้นที่ที่กำหนด
๘. Loitering หมายถึง การตรวจจับการเดินวนบริเวณพื้นที่ที่กำหนด
๙. Follow route หมายถึง การตรวจจับการเคลื่อนที่ไปในทิศทางที่กำหนดไว้
๑๐. Idle/removed object หมายถึง การตรวจจับการวางวัตถุทิ้งไว้ และการเอาวัตถุออกจากพื้นที่ที่กำหนดไว้
๑๑. Counting หมายถึง การตรวจนับวัตถุในพื้นที่
๑๒. Occupancy หมายถึง การตรวจจับกลุ่มคนในพื้นที่ตามที่เรากำหนดไว้
๑๓. Crowd Density หมายถึง การตรวจจับผู้ชุมนุม และ ความหนาแน่นของพื้นที่
๑๔. Condition Change หมายถึง การตรวจจับการเปลี่ยนแปลงของภาพที่เราที่กำหนดไว้
๑๕. Similarity Search หมายถึง การตรวจจับวัตถุที่มีลักษณะคล้ายกัน
๑๖. Flow / Counter Flow หมายถึง การตรวจจับการเคลื่อนที่ ที่ผิดรูปแบบที่กำหนดไว้

ปัจจุบันเทคโนโลยีเรื่องระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ก้าวหน้าไปมาก สามารถนำภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด มาทำการเปรียบเทียบใบหน้าที่เห็นจากกล้อง กับใบหน้าในแฟ้มอาชญากรได้เลย และอะไรที่กล้องสามารถเห็นและแสดงภาพได้ ระบบก็จะแยกแยะได้ทั้งหมด ทั้ง ใบหน้า ลักษณะการแต่งตัว รวมไปถึงวัตถุที่คนๆ นั้นถือมาด้วย

แผนภาพที่ ๓ - ๑๘ Searching for a 3D Face

ที่มา : ผลิตภัณฑ์ ANYVISION บริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม จำกัด

ปัจจุบันระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดตาม/ตรวจสอบเหตุการณ์และพฤติกรรมต่างๆ ย้อนหลัง และมีการพัฒนาให้มีความก้าวหน้าสามารถวิเคราะห์ข้อมูลภาพเสียงแบบอัตโนมัติ (Incident Analytic) เพื่อการแจ้งเตือน และสืบค้นข้อมูล โดยการเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ได้ อย่างไรก็ตาม แต่หน่วยงานมีการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของตนเอง แยกเป็นอิสระ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะของหน่วยงานนั้นๆ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่หน่วยงานภาครัฐจะต้องมีแนวทางการเชื่อมโยงระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของทุกหน่วยงานที่มีอยู่ในปัจจุบันให้เป็นเสมือนเครือข่ายเดียวที่มีความสมบูรณ์ ครอบคลุมทุกพื้นที่เป้าหมาย และมีการเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉพาะในเชิงระบบวิเคราะห์ และลดการลงทุนซ้ำซ้อน ภายใต้แนวทางการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยมีระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลางทำหน้าที่บริหารจัดการในภาพรวม แยกเป็นระดับจังหวัด และระดับประเทศ ในรูปแบบศูนย์ควบคุมการปฏิบัติการ เพื่อการปฏิบัติงานต่อเหตุการณ์ต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสานสอดคล้อง และรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ทั้งนี้ควรมีการกำหนดให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เช่น กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ทำหน้าที่ในการประสานงานหรือผลักดันให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและมีระบบฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้งานเชิงวิเคราะห์ของระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลาง สนับสนุนหรือยินยอมให้มีการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลกับระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลางแบบ Online เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์แบบบูรณาการได้อย่างแท้จริง

๒. แนวความคิดในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

๒.๑ กล่าวทั่วไป

จากสถานการณ์ปัญหาการก่อความไม่สงบ และเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องยาวนาน ซึ่งจากการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น มีแนวโน้มของสถานการณ์เริ่มคงที่หรือลดลง แต่ยังคงมีการก่อเหตุอย่างต่อเนื่อง และมีความซับซ้อนของสถานการณ์ และปัจจัยเกี่ยวข้องมากขึ้น การดำเนินนโยบายของรัฐจึงจำเป็นต้องปรับให้แก้ไขปัญหามิในทุกๆ ด้านไปพร้อมกันทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม การศึกษา อาชญากรรม และความมั่นคง สิ่งที่ภาครัฐสามารถแก้ไขได้โดยทันที อาจเป็นเรื่องทางกายภาพ และเทคโนโลยี ที่สามารถนำเข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อเสริมประสิทธิภาพของการทำงาน แต่ในเรื่องของนามธรรม อาทิความคับข้องใจ แนวคิดในเรื่องการก่อการร้ายเพื่อแบ่งแยกดินแดน เป็นต้น เหล่านี้ภาครัฐยังไม่สามารถแก้ไขได้ในทันทีดังเช่นเรื่องทางกายภาพ ฉะนั้น ภาครัฐจึงต้องใช้เทคโนโลยีเข้าเสริมประสิทธิภาพการทำงาน เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหารัฐทางด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่มีความเกี่ยวเนื่องกับงานด้านความมั่นคงมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเทคโนโลยีกล้องวงจรปิด (CCTV) เป็นเทคโนโลยีหนึ่งที่สำคัญที่ถูกนำมาใช้ (จิรเดช พระสว่าง, สัมภาษณ์, ๒๕๖๐)

ระบบเฝ้าตรวจ อาจกล่าวได้ว่า เป็นระบบที่เกิดมาพร้อมกับมนุษย์ ซึ่งธรรมชาติของมนุษย์มีระบบการรับรู้เพื่อดำรงชีวิต และระวางภัยให้ตัวเอง กล่าวคือ ระบบประสาทสัมผัสซึ่งมีด้วยกัน ๕ ประการ ได้แก่ ตา (ภาพ), หู (เสียงหรือสัญญาณ), จมูก (กลิ่น), ลิ้น (รส), สัมผัส (ความรู้สึก) โดยธรรมชาติแล้วประสาทสัมผัส ที่มนุษย์เชื่อถือได้มากที่สุด คือ “ตา” ซึ่งมนุษย์มักจะเชื่อในสายตาหรือสิ่งที่เห็นมากกว่า สิ่งที่ได้ยิน กลิ่น ลิ้ม รส และสัมผัส อย่างไรก็ตามหากสามารถใช้ประสาทสัมผัสทั้ง

๕ ประการ ผสมผสานกันอย่างสอดคล้องจะก่อให้เกิดความเชื่อมั่นเป็นอย่างมาก ซึ่งการทำงานของระบบประสาทสัมผัสทั้งหมดจะส่งข้อมูลที่ได้รับผ่านเส้นประสาทมารวมกัน เพื่อประมวลผลที่สมอง ซึ่งเป็นที่ที่มีข้อมูลพื้นฐานบันทึกความทรงจำในเรื่องความรู้สึกรูปแบบต่างๆ ที่เกิดขึ้นไว้เช่นเดียวกับระบบเผ่าตรวจ ซึ่งถือได้ว่าเป็นระบบที่ช่วยในการระงับภัยให้กับมนุษย์ โดยมีเครื่องมือที่เป็นอุปกรณ์สำหรับเพิ่มหรือขยายขีดความสามารถของประสาทสัมผัสของมนุษย์ มีระบบเชื่อมต่อข้อมูลเป็นเสมือนเส้นประสาทที่นำข้อมูลจากเครื่องมือทั้งหมดมาประมวลผลที่ศูนย์ควบคุมกลาง ซึ่งทำหน้าที่เช่นเดียวกับสมองมนุษย์ในการบันทึก และประมวลผลสถานการณ์จากข้อมูลที่ได้รับมาเปรียบเทียบ และตรวจสอบกับข้อมูลพื้นฐานต่างๆ ที่มีอยู่ เช่น ข้อมูลบุคคล ยานพาหนะ การใช้งานโทรศัพท์ ฯลฯ โดยทั่วไปมนุษย์มักจะมี ความเชื่อถือ และมั่นใจในข้อมูลทางการภาพมากกว่าจากเครื่องมืออื่นๆ หรือคำบอกเล่าจากแหล่งข่าวบุคคล (เชื่อในสิ่งที่ตาเห็นมากกว่าสิ่งที่ได้ยิน กลิ่น ลิ้มรส หรือ สัมผัส)

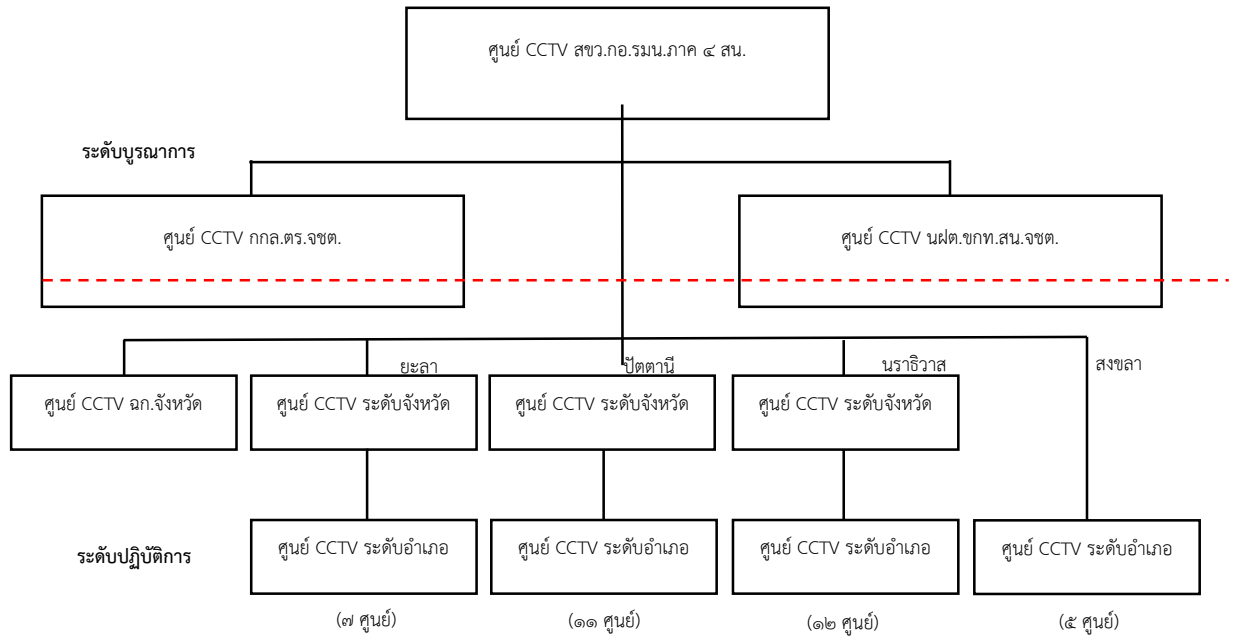
ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ซึ่งเป็นเครื่องมือเผ่าตรวจชนิดหนึ่งของงานด้านข่าวกรองการภาพ (IMINT) จึงเป็นเครื่องมือเผ่าตรวจที่มีความสำคัญยิ่งในการช่วยในการวาดภาพสถานการณ์ให้มีความชัดเจน และเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยระบุตัวตนเป้าหมาย ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างชัดเจนมากที่สุด หากแต่ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีปัจจัยหลายประการที่จะทำให้ระบบมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เช่น จำนวน, สถานที่ติดตั้ง, มุมกล้อง, คุณภาพกล้อง, ระบบเชื่อมต่อ, Software ประมวลผล รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่ประจำ ณ ศูนย์ควบคุมกลางที่ต้องมีความคุ้นเคยชำนาญพื้นที่ และมีทักษะที่ดีในการสังเกตสิ่งต่างๆ ที่ผิดปกติหากแต่ถ้าสามารถทำการผสมผสานเครื่องมือทุกอย่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นระบบจะช่วยให้เกิดความถูกต้องชัดเจนจนเป็นที่น่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นได้ ทั้งนี้ในแต่ละสถานการณ์มีโอกาสได้รับข้อมูลในมิติที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับการพิจารณาติดตั้งระบบเผ่าตรวจแต่ละประเภทในแต่ละจุด

๒. โครงสร้างการจัดหน่วยรับผิดชอบการใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

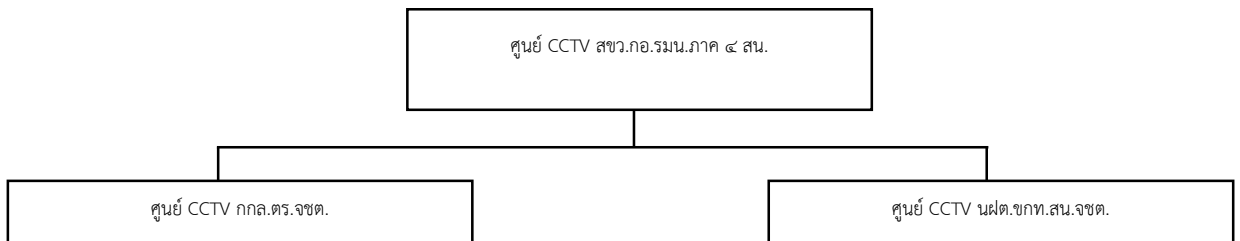
กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า (กอ.รมน.ภาค ๔ สน.) ได้แบ่งการจัดโครงสร้างศูนย์บูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ตามบทบาทภารกิจความรับผิดชอบการปฏิบัติงานออกเป็น ๒ ระดับ คือ ๑) ระดับบูรณาการ ประกอบด้วย ศูนย์บูรณาการ CCTV สขว. กอ.รมน.ภาค ๔ สน., ศูนย์บูรณาการ CCTV กกล.ตร.จขต. และ ศูนย์บูรณาการ CCTV นผต.ขกท. สน.จขต. ๒) ระดับปฏิบัติการ ประกอบด้วย ศูนย์ CCTV ๕ หน่วยเฉพาะกิจจังหวัด และ ศูนย์ CCTV ระดับจังหวัดและอำเภอ รวม ๓๘ ศูนย์

๒.๑ การจัด

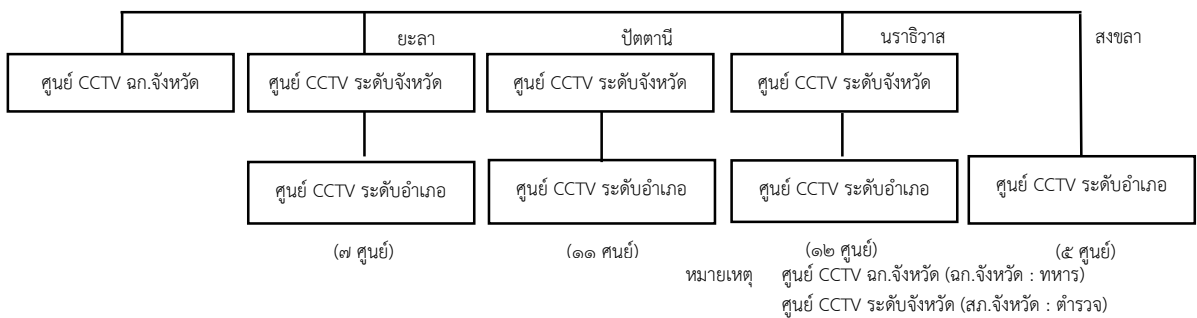
แผนภาพที่ ๓ - ๑๙ ผังโครงสร้างศูนย์บูรณาการ CCTV จังหวัดชายแดนภาคใต้

ศูนย์ควบคุมระดับบูรณาการ

ศูนย์ควบคุมระดับปฏิบัติการ

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)
สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี

๒.๒ บทบาทและภารกิจ

๒.๒.๑ ศูนย์ควบคุมระดับบูรณาการ

๒.๒.๑.๑ ศูนย์บูรณาการ CCTV สำนักอำนวยการข่าวกรอง : อำนวยการ ประสานงาน และควบคุมการปฏิบัติในภาพรวม ติดตามสถานการณ์ตามภาพข่าวที่ได้รับแจ้งเตือน และส่งคำสั่งในการ ติดตามสถานการณ์ไปให้ศูนย์ในทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ เพื่อเฝ้าตรวจ และแจ้งเตือนเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ก่อเหตุ ติดตาม และขยายผลด้านการข่าว เพื่อให้หน่วยปฏิบัติดำเนินการต่อไป

๒.๒.๑.๒ ศูนย์บูรณาการ CCTV หน่วยเฝ้าตรวจ หน่วยข่าวกรอง ทางทหารส่วนหน้า จังหวัดชายแดนภาคใต้ : ควบคุมการปฏิบัติการเฝ้าตรวจ ประสานงาน และติดตามสถานการณ์จากกล้อง CCTV ที่ติดตั้งประจำด่านตรวจในพื้นที่ จำนวน ๒๓ ด่านตรวจ

๒.๒.๑.๓ ศูนย์บูรณาการ CCTV ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจ จังหวัดชายแดนภาคใต้ : ควบคุม อำนวยการ และกำกับดูแลการปฏิบัติของศูนย์ควบคุมระดับปฏิบัติการ คือ ศูนย์ CCTV ระดับพื้นที่ (จังหวัด และอำเภอ ๓๘ ศูนย์) ในการติดตามและขยายผลการสืบสวนสอบสวน ด้วยระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด

๒.๒.๒ ศูนย์ควบคุมระดับปฏิบัติการ

๒.๒.๒.๑ ศูนย์ CCTV ระดับ ฉก.จังหวัด (๕ ศูนย์) : ควบคุมการปฏิบัติในภาพรวมของจังหวัด ติดตามสถานการณ์ตามภาพข่าวที่ได้รับแจ้งเตือน และส่งคำสั่งในการ ติดตามสถานการณ์ไปให้ศูนย์ระดับพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ เพื่อเฝ้าตรวจ แจ้งเตือน เหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ก่อเหตุ และติดตามขยายผลโดยเฉพาะศูนย์ CCTV ฉก.นราธิวาส ให้มีหน้าที่ในการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในระบบการจัดระเบียบชายแดนในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วย

๒.๒.๒.๒ ศูนย์ CCTV ระดับพื้นที่ (จังหวัดและอำเภอ ๓๘ ศูนย์) : เฝ้าระวังและติดตามการก่อเหตุด้วยระบบกล้อง CCTV ในพื้นที่อำเภอที่รับผิดชอบ และประสานข้อมูลจากกล้องของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่อยู่นอกโครงการบูรณาการ เพื่อประกอบการขยายผลการจับกุม และดำเนินคดีทางกฎหมาย

๓. การใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่อความมั่นคง

การใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีมาตรการใช้งาน ๒ แบบ คือ มาตรการใช้งานเชิงรุก และมาตรการใช้งานเชิงรับ ซึ่งมีแนวทางใช้งาน ดังนี้

๓.๑ การใช้งานเชิงรุก

๓.๑.๑ ใช้เพื่อการเฝ้าระวัง และแจ้งเตือน (ป้องกันไม่ให้เกิดเหตุ) การดำเนินการด้านกล้องวงจรปิดในมาตรการการใช้งานเชิงรุก มุ่งเน้นการรวบรวมข้อมูลด้านการข่าวต่างๆ สำหรับนำมาจัดทำ ฐานข้อมูล เพื่อป้องกัน แจ้งเตือน และใช้ประโยชน์ในการติดตามความเคลื่อนไหวในกรณีเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่

ขั้นตอนที่ ๑ เฝ้าตรวจภาพที่ได้จากระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดต่างๆ ดำเนินการบันทึกข้อมูลภาพเคลื่อนไหวทั้งหมดเพื่อใช้ในการตรวจสอบย้อนหลัง รวมถึงประสานการปฏิบัติอย่างใกล้ชิดกับ เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ระดับปฏิบัติการ เพื่อให้การใช้งานระบบ กระทำได้

อย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องซึ่งกันและกันดังนี้

๑. กำหนดพื้นที่เฝ้าระวังจากภาพข่าวที่ปรากฏ
๒. รวบรวมฐานข้อมูลของบุคคล และ ยานพาหนะ สูญหาย

ทะเบียนปลอม ผกร. ครอบครอง

๓. เฝ้าตรวจ และติดตาม
๔. ตรวจสอบบุคคลและยานพาหนะ
๕. จัดทำฐานข้อมูล
๖. รายงานการเฝ้าตรวจ

ขั้นตอนที่ ๒ จัดทำฐานข้อมูลบุคคลและยานพาหนะทั้งหมด ตามห้วงระยะเวลาที่กำหนด โดยใช้ระบบ License Plate ช่วยในการอ่านข้อมูล แผ่นป้ายทะเบียนอัตโนมัติ และสรุปเป็นข้อมูลยานพาหนะแยกรายละเอียดเป็นป้ายทะเบียน ประเภทยานพาหนะ สี ยี่ห้อ

ขั้นตอนที่ ๓ นำข้อมูลที่ได้จากการสรุปรายละเอียดแยกประเภทมาตรวจสอบกับฐานข้อมูลด้านความมั่นคงต่างๆ เพื่อค้นหาบุคคลและยานพาหนะต้องสงสัยทั้งในส่วนของป้ายทะเบียนปลอม และยานพาหนะเป้าหมาย สรุปเป็นยานพาหนะต้องสงสัยรายงานให้ศูนย์ CCTV ระดับปฏิบัติการ รวมทั้งด้านตรวจ

๓.๑.๒ การแจ้งเตือนข่าวสาร หรือเหตุการณ์ที่มีความรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องประสานสอดคล้องกันระหว่างการแจ้งเตือน การวิเคราะห์วาดภาพสถานการณ์ และการปฏิบัติการด้านกล้องวงจรปิด ซึ่งมีวิธีดำเนินการและผลลัพธ์ที่ต้องการเน้นปัจจัยความสำเร็จ ในการแจ้งเตือนข่าวสารหรือเหตุการณ์ที่มีความรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องประสานสอดคล้องกันระหว่างการแจ้งเตือน การวิเคราะห์วาดภาพสถานการณ์ และการปฏิบัติการด้านกล้องวงจรปิด ดังนี้

๓.๑.๒.๑ ศูนย์ระดับพื้นที่ งานแจ้งเตือน เน้นรายงานข่าวสารหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น, รูปภาพเหตุการณ์, พิกัดเหตุการณ์, เป้าหมายในการติดตาม (บุคคล หรือยานพาหนะต้องสงสัย) งานปฏิบัติการเน้นภาพบุคคล หรือยานพาหนะต้องสงสัย เพื่อนำไปสู่การขยายผลจับกุม

๓.๑.๒.๒ ศูนย์บูรณาการ ต้องอำนวยความสะดวกภาพสถานการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งพิกัด ของกล้องวงจรปิด รวมถึงเส้นทางที่คาดว่าเป้าหมายน่าจะใช้ในการหลบหนี, พัฒนาสถานการณ์ให้ทุกส่วนงานรับทราบโดยทั่วกัน เพื่อนำไปสู่การขยายผล สกัดกั้น และจับกุม

๓.๒ การใช้งานเชิงรับ

ใช้เพื่อสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและ ใช้ในการเป็นฐานข้อมูล/สถิติ สนับสนุนงานด้านการข่าว ซึ่งมีแนวทางดำเนินการดังนี้

๓.๒.๑ การเตรียมความพร้อม คือ การเตรียมความพร้อม ในเรื่องการจัดตั้งศูนย์ควบคุมในแต่ละระดับ การเตรียมบรรจุและอบรมเจ้าหน้าที่ด้านงานข่าวและการใช้เครื่องมือพิเศษ การจัดทำฐานข้อมูลความมั่นคง รวมทั้งงานต่างๆ ที่สนับสนุนการปฏิบัติงานภายใน และระหว่างศูนย์ควบคุมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๓.๒.๒ การดำเนินการด้านกล้องวงจรปิดในสถานการณ์ปกติมุ่งเน้นการรวบรวมข้อมูลด้านการข่าวต่างๆ สำหรับนำมาจัดทำฐานข้อมูล เพื่อป้องกัน แจ้งเตือน และใช้ประโยชน์ใน

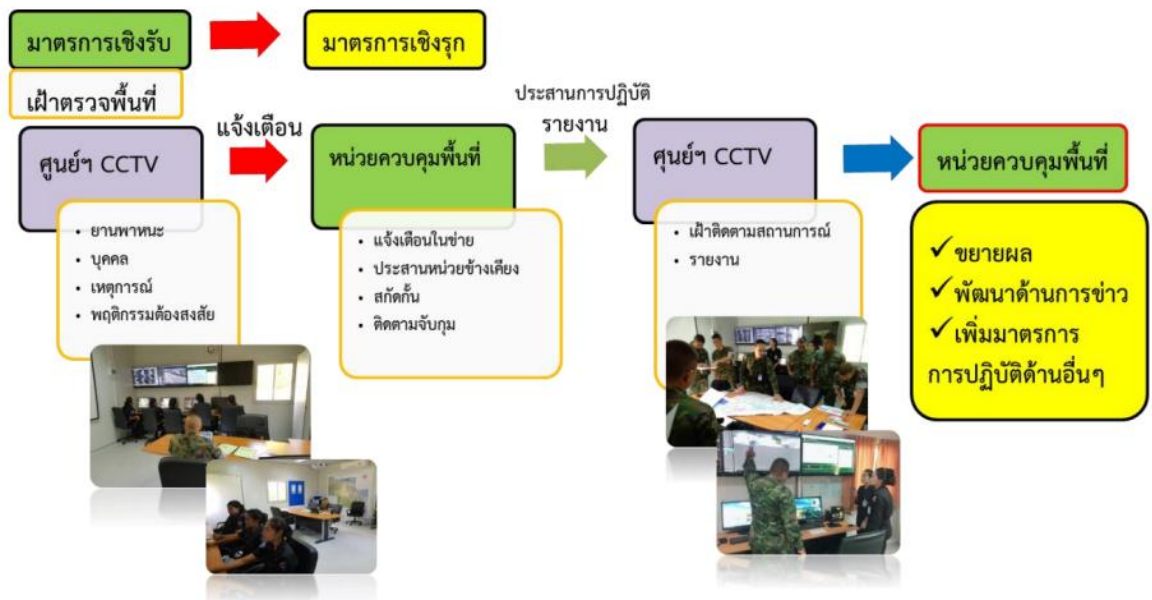
การติดตามความเคลื่อนไหวในกรณีเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ แนวทางการดำเนินงาน ในสถานการณ์ปกติ มุ่งเน้นการรวบรวมข้อมูลด้านการข่าวต่างๆ เพื่อนำมาจัดทำฐานข้อมูล เพื่อป้องกัน แจ้งเตือน และใช้ประโยชน์ในการติดตามความเคลื่อนไหวในพื้นที่ ดังนี้

๓.๒.๒.๑ ศูนย์ควบคุมระดับพื้นที่ คือ จังหวัด และอำเภอ รวบรวมข้อมูลสถานภาพกล้องวงจรปิด ทั้งในส่วนราชการ เอกชน และพลเรือน ข้อมูลยานพาหนะ เฝ้าระวัง และต้องสงสัยต่างๆ ส่วนงานปฏิบัติการ เน้นผลการเฝ้าตรวจสอบสิ่งผิดปกติในพื้นที่ และข้อมูล ยานพาหนะเพิ่งเลี้ยงต่างๆ

๓.๒.๒.๒ ศูนย์ระดับบูรณาการ จัดทำฐานข้อมูลสถานภาพกล้องใน ระบบภูมิสารสนเทศ และบัญชียานพาหนะต้องสงสัย เฝ้าระวัง และติดแผ่นป้ายทะเบียนปลอม รวมทั้ง ฐานข้อมูลบุคคลเฝ้าระวัง

การใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทั้ง ๒ มาตรการ ต้องสามารถปฏิบัติงานร่วมกัน ได้อย่างสอดคล้อง โดยการใช้งานเชิงรับ เน้นการรวบรวมข้อมูลด้านการข่าวต่างๆ เพื่อนำมาจัดทำ ฐานข้อมูล เพื่อป้องกัน แจ้งเตือน และใช้ประโยชน์ ในการติดตามความเคลื่อนไหวในกรณีเกิด เหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ ส่วนการใช้งานเชิงรุกเน้นป้องกัน แจ้งเตือน ขยายผล สืบสวน ตามแผนภาพที่ ๓ - ๒๐

แผนภาพที่ ๓ - ๒๐ แผนผังการใช้งานกล้อง CCTV เชิงรับและเชิงรุก

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี

ลักษณะการใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทั้งการใช้งานเชิงรุกและเชิงรับ ในการเฝ้าระวัง การแจ้งเตือน และติดตามการก่อเหตุ ซึ่งแบ่งตามสถานการณ์ออกเป็น ๒ สถานการณ์ คือ ๑) สถานการณ์ปกติ ๒) สถานการณ์เผชิญเหตุ

๔. การแบ่งประเภทกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการติดตั้งใช้งานทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน รูปแบบการติดตั้งมีหลายรูปแบบ ตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานนั้นๆ กอ.รมน.ภาค ๔ สน. ได้สำรวจข้อมูลระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้ง ๓๘ อำเภอ โดยสามารถแบ่งประเภทกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อบูรณาการการใช้งาน ได้ ๒ ประเภท คือ

๔.๑ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในระบบบูรณาการ หมายถึง ระบบกล้องของหน่วยในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ต้องเชื่อมโยงระบบกับเครือข่ายบูรณาการ และสามารถใช้ประโยชน์จากระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ศูนย์ระดับบูรณาการ และศูนย์ระดับปฏิบัติการ รวมทั้งระดับ บก.ทบ. ปัจจุบันมี ๖ หน่วยงาน ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ กอ.รมน.ภาค ๔ สน., สป.มท., ปค.มท., สธ.มท., ศอ.บต.(อยู่ระหว่างดำเนินการปรับโอนให้กับ กอ.รมน.ภาค ๔ สน.) และ กกล.ตร.สน. ดำเนินการเชื่อมต่อเข้ากับระบบเครือข่ายบูรณาการแล้วตามตารางที่ ๓ - ๔

ตารางที่ ๓ - ๑ สรุปจำนวนกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในระบบบูรณาการ

ลำดับ	หน่วยเจ้าของกล้อง	กล้อง IP	กล้อง LPR	รวม
๑	สป.มท.	๓,๕๖๘	-	๓,๕๖๘
๒	ปค.มท.	๙๖	-	๙๖
๓	ศอ.บต.	๑๙๖	-	๑๙๖
๔	สธ.มท.	๔๗๖	-	๔๗๖
๕	กกล.ตร.(ระยะที่ ๑ และ ๒)	๑,๙๔๐	๙๐	๒,๐๓๐
๖	กอ.รมน.ภาค ๔ สน. (บูรณาฯ)	๒๐๗	๙๒	๒๙๙
	รวม	๖,๔๘๓	๑๘๒	๖,๖๖๕

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)
สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี้

๔.๒ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) นอกกระบวนการบูรณาการ หมายถึง กล้องหน่วยภาครัฐ, ภาคประชาชน และเอกชนต่างๆ หรือกล้องหน่วยงานราชการ ที่มีได้ถูกเชื่อมโยงเข้ากับระบบเครือข่ายบูรณาการ ซึ่งมีจำนวนมากในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ รูปแบบการทำงานเป็นแบบ Stand Alone ประเภท และชนิดกล้องมีความหลากหลายทั้ง Analog, IP หรือ Hybrid การติดตั้งใช้งานเน้นในเรื่องรักษาความปลอดภัย ณ จุดติดตั้ง

๕. การใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๕.๑ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในระบบบูรณาการ

๕.๑.๑ การใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในระบบบูรณาการ ปัจจุบันมี ๖ หน่วยงาน คือ ทำการเชื่อมโยงสัญญาณภาพจากเครื่องบันทึกภาพ หรือ SERVER CCTV ของหน่วยงานในพื้นที่แต่ละอำเภอ ไปยังศูนย์ควบคุมระดับพื้นที่ (อำเภอ/จังหวัด) เพื่อทำการนำเข้าสู่ระบบรวมสัญญาณและบริหารจัดการภาพ (Video Management Systems : VMS) การใช้งาน แบ่งเป็น ๒ ระดับ คือ

๕.๑.๑.๑ ศูนย์บูรณาการ สว.อ.ร.ม.น.ภาค ๔ สน. ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกการใช้งานทั้งระบบ, ศูนย์บูรณาการ กกล.ตร.จชต. ทำหน้าที่ อำนวยความสะดวก ประสานงาน และควบคุมการปฏิบัติติงาน ๓๘ ศูนย์ควบคุมระดับพื้นที่, ศูนย์บูรณาการ นผต.ชกท.สน.จชต. ทำหน้าที่ อำนวยความสะดวก และใช้งานระบบ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ประจำด่านตรวจ/จุดตรวจ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยศูนย์ควบคุมระดับบูรณาการมีเครื่องมือ/โปรแกรมจัดการบริหารจัดการ สถานการณ์ (Situator) โปรแกรมภูมิสารสนเทศ (GIS) สำหรับวาดภาพ สถานการณ์, ภาพข่าว เพื่อแจ้งเตือนไปยังศูนย์ระดับปฏิบัติการ

๕.๑.๑.๒ ศูนย์ควบคุมระดับปฏิบัติการ

๑. ระดับ ฉก.จังหวัด ทำหน้าที่และใช้งานระบบ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่รับผิดชอบของหน่วย โดยเน้นการทำงานเชิงรุก การเฝ้าระวัง พื้นที่ตามภาพข่าวการแจ้งเตือน

๒. ระดับควบคุมพื้นที่ (๓๘ ศูนย์) ทำหน้าที่และใช้งาน ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ ที่รับผิดชอบ เน้นการเฝ้าระวัง ติดตาม สืบสวน และใช้เป็นหลักฐานในการกระทำความผิดในรูปแบบต่างๆ

๕.๑.๒ รูปแบบและหลักการใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในระบบบูรณาการดังนี้

๕.๑.๒.๑ ศูนย์ควบคุมระดับบูรณาการ ๓ ศูนย์ และศูนย์ ควบคุมระดับปฏิบัติการ ๔๓ ศูนย์ (ฉก.จังหวัด ๕ ศูนย์ และระดับพื้นที่ ๓๘ ศูนย์) มีเครือข่ายการ สื่อสารเชื่อมโยงถึงกันทุกศูนย์

๕.๑.๒.๒ ระบบเครือข่ายการสื่อสาร และระบบกล้องโทรทัศน์ วงจรปิดในระบบบูรณาการ มีมาตรฐานหมายเลขไอพี (IP Address) ใน Class และมาตรฐานเดียวกัน

๕.๑.๒.๓ ศูนย์ควบคุม CCTV ระดับพื้นที่ สามารถเข้าถึงและใช้ งานระบบกล้องในระบบบูรณาการได้ทุกกล้อง ผ่านระบบรวมและบริหารจัดการภาพ (VMS) ในพื้นที่นั้นๆ

๕.๑.๒.๔ ศูนย์ควบคุม CCTV ระดับบูรณาการ สามารถเข้าถึง และใช้ระบบกล้องในระบบบูรณาการได้ทุกกล้อง ผ่านระบบรวมและบริหารจัดการภาพ (VMS) ทั้งหมดที่มีอยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๕.๑.๒.๕ ศูนย์ควบคุม บก.ทบ. สามารถเข้าถึงและใช้ระบบ กล้องในระบบบูรณาการได้ทุกกล้อง ผ่านระบบรวมและบริหารจัดการภาพ (VMS) ทั้งหมดที่มีอยู่ใน พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๕.๑.๒.๖ ในกรณีที่เฝ้าระวังตามจุดหรือพื้นที่เพ่งเล็งเฉพาะ ศูนย์ควบคุมทุกระดับสามารถเข้าถึงตัวกล้อง CCTV ได้โดยตรง

๕.๑.๒.๗ ระบบการสื่อสาร Video Phone สามารถสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารได้ทุกศูนย์ทุกระดับบูรณาการ

๕.๑.๒.๘ ระบบบริหารจัดการสถานการณ์ (Situator) สามารถ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบกระบวนการ และขั้นตอน

๕.๑.๒.๙ เจ้าหน้าที่ทุกระดับในศูนย์ควบคุมทุกระดับ สามารถ ปฏิบัติงานได้ทั้งในสถานการณ์ปกติ และในสถานการณ์เผชิญเหตุ

๕.๑.๒.๑๐ เงื่อนไขสำหรับโครงการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) ของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่จะดำเนินการปรับปรุง/เพิ่มประสิทธิภาพ หรือ ดำเนินการจัดหาใหม่ ต้องมีระบบที่รองรับการเชื่อมต่อเข้าสู่ระบบบูรณาการ และผ่านการพิจารณา ตามความเหมาะสมจาก กอ.รมน.ภาค ๔ สน. ในเรื่องจุดติดตั้งกล้องตามแผนแม่บท มุมกล้อง รูปแบบ การทำงานของระบบ ชนิด และคุณลักษณะเฉพาะของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดโดยใช้มาตรฐาน และ เงื่อนไขตาม แผนการปรนนิบัติ และซ่อมบำรุงระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) และ คุณลักษณะ พื้นฐานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเป็นเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการพิจารณา

๕.๒ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) นอกกระบวนการบูรณาการ

๕.๒.๑ กล้องที่มีได้ถูกเชื่อมโยงเข้าระบบเครือข่ายบูรณาการ ซึ่งมีจำนวนมากในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ รูปแบบการทำงานส่วนใหญ่เป็นแบบติดตั้งและใช้งานเฉพาะจุด ติดตั้ง (Stand Alone) ระบบ, ประเภท และชนิดกล้องมีความหลากหลายเช่น ระบบ Analog, ระบบIP หรือ ระบบ Hybrid เป็นต้น การนำมาใช้งาน เน้นในเรื่องรักษาความปลอดภัย ณ จุดติดตั้ง ใช้ติดตาม สืบสวน ขยายผลการติดตาม จับกุม ส่วนการนำมาบูรณาการพิจารณาการ ดังนี้

๕.๒.๑.๑ ศูนย์ควบคุมระดับพื้นที่ดำเนินการ

๑. สํารวจและจัดทำฐานข้อมูลระบบกล้องโทรทัศน์ วงจรปิด (CCTV) ภาครัฐ, ภาคประชาชนและเอกชน ในพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งข้อมูลที่สำคัญได้แก่ จุดติดตั้ง, ระบบกล้อง, รูปแบบ, ระบบบันทึกภาพ, มุมกล้อง, สถานภาพ, ผู้รับผิดชอบระบบ ฯลฯ

๒. บันทึกฐานข้อมูลระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ภาครัฐ, ภาคประชาชนและเอกชน ลงในระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) และให้ข้อเสนอไปยังศูนย์ ระดับบูรณาการ ในกรณีที่เห็นว่ากล้องโทรทัศน์ภาคประชาชนและเอกชนในบางจุดที่เป็นจุดเสี่ยง จุดเฝ้า ระวัง หรือพื้นที่ล่อแหลม ควรนำมาเข้าสู่ระบบเครือข่ายบูรณาการต่อไป

๕.๒.๑.๒ ศูนย์ระดับบูรณาการ พิจารณาความเหมาะสมตามที่ ศูนย์ระดับพื้นที่เสนอ เพื่อดำเนินการนำระบบกล้องโทรทัศน์ภาคประชาชนและเอกชน เข้าสู่ระบบ บูรณาการการใช้งานต่อไป

๕.๒.๒ การใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดภาคประชาชนและเอกชนที่ มีได้อยู่นอกกระบวนการนั้น ศูนย์ระดับปฏิบัติการในพื้นที่ต้องเน้นในเรื่อง ตรวจสอบสถานภาพ และ ระบบบันทึกภาพจากระบบกล้องโทรทัศน์ภาคประชาชน และเอกชนอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง เพื่อให้ ระบบทำงานตลอดเวลาในการเฝ้าระวังพื้นที่ที่ติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดนั้นๆ รวมทั้งใช้ติดตามสืบสวน ขยายผลการติดตาม จับกุม ตามเหตุการณ์ และสถานการณ์ต่างๆ

๖. ความต้องการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

๖.๑ จุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

๖.๑.๑ เส้นทาง/ช่องทางเข้า - ออก พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ส่วนที่ ๑ ติดตั้งระบบกล้องจุดติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) บนเส้นทางจาก อ.หาดใหญ่เข้าสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๔๘ เส้นทาง และบนเส้นทางจากประเทศมาเลเซียเข้าสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๖ เส้นทาง รวมทั้งเส้นทางสำคัญเข้าสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทางด้านทะเลอ่าวไทย ตั้งแต่ อ.จะนะ จว.สงขลา ถึง อ.ตากใบ จว.นราธิวาส และต้องสามารถทำการบันทึกข้อมูลยานพาหนะเข้าออกลงในฐานข้อมูลแบบอัตโนมัติ พร้อมทั้งสามารถตรวจสอบ และแจ้งเตือนทะเบียนที่อยู่ในฐานข้อมูลต้องสงสัยได้แสดงตามแผนภาพที่ ๓ - ๒๑

แผนภาพที่ ๓ - ๒๑ แสดง เส้นทาง/ช่องทาง พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)
สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี

๑. เส้นทางจากประเทศมาเลเซีย เข้าสู่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในพื้นที่ อ.เบตง จว.ยะลา และ อ.แว้ง, อ.สุโหงโกลก, อ.ตากใบ จว.นราธิวาส จำนวน ๖ เส้นทาง

๒. เส้นทาง (ถนนที่รถผ่านได้) ในพื้นที่ อ.จะนะ จว.สงขลา เข้าสู่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๒๔ เส้นทาง

๓. เส้นทาง (ถนนที่รถผ่านได้) ในพื้นที่ อ.นาทวี จว.สงขลา เข้าสู่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๒๔ เส้นทาง

๔. เส้นทางเข้าสู่พื้นที่ จชต. ทางด้านฝั่งชายทะเลอ่าวไทย ตั้งแต่ อ.จะนะ จว.สงขลา ถึง อ.ตากใบ จว.นราธิวาส

ส่วนที่ ๒ ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่อเฝ้าตรวจทุกเส้นทางเข้า-ออกพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๑. งานติดตั้งระบบกล้อง

๑.๑ ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ตามเส้นทางในทุกทิศทางการผ่านของยานพาหนะในฝั่งเดินรถ

๑.๒ ระบบกล้องอ่านแผ่นป้ายทะเบียนรถอัตโนมัติ (LPR)

๒. ระบบโครงข่ายเชื่อมโยงข้อมูล จากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) และระบบกล้องอ่านแผ่นป้ายทะเบียนรถอัตโนมัติ ไปยังศูนย์ระดับปฏิบัติการประจำพื้นที่

๖.๑.๒ เส้นทาง สถานี และเป้าหมายสำคัญภายในพื้นที่เขตเมือง การดำเนินการประกอบด้วย การติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ๒ ส่วนหลักๆ ดังนี้

ส่วนที่ ๑ เสริมสร้างระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่อเฝ้าระวังในเขตพื้นที่ชุมชนเมือง (เทศบาล) ประกอบด้วยงาน ดังนี้

๑. งานติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ครอบคลุมจุดเส้นทางพื้นที่เป้าหมายสำคัญภายในพื้นที่เขตเมือง

๒. ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ที่มีเทคโนโลยีสูง แบบ Face Detection, Video Analytic รองรับการทำงานแบบ Analytic และ Forensic

๓. ระบบโครงข่ายเชื่อมโยงข้อมูลจากระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ไปยัง ศูนย์ควบคุมระดับปฏิบัติการประจำพื้นที่

ส่วนที่ ๒ การเสริมสร้างระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่อเฝ้าระวังสถานที่ และ/หรือเป้าหมายสำคัญที่ล่อแหลมต่อการถูกก่อเหตุ เช่น โรงเรียน สถานที่ราชการ ฯลฯ โดยมีงานที่ต้องดำเนินการ และลักษณะการติดตั้ง ดังนี้

๑. งานติดตั้งระบบกล้อง

๑.๑ ติดตั้งกล้องแบบ Fix แบบ Day/Night โดยรอบพื้นที่สามารถเห็นความเคลื่อนไหวได้โดยรอบสถานที่ และมีระบบการตรวจจับ/แจ้งเตือนกรณีมีความเคลื่อนไหว และหรือพยายามในการทำลายกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

๑.๒ ติดตั้งกล้องแบบ Speed Dome (PTZ) บริเวณพื้นที่สามารถตรวจการณ์ได้โดยรอบ เพื่อตรวจสอบพื้นที่ในมุมกว้าง

๑.๓ ติดตั้งกล้องแบบ Thermal หรือ Infrared (IR) บริเวณจุดเสี่ยงสูงต้องมีการเฝ้าระวังพิเศษเพื่อเฝ้าตรวจการบุกรุกต่างๆ

๑.๔ ติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) และโปรแกรมที่มีเทคโนโลยีสูง แบบ Face Detection, Video Analytic รองรับการทำงานแบบ Analytic และ Forensic

๒. ระบบโครงข่ายเชื่อมโยงข้อมูลจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ไปยังศูนย์ควบคุมระดับปฏิบัติการประจำพื้นที่

๖.๑.๓ เส้นทางสำคัญ ปมคมนาคม เข้า-ออก พื้นที่ระหว่างอำเภอ

ส่วนที่ ๑ การเสริมสร้างระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่อเฝ้าตรวจปมคมนาคมหลักในพื้นที่

๑. งานติดตั้งระบบกล้อง

๑.๑ ติดตั้งกล้องแบบ Fix แบบ Day/Night ตามเส้นทางในทุกทิศทางการผ่านปมคมนาคมหลักนั้นๆ ของยานพาหนะในทุกฝั่งการเดินทาง มุมกล้องต้องสามารถตรวจจับป้ายทะเบียนได้อย่างชัดเจน และมีระบบการตรวจจับ/แจ้งเตือนกรณีมีความพยายามในการทำลายกล้องวงจรปิด

๑.๒ ติดตั้งกล้องแบบ Speed Dome (PTZ) บริเวณพื้นที่ทางแยกอย่างน้อย ๑ ตัวต่อแยก สามารถตรวจการณ์ได้โดยรอบ เพื่อตรวจสอบพื้นที่ในมุมกว้างเป็นส่วนรวม

๑.๓ ระบบกล้องอ่านแผ่นป้ายทะเบียนรถอัตโนมัติ (LPR)

๒. ระบบโครงข่ายเชื่อมโยงข้อมูลจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ไปยังศูนย์ควบคุมระดับปฏิบัติการประจำพื้นที่

ส่วนที่ ๒ เขตติดต่อเส้นทางสำคัญระหว่างอำเภอ ซึ่งมีงานที่ต้องดำเนินการดังนี้

๑. งานติดตั้งระบบกล้อง

๑.๑ ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ตามเส้นทางในทุกทิศทางการผ่านของยานพาหนะในทุกฝั่งเดินทาง

๑.๒ ระบบกล้องอ่านแผ่นป้ายทะเบียนรถอัตโนมัติ (LPR)

๒. ระบบโครงข่ายเชื่อมโยงข้อมูลจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) และระบบกล้องอ่านแผ่นป้ายทะเบียนรถอัตโนมัติที่ติดตั้งใหม่ ไปยังศูนย์ควบคุมระดับปฏิบัติการประจำพื้นที่

๖.๑.๔ หมู่บ้านเสริมสร้างความมั่นคง

๖.๑.๔.๑ กอ.รมน.ภาค ๔ สน. กำหนดหมู่บ้านเสริมสร้างความมั่นคงรายละเอียดพื้นที่ พิกัด หมู่บ้านเสริมสร้างความมั่นคง (หมู่บ้านระดับ ๑)

๖.๑.๔.๒ เสริมสร้างระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) บริเวณเส้นทาง, ปมคมนาคม และสถานที่หรือเป้าหมายที่มีค่าสูง และสร้างระบบโครงข่ายเชื่อมโยงข้อมูลเพิ่มเติม ในหมู่บ้านเสริมสร้างความมั่นคง ดังนี้

ส่วนที่ ๑ หมู่บ้านเสริมสร้างความมั่นคง (หมู่บ้านระดับ ๑)
จำนวน ๗๖ หมู่บ้าน

ส่วนที่ ๒ หมู่บ้านเร่งรัดการพัฒนา (หมู่บ้านระดับ ๒)
จำนวน ๓๘๘ หมู่บ้าน

ส่วนที่ ๓ หมู่บ้านเสริมสร้างการพัฒนา (หมู่บ้านระดับ ๓)
จำนวน ๑,๕๒๔ หมู่บ้าน

๓. งานติดตั้งระบบกล้องเพิ่มเติมพร้อมระบบเชื่อมโยงมายังศูนย์บริหารจัดการข้อมูลภาพ (Management CCTV system Center: MCC) หรือศูนย์ข้อมูลกลาง

(Data Center) โดยพิจารณาการใช้งานเครือข่ายแบบ Cloud Network มีลักษณะการติดตั้ง ดังนี้

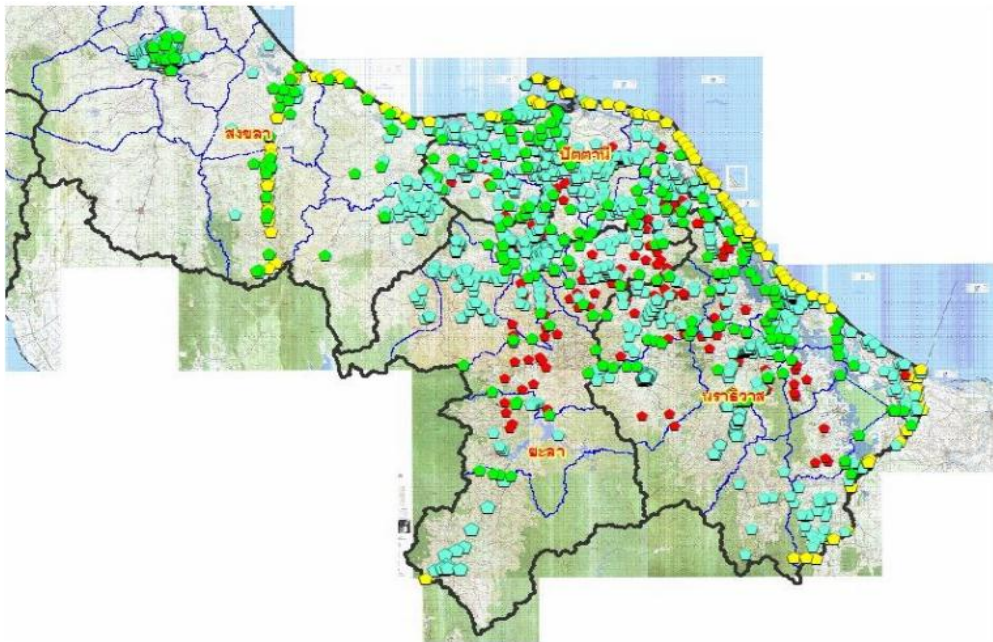
๓.๑ ติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) บริเวณเส้นทางเข้า-ออก โดยทำการติดตั้ง : กล้องแบบ Fix แบบ Day/Night ในทุกทิศทางการผ่านของยานพาหนะในฝั่งเดินรถ มุมกล้องต้องสามารถตรวจจับป้ายทะเบียนได้อย่างชัดเจน

๓.๒ ติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) บริเวณเส้นทางแยกโดยทำการติดตั้ง

>กล้องแบบ Fix แบบ Day/Night ในทุกทิศทางการผ่านเข้า-ออก ทางแยกในทุกฝั่งเดินรถ มุมกล้องต้องสามารถตรวจจับป้ายทะเบียนได้อย่างชัดเจน และมีระบบการตรวจจับ/แจ้งเตือนกรณีมีความพยายามในการทำลายกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

>กล้องแบบ Speed Dome (PTZ) ๑ ตัวต่อทางแยก เพื่อใช้ในการตรวจสอบในภาพรวม

แผนภาพที่ ๓ - ๒๒ แผนที่แสดงภาพรวมความต้องการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

ตามแผนภาพที่ ๓ - ๒๒ แสดงภาพรวมความต้องการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดครอบคลุมพื้นที่เฝ้าระวังพื้นที่เสี่ยง พื้นที่/สถานที่สำคัญ เส้นทางหลัก เส้นทางรอง ปมคมนาคม ตามที่หน่วยงานในพื้นที่ได้รวบรวมและจัดทำเป็น IPB ซึ่งรายละเอียดจุดติดตั้ง ตามผนวก ข

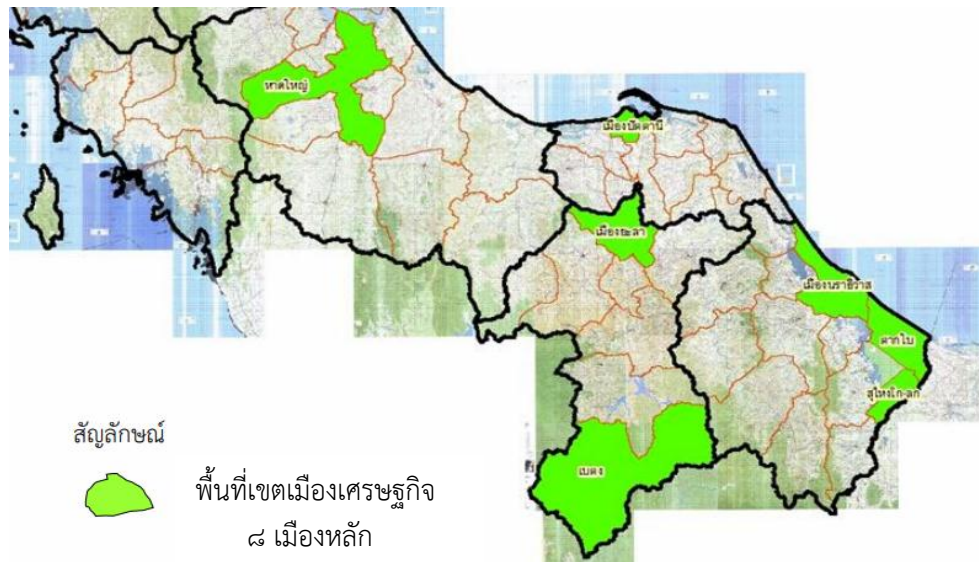
- จุดติดตั้งกล้องเส้นทางเข้าออก พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
- จุดติดตั้งกล้องเส้นทาง สถานที่ และเป้าหมายสำคัญภายในพื้นที่เขตเมือง
- จุดติดตั้งกล้องเส้นทางสำคัญ ปมคมนาคม เข้า-ออก พื้นที่ระหว่างอำเภอ
- จุดติดตั้งกล้องหมู่บ้านเสริมสร้างความมั่นคง (หมู่บ้านระดับ ๑)

๖.๒ พื้นที่ติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

กำหนดพื้นที่ระดับอำเภอ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้ง ๓๘ อำเภอ เพื่อจัดลำดับความเร่งด่วน และความสำคัญในการติดตั้งและเสริมสร้างระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด เพิ่มเติมจากระบบเดิมที่มีอยู่แล้ว และเพื่อให้ครอบคลุมตามแผนงานที่หน่วยงานความมั่นคงในพื้นที่ได้ ทำการวิเคราะห์พื้นที่ เส้นทาง จากสถานการณ์ที่ผ่านมาตามนโยบายความมั่นคงของ กอ.รมน.ภาค ๔ สน. ได้ดังนี้

๖.๒.๑ พื้นที่เขตเมืองเศรษฐกิจ ๘ อำเภอ ได้แก่ อ.เมืองยะลา อ.เบตง อ.หนองจิก อ.เมืองปัตตานี อ.เมืองนราธิวาส อ.สุโหงโกลก อ.ตากใบ และ อ.หาดใหญ่ ตามแผนภาพที่ ๓ - ๒๓

แผนภาพที่ ๓ - ๒๓ แผนที่แสดงพื้นที่อำเภอเขตเมืองเศรษฐกิจ ๘ เมืองหลัก

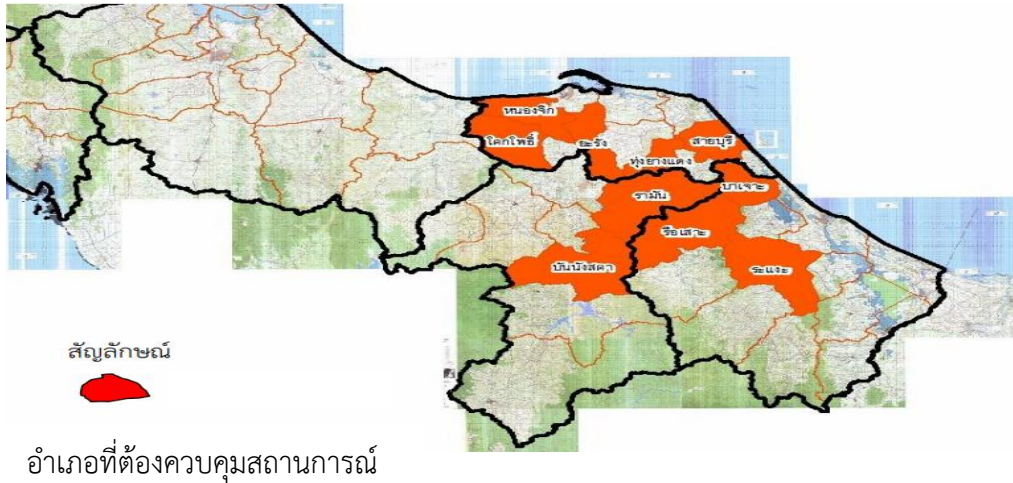
ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)
สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี

๖.๒.๒ พื้นที่เขตอำเภอที่ต้องควบคุมสถานการณ์ ๑๐ อำเภอ และเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

๖.๒.๒.๑ พื้นที่เขตอำเภอที่ต้องควบคุมสถานการณ์ ๑๐ อำเภอ ได้แก่ อ.บันนังสตา, อ.กรงปินัง, อ.รามัน, อ.ยะรัง, อ.สายบุรี, อ.กะพ้อ, อ.รือเสาะ, อ.เจาะไอร้อง, อ.ระแงะ, อ.บาเจาะ แสดงตามแผนภาพที่ ๓ - ๒๔

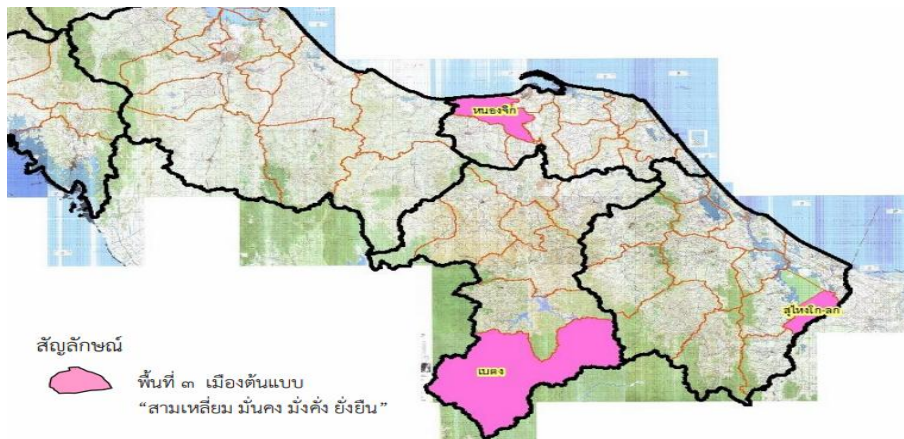
แผนภาพที่ ๓ - ๒๔ แผนที่แสดงพื้นที่อำเภอที่ต้องควบคุมสถานการณ์ ๑๐ อำเภอ

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)
สำนักงานสภาพัฒนาการเมืองแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

๖.๒.๒.๒ พื้นที่ ๓ เมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”
ได้แก่ อ.หนองจิก, อ.เบตง และ อ.สุโขทัย-ลก แสดงตามแผนภาพที่ ๓ - ๒๕

แผนภาพที่ ๓ - ๒๕ แผนที่แสดงพื้นที่ ๓ เมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

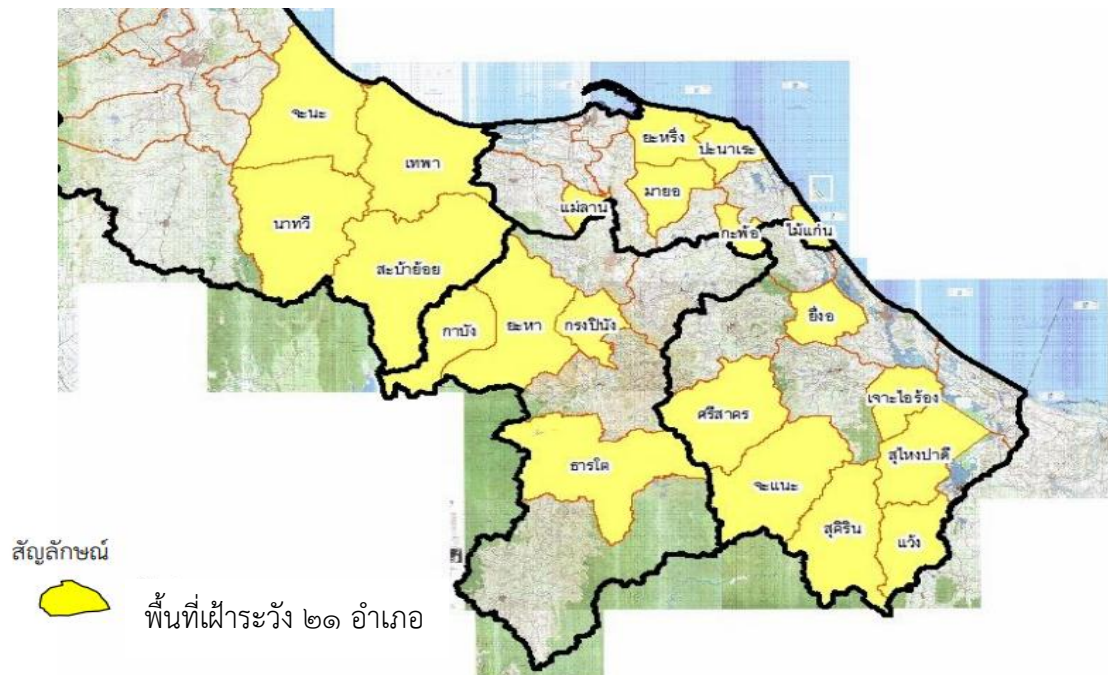
ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)
สำนักงานสภาพัฒนาการเมืองแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

- ๖.๒.๓ พื้นที่อำเภอเฝ้าระวัง ๒๑ อำเภอ แบ่งตามพื้นที่จังหวัดได้ดังนี้
  - ๖.๒.๓.๑ พื้นที่จังหวัดสงขลา ๔ เมือง ได้แก่ อ.จะนะ, อ.นาทวี, อ.เทพา และ อ.สะบ้าย้อย
  - ๖.๒.๓.๒ พื้นที่จังหวัดยะลา ๔ เมือง ได้แก่ อ.กาบัง, อ.ยะหา, อ.กรงปินัง, และ อ.ธารโต

๖.๒.๓.๓ พื้นที่จังหวัดปัตตานี ๖ เมือง ได้แก่ อ.แม่ลาน, อ.มายอ, อ. ยะหริ่ง, อ.ปะนาเระ, อ.กะพ้อ และ อ.ไม้แก่น

๖.๒.๓.๔ พื้นที่จังหวัดนราธิวาส ๗ เมือง ได้แก่ อ.เจาะไอร้อง, อ.สุโหงปาดี, อ.แว้ง, อ.สุคีริน, อ.จะนะ, อ.ยี่งอ และ อ.ศรีสาคร พื้นที่ ๒๑ อำเภอ แสดงตามแผนภาพที่ ๓ - ๒๖

แผนภาพที่ ๓ - ๒๖ แผนที่แสดงพื้นที่อำเภอเฝ้าระวัง ๒๑ อำเภอ

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)
สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี

การใช้งานจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ประกอบแผนแม่บทระบบ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ตามสั่งการของผู้บัญชาการทหารบก/รองผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ให้เร่งรัดการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้อย่างเป็นรูปธรรม และต้องเชื่อมโยงการทำงานเป็นเครือข่ายทุกระดับจนถึง กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า รวมทั้งบูรณาการการใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในการเฝ้าระวัง แจ้งเตือน และติดตามการก่อเหตุ

กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า ดำเนินการเตรียมแผนบูรณาการการใช้งาน กล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดใน ๒ เรื่อง คือ

๑. การเตรียมความพร้อมในเรื่องการจัดตั้งศูนย์ควบคุมในแต่ละระดับ การเตรียมบรรจู้ และอบรมเจ้าหน้าที่ด้านงานข่าวและการใช้เครื่องมือพิเศษ การจัดทำฐานข้อมูลความมั่นคงรวมทั้งงานต่างๆ ที่สนับสนุนการปฏิบัติงานภายใน และระหว่างศูนย์ควบคุมให้เกิด
๒. การเฝ้าระวัง การแจ้งเตือน และติดตามการก่อเหตุ : ซึ่งมี ๒ สถานการณ์คือ
  - ๒.๑ สถานการณ์ปกติ
  - ๒.๒ สถานการณ์เผชิญเหตุ

แผนภาพที่ ๓ - ๒๗ แผนผังขั้นตอนวิธีดำเนินการ

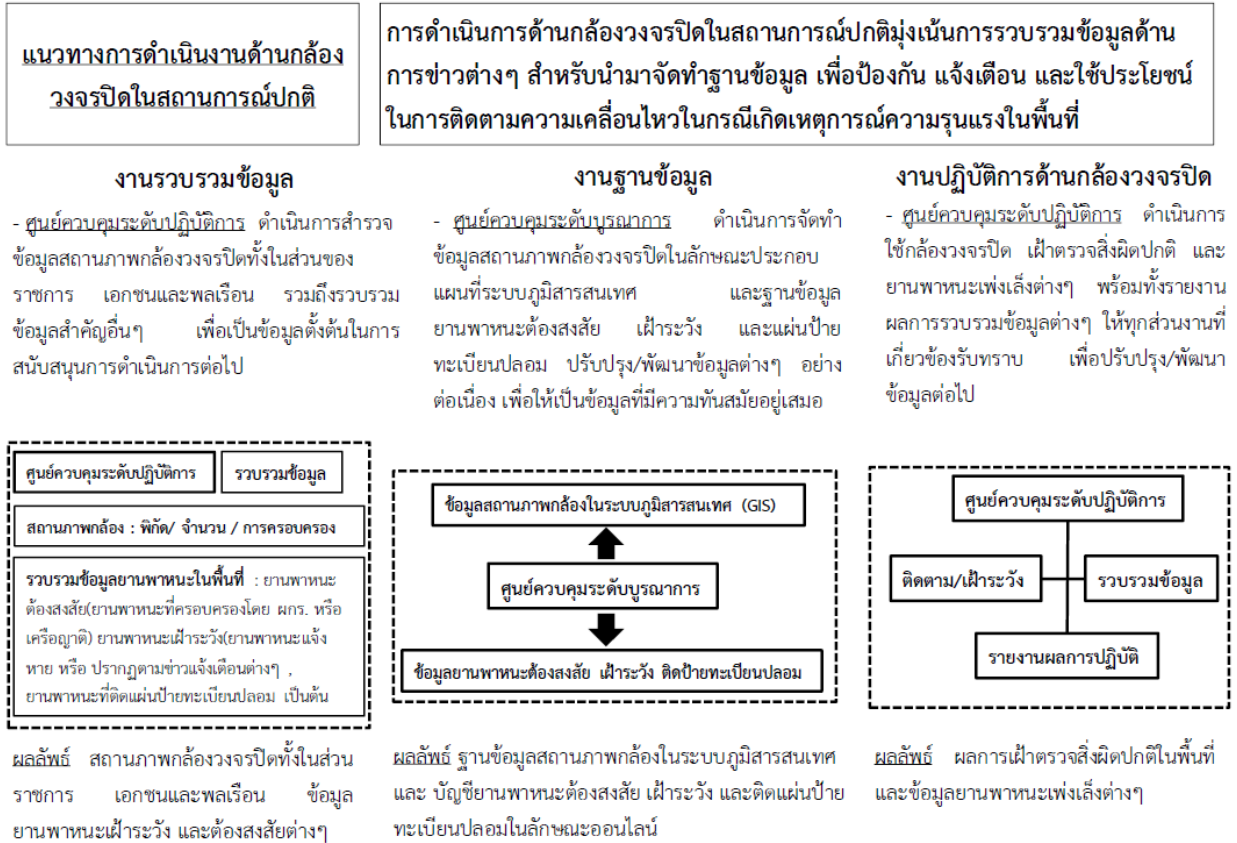
แผนผังขั้นตอนวิธีดำเนินการ

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรื

๑. แนวทางการใช้งานกล้องวงจรปิด (CCTV) ในสถานการณ์ปกติ

แผนภาพที่ ๓ - ๒๘ แนวทางการใช้งานกล้องวงจรปิด (CCTV) ในสถานการณ์ปกติ

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

๑.๑ แนวทางการดำเนินงานด้านกล้องวงจรปิดในสถานการณ์ปกติ

การดำเนินการด้านกล้องวงจรปิดในสถานการณ์ปกติมุ่งเน้นการรวบรวมข้อมูลด้านการข่าวต่างๆ สำหรับนำมาจัดทำฐานข้อมูล เพื่อป้องกัน แจ้งเตือน และใช้ประโยชน์ในการติดตามความเคลื่อนไหวในกรณีเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่

๑.๒ งานรวบรวมข้อมูล

ศูนย์ควบคุมระดับปฏิบัติการ ดำเนินการสำรวจข้อมูลสถานภาพกล้องวงจรปิดทั้งในส่วนของราชการ เอกชน และพลเรือน รวมถึงรวบรวมข้อมูลสำคัญอื่น ๆ เพื่อเป็นข้อมูลตั้งต้นในการ สนับสนุนการดำเนินการต่อไป ผลลัพธ์ที่ต้องการ คือ สถานภาพกล้องวงจรปิดทั้งในส่วนของราชการ เอกชนและ พลเรือน ข้อมูลยานพาหนะเฝ้าระวังและต้องสงสัยต่างๆ

๑.๓ งานฐานข้อมูล

ศูนย์ควบคุมระดับบูรณาการ ดำเนินการจัดทำข้อมูลสถานภาพกล้องวงจรปิดในลักษณะประกอบแผนที่ระบบภูมิสารสนเทศ และฐานข้อมูลยานพาหนะต้องสงสัย เฝ้าระวัง และ

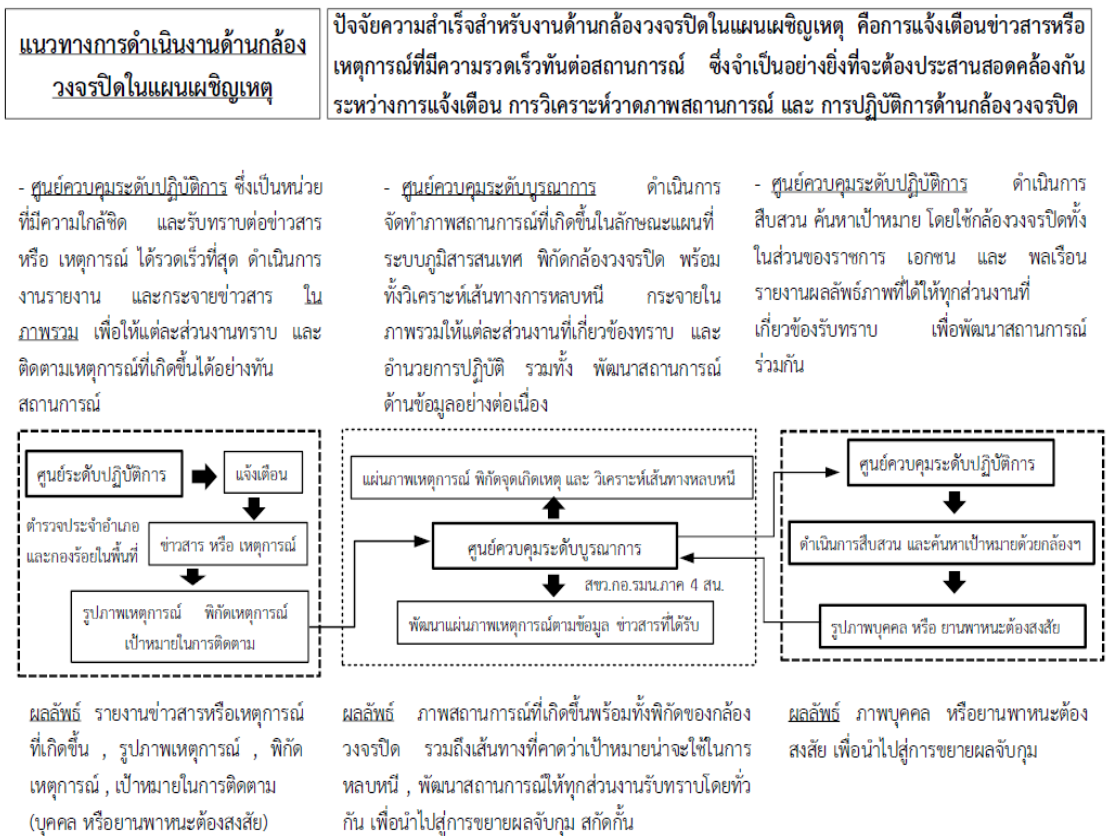
แผ่นป้ายทะเบียนปลอม ปรับปรุง/พัฒนาข้อมูลต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นข้อมูลที่มีความทันสมัยอยู่เสมอ ผลลัพธ์ที่ต้องการ คือ ฐานข้อมูลสถานภาพกล้องในระบบภูมิสารสนเทศ และบัญชียานพาหนะต้องสงสัยเฝ้าระวังและติดแผ่นป้ายทะเบียนปลอมในลักษณะออนไลน์

๑.๔ งานปฏิบัติการด้านกล้องวงจรปิด

ศูนย์ควบคุมระดับปฏิบัติการ ดำเนินการใช้กล้องวงจรปิด เฝ้าตรวจสิ่งผิดปกติและยานพาหนะเพ่งเล็งต่างๆ พร้อมทั้งรายงานผลการรวบรวมข้อมูลต่างๆ ให้ทุกส่วนงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ เพื่อปรับปรุง/พัฒนาข้อมูลต่อไป ผลลัพธ์ที่ต้องการ คือ ผลการเฝ้าตรวจสิ่งผิดปกติในพื้นที่และข้อมูลยานพาหนะเพ่งเล็งต่างๆ หรือบุคคลเฝ้าระวัง

๒ แนวทางใช้งานกล้องวงจรปิด (CCTV) ในแผนเผชิญเหตุ

แผนภาพที่ ๓ - ๒๙ แนวทางการใช้งานกล้องวงจรปิด (CCTV) ในแผนเผชิญเหตุ

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎามนตรี

๒.๑ แนวทางการดำเนินงานด้านกล้องวงจรปิดในแผนเผชิญเหตุ

ปัจจัยความสำเร็จสำหรับงานด้านกล้องวงจรปิดในแผนเผชิญเหตุ คือการแจ้งเตือนข่าวสาร หรือเหตุการณ์ที่มีความรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องประสานสอดคล้องกันระหว่างการแจ้งเตือน การวิเคราะห์ วัตถุประสงค์ สถานการณ์ และการปฏิบัติการด้านกล้องวงจรปิด

๒.๒ งานแจ้งเตือน

ศูนย์ควบคุมระดับปฏิบัติการ ซึ่งเป็นหน่วยที่มีความใกล้ชิด และรับทราบต่อข่าวสาร หรือเหตุการณ์ได้รวดเร็วที่สุด ดำเนินการงานรายงาน และกระจายข่าวสารในภาพรวม เพื่อให้แต่ละส่วนงานทราบ และติดตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างทันสถานการณ์ ผลลัพธ์ที่ต้องการ คือ รายงานข่าวสารหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น, รูปภาพเหตุการณ์, พิกัดเหตุการณ์, เป้าหมายในการติดตาม (บุคคล หรือ ยานพาหนะต้องสงสัย)

๒.๓ งานการวิเคราะห์วัตถุประสงค์

ศูนย์ควบคุมระดับบูรณาการดำเนินการจัดทำภาพสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในลักษณะแผนที่ระบบภูมิสารสนเทศ พิกัดกล้องวงจรปิด พร้อมทั้งวิเคราะห์เส้นทางการหลบหนี กระจายในภาพรวมให้แต่ละส่วนงานที่เกี่ยวข้องทราบ และอำนวยความสะดวก รวมทั้งพัฒนาสถานการณ์ด้านข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ผลลัพธ์ที่ต้องการ คือภาพสถานการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งพิกัดของกล้องวงจรปิด รวมถึงเส้นทางที่คาดว่าเป้าหมายน่าจะใช้ในการหลบหนี พัฒนาสถานการณ์ให้ทุกส่วนงานรับทราบ โดยทั่วกัน เพื่อนำไปสู่การขยายผลจับกุมและสกัดกั้น

๒.๔ งานปฏิบัติการด้านกล้องวงจรปิด

ศูนย์ควบคุมระดับปฏิบัติการดำเนินการสืบสวน สอบสวน ค้นหาเป้าหมาย โดยใช้กล้องวงจรปิดทั้งในส่วนของการราชการ เอกชน และพลเรือน รายงานผลลัพธ์ภาพที่ได้ให้ทุกส่วนงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ เพื่อพัฒนาสถานการณ์ร่วมกัน ผลลัพธ์ที่ต้องการ คือภาพบุคคล หรือ ยานพาหนะต้องสงสัย เพื่อนำไปสู่การขยายผลจับกุม

ตารางที่ ๓ - ๒ ตารางสรุปขั้นตอนการดำเนินการทั้ง ๒ สถานการณ์

สถานการณ์ปกติ	สถานการณ์เผชิญเหตุ
<p>ขั้นตอนที่ ๑ : เฝ้าตรวจภาพที่ได้จากระบบ CCTV ต่างๆ ดำเนินการบันทึกข้อมูลภาพเคลื่อนไหวทั้งหมดเพื่อใช้ในการตรวจสอบย้อนหลัง รวมถึงประสานการปฏิบัติอย่างใกล้ชิดกับเจ้าหน้าที่ประจำด่านตรวจ/ศูนย์ควบคุมฯ เพื่อให้การใช้งานระบบกระทำได้อย่างต่อเนื่องและสอดคล้องซึ่งกันและกัน</p> <p>ขั้นตอนที่ ๒ : จัดทำฐานข้อมูลบุคคลและยานพาหนะทั้งหมดที่ผ่านด่านตรวจตามหัวระยะเวลาที่กำหนด โดยใช้ Software License Plate ช่วยในการอ่านข้อมูล แผ่นป้ายทะเบียนอัตโนมัติ และสรุปเป็น'ข้อมูลยานพาหนะแยกรายละเอียด เป็นป้ายทะเบียน ประเภทยานพาหนะ สี ยี่ห้อ</p>	<p>ขั้นตอนที่ ๑ : นำข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงหรือ ภาพข่าวความเคลื่อนไหว ลงจุดพิกัดในแผนที่ดิจิทัล เพื่อวาดภาพสถานการณ์ สำหรับจำกัดการตรวจสอบ ภาพจากกล้องวงจรปิดให้แคบลง รวมถึงประสานการ ปฏิบัติกับส่วนงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทันต่อ สถานการณ์</p> <p>ขั้นตอนที่ ๒ : นำข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงหรือ ภาพข่าวความเคลื่อนไหว ลงจุดพิกัดในแผนที่ดิจิทัล เพื่อวาดภาพสถานการณ์ สำหรับจำกัดการตรวจสอบ ภาพจากกล้องวงจรปิดให้แคบลง รวมถึงประสานการ ปฏิบัติกับส่วนงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทันต่อ สถานการณ์</p> <p>ขั้นตอนที่ ๓ : แจ้งเตือนความเคลื่อนไหวของเป้าหมาย เพื่อการสกัดกั้น และตรวจสอบบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กับเหตุการณ์ เพื่อขยายผลนำไปสู่การติดตามจับกุม</p>

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)
สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี

สรุป

การใช้กล้องวงจรปิดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน เป็นเพียงส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาโดยมุ่งเน้นในเรื่องการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรม การสืบสวนหลังเกิดเหตุเพื่อจับกุมคนร้าย หรือกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ เพื่อนำมาดำเนินคดีในกระบวนการยุติธรรมซึ่งกล้องวงจรปิดเป็นพยานหลักฐานสำคัญในด้านการสืบสวน และการสอบสวนดำเนินคดี เสริมให้เกิดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมว่าไม่มีการจับผิดตัว หรือมีการใส่ร้ายผู้ต้องหาอย่างไม่มีหลักฐาน เป็นการป้องกันการนำเอาประเด็น หรือจุดผิดพลาดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐเอาไปเป็นประโยชน์ในการสร้างความเข้าใจผิด หรือนำไปเป็นปัจจัยเอื้อให้แก่กลุ่มบุคคล หรือขบวนการที่นิยมใช้ความรุนแรงมาจุดประกายให้เกิดความแตกแยกในสังคมได้ อีกทั้งการใช้เทคโนโลยีกล้องวงจรปิดมาเสริมการทำงานของภาครัฐ ทั้งฝ่ายทหาร ตำรวจ และฝ่ายปกครองนั้น สามารถทำให้การสืบสวนขยายผลถึงผู้ร่วมกระทำ ความผิดในลักษณะองค์กร หรือเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน เป็นเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อความมั่นคงภายในของรัฐ สร้างความสูญเสียทั้งชีวิต และทรัพย์สินให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ปัจจุบันในพื้นที่จังหวัดชายแดน

ภาคใต้ และ ๔ อำเภอของ จ.สงขลา และ อ.หาดใหญ่ รวม ๓๘ อำเภอ มีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) จากหน่วยงานภาครัฐติดตั้งใช้งานในสถานที่ต่างๆ ซึ่งการดำเนินการใช้ประโยชน์ที่ผ่านมา ได้กระทำใน ๒ ลักษณะ ได้แก่ดำเนินการเฝ้าตรวจ/แจ้งเตือน และการติดตามจับกุมผู้ก่อเหตุ ซึ่งยังไม่มี การบูรณาการการใช้งานร่วมกัน รวมทั้งข้อจำกัดบางประการที่ทำให้การใช้งานยังไม่ได้ผลเท่าที่ควรคือ กล้องกระจุกตัวอยู่ในเขตเมือง ไม่ครอบคลุมปมคมนาคม/เส้นทางเข้าออกพื้นที่ คุณภาพของภาพที่ได้ จากกล้องวงจรปิดไม่สามารถระบุรายละเอียดได้

ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ซึ่งเป็นเครื่องมือเฝ้าตรวจชนิดหนึ่งของงานด้านการข่าวการกรองภาพ (IMINT) จึงเป็นเครื่องมือเฝ้าตรวจที่มีความสำคัญยิ่งในการช่วยในการวิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ให้มีความชัดเจน และเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยระบุตัวตนเป้าหมาย ตลอดจน พฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างชัดเจนมากที่สุด หากแต่ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีปัจจัยหลาย ประการที่จะทำให้ระบบมีประสิทธิภาพ เช่นจำนวน สถานที่ติดตั้ง มุมกล้อง คุณภาพกล้อง ระบบ เชื่อมต่อ Software ประมวลผล มีหลายหน่วยงานที่เป็นเจ้าของระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) รวมถึงเจ้าหน้าที่ประจำ ณ ศูนย์ควบคุมทุกระดับที่ต้องมีความคุ้นเคยชำนาญพื้นที่ และมีทักษะที่ดีใน การสังเกตสิ่งต่างๆ ที่ผิดปกติ ถ้าสามารถทำการผสมผสานเครื่องมือทุกอย่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นระบบจะทำให้เกิดความถูกต้องชัดเจนเป็นที่น่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น จึงต้องดำเนินการบูรณาการ ใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยจัดทำแผนแม่บทที่สอดคล้องกับสถานการณ์ ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย ครอบคลุมถูกต้อง ชัดเจน เกิดประสิทธิภาพในการใช้งานสูงสุด และเป็นประโยชน์ต่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และ ทรัพย์สินของประชาชนรวมทั้งความมั่นคงของประเทศชาติ

บทที่ ๔

การพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในบริบทนี้จะทำการตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้ง ๓ ข้อ คือ

๑. เพื่อศึกษาสถานการณ์ความมั่นคง ก่อน และ หลังการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๒. เพื่อศึกษาปัญหา และอุปสรรคของการนำเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในการนำมาใช้งานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓. เพื่อกำหนดแนวทางที่เหมาะสม ในการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และตอบโจทย์ปัญหาการวิจัยได้ ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอโดยมีลำดับการศึกษาดังนี้

สถานการณ์ความมั่นคง ก่อน และ หลังการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๑. สถานการณ์ความมั่นคง ก่อน การติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ปรากฏการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปัญหาที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน และมีความซับซ้อนละเอียดอ่อน และเชื่อมโยงกันหลายมิติ ปัจจัยหลักที่ถูกนำมาเป็นเงื่อนไขของปัญหา คือ ชาติพันธุ์ ศาสนา วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสภาพของปัญหาสามารถแยกออกเป็น ปัญหาการแบ่งแยกดินแดน ซึ่งเป็นปัญหาหลัก และปัญหาภัยแทรกซ้อนที่เป็นปัญหาสนับสนุนคอยซ้ำเติม และเสริมให้ปัญหาหลักมีความรุนแรงยิ่งขึ้น โดยปัญหาการแบ่งแยกดินแดนเป็นปัญหาหลักที่เกิดจากการสูญเสียอำนาจในการปกครอง ณ ปัจจุบันจากงานข่าวกรองทางทหารสามารถยืนยันได้ว่า กลุ่มแนวร่วมปฏิวัติประชาชนชาติปัตตานี (BRN - Coordinate) เป็นกลุ่มหลักในการต่อสู้ซึ่งมีแนวความคิดในการแบ่งแยกดินแดนออกจากประเทศไทย โดยมียุทธศาสตร์ที่ดำเนินการ เพื่อมุ่งไปสู่การได้เอกราช คือ การปฏิบัติการทางทหาร การก่อการร้าย การก่อวินาศกรรม และการบ่อนทำลาย เพื่อให้บรรลุผลทางการเมือง คือ การได้สิทธิในการปกครองตนเอง (Autonomy) หรือเขตปกครองพิเศษ โดยใช้ยุทธศาสตร์การสถาปนาพื้นที่ปลดปล่อยทางการเมืองทับซ้อนอำนาจรัฐ มุ่งสู่การทำประชามติเลือกที่จะปกครองตนเอง หรือใช้การลุกขึ้นเรียกร้องการปกครองตนเอง โดยประชาชนนับล้านคนควบคู่

การก่อเหตุสร้างสถานการณ์ และบ่อนทำลาย เพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศไม่สนับสนุนการปฏิบัติของรัฐบาล จนทำให้รัฐบาลต้องยอมรับข้อเรียกร้องของกลุ่ม ผู้ก่อการร้ายในที่สุด

ปัจจุบันสถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีแนวโน้มลดลง แต่ยังมีสถานการณ์ความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ถือได้ว่าเป็นสถานการณ์ที่มีความละเอียดอ่อน และมีผลกระทบต่อความมั่นคงอย่างยิ่ง ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นนี้ได้ถูกเรียกว่าเป็นการก่อเหตุความรุนแรงของกลุ่มขบวนการที่ถูกมองว่าหวังจะแบ่งแยกดินแดน ซึ่งความเป็นจริงของการกระทำต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไรเราก็มีอาจจะรู้ได้ เดิมทีในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยนั้นมีความหลากหลายทั้งทางด้านวิถีชีวิต และวัฒนธรรม ซึ่งก่อนหน้านี้ที่จะเกิดปัญหาอย่างเช่นทุกวันนี้จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยนั้นมีความสงบสุขทุกคนอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ถึงแม้ว่าอาจจะมีความขัดแย้งเกิดขึ้นกันอยู่บ้างแต่ก็สามารถไกล่เกลี่ยหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ แต่ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจะขยายความรุนแรงออกไปมากยิ่งขึ้น มีการก่อเหตุรุนแรงอย่างโหดร้ายทารุณ ซึ่งเป็นการกระทำที่มนุษย์เราไม่น่าจะกระทำต่อมนุษย์ด้วยกันได้ จากปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยเรา จึงควรที่จะแสวงหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความสงบสุขในสังคมดังเช่นในอดีต

จากเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน เป็นเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อความมั่นคงภายในของรัฐ สร้างความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป็นจำนวนมากโดยรูปแบบในการก่อเหตุหลักๆ ได้แก่ การลอบยิง การวางระเบิด และการวางเพลิง ซึ่งมีสถิติเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน สามารถระบุสถานที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงเรียงตามลำดับ ๖ ลำดับแรก ได้แก่ ถนน (๓,๕๘๖) , บ้านพักอาศัย (๑,๐๖๙) , สถานที่ราชการ (๓๕๔) , สาธารณูปโภค (๓๔๓) , โรงเรียน (๒๙๒) และ ตลาด/ห้างสรรพสินค้า (๒๕๔) จากสถิติดังกล่าวพบว่ากลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงมักจะเลือกก่อเหตุบนถนน และเป้าหมายที่มีค่าสูง ซึ่งผู้ที่รับเคราะห์จากการกระทำต่างๆ ที่กล่าวมาก็มีทั้งในส่วนของผู้ที่ และประชาชน

จากการรวบรวมข่าวสาร และวิเคราะห์ข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ในเขตพื้นที่ ๘ เมืองหลักสำคัญ ได้แก่ ๑) อ.เมืองปัตตานี, ๒) อ.เมืองยะลา, ๓) อ.เมืองนราธิวาส, ๔) อ.ตากใบ, ๕) อ.สุโหงโกลก-ลก, ๖) อ.เบตง, ๗) อ.หนองจิก และ ๘) อ.หาดใหญ่ เป็นพื้นที่เสี่ยงที่ผู้ก่อการร้ายมักหาหนทางสร้างสถานการณ์ความรุนแรง เพื่อบ่อนทำลายความมั่นคงของรัฐ สร้างผลกระทบในเชิงจิตวิทยาได้ในวงกว้าง รองลงมาได้แก่ พื้นที่ ๑๐ เมืองเฝ้าระวัง อันได้แก่ อ.สายบุรี, อ.หนองจิก, อ.ยะรัง, อ.ทุ่งยางแดง, อ.โคกโพธิ์, อ.รามัน, อ.บันนังสตา, อ.รือเสาะ, อ.บาเจาะ และ อ.ระแงะ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ผู้ก่อการร้ายมีความเคลื่อนไหวตามภาพข่าวอยู่บ่อยครั้ง และในหลายๆ กรณีหลังจากที่ ผู้ก่อการร้ายก่อเหตุการณ์ความรุนแรงเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะใช้พื้นที่หมู่บ้านยุทธศาสตร์ ๖๒ หมู่บ้าน เป็นเส้นทางในการหลบหนี และหลบซ่อน/พักพิง โดยการจำกัดเสรีในการปฏิบัติของผู้ก่อการร้ายที่จะก่อเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ต่างๆ

ตามข้อมูลสถิติบ่งชี้ได้ว่า น้อยครั้งที่ผู้ก่อการร้ายจะก่อเหตุ และเคลื่อนที่ผ่านในพื้นที่ที่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) แต่เนื่องจากกล้องวงจรปิด (CCTV) ที่มีการติดตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังมีอยู่อย่างจำกัด และกระจุกตัวอยู่ในเขตเมือง จึงทำให้เกิดช่องโหว่ที่ผู้ก่อการร้ายใช้ในการเคลื่อนที่เข้ามาก่อเหตุ และหลบหนีได้ ซึ่งหากสามารถติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV)

ได้ครอบคลุมปมคมนาคม และเส้นทางเข้า-ออกเขตพื้นที่ จะทำให้ดำเนินการเฝ้าตรวจ/แจ้งเตือน และติดตามจับกุมผู้ก่อเหตุกระทำได้อย่างสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพสูงสุด

ปัจจุบันในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ๕ อำเภอของ จ.สงขลา (รวม อ.หาดใหญ่) รวม ๓๘ อำเภอ มีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) จากหน่วยงานภาครัฐติดตั้งใช้งานในสถานที่ต่างๆ ซึ่งการดำเนินการใช้ประโยชน์ที่ผ่านมา จะกระทำใน ๒ ลักษณะ ได้แก่ ดำเนินการเฝ้าตรวจ/แจ้งเตือน กล่าวคือ การเฝ้าตรวจ ยานพาหนะ เฝ้าระวังตามฐานข้อมูลที่ผ่านเส้นทางด่านตรวจต่างๆ การตรวจสอบแผ่นป้ายทะเบียน เพื่อค้นหาผู้ครอบครองซึ่งอาจเป็นผู้ก่อการร้าย หรือผู้ติดแผ่นป้ายทะเบียนปลอม และการติดตามจับกุม ผู้ก่อเหตุ กล่าวคือ การตรวจสอบกล้องวงจรปิดจากสถานที่เกิดเหตุ ปมคมนาคม และเส้นทางที่ผู้ก่อการร้ายใช้ในการเคลื่อนที่เข้า และหลบหนี เพื่อสืบสวนหาตัวผู้ก่อเหตุ

โดยการดำเนินการในห้วงที่ผ่านมา มีข้อจำกัดบางประการที่ทำให้ไม่ได้ผลเท่าที่ควร กล่าวคือ กล้องในพื้นที่ชำรุดจากการกระทำผู้ก่อการร้ายเป็นจำนวนมาก, กล้องกระจุกตัวอยู่ในเขตชุมชน และไม่ครอบคลุมปมคมนาคม/เส้นทางเข้าออกพื้นที่, คุณภาพของภาพที่ได้จากกล้องวงจรปิดไม่สามารถระบุรายละเอียดได้ และข้อจำกัดของมนุษย์ (Human error)

บทสรุปของผู้วิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์ความมั่นคง ก่อน การติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ กล่าวคือเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ จชต.ของประเทศไทย เป็นเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อความมั่นคงภายในของรัฐ สร้างความสูญเสียทั้งชีวิต และทรัพย์สิน ให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป็นจำนวนมาก การใช้ประโยชน์ที่ผ่านมา ได้กระทำใน ๒ ลักษณะ ได้แก่ ดำเนินการเฝ้าตรวจ/แจ้งเตือน และการติดตามจับกุมผู้ก่อเหตุ แต่ยังไม่มีการบูรณาการการใช้งานร่วมกันในหลายๆ อย่าง รวมทั้งข้อจำกัดบางประการที่ทำให้การใช้งานยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร คือ กล้องกระจุกตัวอยู่ในเขตเมือง ไม่ครอบคลุมปมคมนาคม/เส้นทางเข้าออกพื้นที่ คุณภาพของภาพที่ได้จากกล้องวงจรปิดไม่สามารถระบุรายละเอียดทางกายภาพได้ และยังมีปัจจัยอื่นๆ หลายประการที่กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ไม่มีประสิทธิภาพ เช่น จำนวนน้อย, สถานที่ติดตั้งไม่ตรงจุด, มุมกล้องไม่ดี, คุณภาพกล้องแย่, ระบบเชื่อมต่อ, Software ประมวลผลไม่ทันสมัย, มีหน่วยงานหลายหน่วยงานมากเกินไปที่เป็นเจ้าของระบบ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) รวมถึงเจ้าหน้าที่ประจำ ณ ศูนย์ควบคุมทุกระดับไม่มีความคุ้นเคย ชำนาญพื้นที่ และไม่มีทักษะที่ดีในการสังเกตสิ่งต่างๆ ที่ผิดปกติ ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้ก่อการร้ายอาศัยปัจจัยเหล่านี้ ก่อเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ง่าย

๒. สถานการณ์ความมั่นคง หลัง การติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

หลังจากมีโครงการบูรณาการและติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นโครงการขนาดใหญ่ของกระทรวงมหาดไทย ปี พ.ศ.๒๕๕๐ พบว่าสถิติการก่อเหตุการณ์ไม่สงบลดลงอย่างมาก และในทันที จากนั้นยังมีการติดตั้งระบบ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) และระบบที่เกี่ยวข้องอีกหลายโครงการต่อเนื่องมาจนถึงปี พ.ศ.๒๕๖๐ เริ่มมีโครงการเช่ากล้อง และระบบโครงการติดตั้งระบบป้องกันความปลอดภัย ด้วยระบบ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในเขตเมือง ทำให้มีเกิดความปลอดภัยในเขตเมืองต่างๆ ซึ่งเป็นพื้นที่ สำคัญของทางราชการ และพื้นที่เศรษฐกิจของแต่ละจังหวัด มีผลทำให้การก่อความไม่สงบเกิดเฉพาะ รอบนอก ปัจจุบันยังมีแผนที่จะบูรณาการกล้องของหน่วยงานต่างๆ และกล้องของเอกชนเข้าด้วยกัน

เพื่อมีการใช้ร่วมกันหลายหน่วยงาน ประหยัดงบประมาณ และกำลังพลของทางราชการ พร้อมทั้งนำเทคโนโลยีด้านการควบคุมการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน การวิเคราะห์ใบหน้า และเทคโนโลยี AI มาใช้มากขึ้น จะทำให้การขยายผลในคดีต่างๆ จากภาพที่บันทึกหรือภาพขณะเวลานั้นๆ จากระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด สามารถปฏิบัติการเชิงรุก และความสามารถในการปราบปรามมีประสิทธิภาพขึ้น ผลจากการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) สามารถสืบสวนขยายผล ติดตามจับกุมคนร้าย ด้วยระบบเทคโนโลยีจากกล้องวงจรปิดได้หลายคดีซึ่งจะเห็นได้จากตารางสถิติต่างๆ ดังนี้

ตารางที่ ๔ - ๑ สถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนใต้

เหตุการณ์	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม เหตุการณ์
๒๕๕๒	๑๑๖	๑๑๓	๑๑๙	๑๗๙	๙๒	๑๐๑	๙๘	๑๑๑	๑๑๖	๘๘	๖๙	๑๔๖	๑๓๔๘
๒๕๕๓	๗๙	๘๖	๙๓	๑๐๐	๘๒	๑๒๖	๘๙	๗๗	๑๕๓	๑๓๐	๖๘	๘๒	๑๑๖๕
๒๕๕๔	๙๓	๙๐	๘๐	๗๐	๘๐	๖๖	๘๕	๑๑๐	๗๑	๑๖๔	๙๑	๘๕	๑๐๘๕
๒๕๕๕	๖๖	๖๕	๘๒	๗๓	๖๑	๘๘	๘๕	๖๐๕	๙๔	๑๐๖	๗๔	๕๙	๑๔๕๘
๒๕๕๖	๘๖	๑๐๑	๑๔๑	๒๘๖	๙๑	๑๐๐	๓๓๗	๑๙๑	๖๔	๑๖๓	๘๖	๑๗๗	๑๘๒๓
๒๕๕๗	๑๐๑	๒๒๔	๑๐๐	๗๓	๑๔๗	๑๒๙	๖๓	๗๖	๖๙	๖๕	๖๔	๙๙	๑๒๑๐
๒๕๕๘	๔๙	๖๙	๕๘	๕๒	๖๒	๔๓	๑๐๔	๔๘	๖๕	๗๘	๓๖	๔๔	๗๐๘
๒๕๕๙	๓๒	๖๖	๗๒	๗๔	๓๙	๕๒	๕๗	๑๐๑	๔๘	๔๗	๖๘	๓๒	๖๘๘
๒๕๖๐	๓๑	๔๓	๔๗	๗๘	๕๑	๔๖	๔๖	๓๘	๓๒	๒๙	๓๑	๒๘	๕๐๐
๒๕๖๑	๒๕	๔๓	๒๙	๒๘	๗๕	๔๔	๒๙	๓๖	๓๕	๒๗	๓๔	๓๖	๔๔๑

ที่มา : ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า (ศปก.ตร.สน.) ยะลา

ตารางที่ ๔ - ๒ สถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แยกประเภทคดี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๒

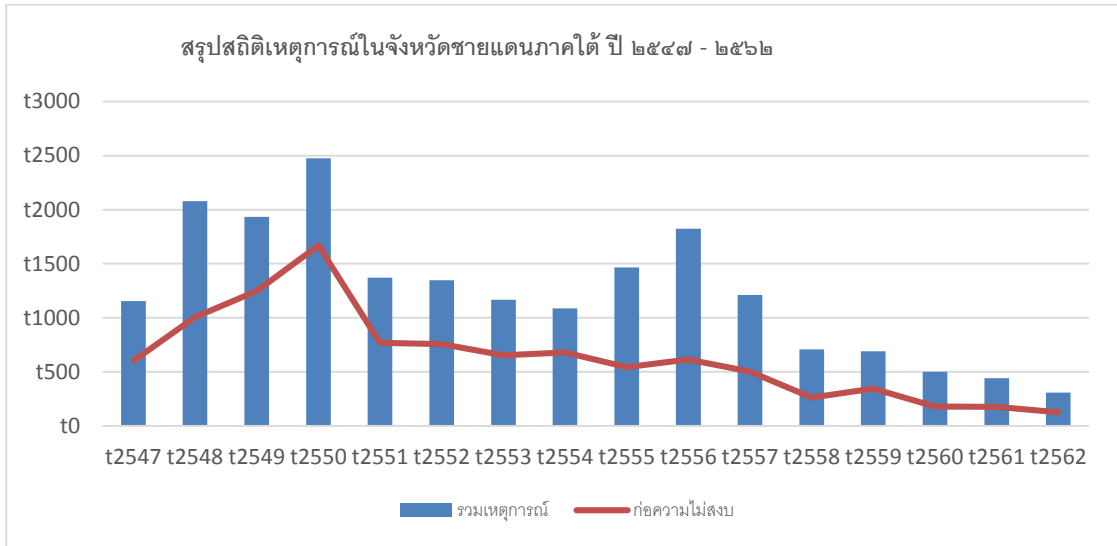
ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๔๔	๔๔	๐	๐
2	ชุมโจมตี	๑๙๔	๑๙๔	๐	๐
3	ยิง	๙๔๐๗	๔๓๗๐	๓๘๘๖	๑๑๕๑
	3.1 ตามยิง	๕๑๐๐	๒๔๙๓	๑๘๕๑	๗๕๖
	3.2 ยิงระยะประชิด	๑๖๖๕	๖๒๙	๘๘๕	๑๕๑
๙	3.3 ชุมนยิง	๑๔๙๐	๙๒๗	๔๕๗	๑๐๖
	3.4 อื่น ๆ	๑๑๕๒	๓๒๑	๖๙๓	๑๓๘
4	ระเบิด	๓๖๔๑	๓๕๘๐	๔๑	๒๐
	4.1 วาง	๓๔๐๔	๓๓๖๔	๒๔	๑๖
	4.2 ขว้าง	๒๐๖	๑๘๘	๑๕	๓
	4.3 อื่นๆ	๓๑	๒๘	๒	๑

ตารางที่ ๔ - ๒ สถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แยกประเภทคดี ตั้งแต่ปี พ.ศ.
๒๕๔๗ ถึง พ.ศ.๒๕๖๒ (ต่อ)

๕	วางเพลิง	๑๗๓๓	๑๕๑๖	๑๐๖	๑๑๑
	5.1 โรงเรียน	๓๒๗	๓๑๕	๓	๙
	5.2 ส่วนราชการ	๑๓๑	๑๒๕	๒	๔
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๓๖๗	๒๘๙	๒๘	๕๐
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๒๖๗	๒๖๒	๐	๕
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์ โทรคมนาคม	๒๑๔	๒๑๓	๐	๑
	5.6 อื่นๆ	๔๒๗	๓๑๒	๗๓	๔๒
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๑๐๘	๙๒	๙	๗
	6.5 ฆ่าตัดคอ	๔๕	๓๘	๓	๔
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๖๐	๕๑	๖	๓
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๓	๓	๐	๐
7	ประสงค์ต่ออาวุธ	180	๑๗๗	๐	๓
	7.1 อาวุธปืน	๑๗๔	๑๗๒	๐	๒
	7.2 วัตถุระเบิด	1	๑	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๕	๔	๐	๑
8	ชุมนุมประท้วง	65	๖๕	๐	๐
9	ทำร้าย	๔๖๑	๔๙	๓๓๑	๘๑
10	อื่นๆ	๓๕	๓๕	๐	๐
	รวม	๑๕๘๖๘	๑๐๑๒๒	๔๓๗๓	๑๓๗๓
					๕๗๔๖
ก่อกวน					๓๕๙๓
๑. ยิงรบกวน					๓๖๙
๒. ขว้างระเบิดเพลิง					๘๑
๓. เฝายาง					๔๖๐
๔. ไปรยตะตู่เรือใบ					๒๓๐
๕. ตัดต้นไม้					๑๔๓
๖. ถอดน็อตรางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า					๔๕
๗. วัตถุต้องสงสัย					๔๓๓
๘. อื่นๆ					๑๘๓๒
ปะทะ					๓๒๑

ที่มา : ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า (ศปก.ตร.สน.) ยะลา

แผนภาพที่ ๔ - ๑ สถิติเหตุการณ์ที่ลดลงตลอด ๑๐ ปี

ที่มา : ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า (ศปก.ตร.สน.) ยะลา

สรุป ตารางที่ ๔ - ๑ - ๔ - ๒ และแผนภาพที่ ๔ - ๑ หลังจากมีเหตุการณ์ไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ เหตุการณ์รุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อมีโครงการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด(CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มเติม ในปี ๒๕๕๐ โดยบูรณาการกล้อง CCTV เดิม ๙๒๐ กล้อง และติดตั้งกล้อง CCTV ใหม่ ๓,๕๒๐ กล้อง มีผลทำให้สถิติเหตุการณ์ทั้งหมด และสถิติเหตุการณ์ไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน และยังคงมีโครงการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) อื่นๆ ตามมาอีก สถิติเหตุการณ์ความไม่สงบก็ยังคงลดลงเรื่อยๆ ต่อไป

ตารางที่ ๔ - ๓ โครงการเช่ากล้องและระบบโครงการติดตั้งระบบป้องกันความปลอดภัย ด้วยระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในเขตเมือง ซึ่งเป็นโครงการที่ติดตั้งล่าสุดเมื่อปี ๒๕๖๐

เหตุการณ์	๒๕๖๐ - ๒๕๖๓												รวมเหตุการณ์	ใช้ขยายผลได้
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.		
เหตุก่อความไม่สงบ	๑๔	๒	๓๒	๓	๔	๑๑	๑๕	๑๑	๑	๔	๓	๑๒	๑๑๒	๑๐๔
อุบัติเหตุทางถนน	๗๗	๗๗	๖๒	๓๖	๔๒	๓๗	๖๖	๕๗	๕๓	๕๘	๕๙	๕๒	๖๗๖	๖๕๐
อาชญากรรม (ชิงทรัพย์ วางเพลิง ทำร้ายร่างกาย)	๑๑๔	๗๙	๗๑	๕๔	๕๕	๗๘	๘๒	๕๙๙	๕๕	๑๐๓	๑๐๒	๙๓	๙๗๘	๙๒๘
เหตุการณ์ที่ระบบจับได้ (LPR, AI)	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๒	๐	๓	๔
													๑๗๖๙	๑๖๘๖

ที่มา : ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า (ศปก.ตร.สน.) ยะลา

สรุป ตารางที่ ๔ - ๓ สถิตินี้ได้จากระบบเช่ากล้องและระบบโครงการติดตั้งระบบป้องกันความปลอดภัย ด้วยระบบกล้องวงจรปิด (CCTV) ในเขตเมือง ซึ่งเป็นระบบที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน มีระบบบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน ระบบอ่านป้ายทะเบียนรถยนต์ตามด่านตรวจ ระบบ AI บางกล้อง CCTV ระบบแผนที่ พร้อมทั้งมี Operators ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ภาพจากกล้องมีความชัดเจนระดับความละเอียด ๕ ล้านพิกเซล ทำให้สามารถขยายผลคดีต่างๆ ได้จำนวนมากกว่าที่เคยเป็นมา

ความพยายามที่จะบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้มีประสิทธิภาพ ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๖ จนถึงปัจจุบัน มีการจัดทำแผนแม่บทระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนา ปัจจุบันมีจำนวนกล้องที่ต้องนำมาบูรณาการมากถึง ๖,๖๖๕ กล้อง ซึ่งเป็นของหลายหน่วยงาน หลายยี่ห้อ หลายอายุการใช้งาน เข้าด้วยกัน มีการจัดตั้งศูนย์ควบคุม CCTV เป็นส่วนร่วมในหลายระดับ จำนวน ๔๖ ศูนย์ ในปัจจุบัน ซึ่งสามารถพัฒนาประสิทธิภาพ และบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้สมบูรณ์ มีประสิทธิภาพสูงสุด จนอาจเรียกได้ว่าเป็น Smart City อย่างแท้จริง

บทสรุปของผู้วิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์ความมั่นคง หลัง การติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบันเป็นเพียงส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาเพื่อป้องกันการก่อการร้าย การก่ออาชญากรรม การรักษาความปลอดภัยของชีวิต ทรัพย์สินและสถานที่ และเพื่อการจัดระเบียบสังคม และสร้างความสงบของเมือง หลังจากที่มีการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) การสืบสวนหลังเกิดเหตุ เพื่อจับกุมคนร้าย หรือกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ เพื่อนำมาดำเนินคดีในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งกล้องวงจรปิดถือเป็นพยานหลักฐานสำคัญในด้านการสืบสวน และการสอบสวนดำเนินคดี เสริมให้เกิดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมว่า ไม่มีการจับผิดตัวหรือมีการใส่ร้ายผู้ต้องหาอย่างไม่มีหลักฐาน เป็นการป้องกันการนำเอาประเด็นหรือจุดผิดพลาดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐ เอาไปเป็นประโยชน์ในการสร้างความเข้าใจผิด หรือนำไปเป็นปัจจัยเอื้อให้แก่กลุ่มบุคคล หรือ ขบวนการที่นิยมใช้ความรุนแรงมาจุดประกายให้เกิดความแตกแยกในสังคมได้ อีกทั้งการใช้เทคโนโลยีกล้องวงจรปิดมาเสริมการทำงานของภาครัฐทั้งฝ่ายทหาร ตำรวจ และ ฝ่ายปกครองนั้นสามารถทำให้สืบสวนขยายผลถึงผู้ร่วมกระทำความผิดในลักษณะองค์กร หรือเครือข่ายได้เป็นอย่างดีสามารถต่อยอดไปถึงงานด้านความมั่นคงได้

การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มาใช้ในงานความมั่นคงของจังหวัดชายแดนภาคใต้เริ่มตั้งแต่เหตุการณ์ที่ทวีความรุนแรงขึ้น กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เริ่มเข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการติดตามจับกุมคนร้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อมีการนำกล้องวงจรปิดมาใช้เป็นเครื่องมือในการสืบสวนขยายผลในการจับกุม คนร้ายหรือผู้ก่อเหตุรุนแรง ปรากฏว่ามีผลการจับกุมเพิ่มขึ้นถึง ๗๐%” แสดงถึงประโยชน์ของการนำกล้องวงจรปิดมาใช้ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และสืบสวนขยายผลในการพิสูจน์ทราบ ตัวบุคคล กลุ่มบุคคล วิธีการกระทำความผิดของกลุ่มขบวนการอย่างได้ผล

ปัญหา และอุปสรรคของการนำเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในการนำมาใช้งานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (Closed Circuit Television) เป็นเครื่องมือสำคัญที่หน่วยงานต่างๆ ติดตั้งเพื่อใช้ในการติดตาม/ตรวจสอบพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ต่างๆ แต่การใช้งานยังเป็นลักษณะที่ต้องใช้บุคคลในการควบคุม ประกอบกับระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของแต่ละหน่วยงาน แยกอิสระต่อกัน และไม่มีการเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลอื่นๆ ทำให้การใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ยังไม่เกิดประโยชน์สูงสุด ขาดประสิทธิภาพ ปัจจุบันระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อระบบรักษาความปลอดภัย รวมถึงการติดตาม/ตรวจสอบพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อใช้เป็นหลักฐานหรือติดตามบุคคลหรือวัตถุต่างๆ และเป็นระบบที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้มีความชาญฉลาด จนสามารถวิเคราะห์ข้อมูลภาพเสียงพร้อมการแจ้งเตือนโดยอัตโนมัติ และสามารถเชื่อมโยงกับระบบวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อเปรียบเทียบ/สืบค้นข้อมูลภาพเสียงจากฐานข้อมูลอื่นๆ ได้ จากผลสำรวจระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เบื้องต้นทั่วประเทศ ซึ่งดำเนินการโดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ – พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐ พบว่า หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชนได้มีการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) แล้วรวมทั้งสิ้น ๓๖๗,๒๖๕ กล้อง แบ่งเป็นระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) แบบ Analog ร้อยละ ๔๕ และแบบ Digital ร้อยละ ๕๕ ซึ่งในภาพรวมเป็นของหน่วยงานภาครัฐร้อยละ ๗๓ ในจำนวนนี้ กว่าร้อยละ ๑๐ – ๑๕ ขำรุด/ใช้งานไม่ได้ และกว่าร้อยละ ๕๐ เป็นกล้องที่บันทึกข้อมูลภาพเสียงที่ตัวกล้อง โดยไม่ได้มีการเชื่อมโยงเพื่อส่งข้อมูลภาพเสียงกลับไปยังศูนย์ควบคุมของหน่วยงานเจ้าของระบบ หรือมีลักษณะ Stand Alone ทำให้หน่วยงานเจ้าของระบบจะต้องจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปเก็บข้อมูลจากตัวกล้องที่จุดติดตั้งกล้องเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้งานข้อมูลเป็นครั้งคราว ส่งผลให้มีข้อจำกัดด้านปริมาณข้อมูลที่จะจัดเก็บ หรือมีระยะเวลาในการบันทึกข้อมูลภาพเสียงได้จำกัด ขึ้นอยู่กับขนาดของหน่วยความจำในตัวกล้อง

นอกจากนี้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของแต่ละหน่วยงานมีลักษณะเป็นระบบปิด กล่าวคือ มีการเชื่อมโยง และใช้งานเฉพาะภายในหน่วยงานของตนเอง มีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ มีแนวทาง และวิธีการในการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกัน และไม่มีการเชื่อมโยงในลักษณะบูรณาการกับระบบกล้องโทรทัศน์ วงจรปิด (CCTV) ของหน่วยงานอื่นๆ ประกอบกับวัตถุประสงค์ในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของแต่ละหน่วยงานแตกต่างกัน และข้อจำกัดด้านงบประมาณ ส่งผลให้เกิดปัญหา และข้อจำกัดในการใช้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ให้มีประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุด ดังนี้

๑. ไม่สามารถนำข้อมูลภาพเสียงที่มีการบันทึก มาใช้ให้เกิดประโยชน์ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพได้ เช่น ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีการเชื่อมโยงกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือกักรมการขนส่งทางบก ทำให้ต้องใช้ระยะเวลาในการเข้าถึงข้อมูลเมื่อมีกรณีจำเป็นที่จะต้องติดตามหรือตรวจสอบเหตุการณ์ใดๆ และระบบส่วนใหญ่ไม่มีขีดความสามารถในการวิเคราะห์ (Analytic) ข้อมูลภาพเสียง

๒. มีความแตกต่างด้านเทคนิคของระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทำให้การบูรณาการจำเป็นต้องมีระบบบริหารจัดการส่วนกลาง โดยเฉพาะระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดแบบ Analog ซึ่งจะต้องมีขั้นตอนการปรับปรุงข้อมูลก่อนนำมาใช้งานเชิงวิเคราะห์บางลักษณะงาน

๓. จุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีความซ้ำซ้อนในบางพื้นที่ ไม่ครอบคลุมในบางพื้นที่ และการวางตำแหน่งของกล้องไม่เหมาะสม เนื่องจากขาดการประสานงาน หรือการสอบถามหน่วยงานที่ประสงค์จะใช้งานร่วม ทำให้เกิดการลงทุนซ้ำซ้อน หรือไม่เกิดประโยชน์สูงสุด

๔. การบริหารจัดการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) แต่ละหน่วยงานมีความแตกต่างกัน เช่น รูปแบบการบันทึกข้อมูล การตั้งเวลาของระบบ การกำหนดชื่อจุดติดตั้ง การวางตำแหน่งกล้อง ระยะเวลาในการเก็บรักษาข้อมูล ระบบภูมิสารสนเทศที่ใช้งาน และการดูแลบำรุงรักษา ระบบเป็นต้น ทำให้เกิดปัญหาในการนำข้อมูลภาพเสียงมาใช้ประโยชน์ในลักษณะบูรณาการ

ปัญหาข้อขัดข้องที่สำคัญของคณะกรรมการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้สรุปปัญหาข้อขัดข้องไว้ดังนี้ (หนังสือคณะกรรมการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ นร ๕๑๐๓/๒๑๘๗ ลง ๒๗ ธ.ค.๒๕๖๑)

๑. กล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของ สป.มท. มีการชำรุดเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเสื่อมสภาพใช้งานมาเป็นเวลานาน

๒. โครงการปรับปรุงและขยายถนนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการรื้อสายไฟ ทำให้มีผลกระทบกับระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด รวมถึงในพื้นที่ จ.ยะลา มีโครงการเดินสายไฟฟ้าใต้ดิน ซึ่งจะมีผลกระทบต่อวิธีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในปัจจุบัน

๓. ระบบอ่านป้ายทะเบียน และวิเคราะห์ทะเบียนยานพาหนะ (ระบบ LPR) ที่ติดตั้งอยู่ประจำด่านตรวจทั้ง ๒๓ ด่านตรวจ ปัจจุบันไม่สามารถใช้งานได้เต็มที่ประสิทธิภาพ เนื่องจากเกิดปัญหาภายในเครือข่ายของบริษัทฯ คู่สัญญา

ศูนย์ CCTV สขว.กอ.รมน. ภาค ๔ สน. ได้สรุปปัญหาข้อขัดข้อง ดังนี้ (พฤษภาคม ๒๕๖๒)

๑. ระบบบริหารจัดการและบันทึกภาพ (Video Management Software : VMS) ในศูนย์ย่อยให้กับศูนย์ระดับอำเภอและจังหวัด จำนวน ๓๘ ศูนย์/๑ ระบบ ซึ่งมี Server ๑๔ ตัว จะต้องรองรับใช้งานกล้องได้ ๕,๐๐๐ กล้อง มีปัญหา/ข้อขัดข้อง ดังนี้ (ดูตารางที่ ๔ - ๔ ประกอบ)

ตารางที่ ๔ - ๔ สรุปรายละเอียด Server VMS

สิทธิ์การ นำเข้า ระบบ	นำเข้า ระบบได้	คงเหลือการ นำเข้า	ดูภาพได้	ดูภาพไม่ได้	บันทึกภาพ ได้	ไม่ บันทึกภาพ
๕,๐๐๐	๔,๕๑๙	๔๘๑	๑,๘๒๔	๓,๑๗๖	๒๙๖	๔,๗๐๔

ที่มา : ที่ปรึกษาและนักวิชาการประจำสำนักงานเลขาธิการ กอ.รมน.(๒๕๖๒)

๑.๑ การนำกล้องเข้าสู่ระบบ Server VMS จำนวน ๕,๐๐๐ กล้อง ยังไม่ครบตามจำนวน ปัจจุบันนำเข้ารระบบได้ จำนวน ๔,๕๑๙ กล้อง คงเหลือยอดกล้องที่ต้องนำเข้า จำนวน ๔๘๑ กล้อง เนื่องจาก บจก.กันโน้ ซีสเต็มส์ อินทีเกรชั่น ผู้รับจ้าง ยังดำเนินการให้ไม่ครบ

๑.๒ การดูภาพจากกล้องในระบบ Server VMS จำนวน ๕,๐๐๐ กล้อง ยังดูได้ ไม่ครบตามจำนวน ปัจจุบันสามารถดูภาพได้ จำนวน ๑,๘๒๔ กล้อง ไม่สามารถดูภาพได้ จำนวน ๓,๑๗๖ กล้อง เนื่องจากปัญหาทางเทคนิค

๑.๓ การบันทึกภาพจากกล้องได้ในระบบ Server VMS จำนวน ๕,๐๐๐ กล้อง ปัจจุบันสามารถบันทึกภาพได้จำนวน ๒๙๖ กล้อง เนื่องจากปัญหาทางเทคนิค

๒. กล้องโทรทัศน์วงจรปิด ของ สป.มท.บางตัวเป็นกล้องรุ่นเก่าแบบส่งสัญญาณภาพ ได้ ๑ สตรีม สามารถบันทึกภาพได้ในระบบบันทึกของหน่วยงานเจ้าของกล้องเพียง ๑ ระบบ

๓. Server VMS ของระบบบูรณาการที่ติดตั้งในบางพื้นที่ มีจำนวนลิขสิทธิ์ไม่เพียงพอ ต่อจำนวนกล้องที่มีอยู่ในพื้นที่นั้นๆ

๔. ระบบ Server VMS ที่ออกแบบ จำนวน ๑ Server จะต้องบริหารจัดการกล้อง หลายอำเภอ ทำให้การเชื่อมโยงสัญญาณเพื่อนำภาพจากกล้องในแต่ละอำเภอบันทึกที่ Server VMS ทำให้มีผลกระทบต่อ Bandwidth ที่ไม่เพียงพอ

๕. การเชื่อมโยงภาพจากกล้อง สป.มท. เพื่อนำมาบันทึกลงใน Server VMS มีผลกระทบทำให้กล้องบางตัวของ สป.มท.มีภาพเป็นจอต้ม

๖. ศูนย์ควบคุม CCTV ระดับหน่วยเฉพาะกิจจังหวัด ไม่สามารถดูภาพจากกล้อง Server VMS ได้ครบทุกอำเภอในพื้นที่รับผิดชอบ

๗. ระบบอ่านป้ายทะเบียนรถ บริเวณด่านตรวจความมั่นคง ๒๓ ด่าน การอ่านค่า ตรวจจับภาพป้ายทะเบียนรถไม่แม่นยำ และขีดจำกัดของกล้องอ่านป้ายทะเบียนและการประมวลผล จากโปรแกรมอ่านป้ายทะเบียน ขึ้นอยู่กับความเร็วรถ และมุมกล้อง

๘. ระบบบริหารงานส่วนกลาง และระบบวิเคราะห์ทะเบียนรถ เกี่ยวกับการแจ้งเตือนรถ เฝ้าระวังมีความล่าช้า

๙. โปรแกรมอ่านป้ายทะเบียนรถ ระบบบริหารงานส่วนกลาง และระบบวิเคราะห์ ทะเบียนรถเป็นโปรแกรมเก่า และล้าสมัย

ผลการตรวจโครงการเช่ากล้อง และระบบโครงการติดตั้งระบบป้องกันความปลอดภัย ด้วยระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในเขตเมือง จำนวน ๒ ระยะ ซึ่ง บจก.วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม เป็นผู้ให้เช่า ของ พล.ท.ณัฐฐิติร์ ละแมนชัย ที่ปรึกษา สง.เลขาธิการ กอ.รมน.และคณะ เมื่อ ๒๑ - ๒๓ พ.ค.พ.ศ.๒๕๖๒ มีข้อพิจารณาที่สำคัญ ดังนี้

๑. ขาดการถ่ายทอดเทคโนโลยี เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในศูนย์ควบคุม CCTV ที่ตั้ง อยู่ตาม สภ.ต่างๆ ที่ใช้ระบบเช่าเป็นเจ้าหน้าที่ที่ บจก.วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม เป็นผู้จ้าง (ตามสัญญาเช่า) ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปร่วมปฏิบัติงานในศูนย์ควบคุม CCTV ด้วย เวลา มีเหตุการณ์ต้องเฝ้าระวัง หรือต้องการข้อมูลใดๆ จากกล้อง CCTV ต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ของบริษัทฯ เท่านั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถดำเนินการได้ด้วยตนเอง เพราะขาดความสามารถทางด้านการใช้ เทคโนโลยี

๒. ขาดการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อเฝ้าระวัง ปัจจุบันการบริหารจัดการในศูนย์ควบคุม CCTV ในแต่ละศูนย์ฯ เป็นหน้าที่ของผู้ให้เช่า ซึ่งต้องจัดเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติประจำตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพื่อปฏิบัติงาน เฝ้าระวัง เก็บข้อมูล และจัดส่งข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อได้รับการร้องขอ เจ้าหน้าที่

ของบริษัทฯ ที่ส่งมาประจำ ไม่มีความสามารถที่จะวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ ข้อมูลที่ควรเป็น "เบาะแส" เพื่อการป้องกันได้ ส่วนใหญ่ข้อมูลที่ใช้จะใช้เพื่อ "การแกะรอย" หลังจากเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้ว

๓. การลบข้อมูล ปัจจุบันข้อมูลเหตุการณ์ต่างๆ ที่บันทึกเป็นภาพนิ่งหรือวิดีโอจาก กล้องวงจรปิด จะถูกเก็บเอาไว้ในคลังข้อมูลเวลา ๓๐ วัน หากไม่มีเหตุการณ์ใดๆ เกิดขึ้น ข้อมูลก็จะถูกลบทิ้งไปโดยอัตโนมัติ แต่หากข้อมูลใดมีความจำเป็นก็จะสามารถบันทึกเก็บไว้ได้โดยไม่สูญหาย แต่ปัจจุบัน พบว่าไม่มีใครที่จะเป็นผู้ตัดสินใจว่า "ข้อมูลใดควรเก็บไว้ หรือข้อมูลใดสามารถลบทิ้งได้" เจ้าหน้าที่ของบริษัทฯ จึงปล่อยให้ข้อมูลลบทิ้งโดยอัตโนมัติ

๔. ไม่สามารถอ่านป้ายทะเบียนรถจักรยายนต์ (จยย.) ได้ ปัจจุบันที่จุดตรวจ ๖๐ จุด ใน ๖ เมืองหลัก มีการติดตั้งกล้องสำหรับอ่านป้ายทะเบียน และกล้องอินฟราเรด ซึ่งสามารถอ่านเลขทะเบียนยานพาหนะได้ทั้งกลางวันและกลางคืน และสามารถบันทึกหมายเลขทะเบียนอัตโนมัติเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ได้ทันที แต่ปรากฏว่าไม่สามารถอ่านป้ายทะเบียนรถจักรยานยนต์ได้ เหตุเพราะป้ายทะเบียนรถจักรยานยนต์จะอยู่ด้านหลังรถ กล้องจึงไม่สามารถอ่านได้

คณะกรรมการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จชต. ได้ติดตามการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่ จชต. ระหว่างวันที่ ๒๓-๒๕ พ.ค.๒๕๖๒ สรุปปัญหาข้อขัดข้อง ดังนี้ (หนังสือคณะกรรมการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จชต. ที่ นร ๕๑๐๓/๘๔๗ ลง ๒๑ มิ.ย.๒๕๖๒)

๑. การตรวจจับทะเบียนรถของโปรแกรม LPR ยังไม่มีประสิทธิภาพ
๒. การเชื่อมโยงระบบผ่านระบบ IP-Link มีสัญญาณเสียบ่อย เนื่องจากระบบมีความแปรปรวนในเรื่องสัญญาณ
๓. การเชื่อมโยงด้วย ระบบ GIN พบปัญหาเรื่อง ความเร็วในการส่งผ่านข้อมูล (Band width) ไม่เพียงพอ
๔. กล้องของ สป.มท., สด.มท., ปค.มท. และ กอ.รมน.ภาค ๔ สน. เมื่อเสียบสายสัญญาณ บูรณาการทำให้กล้องดับ ต้องสลับปลั๊กกันใช้งาน ไม่สามารถดูได้พร้อมกัน
๕. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในศูนย์ควบคุม CCTV ไม่พอ และต้องทำงานอีกหลายหน้าที่
๖. เมื่อมีฝนตกหนัก ฝนฟ้าคะนอง ทำให้ระบบสายเคเบิลใยแก้วขัดข้อง ไม่สามารถดูภาพจากกล้องได้
๗. เจ้าหน้าที่จากหน่วยวางสายเคเบิลของบริษัทฯ เอกชนที่ประกอบธุรกิจในพื้นที่ มักทำให้กล้อง CCTV หันคลาดเคลื่อนจากมุมมองที่กำหนดไว้
๘. การดำเนินการจ้างซ่อมกล้อง และระบบใช้เวลานาน ทำให้ไม่สามารถใช้ภาพจากกล้อง CCTV บางส่วนได้

๙. ขอดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเพิ่มเติมในบางจุดที่ล่อแหลม

ในแผนแม่บทระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จชต. พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ (๒๕๖๒ : ๒๑) ได้กล่าวถึงจุดอ่อนของระบบ CCTV ไว้ว่า

๑. ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จชต.มีจำนวนมาก จากหลายโครงการ และหลายหน่วยงาน แต่มีสภาพล้าสมัย ติดตั้งมานานเกิน ๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๗๐ ของกล้องทั้งหมด

๒. จุดติดตั้งกล้อง CCTV ส่วนใหญ่ติดตั้งในเขตชุมชนเมือง ไม่ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยง
เฝ้าระวัง ปมคานาคมหลัก รอง และเส้นทางเข้าออกระหว่างอำเภอ

๓. ขาดเทคโนโลยีการเฝ้าตรวจ แจ้งเตือน สืบสวน ติดตาม ที่ทันสมัย

๔. ขาดบุคลากรและเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความชำนาญเฉพาะด้าน รวมทั้งการสับเปลี่ยน
กำลังและภารกิจมีผลต่อการปฏิบัติงาน

๕. ขาดฐานข้อมูล เช่น บุคคล ยานพาหนะ ระบบติดต่อสื่อสาร จากหน่วยงานอื่นๆ
เพื่อสนับสนุนการใช้งานระบบ CCTV

อุปสรรคในการบริหารจัดการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) แบบบูรณาการและ
แนวทางแก้ไข

ปัจจุบันหน่วยงานที่มีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) อนุญาตให้เฉพาะเจ้าหน้าที่
ที่ได้รับมอบหมายของหน่วยงานนั้นๆ เป็นผู้เข้าถึงข้อมูล โดยยังไม่เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่รัฐของหน่วยงาน
อื่นเข้าถึงแหล่งข้อมูลดังกล่าวโดยตรง อันเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านระเบียบของหน่วยงาน และกฎหมาย
ทำให้การเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลต่างๆ กับระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลางเพื่อใช้ประโยชน์ใน
เชิงวิเคราะห์เหตุการณ์ ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ ดังนั้นจึงควรมีการมอบหมายหน่วยงานใด
หน่วยงานหนึ่ง เช่น กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น ทำหน้าที่ในการประสานงาน
หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีระบบฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้งานเชิงวิเคราะห์ของ
ระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลาง เพื่อผลักดันให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือเชื่อมโยงระบบแบบ
Online อีกปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้การใช้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเกิดประโยชน์สูงสุดต่อสาธารณะ
คือ ความครอบคลุมพื้นที่ของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด จึงควรให้ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีส่วนร่วม
ร่วม โดยการเชื่อมโยงข้อมูลภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดของภาคเอกชน และภาคประชาชนไปยัง
ระบบ Cloud Storage ตามความสมัครใจ โดยเริ่มต้นจากกล้องในจุดที่สามารถเปิดเผยได้ เช่นกล้อง
ของภาคเอกชนที่หันหน้าไปด้านถนนสาธารณะ เป็นต้น ทั้งนี้ภาครัฐอาจมีมาตรการจูงใจเพื่อส่งเสริม
การมีส่วนร่วม เช่นการลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี การลดค่ากระแสไฟฟ้า เป็นต้น ซึ่งภาครัฐจะได้
ประโยชน์ทางอ้อมจากการลดภาระการลงทุน และการดูแลบำรุงรักษากล้องโทรทัศน์วงจรปิด รวมทั้ง
ประโยชน์สาธารณะด้านความมั่นคงปลอดภัยของสังคมอันประเมินมูลค่าไม่ได้

บทสรุปของผู้วิจัยเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของการนำเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์
วงจรปิด (CCTV) ในการนำมาใช้งานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนใหญ่ต่าง
หน่วยงานต่างก็ใช้งบประมาณของหน่วยงานเองจัดซื้อ และติดตั้งในพื้นที่ หรือจุดที่ตนเองรับผิดชอบ
เท่านั้น ตัวกล้องก็มีประสิทธิภาพเท่าที่งบประมาณของหน่วยสามารถจัดหาได้ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ก็
คือการขาดประสิทธิภาพของกล้อง กล้องเสีย กล้องชำรุด ภาพไม่คมชัด หรือจุดติดตั้งไม่ครอบคลุม
พื้นที่ ที่สำคัญคือแต่ละหน่วยก็จะมีวิธีการใช้งานที่แตกต่างกันไป ไม่มีการใช้งานร่วมกัน ขาดการแสวงหา
ความร่วมมือในการทำงาน ไม่มีความคิดในการที่จะบูรณาการทำงานร่วมกัน ต่อมาเริ่มมีการคิด
วิเคราะห์ปัญหารวมถึงการบูรณาการเข้ามาทำงานร่วมกันมากขึ้น แต่ก็ยังไม่ถือว่าสำเร็จลุล่วงไป
ทั้งหมด เนื่องจากโครงการที่เสนอต่างๆ ยังไม่ได้รับการแก้ไขให้จนจบโครงการ ก็มีการเปลี่ยนตัว
ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจ หรือผู้บังคับหน่วยทำให้นโยบายถูกเปลี่ยนไปด้วย เมื่อนโยบายเปลี่ยนก็จะทำ

ให้กรอบวงเงินงบประมาณสะดุดหยุดลง โครงการก็ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ทำให้เกิดปัญหา หรือ ช่องว่างในการทำงาน

แนวคิดการพัฒนา และการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารจัดการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) แบบบูรณาการ ในการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของหน่วยงานเจ้าของกล้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ควรมีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติดังนี้ (วิโรจน์ โตเจริญวานิช, ๒๕๖๒)

๑. แนวทางด้านเทคนิค ควรมีการกำหนดกรอบในการบริหารจัดการต่างๆ อาทิ

๑.๑ การกำหนดมาตรฐานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ต้องรองรับมาตรฐานสากล Onvif (Open Network Video Interface Forum) และ RTSP (Real Time Streaming Protocol) เพื่อให้สามารถบูรณาการการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิดได้ และมี Software Development Kit – SDK หรือ Application Programming Interface – API เพื่อให้สามารถนำมาพัฒนาการใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิดบนระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลางได้

๑.๒ การกำหนดมาตรฐานการบันทึกภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด เพื่อการใช้ประโยชน์ในเชิงวิเคราะห์ เช่น การบันทึกภาพจะต้องมีความละเอียดอย่างน้อยในระดับ Full HD (Full High Definition) หรือความละเอียดไม่น้อยกว่า ๑,๙๒๐ x ๑,๐๘๘ Pixels ที่ Frame Rate ไม่น้อยกว่า ๑๐ ภาพ/วินาที และกำหนดระยะเวลาในการเก็บรักษาข้อมูลไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน เป็นต้น

๑.๓ จัดให้มีระบบตรวจสอบความพร้อมของระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV Audit) เช่น ความพร้อมของอุปกรณ์กล้องโทรทัศน์วงจรปิด ความพร้อมใช้งาน และระบบสำรองของระบบเครือข่ายเชื่อมโยงกล้องโทรทัศน์วงจรปิด และมุมมองของกล้องที่ต้องสามารถบันทึกภาพได้ชัดเจน ไม่มีถูกบดบัง เป็นต้น ซึ่งระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลางจะต้องมีระบบที่ทำหน้าที่ตรวจสอบความพร้อมใช้งาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าภาพที่บันทึกไว้ทั้งหมดจะสามารถนำมาใช้งานได้จริง และสามารถแจ้งเตือนโดยอัตโนมัติ (alert) เมื่อมีจุดใดจุดหนึ่งขัดข้อง

๑.๔ กำหนดรูปแบบการกำหนดชื่อของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด เนื่องจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมีจำนวนมากซึ่งบริหารจัดการโดยหน่วยงานเจ้าของระบบ และมีใช้งานร่วมโดยหน่วยงานต่างๆ จึงต้องมีการกำหนดรูปแบบชื่อของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่สามารถบ่งบอกถึงข้อมูลต่างๆ ของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดนั้นๆ ได้ เช่น พื้นที่ที่ติดตั้ง ประเภทของกล้อง ความสามารถในการนำภาพมาวิเคราะห์ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ศูนย์บริหารจัดการฯ ระดับประเทศ หรือศูนย์สั่งการจังหวัดสามารถเรียกดูภาพ หรือใช้งานในด้านอื่นๆ ได้สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควบคู่กับการใช้ระบบภูมิสารสนเทศ (GIS)

๑.๕ กำหนดรูปแบบของวันที่ และเวลาของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด จะต้องมียูนิคที่ชัดเจน และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น YYYY-MM-DD เป็นต้น ซึ่งหากข้อมูลวันที่ และเวลาของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดแตกต่างกัน การบริหารจัดการ หรือการออกรายงานต่างๆ จะไม่เป็นรูปแบบเดียวกันทั้งหมด ทำให้ยากต่อการนำข้อมูลไปพิจารณา นอกจากนี้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดจะต้องมีระบบเทียบเวลาโดยอัตโนมัติกับระบบเทียบเวลามาตรฐาน Stratum ๑ ที่ให้บริการในประเทศไทย

ได้แก่ สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ (Time ๑.Nimt.or.th) กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ (Time.Navy.mi.th) และศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (clock.nectec.or.th) เป็นต้น เพื่อกล้องโทรทัศน์วงจรปิดแต่ละจุดบันทึกเวลาได้ถูกต้องตามความเป็นจริง

๑.๖ กำหนด Service Level Agreement (SLA) ของระยะเวลาในการซ่อมหรือเปลี่ยนกล้องโทรทัศน์วงจรปิด รวมถึงระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยงระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ด้วย

๒. แนวทางด้านกฎระเบียบ และหลักเกณฑ์การดำเนินงานสำหรับหน่วยงานรับผิดชอบระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

๒.๑ กำหนดให้มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประสานงาน หรือส่งเสริมสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือให้มีการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลต่างๆ เข้ากับระบบบริหารจัดการข้อมูลกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ส่วนกลาง เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ในเชิงวิเคราะห์ (analytic) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์

๒.๒ จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการกำกับดูแลระบบกล้อง CCTV รวมถึงการกำหนดผู้ที่ได้รับมอบหมายที่ชัดเจนในการเข้าดูภาพข้อมูล การดึงภาพข้อมูล หรือผู้ที่มีอำนาจในการอนุญาตให้หน่วยงานทั้งภายใน และภายนอกเข้าดูข้อมูลภาพหรือนำไปใช้ประโยชน์จากระบบกล้อง CCTV

๒.๓ จัดให้มีการจัดทำรายงานเหตุการณ์ของระบบกล้อง CCTV ทั่วประเทศของหน่วยงานภาครัฐ (Incident Report) โดยมีรายละเอียดที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทุกหน่วยงาน อาทิ การกำหนดรูปแบบของสถานที่เชื่อมโยงในรูปแบบพิกัดละติจูด และลองจิจูด สถานะของผู้ร้องเรียนเวลาในการบันทึก ฯลฯ

๒.๔ มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณา กำหนดหลักเกณฑ์หรือกฎหมาย เพื่อรองรับการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของประชาชน เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทั้งในบริเวณทางสาธารณะ และสถานที่ส่วนบุคคล

ส่วนแนวความคิดการพัฒนา และการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของ คณะที่ปรึกษา และนักวิชาการประจำสำนักงานเลขาธิการ กอ.รมน. (๒๕๖๒) ได้ให้แนวความคิดเห็นไว้ดังนี้

การใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จขต. มีมาตรการใช้งาน ๒ แบบ คือ (สขว.กอ.รมน.ภาค ๔ สน.๒๕๖๒)

๑. การใช้งานเชิงรุก ใช้เพื่อการเฝ้าระวังและแจ้งเตือน (ป้องกันไม่ให้เกิดเหตุ) การดำเนินการด้านกล้องวงจรปิดในมาตรการเชิงรุก มุ่งเน้นการรวบรวมข้อมูลด้านการข่าวต่างๆ สำหรับนำมาจัดทำฐานข้อมูล เพื่อป้องกัน แจ้งเตือน และใช้ประโยชน์ในการติดตามความเคลื่อนไหวตามภาพข่าวและแนวโน้มสถานการณ์

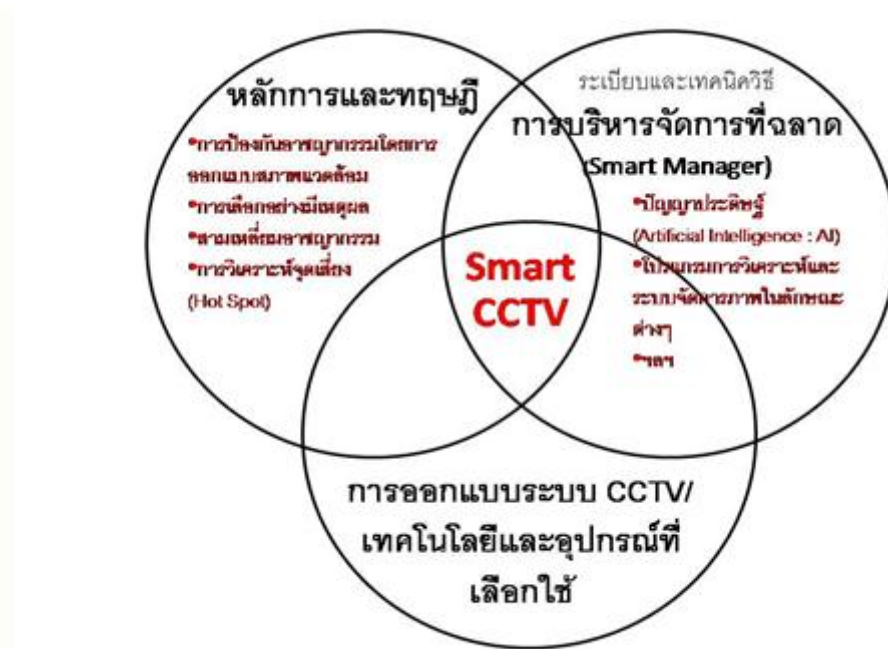
๒. การใช้งานเชิงรับ ใช้เพื่อสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อสนับสนุนการสืบค้นเพื่อหาตัวคนร้าย และเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี รวมทั้งใช้ในการพัฒนาฐานข้อมูล/สถิติ สนับสนุนงานด้านการข่าว

สขว.ก.ร.มน.ภาค ๔ สน.(๒๕๖๒) ได้เสนอแนวทางในการบูรณาการการใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จชต. ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ไว้ดังนี้

๑. จัดตั้งงบประมาณสนับสนุนการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่สาธารณะเพิ่มเติม
๒. ให้มีผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะในการใช้เทคโนโลยี การสังเกตเหตุการณ์ผิดปกติ บุคคลต้องสงสัย โดยควบคุมดูแลตลอด ๒๔ ชั่วโมง
๓. นำเทคโนโลยีมาช่วยในการปฏิบัติงานด้านการสืบค้น การติดตาม และการวิเคราะห์
๔. การจัดทำข้อมูลสถิติเปรียบเทียบการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ที่มีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)
๕. การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่เพิ่มเติม เช่น ตามแนวชายแดน ปมคมนาคมเส้นทางรอยต่อระหว่างอำเภอ หมู่บ้านที่เฝ้าระวัง
๖. พัฒนาบุคลากรประจำศูนย์ CCTV ให้สามารถใช้งานกล้องอย่างมีประสิทธิภาพ
๗. ให้มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมาปฏิบัติงาน เช่น ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ และเครือข่าย
๘. จัดให้มีการร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ แล้วนำมาถ่ายทอดความรู้ให้กับกำลังพลในหน่วย
๙. จัดให้มีการสัมมนาระดมแนวความคิดในการพัฒนาระบบให้มีความทันสมัย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากข้อมูลต่างๆ ที่กล่าวมาตั้งแต่ต้น คณะผู้จัดทำได้นำมาเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) และได้สังเคราะห์ออกมาเป็นแนวคิดการพัฒนาและการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๔ - ๒ ดังนี้

แผนภาพที่ ๔ - ๒ แนวคิดการพัฒนาและการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

กรอบแนวคิดการพัฒนา CCTV ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ที่มา : ที่ปรึกษาและนักวิชาการประจำสำนักงานเลขาธิการ กอ.รมน., ๒๕๖๒

แนวคิดการพัฒนาและการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จชต. ให้มีประสิทธิภาพ (Smart CCTV) จำเป็นต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนว่าต้องการ อย่างไร ไม่ควรเขียนกว้างจนเกินไป เพื่อการออกแบบระบบจะได้เป็นไปแบบเฉพาะเจาะจงตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งวัตถุประสงค์สำหรับการพัฒนา และบูรณาการระบบ CCTV ในพื้นที่ จชต. ที่น่าจะเป็น ได้แก่

๑. เพื่อป้องกันการก่อการร้าย
๒. เพื่อป้องกันการก่ออาชญากรรม
๓. เพื่อรักษาความปลอดภัยของชีวิต ทรัพย์สิน และสถานที่
๔. เพื่อจัดระเบียบสังคมและสร้างความสงบของเมือง

องค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการ ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป็น Smart CCTV ได้แก่

๑. การออกแบบระบบ CCTV /เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่เลือกใช้ ควรออกแบบ ระบบ CCTV เต็มทั้งระบบโดยวิศวกรผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะ และนำมาใช้เป็นแผนแม่บทในการพัฒนา และบูรณาการระบบ CCTV ต่อไป ส่วนเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่เลือกใช้ เช่น ตัวกล้อง โปรแกรม บริหารจัดการภาพ และระบบการเชื่อมโยงระหว่างกล้องต่อกล้อง สายเคเบิลที่ใช้ ควรมีมาตรฐานสากล และมีคุณสมบัติสามารถใช้งานได้ตามที่วิศวกรได้ออกแบบระบบไว้

๒. การใช้ระบบและเทคนิควิธีการบริหารจัดการที่ฉลาด (Smart manager) มาช่วย เพื่อลดภาระงานและความผิดพลาดของคน เช่น ระบบปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) โปรแกรมบริหารจัดการศูนย์ควบคุม CCTV โปรแกรมวิเคราะห์ระบบและจัดการภาพในลักษณะต่างๆ เป็นต้น

๓. นำหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาช่วยวางแผน องค์ประกอบข้อนี้ถือเป็นพื้นฐานความรู้หลักที่จะนำมาเสริมให้ระบบ CCTV มีประสิทธิภาพตามที่ต้องการ เช่น การกำหนดจุดติดตั้งกล้อง CCTV โดยใช้ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรมมาจับ ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล ทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน การวิเคราะห์จุดเสี่ยง (Hot Spot) เพื่อหาจุดที่ต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษ การป้องกันอาชญากรรมโดยการออกแบบสภาพแวดล้อม เป็นต้น

ข้อเสนอแนะการพัฒนาและการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จชต. ของคณะที่ปรึกษา และนักวิชาการประจำสำนักงานเลขาธิการ กอ.รมน.(๒๕๖๒)

ในคราวประชุม คณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (คปต.) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ)/ประธาน คปต. ได้สั่งการให้ กอ.รมน. เป็นเจ้าภาพดำเนินการจัดหากล้องโทรทัศน์วงจรปิดของทุกหน่วยงานที่จะติดตั้งใหม่ในพื้นที่ จชต. เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงระบบกันได้ และใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำกับดูแลการซ่อมบำรุงให้ใช้งานได้อยู่เสมอ ต่อมาเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๙ ที่ประชุม คปต. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ มีมติเห็นชอบดังนี้

๑. ร่างแผนแม่บทการบูรณาการกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่ จชต. ตามที่ กอ.รมน.ภาค ๔ สน. เสนอ (มุ่งจัดตั้งศูนย์ควบคุม ๔๖ ศูนย์ และเชื่อมโยงระบบเครือข่ายข้อมูลและการสื่อสาร)

๒. โครงการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด CCTV ในพื้นที่ จชต. รวม ๓ ระยะ

๓. โครงการติดตั้งระบบป้องกันความปลอดภัยในเขตเมือง ระยะที่ ๒ ด้วยระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในเขตพื้นที่ ๖ เมืองหลัก ประกอบด้วย อ.เบตง อ.เมืองปัตตานี อ.เมืองนราธิวาส อ.สุไหงโก-ลก อ.ตากใบ อ.หาดใหญ่

ความพยายามที่จะบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จชต. ให้มีประสิทธิภาพ มีมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๕๘ จนถึงปัจจุบัน พ.ศ.๒๕๖๒ มีจำนวนกล้องที่ต้องนำเข้าระบบบูรณาการถึง ๖,๖๖๕ กล้อง ซึ่งเป็นของหลายหน่วยงาน หลายยี่ห้อ หลายอายุการใช้งาน เข้าด้วยกัน โดยพยายามจัดตั้งศูนย์ควบคุม CCTV เป็นส่วนรวมในหลายระดับ แต่ ณ ปัจจุบัน ยังคงเกิดปัญหาขึ้นหลายประการ จากการศึกษา และวิเคราะห์ปัญหาาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จชต. แนวทางการพัฒนาและการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จชต. ตามแนวคิด Smart CCTV ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ การออกแบบระบบ CCTV /เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่เลือกใช้ โครงการติดตั้งระบบ CCTV ในพื้นที่ จชต. ไม่ได้มีการออกแบบระบบโดยวิศวกรผู้เชี่ยวชาญโดยตรง เพื่อเป็นแผนแม่บทในการพัฒนา โครงการติดตั้งและใช้งานระบบ CCTV ในพื้นที่ จชต. จึงไม่มีกรอบและแนวทางในการพัฒนาที่ชัดเจน ทั้งระบบการแจ้งเตือน ระบบการแสดงผล และระบบการบันทึก

เป็นเพียงแต่การเขียนขอบเขตของงาน (TOR) ขึ้นตามสถานการณ์ และความต้องการอย่างไม่มีระบบ และขาดกระบวนการวางแผนอย่างเป็นขั้นตอน บริษัทฯ ที่ชนะการประมูลรับจ้างติดตั้ง และวางระบบ ไม่มีความรู้และประสบการณ์ด้าน CCTV ที่แท้จริง ไม่มีวิศวกรผู้เชี่ยวชาญมาทำหน้าที่กำกับดูแลและควบคุมการวางระบบ เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่เลือกใช้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน บริษัทฯ ผู้รับจ้างเกิดการทิ้งงานและไม่สามารถส่งมอบงานทันตามที่กำหนดเวลาถึง ๒ ครั้ง ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการระบบมาจนถึงปัจจุบัน ดังที่กล่าวมาแล้ว

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาระบบ/เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่เลือกใช้

๑. ระบบเครือข่ายที่เหมาะสมต่อการใช้งานและสภาพพื้นที่จริง ควรใช้สายใยแก้วนำแสง (Fiber Optic) เป็นหลัก โดยเฉพาะการเชื่อมโยงกล้องต่างๆ ในพื้นที่อำเภอ และการส่งสัญญาณไปยังศูนย์ควบคุม CCTV ระดับอำเภอ เพราะสายใยแก้วนำแสง ไม่มีข้อจำกัดในเรื่อง Bandwidth (ความเร็วในการส่งข้อมูลของอินเทอร์เน็ต)

๒. หากใช้สายใยแก้วนำแสงเป็นเครือข่ายเชื่อมโยง ตามข้อ ๑ แล้ว การบันทึกภาพจากกล้องควรบันทึกที่ศูนย์ควบคุม CCTV ระดับอำเภอ เท่านั้นก็พอ โดยรับสัญญาณจากกล้องและระบบ LPR ในพื้นที่ที่รับผิดชอบทั้งหมด ส่วนกรณีใช้เครือข่ายไร้สาย ควรเลือกใช้ในกรณีจำเป็นหรือกล้อง CCTV แบบเคลื่อนที่เป็นหลัก

๓. เนื่องจาก Bandwidth ในเครือข่าย GIN มีจำนวนจำกัด จึงควรใช้เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงจาก ศูนย์ควบคุม CCTV ระดับอำเภอ-ศูนย์ควบคุม CCTV ระดับหน่วยเฉพาะกิจ-ศูนย์ควบคุม CCTV ระดับจังหวัด-ศูนย์ควบคุม CCTV ระดับบูรณาการ เท่านั้น

๔. ศูนย์ควบคุม CCTV ระดับบูรณาการ ๓ ศูนย์, ศูนย์ควบคุม CCTV ระดับหน่วยเฉพาะกิจ ๕ ศูนย์ และศูนย์ควบคุม CCTV ระดับจังหวัด ๓ ศูนย์ ต้องมีการออกแบบการแสดงผลที่ชัดเจน เพื่อสามารถคำนวณหาขนาด Bandwidth ของระบบ GIN ที่เหมาะสม เพราะขนาดของ Bandwidth ของระบบ GIN ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน

๕. ในศูนย์ควบคุม CCTV แบบบูรณาการ ไม่จำเป็นต้องมีระบบบันทึกภาพของศูนย์ฯ เอง หากจะดูภาพสดหรือย้อนหลัง สามารถจากเรียกดูได้จาก ศูนย์ควบคุม CCTV ระดับอำเภอได้ แบบ On Demand แต่ต้องกำหนด Bandwidth ของระบบ GIN ที่ชัดเจน ซึ่งจะเป็นการประหยัดงบประมาณ ไม่ต้องซื้อเครื่องบันทึกภาพซ้ำซ้อน และจะประหยัดข้อสัญญาณของระบบ GIN เพราะไม่ต้องให้กล้องทุกตัวที่อยู่ในระบบบูรณาการส่งสัญญาณเข้ามาที่ศูนย์ควบคุม CCTV ระดับบูรณาการ จะใช้ Bandwidth ของระบบ GIN สำหรับภาพที่ต้องการเรียกดูเท่านั้น

๖. กำหนดมาตรฐานกลางของกล้อง CCTV ที่ใช้ในพื้นที่ที่บูรณาการ ไม่ว่าจะกล้อง CCTV จะมาจากโครงการของใคร หรือหน่วยงานใด ควรเป็นกล้องที่อ้างอิงตามประกาศของกระทรวง ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง เกณฑ์ราคากลางและคุณลักษณะพื้นฐานของระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ฉบับเดือนตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งหากเป็นไปตามมาตรฐานนี้ จะสามารถรองรับการบูรณาการเข้าสู่ระบบได้

๗. อุปกรณ์บันทึกภาพ ควรใช้อุปกรณ์บันทึกภาพที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล มีมาตรฐาน และเคยใช้งานจริงได้เป็นอย่างดีในประเทศไทย เช่น BOSCH, Honeywell, Qognity เป็นต้น

อุปกรณ์บันทึกภาพเหล่านี้จะสามารถรองรับการบูรณาการร่วมได้เต็มประสิทธิภาพ หากใช้อุปกรณ์บันทึกภาพที่มีคุณภาพต่ำ และไม่มีมาตรฐาน จะมีปัญหาในการบูรณาการ

๘. โปรแกรมบูรณาการในพื้นที่ จชต. ควรใช้โปรแกรมเดียวกันในการบูรณาการ โดยคัดเลือกโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพใช้งานได้จริง (ปัจจุบันมี ๒ ยี่ห้อ คือ Verint (โดย บจก.กันโน้ ซีสเต็มส์ อินทีเกรชั่น) และ Qognify (โดย บจก.วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีสเต็มส์))

๙. จ้าง บจก.ที่ปรึกษา ดำเนินการออกแบบระบบและควบคุมโครงการฯ องค์ประกอบที่ ๒ การใช้ระเบียบและเทคนิควิธีการบริหารจัดการที่ฉลาด (Smart manager) มาช่วย

การบริหารจัดการระบบ CCTV ถือเป็นหัวใจสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำขั้นตอนการดำเนินงาน แนวทางการปฏิบัติในการเฝ้าระวัง และแนวทางการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุการณ์ต่างๆ การบริหารงานระบบการแจ้งเตือน ระบบการแสดงผลภาพ ระบบการบันทึกภาพ การดูแลบำรุงรักษา และข้อควรระวังด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และระบบบริหารจัดการที่มีความสำคัญที่สุดคือการบริหารจัดการด้านทรัพยากรบุคคล เนื่องจากเจ้าหน้าที่ในศูนย์ควบคุม CCTV ระดับต่างๆ มีจำนวนจำกัด มีภาระงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายหลายหน้าที่ ประกอบกับการสับเปลี่ยนหมุนเวียนกำลังเป็นประจำทุกปี เจ้าหน้าที่คนเก่าไม่มีโอกาสถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีให้แก่เจ้าหน้าที่คนใหม่ ส่งผลให้การปฏิบัติงานในศูนย์ควบคุม CCTV ไม่มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ด้วยข้อจำกัดดังกล่าวจึงจำเป็นต้องนำระเบียบและเทคนิควิธีการบริหารจัดการที่ฉลาด (Smart Manager) มาช่วยเหลือ ผู้จัดทำ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการใช้ระเบียบและเทคนิควิธีการบริหารจัดการที่ฉลาด

๑. พิจารณาคัดเลือกและนำระบบบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องมาใช้ เช่น ระบบบริหารจัดการด้านการจับป้ายทะเบียน ระบบบริหารจัดการด้านจับความเร็ว ระบบบริหารจัดการด้านจราจรอัจฉริยะ ระบบบริหารจัดการด้านขนส่ง

๒. นำระเบียบวิธีการจัดข้อมูลภาพต่างๆ มาประยุกต์ใช้งาน เช่น ระเบียบวิธีการวิเคราะห์ภาพเคลื่อนไหวของวัตถุ (Object Motion Detection) การวิเคราะห์คุณภาพของภาพใบหน้าสำหรับการค้นหาเฟรมภาพสำคัญ (Key Frame from Video Sequence Using a Face Quality) การตรวจจับหาป้ายทะเบียน (License Plate Detection) การตรวจสอบภาพใต้ท้องรถ (Under Vehicle Scanner) ระบบเฝ้าระวังด้วยกล้องวิดีโอวงจรปิด (A Generic Visual Surveillance) เป็นต้น

๓. หาก กอ.รมน.มีแผนการสร้างระบบ Cloud หรือ Big Data ควรพิจารณาใช้โปรแกรมประเภทปัญญาประดิษฐ์ (artificial intelligence : AI) ที่เกี่ยวข้องมาใช้

๔. ออกแบบโปรแกรมการบริหารจัดการศูนย์ควบคุม CCTV มาใช้บริหารเพื่อลดจำนวนเจ้าหน้าที่ที่มีค่อนข้างจำกัด

๕. จัดให้มีการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ภายในศูนย์ควบคุม CCTV ในทุกระดับ เพื่อแก้ไขการสับเปลี่ยนกำลังเจ้าหน้าที่ประจำปี ซึ่งหากมีการจัดการความรู้ที่ดี เจ้าหน้าที่ที่มาใหม่จะสามารถปฏิบัติงานได้เร็วขึ้น

องค์ประกอบที่ ๓ การนำหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาช่วยวางแผน

องค์ประกอบข้อนี้ถือเป็นพื้นฐานหลักที่จะนำมาเสริมให้ระบบ CCTV มีประสิทธิภาพตามที่ต้องการ เช่น การกำหนดจุดติดตั้งกล้อง CCTV โดยใช้ทฤษฎีสามเหลี่ยม อาชญากรรมมาจับ ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล ทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน การวิเคราะห์จุดเสี่ยง (Hot Spot) เพื่อหาจุดที่ต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษ การป้องกันอาชญากรรมโดยการออกแบบสภาพแวดล้อม เป็นต้น ปัจจุบัน โครงการบูรณาการกล้อง CCTV ในพื้นที่ จชต. มีแผนที่จะบูรณาการกล้องถึง ๖,๖๖๕ กล้อง ซึ่งอาจไม่มีความจำเป็น สิ้นเปลืองทรัพยากรของระบบ และไม่ประหยัดงบประมาณ เพราะตำแหน่งที่ติดตั้งกล้อง CCTV บางตัวไม่ตรงกับวัตถุประสงค์หลักของโครงการที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะในการนำหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาช่วยวางแผน

๑. การลด-ย้าย-เพิ่ม จำนวนกล้อง CCTV ที่จะบูรณาการ แนวคิดทฤษฎีที่สามารถนำมาใช้ตัดสินใจว่า กล้องจำนวน ๖,๖๖๕ กล้องที่มีอยู่แล้ว จะเลือกกล้องใดบ้างเข้าสู่ระบบบูรณาการ กล้องใดไม่ต้องนำเข้ารระบบบูรณาการ กล้องใดควรย้ายตำแหน่ง และจุดเสี่ยงใดที่จะต้องติดตั้งกล้องเพิ่มเติม ได้แก่ ทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมโดยการออกแบบสภาพแวดล้อม ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล (Ration Choice) ทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม และวิธีการวิเคราะห์จุดเสี่ยง (Hot Spot) (กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล ๑. ๒๕๕๕)

๒. การเลือกภาพที่จะแสดงในศูนย์ควบคุม CCTV ในแต่ละระดับว่าจะต้องแสดงภาพกี่ภาพ ที่เป็นจุดเสี่ยงและต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษ สามารถใช้แนวคิดและทฤษฎีตามข้อ ๑ ที่กล่าวมาแล้วได้

การซื้อระบบและเช่าระบบ

ปัจจุบัน การดำเนินการโครงการระบบ CCTV ในพื้นที่ จชต. มี ๒ ลักษณะ คือ

๑. การซื้อระบบและบริหารจัดการเอง การดำเนินการในลักษณะนี้ คือ การเขียนโครงการเพื่อขออนุมัติงบประมาณ จัดทำขอบเขตของงาน ประกาศจัดซื้อจัดจ้าง ได้บริษัทฯ ผู้รับจ้างดำเนินการติดตั้ง และวางระบบส่งมอบงานระยะเวลารับประกัน ๑ ปี การดำเนินการในลักษณะนี้พบปัญหา ดังนี้ ๑) หลังจากหมดระยะประกัน อุปกรณ์ต่างๆ จะเริ่มชำรุด ๒) สิ้นทรัพย์ในโครงการเป็นของทางราชการ เป็นภาระในการดูแลรักษาและซ่อมบำรุง ๓) การซ่อมบำรุงระบบ ค่าใช้จ่ายไม่ทันเวลา ไม่มีงบประมาณในการซ่อม ๔) ขาดการดูแลบำรุงรักษาระบบอย่างสม่ำเสมอ ระบบไม่พร้อมใช้งานตลอดเวลา ๕) ไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ควบคุม CCTV เพียงพอ ๖) การจัดซื้อจัดจ้างที่ไม่โปร่งใสทำให้ได้บริษัทฯ ผู้รับจ้าง ที่ไม่มีความรู้และประสบการณ์ด้าน CCTV นำอุปกรณ์ที่ไม่ได้มาตรฐานมาใช้ในระบบ ระบบที่ติดตั้งแล้วไม่สามารถใช้งานได้จริง หรือไม่เต็มประสิทธิภาพ เมื่อหมดระยะเวลาประกันก็ไม่มาดำเนินการแก้ไข

๒. การเช่าระบบจากเอกชน (Outsource) การดำเนินการลักษณะนี้ ทางราชการไม่ต้องลงทุน เพียงแต่ตกลงจ่ายค่าเช่าเป็นรายปี ตามขอบเขตของงาน (TOR) ที่จัดทำขึ้น บริษัทฯ ที่ให้เช่าจะเป็นผู้ดำเนินการทั้งหมด ตั้งแต่การออกแบบระบบ การลงทุนซื้ออุปกรณ์ การติดตั้งและวางระบบ การดูแลบำรุงรักษา การบริหารจัดการระบบ การจัดเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ควบคุม ทางราชการแค่รับผลที่ออกมา (Output) แล้วนำไปใช้งานตามที่ต้องการ

ปัจจุบัน โครงการระบบ CCTV ที่เช่าอยู่ คือ โครงการเช่ากล้องและระบบโครงการติดตั้งระบบป้องกันความปลอดภัย ด้วยระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในเขตเมือง ระยะที่ ๒ คือ การเช่ากล้องและระบบ จำนวน ๑,๘๓๕ กล้อง พร้อมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำศูนย์ควบคุมฯ จาก บจก.วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม บริเวณ ๖ เมืองหลัก ประกอบด้วย อ.เบตง จ.ยะลา อ.เมืองปัตตานี อ.เมือง อ.สุไหงโก-ลก อ.ตากใบ จ.นราธิวาส อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา และ ศขต. อ.เมืองยะลา โดย กอ.รมน. เป็นผู้เช่า จ่ายค่าเช่าเดือนละ ๑๐,๑๖๙,๑๕๑.๖๐ บาท จำนวน ๖๐ เดือน รวมค่าเช่าทั้งหมด ๖๑๐,๑๔๙,๐๙๖ บาท สัญญาเช่าตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ ซึ่งการเช่าระบบจากเอกชนจะแก้ไขปัญหาการซื้อระบบและบริหารจัดการเอง ตามข้อ ๑ ได้ทั้งหมด อีกทั้งทางราชการไม่ต้องเสียเงินงบประมาณครั้งละมากๆ เพื่อโครงการ ตลอดเวลาการเช่าระบบ บริษัทฯ ที่ให้เช่า ย่อมใช้อุปกรณ์ที่มีคุณภาพสูง ได้มาตรฐาน เพราะหากไม่สามารถทำตามเงื่อนไขตามที่ทางราชการ กำหนด จะต้องเสียค่าปรับตามที่กำหนดไว้ใน TOR ต่อไป

บทสรุปเรื่อง แนวคิดการพัฒนาและการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความประสงค์เพื่อบันทึกเป็นข้อมูลให้หน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้พิจารณาทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมา มีข้อบกพร่องที่ใดบ้าง และจะเดินทางไปพัฒนาต่อไปอย่างไร งบประมาณแผ่นดินจำนวนมากกว่า ๒,๐๐๐ ล้าน ที่ได้ทุ่มเทลงไปตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน นับเป็นเวลากว่า ๑๕ ปี ทำไม่ถึงไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หากมีการดำเนินการพัฒนา และบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จขต. สู่ความเป็น Smart CCTV ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยใช้งบประมาณให้คุ้มค่าต่อการลงทุน ควรมีหลักในการพิจารณา ดังนี้

๑. จ้างบริษัทที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ และได้การรับรองจากทางราชการ ออกแบบระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเต็มรูปแบบ โดยมุ่งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วเป็นพื้นฐานในการออกแบบ ตามแนวคิด Smart CCTV ที่กล่าวมาแล้ว เพื่อใช้เป็นแผนแม่บทในการเขียน TOR ระยะเวลาๆ

๒. ท้ายเปลี่ยนจาก "การซื้อระบบและบริหารจัดการเอง" เป็นการ "เช่าระบบจากเอกชน" แทน เพื่อตัดปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ควบคุม CCTV การดูแลบำรุงรักษาระบบ และประสิทธิภาพของการทำงาน ซึ่งจะช่วยประหยัดงบประมาณของแผ่นดินที่ต้องใช้จ่ายเป็นจำนวนมากในการซื้อระบบ และไม่เป็นภาระของทางราชการ

สรุป

ปัจจุบันระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดตาม/ตรวจสอบเหตุการณ์ และพฤติกรรมต่างๆ ย้อนหลัง และมีการพัฒนาให้มีความก้าวหน้าสามารถวิเคราะห์ข้อมูลภาพเสียงแบบอัตโนมัติ (Incident Analytic) เพื่อการแจ้งเตือนและสืบค้นข้อมูล โดยการเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ได้ อย่างไรก็ตามแต่ละหน่วยงานมีการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของตนเองแยกเป็นอิสระ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะของหน่วยงานนั้นๆ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่หน่วยงานภาครัฐจะต้องมีแนวทางการเชื่อมโยงระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของทุกหน่วยงานที่มีอยู่ในปัจจุบันให้เป็นเสมือนเครือข่ายเดียวที่มีความสมบูรณ์ ครอบคลุม

ทุกพื้นที่เป้าหมาย และมีการเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉพาะในเชิงระบบวิเคราะห์ และลดการลงทุนซ้ำซ้อน ภายใต้แนวทางการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยมีระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลางทำหน้าที่บริหารจัดการในภาพรวม แยกเป็นระดับจังหวัด และระดับประเทศ ในรูปแบบศูนย์ควบคุมการปฏิบัติการ เพื่อการปฏิบัติงานต่อเหตุการณ์ต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสานสอดคล้อง และรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ทั้งนี้ควรมีการกำหนดให้หน่วยงานใดหน่วยงานหน่วยงานหนึ่ง เช่น กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ทำหน้าที่ในการประสานงานหรือผลักดันให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีระบบฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้งานเชิงวิเคราะห์ของระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลาง สนับสนุนหรือยินยอมให้มีการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลกับระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลางแบบ Online เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์แบบบูรณาการได้อย่างแท้จริง

บทที่ ๕

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

จากการวิจัย เรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในครั้งนี้ได้ดำเนินการตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนั้นเพื่อให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และตอบโจทย์ปัญหาการวิจัยได้ จากผลจากการศึกษาวิจัยสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

๑. สรุปผลการวิจัย

๑.๑ สถานการณ์ความมั่นคง ก่อน และ หลังการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๑.๒ ปัญหา และอุปสรรคของการนำเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในการนำมาใช้งานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๑.๓ กำหนดแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๒. ข้อเสนอแนะ

๒.๑ ข้อเสนอแนะในระดับนโยบาย

๒.๒ ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติการ

๒.๓ ข้อเสนอแนะเพื่อการทบทวนครั้งต่อไป

สรุปผลการวิจัย

๑. สถานการณ์ความมั่นคง ก่อน และ หลังการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ปัญหาความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งที่รัฐบาล และทุกภาคส่วนจะต้องใส่ใจ และให้ความสำคัญ ซึ่งปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น เป็นปัญหาที่ฝังรากลึกมาอย่างยาวนาน เนื่องจากเป็นปัญหาในเชิงโครงสร้างลักษณะพหุสังคมในพื้นที่ โดยมีปัจจัยเสริมในเรื่องประวัติศาสตร์ และความไม่เป็นธรรม จึงมีหลายประเด็นที่มีความอ่อนไหวพร้อมที่จะเกิดปัญหา และความขัดแย้งในรูปแบบสถานการณ์ต่าง ๆ หากรัฐบาลมีความอ่อนแอในการบริหารจัดการพื้นที่ หรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ตรงจุด ทั้งนี้ในสถานการณ์ ณ ปัจจุบัน ความรุนแรงก็ยังคงอยู่เป็นผลให้ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้จำต้องดำรงชีวิตอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ปกติ ปัญหายังคงไม่ได้ลดลงไปกว่าเดิม แต่กลับฝังรากลึก ซ้ำซ้อน และยุ่งยากมากขึ้น ซึ่งหากรัฐยังคงไม่ปรับเปลี่ยนวิธีการ และพัฒนาการแก้ไขปัญหาให้เป็นระบบมีความถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากขึ้น สถานการณ์อาจจะเข้าสู่วิกฤติ และนำไปสู่การแยกเอกราชได้ในที่สุด

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาวิทยาการ และเทคโนโลยีในปัจจุบันมีความก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว เมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต จึงทำให้องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชนได้นำวิทยาการ และเทคโนโลยีเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ในองค์กร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (Close Circuit Television System : CCTV) เป็นวิทยาการ และเทคโนโลยีประเภทหนึ่งที่ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย กำลังเป็นที่นิยมในฐานะอุปกรณ์ที่ใช้สอดส่องเฝ้าระวังพื้นที่ และสังเกตเหตุการณ์ไม่ปกติ รวมถึงเป็นอุปกรณ์ที่ใช้บันทึกเหตุการณ์ในเวลาขณะเกิดเหตุที่ผ่านมาแล้วได้ ซึ่งได้ถูกนำมาติดตั้งตามสถานที่ต่างๆ เพื่อใช้ตรวจสอบ บันทึก และใช้เป็นหลักฐานหากมีเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้น

โดยการดำเนินการในห้วงที่ผ่านมา มีข้อจำกัดบางประการที่ทำให้ไม่ได้ผลเท่าที่ควร กล่าวคือ ในสถานการณ์ความมั่นคง ก่อนการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น ปัญหาการก่อการร้าย/การก่ออาชญากรรม รวมถึงการรักษาความสงบของเมืองในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงมีความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นอย่างมาก และเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นก็ไม่สามารถที่จะตามจับกุมผู้ก่อเหตุได้หลายครั้งหลายครา เป็นเหตุให้ผู้ก่อเหตุสามารถหลบหนีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ได้ ปัจจุบันหลังการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่าสถิติการก่อเหตุการณ์ไม่สงบลดลงอย่างมาก ซึ่งการดำเนินการใช้ประโยชน์ที่ผ่านมา จะเน้นเรื่องการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน สถานที่สำคัญ ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาชน ในการดำเนินการเฝ้าตรวจ/แจ้งเตือน กล่าวคือการเฝ้าตรวจ ยานพาหนะ เฝ้าระวังตามฐานข้อมูลที่ผ่านมา เส้นทางด่านตรวจต่างๆ การตรวจสอบแผ่นป้ายทะเบียนปลอม และการติดตามจับกุมผู้ก่อเหตุด้วยการตรวจสอบจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทำให้สามารถสืบสวนขยายผลติดตามจับกุมคนร้ายด้วยระบบเทคโนโลยีจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ได้หลายคดี มีความปลอดภัยในเขตเมืองต่างๆ มากขึ้น นอกจากนี้ยังมีอีกหลายคดีที่ฝ่ายความมั่นคงในพื้นที่ สามารถนำระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เข้ามาสืบสวนขยายผลจนสามารถติดตามจับกุมคนร้าย หรือกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงได้หลายราย ซึ่งถือว่าเป็นระบบที่มีความจำเป็น และสามารถช่วยเจ้าหน้าที่ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ปัญหา และอุปสรรคของการนำเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในการนำมาใช้งานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (Closed Circuit Television) เป็นเครื่องมือสำคัญที่หน่วยงานต่างๆ ติดตั้งเพื่อใช้ในการติดตาม/ตรวจสอบพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ต่างๆ แต่การใช้งานยังเป็นลักษณะที่ต้องใช้บุคคลในการควบคุม ประกอบกับระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของแต่ละหน่วยงานแยกอิสระต่อกัน และไม่มีการเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลอื่นๆ ทำให้การใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ยังไม่เกิดประโยชน์สูงสุด ขาดประสิทธิภาพ จึงทำให้เกิดปัญหา และอุปสรรคของการนำเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในการนำมาใช้งานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มากมาย ดังนี้

๑. ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จชต. มีจำนวนมากจากหลายโครงการ และหลายหน่วยงานมีการชำรุดเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเสื่อมสภาพล้าสมัยใช้งานมาเป็นเวลานาน ติดตั้งมานานเกิน ๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๗๐ ของระบบกล้องทั้งหมดกล้องโทรทัศน์

๒. ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของแต่ละหน่วยงานมีลักษณะเป็นระบบปิด กล่าวคือ มีการเชื่อมโยง และใช้งานเฉพาะภายในหน่วยงานของตนเอง มีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ มีแนวทาง และวิธีการในการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกัน และไม่มีการเชื่อมโยงในลักษณะบูรณาการกับ ระบบกล้องโทรทัศน์ วงจรปิด (CCTV) ของหน่วยงานอื่นๆ ประกอบกับวัตถุประสงค์ในการใช้กล้องโทรทัศน์ วงจรปิด (CCTV) ของแต่ละหน่วยงานแตกต่างกัน

๓. จุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีความซ้ำซ้อนในบางพื้นที่ ไม่ครอบคลุมในบางพื้นที่ และการวางตำแหน่งของกล้องไม่เหมาะสม ส่วนใหญ่ติดตั้งในเขตชุมชนเมืองไม่ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยง ฝ้าระว้าง ปมคมขนาดมหึมา รอง และเส้นทางเข้าออกระหว่างอำเภอ เนื่องจากขาดการประสานงาน หรือการสอบถามหน่วยงานที่ประสงค์จะใช้งานร่วม ทำให้เกิดการลงทุนซ้ำซ้อน หรือไม่เกิดประโยชน์สูงสุด

๔. มีความแตกต่างด้านเทคโนโลยีการเฝ้าตรวจ แจ้งเตือน สืบสวน ติดตาม จากระบบ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทำให้การบูรณาการจำเป็นต้องมีระบบบริหารจัดการส่วนกลาง โดยเฉพาะ ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดแบบ Analog ยังทันสมัยไม่เพียงพอ ซึ่งจะต้องมีขั้นตอนการปรับปรุง ข้อมูลก่อนนำมาใช้งานเชิงวิเคราะห์บางลักษณะงาน

๕. โครงการปรับปรุงและขยายถนนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการรื้อสายไฟ เมื่อมีฝนตกหนักฝนฟ้าคะนอง ทำให้ระบบสายเคเบิลใยแก้วขัดข้อง ไม่สามารถดูภาพจากกล้องได้ ทำให้มีผลกระทบกับระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด

๖. ขาดบุคลากรและเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความชำนาญเฉพาะด้าน รวมทั้งการสับเปลี่ยน กำลัง และภารกิจมีผลต่อการปฏิบัติงาน

๗. ต้องการฐานข้อมูลเช่น ข้อมูลบุคคล ยานพาหนะ ระบบติดต่อสื่อสาร ระบบอ่านป้ายทะเบียน และวิเคราะห์ทะเบียนยานพาหนะ (ระบบ LPR) ที่ติดตั้งอยู่ประจำด่านตรวจ จากหน่วยงานอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จชต.

๘. ข้อจำกัดด้านงบประมาณ การดำเนินการจ้างซ่อมกล้อง และระบบใช้เวลานาน ส่งผลให้เกิดปัญหา และข้อจำกัดในการใช้ระบบกล้อง โทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทำให้ไม่สามารถใช้ภาพจากกล้อง CCTV บางส่วนได้

๓. กำหนดแนวทางที่เหมาะสม ในการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์ วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารจัดการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) แบบบูรณาการ ในการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของหน่วยงานเจ้าของกล้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ควรมีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติดังนี้

๑. แนวทางด้านเทคนิค ควรมีการกำหนดกรอบในการบริหารจัดการต่างๆ อาทิ

๑.๑ การกำหนดมาตรฐานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ต้องรองรับมาตรฐานสากล เพื่อให้สามารถบูรณาการการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด และเพื่อให้สามารถนำมาพัฒนาการใช้งาน กล้องโทรทัศน์วงจรปิดบนระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลางได้

๑.๒ การกำหนดมาตรฐานการบันทึกภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด เพื่อการใช้ประโยชน์ในเชิงวิเคราะห์ เช่น การบันทึกภาพจะต้องมีความละเอียดอย่างน้อยในระดับ Full HD และกำหนดระยะเวลาในการเก็บรักษาข้อมูลไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน เป็นต้น

๑.๓ จัดให้มีระบบตรวจสอบความพร้อมของระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV Audit) ระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลางจะต้องมีระบบที่ทำหน้าที่ตรวจสอบความพร้อมใช้งาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าภาพที่บันทึกไว้ทั้งหมดจะสามารถนำมาใช้งานได้จริง และสามารถแจ้งเตือนโดยอัตโนมัติ (alert) เมื่อมีจุดใดจุดหนึ่งขัดข้อง

๑.๔ กำหนดรูปแบบการกำหนดชื่อของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด สามารถบ่งบอกถึงข้อมูลต่างๆ ของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดนั้นๆ ซึ่งจะช่วยให้อำนวยการจัดการฯ ระดับประเทศ หรือศูนย์สั่งการจังหวัด สามารถเรียกดูภาพ หรือใช้งานในด้านอื่นๆ ได้สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควบคู่กับการใช้ระบบภูมิสารสนเทศ (GIS)

๑.๕ กำหนดรูปแบบของวันที่ และเวลาของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด จะต้องมียูเอชเอชที่ชัดเจน และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น YYYY-MM-DD เป็นต้น

๑.๖ กำหนด Service Level Agreement (SLA) ของระยะเวลาในการซ่อมหรือเปลี่ยนกล้องโทรทัศน์วงจรปิด รวมถึงระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยงระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ด้วย

๑.๗ การจัดทำข้อมูลสถิติเปรียบเทียบการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ที่มีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

๑.๘ การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่เพิ่มเติม เช่น ตามแนวชายแดน ปมคมนาคมเส้นทางรอยต่อระหว่างอำเภอ หมู่บ้านที่เฝ้าระวัง

๒. แนวทางด้านกฎระเบียบ และหลักเกณฑ์การดำเนินงานสำหรับหน่วยงานรับผิดชอบระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

๒.๑ การใช้งานเชิงรุก ใช้เพื่อการเฝ้าระวังและแจ้งเตือน (ป้องกันไม่ให้เกิดเหตุ) การดำเนินการด้านกล้องวงจรปิดในมาตรการเชิงรุก มุ่งเน้นการรวบรวมข้อมูลด้านการข่าวต่างๆ สำหรับนำมาจัดทำฐานข้อมูล เพื่อป้องกัน แจ้งเตือน และใช้ประโยชน์ในการติดตามความเคลื่อนไหวตามภาพข่าวและแนวโน้มสถานการณ์ ให้มีผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะในการใช้เทคโนโลยี การสังเกตเหตุการณ์ผิดปกติ บุคคลต้องสงสัย โดยควบคุมดูแลตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๒.๒ การใช้งานเชิงรับ ใช้เพื่อสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อสนับสนุนการสืบค้นเพื่อหาตัวคนร้าย และเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี รวมทั้งใช้ในการพัฒนาฐานข้อมูล/สถิติ สนับสนุนงานด้านการข่าว นำเทคโนโลยีมาช่วยในการปฏิบัติงานด้านการสืบค้น การติดตาม และการวิเคราะห์

๒.๓ กำหนดให้มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประสานงาน หรือส่งเสริมสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือให้มีการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลต่างๆ เข้ากับระบบบริหารจัดการข้อมูลกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ส่วนกลาง เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ในเชิงวิเคราะห์ (analytic) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์

๒.๔ จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการกำกับดูแลระบบกล้อง CCTV รวมถึงการกำหนดผู้ที่ได้รับมอบหมายที่ชัดเจนในการเข้าดูภาพข้อมูล การดึงภาพข้อมูล หรือผู้ที่มีอำนาจในการอนุญาตให้หน่วยงานทั้งภายใน และภายนอกเข้าดูข้อมูลภาพ หรือนำไปใช้ประโยชน์จากระบบกล้อง CCTV

๒.๕ มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณา กำหนดหลักเกณฑ์หรือกฎหมาย เพื่อรองรับการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของประชาชน เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทั้งในบริเวณทางสาธารณะ และสถานที่ส่วนบุคคล

๒.๖ จัดให้มีการจัดทำรายงานเหตุการณ์ของระบบกล้อง CCTV ทั่วประเทศของหน่วยงานภาครัฐ (Incident Report) โดยมีรายละเอียดที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทุกหน่วยงาน อาทิ การกำหนดรูปแบบของสถานที่เชื่อมโยงในรูปแบบพิกัดละติจูด และลองจิจูด สถานะของผู้ร้องเรียน เวลาในการบันทึก ฯลฯ

๒.๗ พัฒนาบุคลากรประจำศูนย์ ให้มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมาปฏิบัติงาน เช่น ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ และเครือข่ายการใช้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด CCTV ให้สามารถใช้งานกล้องอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๘ จัดให้มีการสัมมนาระดมแนวความคิดในการพัฒนาระบบให้มีความทันสมัย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๒.๙ จัดตั้งงบประมาณสนับสนุนการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มเติม

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้เห็นถึงการพัฒนาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งในปัจจุบันมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการสอบสวนจากภาพ อาทิ Digital Investigation Solution for Law Enforcement เพื่อช่วยการทำงานของหน่วยงานรัฐ ในการรักษาความสงบเรียบร้อยเรียบร้อยของประชาชน (Public Safety) ในการเก็บหลักฐานอย่างเป็นระบบ แล้วนำมาวิเคราะห์ เพื่อขยายผลทางคดีในการขึ้นศาลต่อไป ซึ่งเทคโนโลยีในการตรวจจับ และวิเคราะห์ส่วนมากใช้เทคโนโลยี AI (Artificial Intelligence) ในภาษาไทยเรียกว่า ปัญญาประดิษฐ์ อาทิ การวิเคราะห์ใบหน้า, การวิเคราะห์พฤติกรรมมนุษย์, การควบคุมและบังคับใช้กฎหมายการจราจร, การอ่านป้ายทะเบียนรถยนต์ และการแจ้งเหตุตามเงื่อนไขที่กำหนด โดยมีตัวอย่างการใช้มากมายในต่างประเทศ เช่น ประเทศจีน ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศพม่า และประเทศอื่นๆ อีกมากมาย ประเทศไทยได้มีการริเริ่มใช้ AI (Artificial Intelligence) ในการควบคุมการจราจรในกรุงเทพมหานคร โครงการกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเพื่อความปลอดภัยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเพียงระยะเริ่มต้นเท่านั้น

นอกจากนี้จากเหตุการณ์ผู้บริสุทธิ์ที่ห้างสรรพสินค้าในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดจำนวนมาก แต่ไม่มีระบบ AI (Artificial Intelligence) ในการวิเคราะห์ภาพ หากมีระบบดังกล่าว ระบบตรวจจับจะพบว่า มีคนถือปืนเข้ามาตั้งแต่แรกทำให้เกิดการแจ้งเตือนก่อนเกิดเหตุการณ์ และเมื่อเกิดเหตุการณ์แล้วสามารถตรวจจับด้วยการใช้ใบหน้า (The Face Recognition

System) ค้นหาจากภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดหลายๆ ชุด เพื่อตรวจสอบว่าผู้ก่อเหตุอยู่จุดใด ในบริเวณห้างสรรพสินค้า ทำให้ล้อมจับกุมได้ง่ายและรวดเร็ว

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของประเทศพม่า ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศจีน ที่ได้พัฒนาระบบ AI (Artificial Intelligence) และนำไปใช้ได้เป็นอย่างดีตามแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ ๕ - ๑ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศพม่า)

↓ Yangon ITS Project effect was reported in 2017 by CGTN(China Global Television Network), which is the biggest China international media organization.

ที่มา : Government case study from HIKVISION

จากแผนภาพที่ ๕ - ๑ โครงการระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (Intelligent Traffic System) ในเมืองย่างกุ้ง มีการติดตั้งระบบเก็บข้อมูลภาพ จำนวน ๖๐ ถนน ร่วมกับระบบควบคุมการจราจร เพื่อนำมาควบคุมการจราจร และอาชญากรรมบนท้องถนน สามารถมีจุดตรวจควบคุมความเร็ว ระบบตรวจสอบบริเวณจุดตัดถนน เพื่อนำข้อมูลไปออกใบสั่ง และลดการเฉี่ยวชนกัน

แผนภาพที่ ๕ - ๒ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศอินโดนีเซีย)

ที่มา : Government case study from HIKVISION

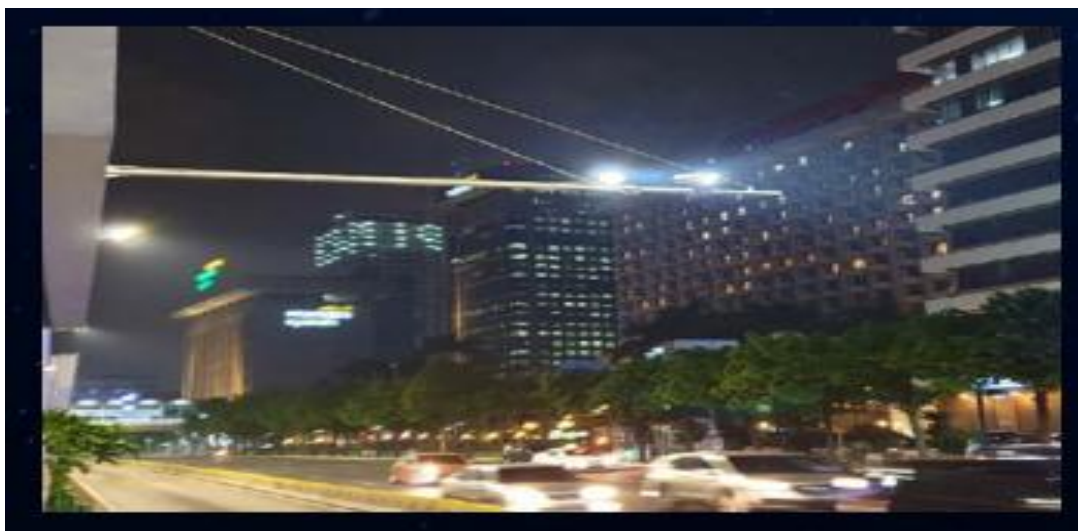
แผนภาพที่ ๕ - ๓ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศอินโดนีเซีย)

ที่มา : Government case study from HIKVISION

จากแผนภาพที่ ๕ - ๒ , ๓ ระบบควบคุมระบบจราจรอัจฉริยะ (Intelligent Traffic System) เมือง Surabaya ประเทศอินโดนีเซีย ได้สร้างห้องควบคุมถึง ๖๐๐ เมืองย่อย ได้ใช้ AI ในการควบคุมอุบัติเหตุตามแยกต่างๆ ควบคุมการเปิดปิดไฟจราจรไม่ให้รถติดยาว มีระบบ (E - Police, heckpoint, Illegal Parking, Traffic Flow และ ๘๖๐๐ Platforms of Traffic Management

แผนภาพที่ ๕ - ๔ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศอินโดนีเซีย)

ที่มา : Government case study from HIKVISION

แผนภาพที่ ๕ - ๕ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศอินโดนีเซีย)

ที่มา : Government case study from HIKVISION

แผนภาพที่ ๕ - ๖ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศอินโดนีเซีย)

ที่มา : Government case study from HIKVISION

จากแผนภาพที่ ๕ - ๔, ๕, ๖ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (Intelligent Traffic System) เมืองจาการ์ตา ใช้ AI ในการควบคุมอุบัติเหตุรุนแรง และการตรวจจับควบคุมพฤติกรรมผู้ขับขี่ เช่น จับรถฝ่าไฟแดง, ใช้โทรศัพท์ในการขับขี่, ไม่คาดเข็มขัด มีระบบ E-Police, Checkpoint, Illegal Parking, Traffic Flow และ ๘๖๐๐ Platforms of Traffic Management

แผนภาพที่ ๕ - ๗ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศจีน)

ที่มา : Government case study from HIKVISION

แผนภาพที่ ๕ - ๘ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศจีน)

ที่มา : Government case study from HIKVISION

จากแผนภาพที่ ๕ - ๗, ๘ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ ของประเทศจีน (Intelligent Traffic System) มีการใช้ระบบ AI (Electronic Police) จำนวน ๔๒๖ ชุดติดตั้งตาม ๖๑๒ แยกไฟแดง ในการควบคุมให้ผู้ขับขี่ปฏิบัติตามกฎจราจร และป้องกันเหตุรุนแรงที่เกิดจากผู้ขับขี่ โดยตรวจจับอัตโนมัติ สำหรับผู้ฝ่าฝืนสัญญาณไฟเขียวไฟแดง ขับรถย้อนศร ไม่ปฏิบัติตามป้ายจราจร

แผนภาพที่ ๕ - ๙ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศจีน)

ที่มา : Government case study from HIKVISION

แผนภาพที่ ๕ - ๑๐ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศจีน)

ที่มา : Government case study from HIKVISION

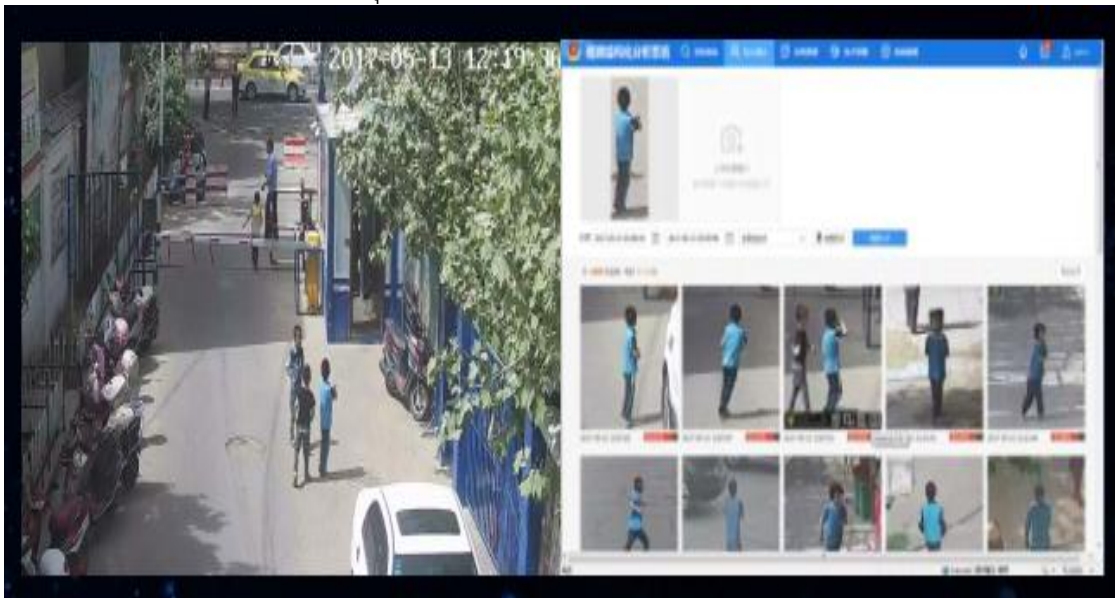
แผนภาพที่ ๕ - ๑๑ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศจีน)

ที่มา : Government case study from HIKVISION

แผนภาพที่ ๕ - ๑๒ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศจีน)

ที่มา : Government case study from HIKVISION

แผนภาพที่ ๕ - ๑๓ ระบบควบคุมการจราจรอัจฉริยะ (ประเทศจีน)

ที่มา : Government case study from HIKVISION

จากแผนภาพที่ ๕ - ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓ การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดสำหรับ Safe City ในหลายเมืองของประเทศจีน ไม่สามารถเปิดเผยชื่อเมืองได้ โดยมีระบบ AI ในการตรวจจับและจดจำใบหน้าบุคคล (The Face Recognition System) มีการการจัดเก็บใบหน้าทั้งหมดของประชาชนในแต่ละเมืองนั้นๆ ทุกคน (A Face Library) สามารถจัดเก็บได้ถึง ๗ ล้านหน้าบุคคล และสามารถระบุประเภทของบุคคลได้ด้วยว่าใครเป็นอาชญากร ติดยาเสพติด หนีคดี คนดีปกติ บุคคลต่างชาติ หรือ ผู้อยู่

อาศัยถาวร ในเมืองนั้นๆ หากมีคดีปล้น วิ่งราว ขโมย ตามหาคนขราหาย ตามหาเด็กหาย ตำรวจใช้ระบบ Face Recognition ในการจับคนหาเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งในประเทศไทยยังไม่มีการใช้ระบบ Face Recognition เป็นระบบใหญ่ทั้งเมือง

ผลของการใช้เทคโนโลยี AI ในการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อเฝ้าระวัง (Safe City) ของประเทศจีนสามารถลดคดีอาชญากรรมได้ถึง ๓๐%, ลดคดีอาชญากรรมรุนแรงได้ถึง ๑๕%, สะงาศคดีที่มีผู้แจ้งความไว้ เพิ่มจาก ๑๕% เป็น ๖๐% เพิ่มขึ้นมากกว่า ๔ เท่าตัว ความพึงพอใจของประชาชนต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐ เพิ่มจาก ๖๐.๒% เป็น ๘๘.๓% หากประเทศไทยได้มีการใช้เทคโนโลยีด้าน AI (Artificial Intelligence) ตลอดจน Face Recognition ในงานติดตั้งกล้องวงจรปิดสำหรับควบคุมการจราจร และรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนแล้ว ก็นับว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า เพราะช่วยลดคน ลดเวลา แม่นยำ และสามารถสร้างความพึงพอใจแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขปัญหา ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้มากยิ่งขึ้น สามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ โดยแบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) ข้อเสนอแนะในระดับนโยบาย ๒) ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติการ ๓) ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ข้อเสนอแนะในระดับนโยบาย

๑.๑ การแก้ไขในระดับนโยบายควรมีความต่อเนื่อง ตามยุทธศาสตร์ แผนแม่บท และโครงการต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสม สามารถปฏิบัติงานได้

๑.๒ จ้างบริษัทที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ และได้การรับรองจากทางราชการ ออกแบบระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเต็มรูปแบบ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วเป็นพื้นฐานในการออกแบบ ตามแนวคิด Smart CCTV เพื่อใช้เป็นแผนแม่บทในการเขียน TOR ระยะเวลาต่างๆ

๑.๓ ทอยเปลี่ยนจาก "การซื้อระบบและบริหารจัดการเอง" เป็นการ "เช่าระบบจากเอกชน" แทน เพื่อตัดปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ควบคุมระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) การดูแลบำรุงรักษาระบบ และประสิทธิภาพของการใช้งาน ซึ่งจะช่วยประหยัดงบประมาณของแผ่นดินที่ต้องใช้จ่ายเป็นจำนวนมากในการซื้อระบบ และไม่เป็นการระงับของทางราชการ

๑.๔ ขอความร่วมมือการทำงานในทุกภาคส่วนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีต่อระบบงานบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ให้สามารถทำงานร่วมกันได้

๑.๕ ปัญหาข้อขัดข้องต่างๆ ควรจะได้รับการแก้ไขตามสาเหตุให้เป็นรูปธรรม ซึ่งรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญเร่งรัดดำเนินการ เพื่อให้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีประสิทธิภาพในการใช้งานได้เต็มที่

๑.๖ รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้เพียงพอต่อการพัฒนาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาให้ลุล่วงได้โดยเร็ว

๑.๗ แนวทางในการดำเนินการเพื่อบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เป็นเรื่องระยะยาวที่ไม่สามารถเร่งรัดให้เป็นไปตามห้วงเวลาที่กำหนดได้ ดังนั้นยุทธศาสตร์ แผนแม่บท และโครงการต่างๆ จะต้องดำเนินการควบคู่กันไปสักระยะหนึ่งก่อน และเร่งแก้ไขข้อขัดข้องที่มีอยู่ให้หมดไป เมื่อมีความสมบูรณ์แล้วก็ให้ยกเลิกระบบเก่าออกไป

๒. ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติการ

๒.๑ รัฐบาลควรมีการประสานงานหน่วยงานระหว่างภาครัฐ กับภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในการคัดสรรบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านเทคโนโลยีการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) แลกเปลี่ยนความรู้ ความร่วมมือ อบรมพัฒนาเพิ่มเติมให้มีประสิทธิภาพมาก และรัฐบาลควรพิจารณาสิ่งตอบแทน หรือข้อแลกเปลี่ยนที่คุ้มค่าแก่ภาคเอกชนนั้น

๒.๒ รัฐบาลควรตั้งศูนย์ควบคุมระดับปฏิบัติการดำเนินการสืบสวน สอบสวน ค้นหา เป้าหมาย โดยใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทั้งในส่วนของราชการ เอกชน และพลเรือน รายงาน ผลลัพธ์ภาพที่ได้ให้ทุกส่วนงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ เพื่อพัฒนาสถานการณ์ร่วมกัน

๒.๓ รัฐบาลควรมีศูนย์กลางในการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ที่เป็นรูปธรรม เช่น กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ทำหน้าที่ในการประสานงานหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถเชื่อมโยงศูนย์ควบคุมในทุกระดับ สามารถเชื่อมต่อจากระบบบันทึกภาพ ขยายขีดความสามารถของระบบให้ครอบคลุม หรือยินยอมให้มีการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลกับระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลางแบบ online เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์แบบบูรณาการร่วมกันได้อย่างแท้จริง

๒.๔ ในการดำเนินการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) นอกจากจะมีอุปกรณ์ที่ทันสมัยแล้ว จำเป็นต้องมีระบบซอฟต์แวร์ที่มีประสิทธิภาพด้วย ทั้งนี้ระบบซอฟต์แวร์ที่จะช่วยให้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีประสิทธิภาพควรประกอบไปด้วย ๔ ระบบ คือ ๑) ระบบตรวจจับเสียงปืน ๒) ระบบอ่านป้ายทะเบียนอัตโนมัติ ๓) ระบบพิสูจน์ทราบ/ยืนยันอัตลักษณ์ด้วยใบหน้า ๔) ระบบวิเคราะห์ภาพวีดีโอด้วย

๓. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ควรมีการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานอย่างเป็นรูปธรรม ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางการดำเนินการ เพื่อให้การปฏิบัติงานในอนาคตประสบผลสำเร็จ ดังนี้

๓.๑ ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อมาเปรียบเทียบผลสำเร็จของนโยบายว่าเป็นอย่างไร มีวิธีการแก้ไขอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินนโยบายต่อไป

๓.๒ ควรศึกษาแนวทางการบูรณาการการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยมิติเชิงรุก เพื่อวางระบบการบริหารจัดการแผนให้นำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๓ ควรทำงานวิจัยรองรับการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนในการปรับเปลี่ยนจากระบบต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือ และมีหลักฐานอ้างอิงอย่างเป็นรูปธรรม

ปรากฏการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปัญหาที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน และมีความซับซ้อนละเอียดอ่อน และเชื่อมโยงกันหลายมิติ ปัจจัยหลักที่ถูกนำมาเป็นเงื่อนไขของปัญหา คือ ชาตินิยม ศาสนา วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสภาพของปัญหาสามารถแยกออกเป็น ปัญหาการแบ่งแยกดินแดน ซึ่งเป็นปัญหาหลัก และปัญหาภัยแทรกซ้อนที่เป็นปัญหาลับซ่อน คอยซ้ำเติม และเสริมให้ปัญหาหลักมีความรุนแรงยิ่งขึ้น เหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ของประเทศไทยตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน เป็นเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงภายในของรัฐ สร้างความสูญเสียทั้งชีวิต และทรัพย์สิน ให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป็นจำนวนมาก และเกี่ยวเนื่องไปถึงความเชื่อมั่นในเรื่องการทำธุรกิจค้าขายการท่องเที่ยวทำให้เศรษฐกิจซบเซา จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ปัญหาเหล่านี้ได้เกิดอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานและสัมพันธ์กันทุกมิติของสังคม และมีความลึกซึ้งถึงแนวคิดความเชื่อส่งต่อกันรุ่นต่อรุ่น ปัจจุบันสถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีแนวโน้มลดลง แต่ยังมีสถานการณ์ความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ถือได้ว่าเป็นสถานการณ์ที่มีความละเอียดอ่อน และมีผลกระทบต่อความมั่นคงอย่างยิ่ง การแก้ไขปัญหาที่ผ่านมาในอดีตมีความผิดพลาดในด้านการใช้ความรุนแรง ในการแก้ไขปัญหา และขาดการแก้ปัญหาในทุกมิติพร้อมกันอย่างรอบด้านส่งผลให้เกิดช่องว่าง และพื้นที่ให้กับผู้ก่อการความไม่สงบใช้เป็นฐานในการปฏิบัติการ ต่อมาภายหลังภาครัฐมีนโยบายที่ครอบคลุมในการแก้ปัญหามากขึ้นทั้งมิติด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา และอาชญากรรม โดยบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทำให้เกิดความเข้าใจที่สอดคล้องตรงกัน ในการแก้ปัญหามากขึ้น

เทคโนโลยีกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เป็นระบบหนึ่งที่ถูกนำมาใช้เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา ซึ่งเดิมทีนั้นกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการสืบสวนติดตามจับกุมผู้ก่อเหตุความรุนแรงในคดีต่างๆ เพื่อนำผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรม และคดีอาชญากรรมส่วนใหญ่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มักจะมี ความเชื่อมโยงกับกลุ่มองค์กร หรือเครือข่ายผู้ก่อความไม่สงบ นอกจากนี้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในงานด้านความมั่นคง ทั้งในด้านการข่าวกรอง การเฝ้าระวัง และการติดตามจับกุมกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ ซึ่งในปัจจุบันระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดตาม/ตรวจสอบเหตุการณ์ และพฤติกรรมต่างๆ ย้อนหลัง และมีการพัฒนาให้มีความก้าวหน้า สามารถวิเคราะห์ข้อมูลภาพเสียงแบบอัตโนมัติ (Incident Analytic) เพื่อการแจ้งเตือน และสืบค้นข้อมูล โดยการเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ได้

อย่างไรก็ดีแต่ละหน่วยงานมีการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของตนเอง แยกเป็นอิสระ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะของหน่วยงานนั้นๆ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่หน่วยงานภาครัฐจะต้องมีแนวทางการเชื่อมโยงระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของทุกหน่วยงานที่มีอยู่ในปัจจุบันให้เป็นเสมือนเครือข่ายเดียวที่มีความสมบูรณ์ ครอบคลุมทุกพื้นที่เป้าหมาย และมีการเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉพาะในเชิงระบบวิเคราะห์ และลดการลงทุนซ้ำซ้อน ภายใต้แนวทางการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยมีระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลาง

ทำหน้าที่บริหารจัดการในภาพรวม แยกเป็นระดับจังหวัด และระดับประเทศ ในรูปแบบศูนย์ควบคุม การปฏิบัติการ เพื่อการปฏิบัติงานต่อเหตุการณ์ต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสานสอดคล้อง และรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ทั้งนี้ควรมีการกำหนดให้หน่วยงานใดหน่วยงานหน่วยงานหนึ่ง ทำหน้าที่ ในการประสานงาน หรือผลักดันให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีระบบฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อการใช้งานเชิงวิเคราะห์ของระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลาง สนับสนุนหรือยินยอมให้มีการเชื่อมโยง ระบบฐานข้อมูลกับระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลางแบบ Online เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์แบบ บูรณาการได้อย่างแท้จริง

ดังนั้น สรุปได้ว่าการใช้เทคโนโลยีกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) สามารถนำมาเสริม การทำงานของภาครัฐ ทั้งฝ่ายทหาร ตำรวจ และ ฝ่ายปกครอง ช่วยให้สืบสวนขยายผลถึงผู้ร่วมกระทำ ความผิดในลักษณะองค์กร หรือเครือข่ายได้เป็นอย่างดี ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในภารกิจ ของแต่ละส่วนราชการได้ แม้ว่าเทคโนโลยีกล้องวงจรปิดจะไม่ได้แก้ไขปัญหาได้โดยตรง แต่ก็ เป็นเทคโนโลยีที่สำคัญในการเสริมประสิทธิภาพการทำงานในทุกมิติ และเป็นสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้ในการ ทำงานของทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับงานความมั่นคงในปัจจุบัน ซึ่งทุกฝ่ายควรให้ความสำคัญกับ การศึกษา และประยุกต์ใช้กล้องวงจรปิดทั้งในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบ และการบูรณาการ การทำงานร่วมกันในการแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้สามารถ ต่อ ยอดไปถึงงานด้านความมั่นคงได้

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. มนุษย์กับสันติภาพ. พิมพ์ครั้งที่ ๑๒. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉันทนา หวันแก้ว. ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับสันติวิธีและธรรมชาติของความขัดแย้งในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๔๗.

ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. ความรุนแรงและการไม่ใช้ความรุนแรง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โกมลคีมทอง, ๒๕๓๓.

นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง การเสริมสร้างสันติสุข รุ่นที่ ๖. สันติสุขเกิดได้ภายใต้ความแตกต่าง. กรุงเทพฯ : แพลนพรีนติ้ง จำกัด สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๕๙.

ปาริชาติ สุขุม. ทฤษฎีความขัดแย้ง (Conflict Theory). ภายใต้การสนับสนุนของโครงการวิจัยเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๑.

ไพศาล วิสาโล. สร้างสันติด้วยมือเรา. พิมพ์ครั้งที่ ๒. นครปฐม : ศูนย์ศึกษาและพัฒนาสันติวิธี มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๕๐.

โรงเรียนเสนาธิการทหารบก. หนังสือรู้เท่าทันการก่อการร้าย. ส่วนปฏิบัติการพิเศษ โรงเรียนเสนาธิการทหารบก, ๒๕๕๗.

วิชัย โสสุวรรณจินดา. ครบเครื่องเรื่องการเจรจาต่อรอง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), ๒๕๕๑.

วันชัย วัฒนศัพท์. ความขัดแย้ง : หลักการและเครื่องมือแก้ปัญหา. พิมพ์ครั้งที่ ๓. ขอนแก่น : ศิริภัณฑ์ออฟเซ็ท, ๒๕๕๐.

ศรีเพ็ญ ศุภพิทยากุล. มนุษย์กับสันติภาพ. พิมพ์ครั้งที่ ๑๒. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๒.

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. กลยุทธ์การเจรจาต่อรอง. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), ๒๕๔๙.

สมพงศ์ ชูมาก. การแก้ไขความขัดแย้งระหว่างประเทศ ใน ศรีเพ็ญ ศุภพิทยากุล บก.๒๕๒๒ มนุษย์กับสันติภาพ. พิมพ์ครั้งที่ ๑๒. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๒.

สถาบันพระปกเกล้า. แนวคิดพื้นฐานการจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี. กรุงเทพฯ : สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๖๑.

สถาบันพระปกเกล้า. แนวทางสร้างความปรองดองแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๕๕.

สุรชาติ บำรุงสุข. รองศาสตราจารย์ ดร.. การต่อต้านการก่อความไม่สงบในมาลายา. กรุงเทพฯ : บริษัท สยาม สแควร์ ปริ้นซ์ ๙๓, ๒๕๕๔.

สำเร็จ ศรีห่วย. พลโท. สงครามประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้. ปัตตานี : กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า, ๒๕๕๓.

วารสาร และหนังสือพิมพ์

ชลัท ประเทืองรัตน. “การสร้างสันติภาพในมินดาเนา ฟิลิปปินส์ ประเด็นที่ควรพิจารณาสำหรับสังคมไทย”. ศรีปทุมปริทัศน์. ๒๕๕๑. หน้า ๗๐-๗๗.

ฐานข้อมูล News Center. “๓ หนบนโต๊ะ เจริญสันติภาพดอกไม้อแห่งความหวังแบ่งบาน”. คมชัดลึก. ๒๕๕๖. ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖.

ฐานข้อมูล News Center. “เขาไม่รับการเจรจารัฐบาลไทย - มาเลเซีย ผ่านมุมมองไฟใต้ผ่านคนในพื้นที่”. ไทยรัฐ. ๒๕๕๗. ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗.

ตำรวจแห่งชาติ, สำนักงาน. “แนวคิดความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากบุคคลต่างๆเกี่ยวกับเหตุการณ์ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้”. ๒๕๕๔.

สุภางค์พรรณ ตั้งตรงไพโรจน์. “รัฐกับสังคมมุสลิมในอินโดนีเซีย”. จุลสารความมั่นคงศึกษา. พฤศจิกายน ๒๕๕๐.

วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย เอกสารวิจัย

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า. “วิเคราะห์การแบ่งแยกตัวของอาเจะห์/ติมอร์-ตอ. เปรียบเทียบกับเหตุการณ์ใน จซต”. บทความ. กอ.รมน.ภาค ๔ สน, ๒๕๕๑
กอบชัย นพพลับ. พันเอก. “แนวทางการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้ยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา””. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยเสนาธิการทหาร, ๒๕๕๘.

ครองชัย หัตถา. “สังคมพหุวัฒนธรรมกับความมั่นคงของชาติกรณีจังหวัดชายแดนภาคใต้”. รายงานการศึกษาวิจัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, ๒๕๔๙.

ครเอก ตั้งทรัพย์วัฒนา และ ดร.อรอร ภูเจริญ. “แนวทางการดำเนินงานในการแก้ปัญหาใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้”. เอกสารวิจัย, สำนักงานพัฒนานโยบายสาธารณะ, ๒๕๔๙.

พีระพงษ์ มานะกิจ. พลโท ดร.. “วิเคราะห์สาเหตุหลักของปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้”. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ๒๕๕๒.

รณศิลป์ ภูสาระ. พลตำรวจตรี. “แนวทางการพูดคุยโยสันติวิธีกับกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้”. เอกสารวิจัยวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ๒๕๕๖.

วิชาการ, สำนัก . “กระบวนการสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ : ศึกษาเปรียบเทียบกรณีมินดาเนา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์”. เอกสารวิจัย สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. ๒๕๕๘.

- สมโภชน์ เงินเจริญ. พลโท. “การใช้อิสลามในการแก้ปัญหาใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้”. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ๒๕๔๙.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. “คุณลักษณะทางสังคมของชาวไทยมุสลิมและการสนองต่อรัฐบาล”. รายงานวิจัย, ชมรมสังคมศาสตร์ภาคใต้ และศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้, ๒๕๓๑.
- สำเร็จ ศรีหรัย. พลตรี. “ขบวนการ BRN COORDINATE กับการก่อความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จขต. และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา ในช่วงปี ๒๕๔๗ - ปัจจุบัน (๒๕๕๐) และแนวความคิดในการยุติสถานการณ์”. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ๒๕๕๐.
- อาภัสรา เฟื่องฟู. “กระบวนการพูดคุยสันภาพเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้”. รายงานการศึกษาส่วนบุคคล, สถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการ กระทรวงการต่างประเทศ, ๒๕๕๕.

เอกสารไม่ตีพิมพ์

- สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. “สันติวิธีเครื่องมือในการจัดการความขัดแย้ง”. เอกสารความรู้ สตร., ๒๕๕๓.
- ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้. “รายงานสรุปการประเมินผลของศูนย์ประสานงานและส่งเสริมสันติภาพในช่วงเดือนรอมฎอนจังหวัดชายแดนใต้ประจำปี ๒๕๕๖”. เอกสารประกอบรายงานสรุปผลของศูนย์ประสานงานและส่งเสริมสันติภาพ.

ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

- กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๔. “ขบวนการแบ่งแยกดินแดน BRN Co-Ordinate”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <http://www.bpp๔๔.go.th/index.php/๑๗-bpp/๑๒-bpp>, ๒๕๕๗.
- การเมือง. “เปิดชื่อ '๑๓ ผู้แทนพิเศษ' นั่ง 'กรม.ส่วนหน้า' ดับไฟใต้”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkokbiznews.com>. กรุงเทพฯ ธุรกิจ, ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙.
- คณะพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้. (๒๕๖๐). “เอกสารรายงานการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.deepsouthwatch.org/node/๑๑๐๒๑>, ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑.
- ฐปนีย์ เอียดศรีไชย. “๕ ปีการพูดคุยสันติภาพชายแดนภาคใต้”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <https://www.deepsouthwatch.org/node/๑๑๗๓๔>, ๑ มีนาคม ๒๕๖๑.
- บทสรุปผู้บริหาร. “ผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อกระบวนการสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ ๑ (๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙)”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : https://www.deepsouthwatch.org/sites/default/files/bthsrupphuubrihaar_peace_survey_revised_final_๑๗_may_๒๐๑๖.pdf, ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๑.

- บทสรุปผู้บริหาร. “ผลสำรวจความคิดเห็นประชาชนต่อกระบวนการสันติภาพจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ ๒ (๓ มกราคม ๒๕๖๐)”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : https://www.deepsouthwatch.org/sites/default/files/bthsrupphuubrihaar_ps๒_๐๓๐๑๒๐๑๗.pdf, ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๑.
- บทสรุปผู้บริหาร. “ผลสำรวจความคิดเห็นประชาชนต่อกระบวนการสันติภาพจังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ ๓ (๒๕ กันยายน ๒๕๖๐)”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : https://www.deepsouthwatch.org/sites/default/files/bthsrupphuubrihaar_peace_survey_๓_edit_๒๒๐๙๒๕๖๐.pdf เปิด Safe House, ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๑.
- ปกรณ์ พึ่งเนตร. “๓๕ ปีไฟใต้กับ ๑๑ องค์การดับไฟใต้”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.bangkokbiznews.com>. การเมือง กรุงเทพธุรกิจ, ๖ มกราคม ๒๕๖๐.
- ประชาสัมพันธ์, กรม . “การแก้ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จชต”. บทความออนไลน์. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <http://nwnt.prd.go.th>. กรุงเทพ ธุรกิจ, ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐.
- ประเวศ วะสี. “ดับไฟใต้สร้างเงื่อนไขการวางอาวุธ ร่วมทำพันธสัญญาทางสังคม (Social Contract)”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://prachatai.com/journal/๒๐๐๕/๑๑/๖๕๓๐>, ๒๕๔๘.
- เมธัส อนุวัตรอุดม. “กระบวนการสันติภาพจังหวัดชายแดนภาคใต้”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : http://www.deepsouthwatch.org/sites/default/files/peaceprocess_mathus.pdf, ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘.
- รัฐบาลไทย. (ม.ป.ป.). “คำแถลงนโยบายของนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.thaigov.go.th/aboutus/current/policy-statement>, ๗ มีนาคม ๒๕๖๑
- ศูนย์ประสานงานกำหนดพื้นที่ปลอดภัย Safety Zone. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.deepsouthwatch.org/node/๑๑๗๒๔>, ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑.
- ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ. “กระบวนการสันติภาพโมโรกับสถานการณ์จชต.ของไทย”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.sscthailand.org>, ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘.
- ศูนย์ศึกษาและพัฒนาสันติวิธี มหาวิทยาลัยมหิดล. “สานเสวนาเป็นสันติวิธีได้หรือไม่”. ออนไลน์. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : http://www.peace.mahidol.ac.th/th/index.php?option=com_content&task=view&id=๑๑๑&Itemid=๑๕๗, ๒๕๔๗.
- สถาบันพระปกเกล้า. “ความปรองดองแห่งชาติ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://prachatai.com/journal/๒๐๐๕/๑๑/๖๕๓๐>, ๒๕๕๗.
- สำนักข่าวอิศรา. “๑๔ ปีไฟใต้ละลายงบ ๓ แสนล้าน กองทัพเชื่อมั่นปีหน้าปิดเกม”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.isranews.org/south-news/scoop/๖๒๔๘๘- success.html>, ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. “คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๐/๒๕๕๗ เรื่อง การจัดตั้งกลไกขับเคลื่อนกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.deepsouthwatch.org/sites/>

default/files/pm_order_๒๓๐_๒๕๕๗_peace_dialogue_mechanism_plus.pdf,
๑๒ มีนาคม ๒๕๖๑.

หลักสูตรวชิรมิตร การเสริมสร้างสังคมสันติสุขในจังหวัดชายแดนใต้ รุ่นที่ ๓ (สสสส. ใต้ รุ่นที่ ๓) ของ
สถาบันพระปกเกล้า. “กระบวนการสันติภาพในเมียนมาร์ : บทเรียนรู้และข้อเสนอแนะ
สำหรับเส้นทางสันติภาพในชายแดนใต้/ปาตานี”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :
<https://deepsouthwaych.org/th/node/7765,๑๐> พฤศจิกายน ๒๕๕๘.
เอกชัย ศรีวิลาส. พลเอก. “สันติวิธีและการจัดการความขัดแย้งในสังคมไทย”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก
: <http://www.slideshare.net/tarayasri/ss-21389421>, May 18, 2013
Norbert Ropers. “กระบวนการสันติภาพเริ่มต้นได้อย่างไร ทฤษฎีและประสบการณ์”. (ออนไลน์).
เข้าถึงได้จาก : [http://prachatai.blogspot.com/2011/07/prachatai3info_](http://prachatai.blogspot.com/2011/07/prachatai3info_24.html)
24.html, 2554.

ภาษาต่างประเทศ

Bruce Hoffman. Inside Terrorism. New York : Columbia University Press, ๑๙๙๘.
Coltri, S.Laurie. Conflict diagnosis and alternative dispute resolution and Mediation.
New Jersey. Pearson Prentice Hall, (2004).
Weinberg, Leonard and Davis, Paul. Introduction to Political Terrorism. New York :
McGraw Hill, 1989.
Wilmot & Hocker. Interpersonal conflict. (Seventh edition). New York : McGraw-Hill,
2007.
Zartman, I. William. “Conflict Resolution and Negotiation”. In The SAGE Handbook of
Conflict Resolution, eds. Bercovitch, Jacob., 2009.

ภาคผนวก

ตารางสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แยกประเภทคดี ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มา ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า (ศปก.ตร.สน.) ยะลา
สรุปลสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๓	๓	๐	๐
2	ข่มขู่โจมตี	๒	๒	๐	๐
3	ยิง	๕๖๒	๒๒๗	๘๙	๒๔๖
	3.1 ตามยิง	๔๖๔	๑๘๗	๖๔	๒๑๓
	3.2 ยิงระยะประชิด	๒๗	๗	๑๑	๙
๙	3.3 ข่มขู่ยิง	๔๙	๓๒	๗	๑๐
	3.4 อื่น ๆ	๒๒	๑	๗	๑๔
4	ระเบิด	๙๙	๙๒	๑	๖
	4.1 วาง	๙๔	๘๘	๐	๖
	4.2 ขวาง	๓	๒	๑	๐
	4.3 อื่นๆ	๒	๒	๐	๐
๕	วางเพลิง	๒๗๘	๒๓๐	๔	๔๔
	5.1 โรงเรียน	๕๒	๕๑	๐	๑
	5.2 ส่วนราชการ	๙	๙	๐	๐
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๗๙	๔๗	๑	๓๑
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๕๗	๕๗	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๑	๑	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๘๐	๖๕	๓	๑๒
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๓	๑	๐	๒
	6.5 ฆ่าตัดคอ	๓	๑	๐	๒
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	๒๗	๒๗	๐	๐
	7.1 อาวุธปืน	๒๗	๒๗	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	๐	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
8	ข่มขู่ประทุรัง	0	๐	๐	๐
9	ทำร้าย	๗๐	๑๙	๒๐	๓๑
10	อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
	รวม	๑๐๔๔	๖๐๑	๑๑๔	๓๒๙

ก่อน		๙๘
1. ยิงรบกวน		๖
2. ขว้างระเบิดเพลิง		๔๑
3. เฝายาง		๒
4. โปรมิตเตอร์เรือใบ		๑๐
5. ตัดต้นไม้		๑๗
6. ถอดน็อตตารางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า		๑
7. วัตถุต้องสงสัย		๓
8. อื่นๆ		๑๘
ปะทะ		๑๒

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อนความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๐	๐	๐	๐
2	ชุมนุมโจมตี	๓	๓	๐	๐
3	ยิง	๘๘๖	๓๘๐	๗๙	๔๒๗
	3.1 ตามยิง	๕๙๖	๒๔๗	๔๑	๓๐๘
	3.2 ยิงระยะประชิด	๙๕	๓๑	๑๘	๔๖
	3.3 ชุมนยิง	๑๒๔	๘๐	๖	๓๘
	3.4 อื่น ๆ	๗๑	๒๒	๑๔	๓๕
4	ระเบิด	๒๓๗	๒๒๙	๑	๗
	4.1 วาง	๒๓๒	๒๒๔	๑	๗
	4.2 ขว้าง	๓	๓	๐	๐
	4.3 อื่นๆ	๒	๒	๐	๐
๕	วางเพลิง	๒๘๘	๒๔๕	๕	๓๘
	5.1 โรงเรียน	๒๖	๑๙	๐	๗
	5.2 ส่วนราชการ	๓๑	๒๙	๐	๒
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๕๗	๔๔	๓	๑๐
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๗๘	๗๓	๐	๕
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๑	๐	๐	๑
	5.6 อื่นๆ	๙๕	๘๐	๒	๑๓
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๑๕	๑๔	๐	๑
	6.5 ฆ่าตัดคอ	๑๓	๑๒	๐	๑
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๒	๒	๐	๐
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
7	ประสงค์ต่ออาวุธ	127	๑๒๕	๐	๒
	7.1 อาวุธปืน	๑๒๕	๑๒๓	๐	๒
	7.2 วัตถุระเบิด	0	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๒	๒	๐	๐
8	ชุมนุมประท้วง	0	๐	๐	๐
9	ทำร้าย	๕๓	๙	๑๕	๒๙
10	อื่นๆ	๑	๑	๐	๐
				๑๐๐	๕๐๔
	รวม	๑๖๑๐	๑๐๐๖	๖๐๔	

ก่อน		๔๖๔
1. ยิงรบกวน		๒๑
2. ขว้างระเบิดเพลิง		๒๕
3. เฝายาง		๗๔
4. โปรมิตะตุเรือใบ		๑๐๖
5. ตัดต้นไม้		๒๗
6. ถอดน็อตตารางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า		๒
7. วัตถุต้องสงสัย		๘๗
8. อื่นๆ		๑๒๒
ปะทะ		๔

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อนความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๔	๔	๐	๐
2	ชุมโจมตี	๑๒	๑๒	๐	๐
3	ยิง	๙๘๒	๖๐๕	๒๔๔	๑๓๓
	3.1 ตามยิง	๕๙๖	๓๙๑	๑๓๐	๗๕
	3.2 ยิงระยะประชิด	๑๗๙	๙๙	๕๒	๒๘
	3.3 ชุมยิง	๑๑๓	๘๑	๒๐	๑๒
	3.4 อื่น ๆ	๙๔	๓๔	๔๒	๑๘
4	ระเบิด	๓๒๖	๓๒๓	๒	๑
	4.1 วาง	๒๘๗	๒๘๖	๑	๐
	4.2 ขว้าง	๓๗	๓๕	๑	๑
	4.3 อื่นๆ	๒	๒	๐	๐
๕	วางเพลิง	๒๘๒	๒๗๐	๔	๘
	5.1 โรงเรือน	๓๙	๓๙	๐	๐
	5.2 ส่วนราชการ	๒๐	๑๙	๐	๑
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๔๔	๓๗	๒	๕
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๔๔	๔๔	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๙๔	๙๔	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๔๑	๓๗	๒	๒
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๘	๗	๐	๑
	6.1 ฆ่าตัดคอ	๓	๒	๐	๑
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๕	๕	๐	๐
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	9	๙	๐	๐
	7.1 อาวุธปืน	๗	๗	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	0	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๒	๒	๐	๐
8	ข่มขู่ประทุรัง	14	๑๔	๐	๐
9	ทำร้าย	๔๐	๕	๓๑	๔
10	อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
	รวม	๑๖๗๗	๑๒๔๙	๒๘๑	๑๔๗

ก่อน		๒๕๓
1. ยิงรบกวน		๓๗
2. ขว้างระเบิดเพลิง		๕
3. เฝายาง		๑๐๐
4. โปรมิตะตุเรือใบ		๓๕
5. ตัดต้นไม้		๓
6. ถอดน็อตตารางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า		๐
7. วัตถุต้องสงสัย		๒๙
8. อื่นๆ		๔๔
ปะทะ		๔

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อนความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๒	๒	๐	๐
2	ชุมโจมตี	๒๕	๒๕	๐	๐
3	ยิง	๑๑๘๔	๗๔๒	๔๑๒	๓๐
	3.1 ตามยิง	๗๐๐	๔๔๐	๒๔๐	๒๐
	3.2 ยิงระยะประชิด	๑๗๗	๑๐๓	๗๑	๓
	3.3 ชุมยิง	๑๗๔	๑๓๕	๓๙	๐
	3.4 อื่น ๆ	๑๓๓	๖๔	๖๒	๗
4	ระเบิด	๔๗๕	๔๖๑	๑๔	๐
	4.1 วาง	๔๕๒	๔๓๘	๑๔	๐
	4.2 ขว้าง	๑๓	๑๓	๐	๐
	4.3 อื่นๆ	๑๐	๑๐	๐	๐
๕	วางเพลิง	๓๕๖	๓๕๕	๑	๐
	5.1 โรงเรือน	๑๖๑	๑๖๐	๑	๐
	5.2 ส่วนราชการ	๓๙	๓๙	๐	๐
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๖๔	๖๔	๐	๐
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๓๓	๓๓	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๒๕	๒๕	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๓๔	๓๔	๐	๐
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๒๖	๒๖	๐	๐
	6.1 ฆ่าตัดคอ	๑๑	๑๑	๐	๐
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๑๓	๑๓	๐	๐
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๒	๒	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	3	๓	๐	๐
	7.1 อาวุธปืน	๒	๒	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	1	๑	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
8	ข่มขู่ประทุรัง	45	๔๕	๐	๐
9	ทำร้าย	๓๙	๔	๓๕	๐
10	อื่นๆ	๖	๖	๐	๐
	รวม	๒๑๖๑	๑๖๖๙	๔๖๒	๓๐

ก่อนงาน	๒๘๑
1. ยิงรบกวน	๖๗
2. ขว้างระเบิดเพลิง	๒
3. เฝายาง	๒๒
4. โปรมิตะตุเรือใบ	๒๕
5. ตัดต้นไม้	๓๒
6. ถอดน็อตตารางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า	๑๓
7. วัตถุต้องสงสัย	๖๒
8. อื่นๆ	๕๘
ปะทะ	๓๓

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อนความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๓	๓	๐	๐
2	ชุมโจมตี	๗๘	๗๘	๐	๐
3	ยิง	๖๗๗	๓๓๙	๓๑๔	๒๔
	3.1 ตามยิง	๓๗๒	๑๙๘	๑๖๕	๙
	3.2 ยิงระยะประชิด	๑๒๒	๕๒	๖๓	๗
	3.3 ชุมยิง	๗๘	๕๒	๒๕	๑
	3.4 อื่น ๆ	๑๐๕	๓๗	๖๑	๗
4	ระเบิด	๒๖๘	๒๖๓	๔	๑
	4.1 วาง	๒๖๓	๒๖๑	๑	๑
	4.2 ขว้าง	๔	๒	๒	๐
	4.3 อื่นๆ	๑	๐	๑	๐
๕	วางเพลิง	๘๗	๗๐	๑๔	๓
	5.1 โรงเรียน	๑๑	๑๐	๑	๐
	5.2 ส่วนราชการ	๖	๓	๒	๑
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๑๗	๑๔	๒	๑
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๑๒	๑๒	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๑๔	๑๔	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๒๗	๑๗	๙	๑
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๙	๘	๑	๐
	6.5 ฆ่าตัดคอ	๗	๖	๑	๐
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๒	๒	๐	๐
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	1	๐	๐	๑
	7.1 อาวุธปืน	๐	๐	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	0	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๑	๐	๐	๑
8	ชุมนุมประท้วง	5	๕	๐	๐
9	ทำร้าย	๒๗	๓	๒๑	๓
10	อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
	รวม	๑๑๕๕	๗๖๙	๓๕๔	๓๒

ก่อนงาน	๑๖๕
1. ยิงรบกวน	๕๔
2. ขว้างระเบิดเพลิง	๓
3. เฝายาง	๑๘
4. โปรมิตะตุเรือใบ	๑๓
5. ตัดต้นไม้	๑๕
6. ถอดน็อตตารางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า	๒๓
7. วัตถุต้องสงสัย	๒๘
8. อื่นๆ	๑๑
ปะทะ	๕๐

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อนความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๗	๗	๐	๐
2	ข่มขู่โจมตี	๓๕	๓๕	๐	๐
3	ยิง	๖๗๕	๓๔๑	๓๑๓	๒๑
	3.1 ตามยิง	๓๔๒	๑๗๕	๑๕๘	๙
	3.2 ยิงระยะประชิด	๑๔๔	๖๕	๗๓	๖
	3.3 ข่มขู่ยิง	๑๔๐	๘๗	๕๑	๒
	3.4 อื่น ๆ	๔๙	๑๔	๓๑	๔
4	ระเบิด	๒๘๘	๒๘๓	๔	๑
	4.1 วาง	๒๕๘	๒๕๖	๑	๑
	4.2 ขว้าง	๒๗	๒๔	๓	๐
	4.3 อื่นๆ	๓	๓	๐	๐
๕	วางเพลิง	๙๔	๗๙	๑๒	๓
	5.1 โรงเรียน	๑๔	๑๔	๐	๐
	5.2 ส่วนราชการ	๕	๕	๐	๐
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๑๙	๑๔	๕	๐
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๑๔	๑๔	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๑๖	๑๖	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๒๖	๑๖	๗	๓
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๑๔	๑๒	๒	๐
	6.5 ฆ่าตัดคอ	๔	๔	๐	๐
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๑๐	๘	๒	๐
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	0	๐	๐	๐
	7.1 อาวุธปืน	๐	๐	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	0	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
8	ข่มขู่ประท้วง	0	๐	๐	๐
9	ทำร้าย	๒๗	๐	๒๖	๑
10	อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
	รวม	๑๑๔๐	๗๕๗	๓๕๗	๒๖

ก่อนงาน	๑๗๒
1. ยิงรบกวน	๖๕
2. ขว้างระเบิดเพลิง	๔
3. เฝายาง	๒๓
4. โปรมิตะตุเรือใบ	๑๗
5. ตัดต้นไม้	๗
6. ถอดน็อตตารางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า	๐
7. วัตถุต้องสงสัย	๒๗
8. อื่นๆ	๒๙
ปะทะ	๓๖

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อนความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๒	๒	๐	๐
2	ชุมโจมตี	๑๓	๑๓	๐	๐
3	ยิง	๖๔๔	๓๔๑	๒๗๔	๒๙
	3.1 ตามยิง	๓๒๓	๑๗๙	๑๒๖	๑๘
	3.2 ยิงระยะประชิด	๑๓๐	๕๔	๗๓	๓
	3.3 ชุมยิง	๑๔๘	๙๐	๕๑	๗
	3.4 อื่น ๆ	๔๓	๑๘	๒๔	๑
4	ระเบิด	๒๔๗	๒๔๕	๑	๑
	4.1 วาง	๒๒๕	๒๒๔	๐	๑
	4.2 ขว้าง	๑๖	๑๖	๐	๐
	4.3 อื่นๆ	๖	๕	๑	๐
๕	วางเพลิง	๕๑	๔๕	๔	๒
	5.1 โรงเรือน	๖	๖	๐	๐
	5.2 ส่วนราชการ	๔	๔	๐	๐
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๖	๔	๑	๑
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๑๔	๑๔	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๔	๔	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๑๗	๑๓	๓	๑
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๘	๔	๒	๒
	6.1 ฆ่าตัดคอ	๐	๐	๐	๐
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๘	๔	๒	๒
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	0	๐	๐	๐
	7.1 อาวุธปืน	๐	๐	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	0	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
8	ชุมนุมประท้วง	0	๐	๐	๐
9	ทำร้าย	๑๙	๒	๑๕	๒
10	อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
	รวม	๙๘๔	๖๕๒	๒๙๖	๓๖

ก่อนงาน	๑๕๑
1. ยิงรบกวน	๒๗
2. ขว้างระเบิดเพลิง	๐
3. เฝายาง	๔๔
4. โปรมิตะตุเรือใบ	๑๒
5. ตัดต้นไม้	๑๕
6. ถอดน็อตรางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า	๕
7. วัตถุต้องสงสัย	๒๓
8. อื่นๆ	๒๕
ปะทะ	๓๐

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๖	๖	๐	๐
2	ชุมโจมตี	๘	๘	๐	๐
3	ยิง	๖๒๓	๓๓๖	๒๓๑	๕๖
	3.1 ตามยิง	๓๒๗	๑๗๒	๑๓๐	๒๕
	3.2 ยิงระยะประชิด	๑๒๘	๔๙	๖๔	๑๕
	3.3 ชุมยิง	๑๒๙	๑๐๐	๒๓	๖
	3.4 อื่น ๆ	๓๙	๑๕	๑๔	๑๐
4	ระเบิด	๓๐๒	๓๐๑	๐	๑
	4.1 วาง	๒๘๔	๒๘๔	๐	๐
	4.2 ขว้าง	๑๗	๑๖	๐	๑
	4.3 อื่นๆ	๑	๑	๐	๐
๕	วางเพลิง	๒๐	๑๘	๒	๐
	5.1 โรงเรียน	๐	๐	๐	๐
	5.2 ส่วนราชการ	๑	๑	๐	๐
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๖	๕	๑	๐
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๔	๔	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๓	๓	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๖	๕	๑	๐
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๗	๕	๑	๑
	6.1 ฆ่าตัดคอ	๐	๐	๐	๐
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๖	๔	๑	๑
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๑	๑	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	1	๑	๐	๐
	7.1 อาวุธปืน	๑	๑	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	0	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
8	ชุมนุมประท้วง	0	๐	๐	๐
9	ทำร้าย	๑๘	๑	๑๗	๐
10	อื่นๆ	๔	๔	๐	๐
	รวม	๙๘๙	๖๘๐	๒๕๑	๕๘

ก่อนงาน	๗๔
1. ยิงรบกวน	๒๖
2. ขว้างระเบิดเพลิง	๐
3. เฝายาง	๗
4. โปรมิตะตุเรือใบ	๑
5. ตัดต้นไม้	๒
6. ถอดน็อตตารางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า	๐
7. วัตถุต้องสงสัย	๖
8. อื่นๆ	๓๒
ปะทะ	๒๒

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อนความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๓	๓	๐	๐
2	ชุมโจมตี	๓	๓	๐	๐
3	ยิง	๕๘๑	๒๕๔	๒๘๘	๓๙
	3.1 ตามยิง	๓๓๔	๑๕๑	๑๖๕	๑๘
	3.2 ยิงระยะประชิด	๑๒๐	๓๘	๗๐	๑๒
	3.3 ชุมยิง	๑๐๗	๕๗	๔๒	๘
	3.4 อื่น ๆ	๒๐	๘	๑๑	๑
4	ระเบิด	๒๓๕	๒๒๙	๖	๐
	4.1 วาง	๒๑๗	๒๑๖	๑	๐
	4.2 ขว้าง	๑๘	๑๓	๕	๐
	4.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
๕	วางเพลิง	๖๑	๔๗	๘	๖
	5.1 โรงเรือน	๖	๖	๐	๐
	5.2 ส่วนราชการ	๓	๓	๐	๐
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๑๕	๑๓	๑	๑
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๑๐	๑๐	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๑๐	๑๐	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๑๗	๕	๗	๕
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๓	๑	๒	๐
	6.1 ฆ่าตัดคอ	๒	๐	๒	๐
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๑	๑	๐	๐
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	3	๓	๐	๐
	7.1 อาวุธปืน	๓	๓	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	0	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
8	ข่มขู่ประทุรัง	0	๐	๐	๐
9	ทำร้าย	๘	๐	๘	๐
10	อื่นๆ	๒	๒	๐	๐
	รวม	๘๙๙	๕๔๒	๓๑๒	๔๕

ก่อนงาน	๕๓๘
1. ยิงรบกวน	๑๔
2. ขว้างระเบิดเพลิง	๐
3. เฝายาง	๒๔
4. โปรมิตะตุเรือใบ	๑
5. ตัดต้นไม้	๓
6. ถอดน็อตตารางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า	๐
7. วัตถุต้องสงสัย	๑๒๕
8. อื่นๆ	๓๗๑
ปะทะ	๒๘

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๓	๓	๐	๐
2	ชุมโจมตี	๕	๕	๐	๐
3	ยิง	๕๕๔	๒๐๙	๓๒๒	๒๓
	3.1 ตามยิง	๓๐๖	๑๑๒	๑๘๓	๑๑
	3.2 ยิงระยะประชิด	๑๐๕	๒๖	๗๔	๕
	3.3 ชุมยิง	๑๑๓	๖๒	๔๗	๔
	3.4 อื่น ๆ	๓๐	๙	๑๘	๓
4	ระเบิด	๓๑๐	๓๑๐	๐	๐
	4.1 วาง	๒๙๗	๒๙๗	๐	๐
	4.2 ขว้าง	๑๒	๑๒	๐	๐
	4.3 อื่นๆ	๑	๑	๐	๐
๕	วางเพลิง	๙๐	๗๘	๑๑	๑
	5.1 โรงเรียน	๔	๓	๑	๐
	5.2 ส่วนราชการ	๙	๙	๐	๐
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๓๐	๒๗	๒	๑
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๐	๐	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๒๐	๒๐	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๒๗	๑๙	๘	๐
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๓	๒	๑	๐
	6.5 ฆ่าตัดคอ	๑	๑	๐	๐
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๒	๑	๑	๐
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	1	๑	๐	๐
	7.1 อาวุธปืน	๑	๑	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	0	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
8	ชุมนุมประท้วง	1	๑	๐	๐
9	ทำร้าย	๑๐	๒	๖	๒
10	อื่นๆ	๓	๓	๐	๐
	รวม	๙๘๐	๖๑๔	๓๔๐	๒๖

ก่อน		๘๑๕
1. ยิงรบกวน		๑๒
2. ขว้างระเบิดเพลิง		๑
3. เฝายาง		๑๐๓
4. โปรมิตะตุเรือใบ		๕
5. ตัดต้นไม้		๑๑
6. ถอดน็อตตารางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า		๐
7. วัตถุต้องสงสัย		๓๓
8. อื่นๆ		๖๕๐
ปะทะ		๒๘

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อนความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๑	๑	๐	๐
2	ชุมโจมตี	๓	๓	๐	๐
3	ยิง	๔๘๖	๑๙๕	๒๖๖	๒๕
	3.1 ตามยิง	๒๑๘	๘๘	๑๒๐	๑๐
	3.2 ยิงระยะประชิด	๑๑๒	๓๙	๖๙	๔
	3.3 ชุมยิง	๑๑๒	๕๒	๕๔	๖
	3.4 อื่น ๆ	๔๔	๑๖	๒๓	๕
4	ระเบิด	๒๕๑	๒๔๙	๒	๐
	4.1 วาง	๒๓๘	๒๓๘	๐	๐
	4.2 ขว้าง	๑๓	๑๑	๒	๐
	4.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
๕	วางเพลิง	๔๗	๓๘	๙	๐
	5.1 โรงเรียน	๖	๖	๐	๐
	5.2 ส่วนราชการ	๓	๓	๐	๐
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๑๕	๑๑	๔	๐
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๐	๐	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๗	๗	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๑๖	๑๑	๕	๐
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๘	๘	๐	๐
	6.5 ฆ่าตัดคอ	๑	๑	๐	๐
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๗	๗	๐	๐
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	0	๐	๐	๐
	7.1 อาวุธปืน	๐	๐	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	0	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
8	ข่มขู่ประทุรัง	0	๐	๐	๐
9	ทำร้าย	๒๙	๑	๒๖	๒
10	อื่นๆ	๖	๖	๐	๐
				๓๐๓	๒๗
	รวม	๘๓๑	๕๐๑	๓๓๐	

ก่อนงาน	๓๖๓
1. ยิงรบกวน	๕
2. ขว้างระเบิดเพลิง	๐
3. เฝายาง	๑๖
4. โปรมิตะตุเรือใบ	๒
5. ตัดต้นไม้	๗
6. ถอดน็อตตารางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า	๑
7. วัตถุต้องสงสัย	๕
8. อื่นๆ	๓๒๗
ปะทะ	๑๖

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อนความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๒	๒	๐	๐
2	ชุมโจมตี	๐	๐	๐	๐
3	ยิง	๓๘๓	๙๑	๒๗๐	๒๒
	3.1 ตามยิง	๑๕๑	๓๕	๑๐๗	๙
	3.2 ยิงระยะประชิด	๙๒	๑๗	๗๑	๔
	3.3 ชุมยิง	๗๑	๒๙	๓๙	๓
	3.4 อื่น ๆ	๖๙	๑๐	๕๓	๖
4	ระเบิด	๑๕๔	๑๕๓	๑	๐
	4.1 วาง	๑๔๙	๑๔๙	๐	๐
	4.2 ขว้าง	๕	๔	๑	๐
	4.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
๕	วางเพลิง	๑๑	๕	๖	๐
	5.1 โรงเรือน	๐	๐	๐	๐
	5.2 ส่วนราชการ	๑	๑	๐	๐
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๑	๑	๐	๐
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๐	๐	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๑	๑	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๘	๒	๖	๐
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๒	๒	๐	๐
	6.1 ฆ่าตัดคอ	๐	๐	๐	๐
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๒	๒	๐	๐
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	5	๕	๐	๐
	7.1 อาวุธปืน	๕	๕	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	0	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
8	ชุมนุมประท้วง	0	๐	๐	๐
9	ทำร้าย	๓๒	๐	๒๙	๓
10	อื่นๆ	๓	๓	๐	๐
	รวม	๕๙๒	๒๖๑	๓๐๖	๒๕

ก่อนงาน	๑๐๔
1. ยิงรบกวน	๗
2. ขว้างระเบิดเพลิง	๐
3. เฝายาง	๑๓
4. โปรมิตะตุเรือใบ	๒
5. ตัดต้นไม้	๒
6. ถอดน็อตตารางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า	๐
7. วัตถุต้องสงสัย	๔
8. อื่นๆ	๗๖
ปะทะ	๑๒

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อนความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๒	๒	๐	๐
2	ชุมโจมตี	๓	๓	๐	๐
3	ยิง	๓๘๒	๑๒๔	๒๒๕	๓๓
	3.1 ตามยิง	๑๖๐	๕๒	๙๓	๑๕
	3.2 ยิงระยะประชิด	๖๒	๑๘	๔๐	๔
	3.3 ชุมยิง	๔๕	๒๙	๑๖	๐
	3.4 อื่น ๆ	๑๑๕	๒๕	๗๖	๑๔
4	ระเบิด	๑๙๖	๑๙๕	๑	๐
	4.1 วาง	๑๙๑	๑๙๐	๑	๐
	4.2 ขว้าง	๕	๕	๐	๐
	4.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
๕	วางเพลิง	๒๕	๑๖	๗	๒
	5.1 โรงเรียน	๑	๑	๐	๐
	5.2 ส่วนราชการ	๐	๐	๐	๐
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๓	๑	๒	๐
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๑	๑	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๑๑	๑๑	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๙	๒	๕	๒
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๒	๒	๐	๐
	6.1 ฆ่าตัดคอ	๐	๐	๐	๐
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๒	๒	๐	๐
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	2	๒	๐	๐
	7.1 อาวุธปืน	๒	๒	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	0	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
8	ข่มขู่ประทุรัง	0	๐	๐	๐
9	ทำร้าย	๑๙	๐	๑๘	๑
10	อื่นๆ	๑	๑	๐	๐
	รวม	๖๓๒	๓๔๕	๒๕๑	๓๖

ก่อนงาน	๔๖
1. ยิงรบกวน	๖
2. ขว้างระเบิดเพลิง	๐
3. เฝายาง	๒
4. โปรมิตะตุเรือใบ	๐
5. ตัดต้นไม้	๑
6. ถอดน็อตตารางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า	๐
7. วัตถุต้องสงสัย	๐
8. อื่นๆ	๓๗
ปะทะ	๑๐

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อนความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๒	๒	๐	๐
2	ชุมโจมตี	๒	๒	๐	๐
3	ยิง	๒๙๙	๕๒	๒๒๑	๒๖
	3.1 ตามยิง	๘๐	๑๙	๕๒	๙
	3.2 ยิงระยะประชิด	๗๐	๑๔	๕๒	๔
	3.3 ชุมยิง	๔๐	๑๑	๒๒	๗
	3.4 อื่น ๆ	๑๐๙	๘	๙๕	๖
4	ระเบิด	๑๐๗	๑๐๖	๑	๐
	4.1 วาง	๘๔	๘๓	๑	๐
	4.2 ขว้าง	๒๒	๒๒	๐	๐
	4.3 อื่นๆ	๑	๑	๐	๐
๕	วางเพลิง	๑๗	๙	๕	๓
	5.1 โรงเรือน	๐	๐	๐	๐
	5.2 ส่วนราชการ	๐	๐	๐	๐
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๕	๔	๑	๐
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๐	๐	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๓	๓	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๙	๒	๔	๓
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๐	๐	๐	๐
	6.5 ฆ่าตัดคอ	๐	๐	๐	๐
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	0	๐	๐	๐
	7.1 อาวุธปืน	๐	๐	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	0	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
8	ข่มขู่ประทุง	0	๐	๐	๐
9	ทำร้าย	๓๙	๒	๓๔	๓
10	อื่นๆ	๕	๕	๐	๐
	รวม	๔๗๑	๑๗๘	๒๖๑	๓๒
				๒๙๓	

ก่อนงาน	๑๘
1. ยิงรบกวน	๕
2. ขว้างระเบิดเพลิง	๐
3. เฝายาง	๑
4. โปรมยะตุเรือใบ	๑
5. ตัดต้นไม้	๑
6. ถอดน็อตตารางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า	๐
7. วัตถุต้องสงสัย	๐
8. อื่นๆ	๑๐
ปะทะ	๑๑

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อนความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๑	๑	๐	๐
2	ชุมโจมตี	๐	๐	๐	๐
3	ยิง	๒๗๒	๘๒	๑๗๓	๑๗
	3.1 ตามยิง	๗๕	๒๔	๔๔	๗
	3.2 ยิงระยะประชิด	๔๓	๑๐	๓๒	๑
	3.3 ชุมยิง	๓๔	๒๓	๙	๒
	3.4 อื่น ๆ	๑๒๐	๒๕	๘๘	๗
4	ระเบิด	๘๔	๘๑	๒	๑
	4.1 วาง	๗๙	๗๗	๒	๐
	4.2 ขว้าง	๔	๔	๐	๐
	4.3 อื่นๆ	๑	๐	๐	๑
๕	วางเพลิง	๑๙	๙	๙	๑
	5.1 โรงเรียน	๑	๐	๐	๑
	5.2 ส่วนราชการ	๐	๐	๐	๐
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๔	๓	๑	๐
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๐	๐	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๓	๓	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๑๑	๓	๘	๐
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๐	๐	๐	๐
	6.1 ฆ่าตัดคอ	๐	๐	๐	๐
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	0	๐	๐	๐
	7.1 อาวุธปืน	๐	๐	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	0	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
8	ข่มขู่ประทุรัง	0	๐	๐	๐
9	ทำร้าย	๑๖	๐	๑๖	๐
10	อื่นๆ	๑	๑	๐	๐
	รวม	๓๙๓	๑๗๔	๒๐๐	๑๙

ก่อนงาน	๔๒
1. ยิงรบกวน	๑๕
2. ขว้างระเบิดเพลิง	๐
3. เฝายาง	๑๐
4. โปรมยะตุเรือใบ	๐
5. ตัดต้นไม้	๐
6. ถอดน็อตตารางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า	๐
7. วัตถุต้องสงสัย	๐
8. อื่นๆ	๑๗
ปะทะ	๖

สรุปสถิติเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒

ลำดับ	เหตุการณ์	เกิด	ก่อนความไม่สงบ	อาชญากรรม	
				ส่วนตัว	ไม่ทราบสาเหตุ
1	โจมตีที่ตั้ง	๒	๒	๐	๐
2	ชุมนุมโจมตี	๓	๓	๐	๐
3	ยิง	๑๘๗	๕๒	๑๓๕	๐
	3.1 ตามยิง	๕๖	๒๓	๓๓	๐
	3.2 ยิงระยะประชิด	๒๙	๗	๒๒	๐
	3.3 ชุมนยิง	๑๓	๗	๖	๐
	3.4 อื่น ๆ	๘๙	๑๕	๗๔	๐
4	ระเบิด	๖๒	๖๐	๑	๑
	4.1 วาง	๕๔	๕๓	๑	๐
	4.2 ขว้าง	๖	๖	๐	๐
	4.3 อื่นๆ	๒	๑	๐	๑
๕	วางเพลิง	๗	๒	๕	๐
	5.1 โรงเรียน	๐	๐	๐	๐
	5.2 ส่วนราชการ	๐	๐	๐	๐
	5.3 อาคาร/บ้านเรือน	๒	๐	๒	๐
	5.4 ตู้โทรศัพท์	๐	๐	๐	๐
	5.5 เสาสัญญาณ/อุปกรณ์โทรคมนาคม	๑	๑	๐	๐
	5.6 อื่นๆ	๔	๑	๓	๐
6	ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม	๐	๐	๐	๐
	6.5 ฆ่าตัดคอ	๐	๐	๐	๐
	6.2 ฆ่าแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
	6.3 ฆ่าตัดคอแล้วเผา	๐	๐	๐	๐
7	ประสังค์ต่ออาวุธ	1	๑	๐	๐
	7.1 อาวุธปืน	๑	๑	๐	๐
	7.2 วัตถุระเบิด	0	๐	๐	๐
	7.3 อื่นๆ	๐	๐	๐	๐
8	ชุมนุมประท้วง	0	๐	๐	๐
9	ทำร้าย	๑๕	๑	๑๔	๐
10	อื่นๆ	๓	๓	๐	๐
	รวม	๒๘๐	๑๒๔	๑๕๕	๑

ก่อน	๙
1. ยิงรบกวน	๒
2. ขว้างระเบิดเพลิง	๐
3. เฝ้ายาง	๑
4. ไปรยตะตเรือใบ	๐
5. ตัดต้นไม้	๐
6. ถอดน็อตรางรถไฟ หรือเสาไฟฟ้า	๐
7. วัตถุต้องสงสัย	๑
8. อื่นๆ	๕
ปะทะ	๑๙

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาววายุรี อรุณเนตร
วัน เดือน ปี	๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๗
การศึกษา	พ.ศ. ๒๕๓๐ ปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๖ ปริญญาโท สาขาพัฒนาบริหารศาสตร์มหาบัณฑิตทาง พัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์
ประวัติการทำงานโดยย่อ	บริษัท ฟิลิปส์ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด ตำแหน่ง ผู้จัดการฝ่ายขาย ระยะการทำงาน ๙ ปี บริษัท วิชั่น แอนด์ ซีเคียวริตี้ ซีเอสเต็ม จำกัด ในเครือบริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ตำแหน่ง ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ ระยะการทำงาน ๑๖ ปี
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่

จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ จัดทำโครงการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่ต่างๆ (Means) ใช้ในการดำเนินการเฝ้าตรวจและแจ้งเตือน และการติดตามจับกุมผู้ก่อเหตุ เราอาจกล่าวได้ว่า ระบบกล้องวงจรปิดเป็นเครื่องมือเฝ้าตรวจชนิดหนึ่ง (Means) ของงานด้านข่าวกรองทางภาพจึงเป็นเครื่องมือเฝ้าตรวจที่มีความสำคัญยิ่งในการช่วยวาดภาพสถานการณ์ต่างๆ ให้มีความชัดเจน และเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยระบุตัวตนเป้าหมาย ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างชัดเจนมากที่สุด หากแต่ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของระบบว่าจะดีมากน้อยเพียงไร เช่น จำนวน สถานที่ติดตั้ง มุมกล้อง คุณภาพกล้อง ระบบสายเชื่อมต่อ และซอฟต์แวร์ประมวลผล ซึ่งการวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะ โครงการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นโครงการล่าสุดที่เพิ่งติดตั้งไปได้มากกว่า 2 ปี และมีสถิติชัดเจนว่าก่อนติดตั้งและหลังติดตั้ง กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีผลให้ทำให้เกิดเหตุการณ์ลดลง และช่วยทำให้มีหลักฐานในการพิจารณาคดีต่างๆ ในพื้นที่ได้มากขึ้น

ดังนั้นการวิจัย เรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจ และสำคัญยิ่งควรค่าต่อการศึกษาค้นหาคำตอบเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยในฐานะที่เคยปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มาอย่างต่อเนื่อง จึงรับรู้ และเข้าใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นอย่างดี การนำเทคโนโลยีกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ซึ่งเป็นมิติใหม่ ในการนำเทคโนโลยีเข้ามาเสริมประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ในการแสวงหาพยานหลักฐาน และข่าวสารเพื่อประกอบการทำงานและการตัดสินใจในการปฏิบัติการ ตลอดจนการใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรมมาใช้เพื่อสนับสนุนงานด้านความมั่นคงในบริบทพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ประสบกับปัญหาความไม่สงบมาอย่างยาวนาน อันจะนำมาซึ่งความสงบ และสันติสุขของประชาชนในพื้นที่อย่างยั่งยืน ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ดังกล่าวในการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อนำเสนอข้อมูลการพัฒนาประสิทธิภาพโครงการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์ความมั่นคง หลังติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อศึกษาปัญหา และอุปสรรคของการนำเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
3. เพื่อกำหนดแนวทางที่เหมาะสม ในการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาแนวคิดเรื่องความมั่นคงแห่งชาติ แนวคิดและทฤษฎีการบริหารจัดการ แนวคิดด้านการพัฒนาเทคโนโลยี สภาวะแวดล้อม และสถานการณ์ด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ศึกษาปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหา อุปสรรคต่างๆ ในการใช้งานโครงการกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาประสิทธิภาพโครงการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นการเป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. การนำเสนอข้อมูล

ผลการวิจัย

1. สถานการณ์ความมั่นคง ก่อน และ หลังการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ปัญหาความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งที่รัฐบาล และทุกภาคส่วนจะต้องใส่ใจ และให้ความสำคัญ ซึ่งปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น เป็นปัญหาที่ฝังรากลึกมาอย่าง ทั้งนี้ในสถานการณ์ ณ ปัจจุบัน ความรุนแรงก็ยังคงอยู่ เป็นผลให้ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้จำต้องดำรงชีวิตอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ปกติ ปัญหาที่ยังคงไม่ได้ลดลงไปกว่าเดิม แต่กลับฝังรากลึก ซับซ้อน และยุ่งยากมากขึ้น ซึ่งหากรัฐยังคงไม่ปรับเปลี่ยนวิธีการ และพัฒนาการแก้ไขปัญหาให้เป็นระบบมีความถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากขึ้น สถานการณ์อาจจะเข้าสู่วิกฤติ และนำไปสู่การแยกเอกราชได้ในที่สุด

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาวิทยาการ และเทคโนโลยีในปัจจุบันมีความก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว เมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต จึงทำให้องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชนได้นำวิทยาการ และเทคโนโลยีเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ในองค์กร เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (Close Circuit Television System : CCTV) เป็นวิทยาการ และเทคโนโลยีประเภทหนึ่งที่ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย กำลังเป็นที่นิยมในฐานะอุปกรณ์ที่ใช้สอดส่องเฝ้าระวังพื้นที่ และสังเกตเหตุการณ์ไม่ปกติ รวมถึงเป็นอุปกรณ์ที่ใช้บันทึกเหตุการณ์ในเวลาขณะเกิดเหตุที่ผ่านมาแล้วได้ ซึ่งได้ถูกนำมาติดตั้งตามสถานที่ต่างๆ เพื่อใช้ตรวจสอบ บันทึก และใช้เป็นหลักฐานหากมีเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้น

โดยการดำเนินการในห้วงที่ผ่านมา มีข้อจำกัดบางประการที่ทำให้ไม่ได้ผลเท่าที่ควร กล่าวคือ ในสถานการณ์ความมั่นคง ก่อนการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัด

ชายแดนภาคใต้ นั้น ปัญหาการก่อการร้าย/การก่ออาชญากรรม รวมถึงการรักษาความสงบของเมืองในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นอย่างมาก และเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นก็ไม่สามารถที่จะตามจับกุมผู้ก่อเหตุได้หลายครั้งหลายครา เป็นเหตุให้ผู้ก่อเหตุสามารถหลบหนีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ได้ ปัจจุบันหลังการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่าสถิติการก่อเหตุการณ์ไม่สงบลดลงอย่างมาก ซึ่งการดำเนินการใช้ประโยชน์ที่ผ่านมา จะเน้นเรื่องการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน สถานที่สำคัญ ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาชน ในการดำเนินการเฝ้าตรวจ/แจ้งเตือน กล่าวคือการเฝ้าตรวจ ยานพาหนะ เฝ้าระวังตามฐานข้อมูลที่ผ่านมา ด้านตรวจต่างๆ การตรวจสอบแผ่นป้ายทะเบียนปลอม และการติดตามจับกุมผู้ก่อเหตุด้วย การตรวจสอบจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทำให้สามารถสืบสวนขยายผลติดตามจับกุมคนร้ายด้วยระบบเทคโนโลยีจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ได้หลายคดี มีความปลอดภัยในเขตเมืองต่างๆ มากขึ้น นอกจากนี้ยังมีอีกหลายคดีที่ฝ่ายความมั่นคงในพื้นที่ สามารถนำระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เข้ามาสืบสวนขยายผลจนสามารถติดตามจับกุมคนร้าย หรือกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงได้หลายราย ซึ่งถือว่าเป็นระบบที่มีความจำเป็น และสามารถช่วยเจ้าหน้าที่ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ปัญหา และอุปสรรคของการนำเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในการนำมาใช้งานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (Closed Circuit Television) เป็นเครื่องมือสำคัญที่หน่วยงานต่างๆ ติดตั้งเพื่อใช้ในการติดตาม/ตรวจสอบพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ต่างๆ แต่การใช้งานยังเป็นลักษณะที่ต้องใช้บุคคลในการควบคุม ประกอบกับระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของแต่ละหน่วยงานแยกอิสระต่อกัน และไม่มีการเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลอื่นๆ ทำให้การใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ยังไม่เกิดประโยชน์สูงสุด ขาดประสิทธิภาพ จึงทำให้เกิดปัญหา และอุปสรรคของการนำเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในการนำมาใช้งานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มากมาย ดังนี้

1. ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จชต. มีจำนวนมากจากหลายโครงการ และหลายหน่วยงานมีการชำรุดเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเสื่อมสภาพล้าสมัยใช้งานมาเป็นเวลานาน ติดตั้งมานานเกิน 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 70 ของระบบกล้องทั้งหมดกล้องโทรทัศน์

2. ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของแต่ละหน่วยงานมีลักษณะเป็นระบบปิด กล่าวคือ มีการเชื่อมโยง และใช้งานเฉพาะภายในหน่วยงานของตนเอง มีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ มีแนวทาง และวิธีการในการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกัน และไม่มีการเชื่อมโยงในลักษณะบูรณาการกับระบบกล้องโทรทัศน์ วงจรปิด (CCTV) ของหน่วยงานอื่นๆ ประกอบกับวัตถุประสงค์ในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของแต่ละหน่วยงานแตกต่างกัน

3. จุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีความซ้ำซ้อนในบางพื้นที่ ไม่ครอบคลุมในบางพื้นที่ และการวางตำแหน่งของกล้องไม่เหมาะสม ส่วนใหญ่ติดตั้งในเขตชุมชนเมืองไม่ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยง เฝ้าระวัง ปมคมนาคมหลัก รอง และเส้นทางเข้าออกระหว่างอำเภอ เนื่องจากขาดการประสานงาน หรือการสอบถามหน่วยงานที่ประสงค์จะใช้งานร่วม ทำให้เกิดการลงทุนซ้ำซ้อน หรือไม่เกิดประโยชน์สูงสุด

4. มีความแตกต่างด้านเทคโนโลยีการเฝ้าตรวจ แจ้งเตือน สืบสวน ติดตาม จากระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทำให้การบูรณาการจำเป็นต้องมีระบบบริหารจัดการส่วนกลาง โดยเฉพาะระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดแบบ Analog ยังทันสมัยไม่เพียงพอ ซึ่งจะต้องมีขั้นตอนการปรับปรุงข้อมูลก่อนนำมาใช้งานเชิงวิเคราะห์บางลักษณะงาน

5. โครงการปรับปรุงและขยายถนนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการรื้อสายไฟ เมื่อมีฝนตกหนักฝนฟ้าคะนอง ทำให้ระบบสายเคเบิลใยแก้วขัดข้อง ไม่สามารถดูภาพจากกล้องได้ ทำให้มีผลกระทบต่อระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด

6. ขาดบุคลากรและเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความชำนาญเฉพาะด้าน รวมทั้งการสับเปลี่ยนกำลัง และภารกิจมีผลต่อการปฏิบัติงาน

7. ต้องการฐานข้อมูลเช่น ข้อมูลบุคคล ยานพาหนะ ระบบติดต่อสื่อสาร ระบบอ่านป้ายทะเบียน และวิเคราะห์ทะเบียนยานพาหนะ (ระบบ LPR) ที่ติดตั้งอยู่ประจำด่านตรวจ จากหน่วยงานอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการใช้งานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่ จตต.

8. ข้อจำกัดด้านงบประมาณ การดำเนินการจ้างซ่อมกล้อง และระบบใช้เวลานาน ส่งผลให้เกิดปัญหา และข้อจำกัดในการใช้ระบบกล้อง โทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทำให้ไม่สามารถใช้ภาพจากกล้อง CCTV บางส่วนได้

3. กำหนดแนวทางที่เหมาะสม ในการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวทางการบริหารจัดการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) แบบบูรณาการในการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของหน่วยงานเจ้าของกล้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ควรมีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติดังนี้

1. แนวทางด้านเทคนิค ควรมีการกำหนดกรอบในการบริหารจัดการต่างๆ อาทิ

1.1 การกำหนดมาตรฐานระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ต้องรองรับมาตรฐานสากล เพื่อให้สามารถบูรณาการการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด และเพื่อให้สามารถนำมาพัฒนาการใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิดบนระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลางได้

1.2 การกำหนดมาตรฐานการบันทึกภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด เพื่อการใช้ประโยชน์ในเชิงวิเคราะห์ เช่น การบันทึกภาพจะต้องมีความละเอียดอย่างน้อยในระดับ Full HD และกำหนดระยะเวลาในการเก็บรักษาข้อมูลไม่น้อยกว่า 30 วัน เป็นต้น

1.3 จัดให้มีระบบตรวจสอบความพร้อมของระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV Audit) ระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลางจะต้องมีระบบที่ทำหน้าที่ตรวจสอบความพร้อมใช้งาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าภาพที่บันทึกไว้ทั้งหมดจะสามารถนำมาใช้งานได้จริง และสามารถแจ้งเตือนโดยอัตโนมัติ (alert) เมื่อมีจุดใดจุดหนึ่งขัดข้อง

1.4 กำหนดรูปแบบการกำหนดชื่อของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด สามารถบ่งบอกถึงข้อมูลต่างๆ ของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดนั้นๆ ซึ่งจะช่วยให้อำนวยการจัดการฯ ระดับประเทศ หรือศูนย์สั่งการจังหวัด สามารถเรียกดูภาพ หรือใช้งานในด้านอื่นๆ ได้สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควบคู่กับการใช้ระบบภูมิสารสนเทศ (GIS)

1.5 กำหนดรูปแบบของวันที่ และเวลาของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด จะต้องมียุโรปแบบที่ชัดเจน และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น YYYY-MM-DD เป็นต้น

1.6 กำหนด Service Level Agreement (SLA) ของระยะเวลาในการซ่อมหรือเปลี่ยนกล้องโทรทัศน์วงจรปิด รวมถึงระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยงระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ด้วย

1.7 การจัดทำข้อมูลสถิติเปรียบเทียบการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ที่มีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

1.8 การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่เพิ่มเติม เช่น ตามแนวชายแดน ปมคมนาคมเส้นทางรอยต่อระหว่างอำเภอ หมู่บ้านที่เฝ้าระวัง

2. แนวทางด้านกฎระเบียบ และหลักเกณฑ์การดำเนินงานสำหรับหน่วยงานรับผิดชอบระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)

2.1 การใช้งานเชิงรุก ใช้เพื่อการเฝ้าระวังและแจ้งเตือน (ป้องกันไม่ให้เกิดเหตุ) การดำเนินการด้านกล้องวงจรปิดในมาตรการเชิงรุก มุ่งเน้นการรวบรวมข้อมูลด้านการข่าวต่างๆ สำหรับนำมาจัดทำฐานข้อมูล เพื่อป้องกัน แจ้งเตือน และใช้ประโยชน์ในการติดตามความเคลื่อนไหวตามภาพข่าวและแนวโน้มสถานการณ์ ให้มีผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะในการใช้เทคโนโลยี การสังเกตเหตุการณ์ผิดปกติ บุคคลต้องสงสัย โดยควบคุมดูแลตลอด ๒๔ ชั่วโมง

2.2 การใช้งานเชิงรับ ใช้เพื่อสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อสนับสนุนการสืบค้นเพื่อหาตัวคนร้าย และเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี รวมทั้งใช้ในการพัฒนาฐานข้อมูล/สถิติ สนับสนุนงานด้านการข่าว นำเทคโนโลยีมาช่วยในการปฏิบัติงานด้านการสืบค้น การติดตาม และการวิเคราะห์

2.3 กำหนดให้มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประสานงาน หรือส่งเสริมสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือให้มีการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลต่างๆ เข้ากับระบบบริหารจัดการข้อมูลกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ส่วนกลาง เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ในเชิงวิเคราะห์ (analytic) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันเหตุการณ์

2.4 จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการกำกับดูแลระบบกล้อง CCTV รวมถึงการกำหนดผู้ที่ได้รับมอบหมายที่ชัดเจนในการเข้าดูภาพข้อมูล การดึงภาพข้อมูล หรือผู้ที่มีอำนาจในการอนุญาตให้หน่วยงานทั้งภายใน และภายนอกเข้าดูข้อมูลภาพ หรือนำไปใช้ประโยชน์จากระบบกล้อง CCTV

2.5 มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณา กำหนดหลักเกณฑ์หรือกฎหมาย เพื่อรองรับการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของประชาชน เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทั้งในบริเวณทางสาธารณะ และสถานที่ส่วนบุคคล

2.6 จัดให้มีการจัดทำรายงานเหตุการณ์ของระบบกล้อง CCTV ทั่วประเทศของหน่วยงานภาครัฐ (Incident Report) โดยมีรายละเอียดที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทุกหน่วยงาน อาทิ การกำหนดรูปแบบของสถานที่เชื่อมโยงในรูปแบบพิกัดละติจูด และลองจิจูด สถานะของผู้ร้องเรียน เวลาในการบันทึก ฯลฯ

2.7 พัฒนาบุคลากรประจำศูนย์ ให้มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมาปฏิบัติงาน เช่น ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ และเครือข่ายการใช้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด CCTV ให้สามารถใช้งานกล้องอย่างมีประสิทธิภาพ

2.8 จัดให้มีการสัมมนาระดมแนวความคิดในการพัฒนาระบบให้มีความทันสมัย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.9 จัดตั้งงบประมาณสนับสนุนการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มเติม

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่องานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้เห็นถึงการพัฒนาบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งในปัจจุบันมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการสอบสวนจากภาพ อาทิ Digital Investigation Solution for Law Enforcement เพื่อช่วยการทำงานของหน่วยงานรัฐ ในการรักษาความสงบเรียบร้อยเรียบร้อยของประชาชน (Public Safety) ในการเก็บหลักฐานอย่างเป็นระบบ แล้วนำมาวิเคราะห์ เพื่อขยายผลทางคดีในการขึ้นศาลต่อไป ซึ่งเทคโนโลยีในการตรวจจับ และวิเคราะห์ส่วนมากใช้เทคโนโลยี AI (Artificial Intelligence) ในภาษาไทยเรียกว่า ปัญญาประดิษฐ์ อาทิ การวิเคราะห์ใบหน้า, การวิเคราะห์พฤติกรรมมนุษย์, การควบคุมและบังคับใช้กฎหมายการจราจร, การอ่านป้ายทะเบียนรถยนต์ และการแจ้งเหตุตามเงื่อนไขที่กำหนด โดยมีตัวอย่างการใช่มากมายในต่างประเทศ เช่น ประเทศจีน ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศพม่า และประเทศอื่นๆ อีกมากมาย ประเทศไทยได้มีการริเริ่มใช้ AI (Artificial Intelligence) ในการควบคุมการจราจรในกรุงเทพมหานคร โครงการกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเพื่อความปลอดภัยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเพียงระยะเริ่มต้นเท่านั้น

นอกจากนี้จากเหตุการณ์ผู้บริสุทธิ์ที่ห้างสรรพสินค้าในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดจำนวนมาก แต่ไม่มีระบบ AI (Artificial Intelligence) ในการวิเคราะห์ภาพ หากมีระบบดังกล่าว ระบบตรวจจับจะพบว่า มีคนถือปืนเข้ามาตั้งแต่แรกทำให้เกิดการแจ้งเตือนก่อนเกิดเหตุการณ์ และเมื่อเกิดเหตุการณ์แล้วสามารถตรวจจับด้วยการใช้ใบหน้า (The Face Recognition System) ค้นหาลูกจากภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดหลายๆ ชุด เพื่อตรวจสอบว่าผู้ก่อเหตุอยู่จุดใดในบริเวณห้างสรรพสินค้า ทำให้ล้อมจับกุมได้ง่ายและรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
2. ข้อเสนอแนะระดับหน่วยปฏิบัติ
3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ปรากฏการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปัญหาที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน และมีความซับซ้อนละเอียดอ่อน และเชื่อมโยงกันหลายมิติ ปัจจัยหลักที่ถูกนำมาเป็นเงื่อนไขของปัญหา คือ ชาตินิยม ศาสนา วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสภาพของปัญหาสามารถแยกออกเป็น ปัญหาการแบ่งแยกดินแดน ซึ่งเป็นปัญหาหลัก และปัญหาภัยแทรกซ้อนที่เป็นปัญหาสันชน คอยซ้ำเติม และเสริมให้ปัญหาหลักมีความรุนแรงยิ่งขึ้น เหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดน

ภาคใต้ ของประเทศไทยตั้งแต่ปี 2547 จนถึงปัจจุบัน เป็นเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อความมั่นคงภายในของรัฐ สร้างความสูญเสียทั้งชีวิต และทรัพย์สิน ให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป็นจำนวนมาก และเกี่ยวเนื่องไปถึง ความเชื่อมั่นในเรื่องการทำธุรกิจค้าขายการท่องเที่ยวทำให้เศรษฐกิจซบเซา จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ปัญหาเหล่านี้ได้เกิดอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานและสัมพันธ์กันทุกมิติของสังคม และมีความลึกซึ้งถึง แนวคิดความเชื่อส่งต่อกันรุ่นต่อรุ่น ปัจจุบันสถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มี แนวโน้มลดลง แต่ยังมีสถานการณ์ความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ถือได้ว่าเป็นสถานการณ์ที่มีความละเอียดอ่อน และมีผลกระทบต่อความมั่นคงอย่างยิ่ง การแก้ไขปัญหาที่ผ่านมาในอดีตมีความผิดพลาดในด้านการใช้ ความรุนแรง ในการแก้ไขปัญหา และขาดการแก้ปัญหาในทุกมิติพร้อมกันอย่างรอบด้านส่งผลให้เกิดช่องว่าง และพื้นที่ให้กับผู้ก่อการความไม่สงบใช้เป็นฐานในการปฏิบัติการ ต่อมาภายหลังภาครัฐมีนโยบายที่ ครอบคลุมในการแก้ปัญหามากขึ้นทั้งมิติด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา และ อาชญากรรม โดยบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทำให้เกิดความเข้าใจที่สอดคล้องตรงกัน ใน การแก้ปัญหามากขึ้น

เทคโนโลยีกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เป็นระบบหนึ่งที่ถูกนำมาใช้เพื่อเสริมสร้าง ประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา ซึ่งเดิมทีนั้นกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ในการสืบสวนติดตามจับกุมผู้ก่อเหตุความรุนแรงในคดีต่างๆ เพื่อนำผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดี ตามกระบวนการยุติธรรม และคดีอาชญากรรมส่วนใหญ่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มักจะมี ความเชื่อมโยงกับกลุ่มองค์กร หรือเครือข่ายผู้ก่อความไม่สงบ นอกจากนี้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มี บทบาทสำคัญอย่างยิ่งในงานด้านความมั่นคง ทั้งในด้านการข่าวกรอง การเฝ้าระวัง และการติดตาม จับกุมกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ ซึ่งในปัจจุบันระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เป็นเครื่องมือสำคัญที่ ใช้ในการติดตาม/ตรวจสอบเหตุการณ์ และพฤติกรรมต่างๆ ย้อนหลัง และมีการพัฒนาให้มีความก้าวหน้า สามารถวิเคราะห์ข้อมูลภาพเสียงแบบอัตโนมัติ (Incident Analytic) เพื่อการแจ้งเตือน และสืบค้นข้อมูล โดยการเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ได้

อย่างไรก็ดีแต่ละหน่วยงานมีการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของตนเอง แยกเป็นอิสระ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะของหน่วยงานนั้นๆ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่หน่วยงาน ภาครัฐจะต้องมีแนวทางการเชื่อมโยงระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของทุกหน่วยงานที่มีอยู่ใน ปัจจุบันให้เป็นเสมือนเครือข่ายเดียวที่มีความสมบูรณ์ ครอบคลุมทุกพื้นที่เป้าหมาย และมีการเชื่อมโยงกับ ระบบฐานข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉพาะในเชิงระบบวิเคราะห์ และลดการ ลงทุนซ้ำซ้อน ภายใต้แนวทางการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยมีระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลาง ทำหน้าที่บริหารจัดการในภาพรวม แยกเป็นระดับจังหวัด และระดับประเทศ ในรูปแบบศูนย์ควบคุม การปฏิบัติการ เพื่อการปฏิบัติงานต่อเหตุการณ์ต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสานสอดคล้อง และรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ทั้งนี้ควรมีการกำหนดให้หน่วยงานใดหน่วยงานหน่วยงานหนึ่ง ทำหน้าที่ใน การประสานงาน หรือผลักดันให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีระบบฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อ การใช้งานเชิงวิเคราะห์ของระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลาง สนับสนุนหรือยินยอมให้มีการเชื่อมโยง ระบบฐานข้อมูลกับระบบบริหารจัดการข้อมูลส่วนกลางแบบ Online เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์แบบ บูรณาการได้อย่างแท้จริง

ดังนั้น สรุปได้ว่าการใช้เทคโนโลยีกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) สามารถนำมาเสริมการทำงานของภาครัฐ ทั้งฝ่ายทหาร ตำรวจ และ ฝ่ายปกครอง ช่วยให้สืบสวนขยายผลถึงผู้ร่วมกระทำ ความผิดในลักษณะองค์กร หรือเครือข่ายได้เป็นอย่างดี ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในภารกิจของแต่ละส่วนราชการได้ แม้ว่าเทคโนโลยีกล้องวงจรปิดจะไม่ได้แก้ไขปัญหาได้โดยตรง แต่ก็ เป็นเทคโนโลยีที่สำคัญในการเสริมประสิทธิภาพการทำงานในทุกมิติ และเป็นสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้ใน การทำงานของทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับงานความมั่นคงในปัจจุบัน ซึ่งทุกฝ่ายควรให้ความสำคัญกับ การศึกษา และประยุกต์ใช้กล้องวงจรปิดทั้งในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบ และการบูรณาการ การทำงานร่วมกันในการแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้สามารถต่อยอด ไปถึงงานด้านความมั่นคงได้